

ATHENS^{voice}

Γλύκα μου!
Βόλτα
στα ζαχαροπλαστεία
της Αθήνας

Αφιέρωμα
ΒΙΒΛΙΟ

30
σελ.

Αθηναϊκές Στοές
Της Έλενας Ντάκουλα

Τι θα διαβάσουμε τον χειμώνα
Επιμέλεια: Αγγελική Μπιρμπίλη

ONASSIS STEGI

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΕ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΤΟΙΧΟΥΣ

ΣΠΙΡΤΟΚΟΥΤΟ

THE MUSICAL

ΑΠΟ 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΣΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

ΜΟΥΣΙΚΗ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΑΡΡΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΙΒΙΤΣΑΝΟΣ
ΛΙΜΠΡΕΤΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, ΔΩΡΗΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΓΙΩΤΑ ΚΑΛΛΙΜΑΝΗ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ — ΣΤΙΧΟΙ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΑΡΡΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ — ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ — ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ 18+ — ONASSIS.ORG

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές	
Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη	Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ	
Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης	
Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης	
Αρχισυνταξία Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide) Ελένη Μπεζιριάνογλου	
Τεχνικός διευθυντής Βάσιος Συντσίρμας	
Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους, Κωνσταντίνα Τσιγάκα	
Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Π. Δημητρώπουλος, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζααβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κερώση, Γ. Κοροβέσης, Β. Κορωναίος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Ευ. Μουζακίτη, Γ. Μπελειώτης, Γ. Νένης, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβάτας, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφύλλου, Α. Τρούγκου, Zarastro, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψυχάς	
Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr avguide@athensvoice.gr	
Ατελιέ Sotos Anagnos LOOKmag Κωνσταντίνια Βλαχοπούλου	
Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρκώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκέζη, Πέτρος Νικόλτσος	
Account Director Digital & Print Γιώτα Αθανασοπούλου Account Digital Director Γιάννης Γαλανός	
Creative Marketing Director Βασιλική Κώτσου	
Direct Market Advertising Managers Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης	
Advertising Manager ATHENS VOICE Radio 102,5 Μαρία Μαθιουδάκη	
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη marketing@athensvoice.gr Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη	
Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφρη Μούρτζη Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση	
Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»	
Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369 fax: 210 3632.317 Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310 Athens Voice Radio 102.5: 210 3648.213 Αγγελίες: 210 3617.369 Λογιστήριο: 210 3617.170	
www.athensvoice.gr Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369 Κωδικός εντύπου: 7021 ISSN 1790-6164	

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

© PARALLAXI

Η πιο ντιζαϊνάτη στάση λεωφορείου που είδαμε τελευταία.

(Στάση Κυβέλεια του ΟΑΣΘ στη Θεσσαλονίκη)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Δημήτρης Κόκορης**. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1990. Το 2014 αποφοίτησε από την Καλών Τεχνών του ΑΠΘ. Το 2012 μετέβη για πρακτική άσκηση στη Stage One Ltd στην Αγγλία και το 2019 για εξαμηνιαία φοίτηση στο ISBI στην Ινδονησία. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις, έργα του βρίσκονται στη συλλογή του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, στο GLO Art residency στο Βέλγιο και σε ιδιωτικές συλλογές. Το έργο στο εξώφυλλο είναι από την πρώτη ατομική του έκθεση με τίτλο “Cascade” σε επιμέλεια Μαρίας Αλμπάνη (20/10-26/11) στην Γκαλερί ΑΛΜΑ.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΝΕΟ ΣΤΕΚΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Καλαίσθητο και παστέλ, το νέο εστιατόριο του Μουσείου Μπενάκη στην οδό Κουμπάρη 1 στο Κολωνάκι. Κάθε μέρα 10:00 -01:00, κάθε Τρίτη κλειστά.

ΤΟ ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΜΙΑΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗΣ ΣΕΙΡΑΣ

Να σε παίρνει ο ύπνος στο «Κάνε ότι κοιμάσαι».

ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ ΤΗΣ ΣΕΖΟΝ

Το «Maestro» του Χριστόφορου Παπακαλιάτη.

ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΟ

Με μικρά κομμάτια αρωματικά μήλα, μέλι, πορτοκάλι, ζάχαρη, εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο και καλά σπασμένη καρυδόπιχα. Της οικοτεχνίας Yiam, στην Αγία Λάρισα. Μπορείτε άφοβα να στολίσετε. Έρχονται!

ΠΕΠΗ ΡΑΓΚΟΥΣΗ

Η δημοσιογράφος που με τα άρθρα της μας φτιάχνει τη μέρα. (στα ΝΕΑ)

ΤΟ PALENQUE ΞΑΝΑΝΟΙΓΕΙ

Το πιο ιστορικό και αυθεντικό λάτιν κλαμπ της πόλης –αν και υπήρξαν φήμες ότι κλείνει– τελικά ξανανοίγει με τον επίσης πιο αυθεντικό λάτιν DJ της Ελλάδας, τον Βασίλη Σταματίου, στα πλατό και στα κόνγκας.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΔΕΗ

Γραφτείτε σε γυμναστήριο και με 150 ευρώ τον χρόνο θα κάνετε κάθε μέρα ζεστό μπάνιο εκεί.

FACE IT ALONE

Το ακυκλοφόρητο τραγούδι των Queen με τον Freddie Mercury από το 1988 που δεν είχε ακούσει κανείς. Το ακούσαμε και καταλάβαμε όλοι γιατί ήταν ακυκλοφόρητο.

ΝΕΟ ΧΟΜΠΙ

Να υπολογίζεις πόσο αέρα και πόσο προϊόν έχουν μέσα τα σωληνάρια της οδοντόκρεμας.

ΟΛΟΙ ΦΤΑΡΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Κι είναι ακόμα Οκτώβριος...

Ο ΚΟΥΛΟΣ ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Υποψήφια με τραγούδι η Μόνικα στην Eurovision! Ποια η σχέση της με τη Μαρέβα Μητστάκη;

ΣΟΪΜΠΛΕ

«Φορέστε πουλόβερ» (...και φάτε παντεσπάνι)

Η ΝΕΑ ΜΠΛΕ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟ

Η αυτοκόλλητη πινακίδα στο ασανσέρ γράφει: «Προς Νίκαια»
Η ηχητική πληροφορία λέει: «Προς Αγία Μαρίνα»
Στην αποβάθρα η ταμπέλα γράφει: «Προς Δημοτικό Θέατρο»
(Όλα αυτά συμβαίνουν στον κεντρικότερο σταθμό του μετρό, το Σύνταγμα. Κάποιος να ανανεώσει τις πινακίδες;)

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

«**Η Ιστορία θα δείξει, Γιώργο μου, ποιος καθοδηγεί τον Πούτιν, οι Αμερικανοί, οι Γερμανοί ή οι εξωγήινοι.**»
(Κολωνάκι, Da Capo, Σάββατο πρωί)

Γυναίκες συζητούν:
-**Αυτό το ίδιο είχε και η μάνα του πατέρα μου.**
-**Γιατί τη λες έτσι, καλέ;**
-**Γιατί δεν την έχω σε υπόληψη.**
(Ιλίσια, café, Παρασκευή πρωί)

Λαχειοπώλης στην Αθηνάς
«**Ψάχνω επενδυτή! Υπάρχει κανείς;»**

-**Έχετε κάρτα μέλους;**
-**Όχι, είμαι απλώς φίλος.**
(Σούπερμάρκετ ΑΒ, Αμπελόκηποι, Σάββατο πρωί)

«**Πιθανολογικό το βρίσκω.**»
(Συζήτηση μεταξύ νεαρών, Πασαλιμάνι, Σάββατο βράδυ)

«**Μι' αγάπη για/ το καλοκαί/ ρ'ήσουν κι εσουύ...»**
(Ηλικιωμένος κύριος σιγοτραγουδάει ανεβαίνοντας τη Ναυαρίνου, Παρασκευή απόγευμα)
ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

Πώς να (μην) κρίνουμε τους άλλους

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

Ένα από τα καλά του να δουλεύεις σε πανεπιστήμιο είναι ότι έρχεσαι σε επαφή με πολύ κόσμο – και εννοώ πολύ κόσμο. Πέραν των εκατοντάδων φοιτητών τους οποίους διδάσκεις κάθε χρόνο και οι οποίοι μπαίνουν στο αμφιθέατρο, στη σεμιναριακή αίθουσα, στο γραφείο σου ή στο Zoom και στο Teams, συναναστρέφεσαι και συναντάς εκατοντάδες συναδέλφους από όλα τα τμήματα, τις σχολές και τις υπηρεσίες του ιδρύματος (γραμματεία και υποστήριξη φοιτητών, διοίκηση, ακαδημαϊκός έλεγχος, τεχνική υποστήριξη, επιχειρηματική ανάπτυξη, μάρκετινγκ, λογιστήριο και τμήμα προσωπικού, διεθνείς σχέσεις, νομικό τμήμα, βιβλιοθήκη, τμήμα μαθησιακής τεχνολογίας, διαχείριση και συντήρηση κτιρίων, καντίνες κλπ).

Επισκέπτεσαι επίσης άλλα πανεπιστήμια και συναντάς συναδέλφους απ' όλον τον κόσμο σε συνέδρια, σεμινάρια και εργαστήρια, ενώ κάνεις και επαγγελματικές συναντήσεις και συνεργατικά πρότζεκτ με στελέχη του κράτους ή της κυβέρνησης, των επιχειρήσεων, κοινοφελών ιδρυμάτων, τοπικών οργανώσεων, διεθνών οργανισμών, και φυσικά με δημοσιογράφους και ΜΜΕ. Κάνεις πρωτογενή έρευνα –ερωτηματολόγια με χιλιάδες ανθρώπους ή συνεντεύξεις και focus groups με δεκάδες άλλους ή οδοιπορικά σε διαφορετικούς τόπους και εθνογραφική δουλειά μέσα σε κοινότητες– και μαθαίνεις να ακούς τις διαφορετικές φωνές. Όταν δε παράλληλα μεταδίδεις την έρευνά σου στη δημόσια σφαίρα ή ασκείς δημιουργική εργασία –γράφεις βιβλία ή κάνεις ταινίες– τότε έρχεσαι σε επαφή με δεκάδες χιλιάδες άλλους ανθρώπους: σε βιβλιοπαρουσιάσεις, προβολές, φεστιβάλ, εκπαιδευτικά σεμινάρια, ομιλίες, αλλά και μέσω μέιλ, μέσων κοινωνικής δικτύωσης κλπ.

Αυτή η τριβή με τους άλλους –ειδικά όταν οι άλλοι είναι ένα ηλικιακά, ταξικά, ιδεολογικά, πολιτισμικά και γεωγραφικά εντελώς ανομοιογενές και ποικιλόμορφο σύνολο– έχει από μόνη της πολύτιμη αξία. Με άλλα λόγια, εσύ δεν χρειάζεται να κάνεις κάτι. Πέραν του να ακούς. Και μόνο το ότι μπαίνωβγαίνεις σε χώρους και συναντάς ανθρώπους είναι από μόνο του φοβερά ενδιαφέρον και αποκαλυπτικό για την ανθρώπινη φύση και τη σύγχρονη ανθρώπινη κατάσταση. Αρχίζεις να παρατηρείς τάσεις, τύπους προσωπικοτήτων, μοντέλα συμπεριφοράς. Εντοπίζεις τους εξωστρεφείς και τους εσωστρεφείς, αυτούς που είναι στο φάσμα και αυτούς που έχουν μαθησιακές δυσκολίες, αυτούς που αναλαμβάνουν κυρίαρχο ρόλο και τους άλλους που ακολουθούν, τους ευγενικούς και τους αγενείς, τους γελωτοποιούς και τους ντροπαλούς, αυτούς που έχουν φοβερή αυτοπεποίθηση και αυτούς που δεν έχουν καθόλου, αυτούς που ενδιαφέρονται και τους απαθείς, τους αυτοδημιούργητους και αυτούς που τα βρήκαν όλα έτοιμα.

Ταυτόχρονα αποκτάς μία περίεργη απόσταση από το ατομικό. Για παράδειγμα, όταν κάθε χρόνο μπαίνω για πρώτη φορά στο αμφιθέατρο και γνωρίζω τους φοιτητές μου, ξέρω, με βάση τη στατιστική, ότι ένα συγκεκριμένο ποσοστό αυτών εδώ των παιδιών θα χάσουν κάποιοι συγγενή τους μέσα στον επόμενο χρόνο· ένα άλλο ποσοστό θα αντιμετωπίσει σοβαρά προβλήματα ψυχικής υγείας· ένα μικρό ποσοστό θα αφήσει τις σπουδές του πριν ολοκληρώσει το πτυχίο· ένα επίσης μικρότερο ποσοστό θα προσπαθήσει να βλάψει τον ίδιο του τον εαυτό. Όταν κοιτάς 100 παιδιά που δεν είναι απλώς αριθμοί, αλλά άνθρωποι, ο καθένας με τη δική του προσωπικότητα και τα δικά του συναισθήματα, παιδιά που χαμογέλανε αμήχανα και αντιμετωπίζουν με ένα μείγμα φόβου και ελπίδας την επόμενη ακαδημαϊκή χρονιά, το να ξέρεις ότι για κάποιους λίγους τα πράγματα θα εξελιχθούν νομοτελειακά έτσι (επειδή είναι στατιστικά αποδεδειγμένο ότι έτσι συμβαίνει όταν έχεις ένα μεγάλο σύνολο ανθρώπων), είναι σκληρό και απαιτεί αποστασιοποίηση.

Εάν όμως έχω μάθει ένα πράγμα όλα αυτά τα χρόνια είναι το να μην προσπαθώ να κρίνω την ακαδημαϊκή επίδοση (πόσο μάλλον να προβλέψω τις μελλοντικές προοπτικές) ενός φοιτητή με βάση την εμφάνιση ή τη συμπεριφορά ή –για να είμαστε ειλικρινείς– με οποιοδήποτε άλλο κριτήριο πέραν του τι υπάρχει στην εργασία ή στην κόλλα των εξετάσεων ή τη στιγμή της παρουσίασης ενός πρότζεκτ. Έχω δει άπειρους φοιτητές που παρακολουθούσαν τα πάντα, συμμετείχαν πιστά και έκαναν τα καλύτερα σχόλια στις διαλέξεις να έχουν μέτρια επίδοση στην τελική βαθμολογία. Έχω δει φοιτητή μου με φοβερά αδύναμο γραπτό λόγο που μετα βίας πέρασε τη

διπλωματική του να γίνεται ένας από τους κορυφαίους ερευνητικούς δημοσιογράφους της χώρας που κέρδισε σπουδαία βραβεία επειδή αποκάλυψε τις σκανδαλώδεις συνθήκες διαβίωσης ηλικιωμένων σε οίκους ευγηρίας. Έχω δει φοιτητή μου που δεν μιλούσε σχεδόν ποτέ στην τάξη να γίνεται ένας από τους πιο επιτυχημένους «κοινωνικούς επιχειρηματίες» της χώρας, ξεκινώντας δική του startup και παράγοντας viral βίντεο που βοήθησαν στη νομοθέτηση του γάμου των ομοφύλων ζευγαριών.

Όλοι μας, αλλά ειδικά οι άνθρωποι που είναι «στην πρώτη γραμμή» επαφής με πολύ κόσμο (πωλητές, τηλεφωνητές, υποδοχή κλπ.), αναπτύσσουμε τρόπους και μεθόδους για να διαχειριστούμε όλη αυτή την πληροφορία και τη διάδραση με τους άλλους. Στη σχετική βιβλιογραφία της κοινωνικής ψυχολογίας και της επικοινωνίας, οι τεχνικές αυτές έχουν διαφορετικούς όρους – ευρετική (heuristics), πλαίσια (frames), στερεότυπα (stereotypes), τύποι προσωπικότητας (personality types) κ.ο.κ. Ψάχνουμε ή εντοπίζουμε συγκεκριμένα σημάδια (θετικά ή αρνητικά) στη συμπεριφορά των άλλων ώστε να γενικεύσουμε και να μπορέσουμε να τους βάλουμε στο αντίστοιχο «κουτάκι» με βάση την πείρα μας.

Είναι ευγενικοί; Έχουν τρόπους; Αντιλαμβάνονται τις κοινωνικές συμβάσεις και την απαραίτητη «χορογραφία» της επικοινωνίας; Τηρούν τις απαραίτητες αποστάσεις; Είναι υπερβολικά ψυχροί ή υπερβολικά θερμοί; Περι-αυτολογούν; Παρακολουθούνε προσεκτικά τι τους λες ή πίνουν το κινητό τους κάθε φορά που μιλάς; Σε κοιτάνε στα μάτια ή σε αποφεύγουν; Μιλάνε όταν τρώνε; Κρατάνε σωστά τα πιρούνια; Κρατάνε σωστά τα ποτήρια του λευκού και του κόκκινου κρασιού; Φοράνε τα σωστά ρούχα; Λένε τις σωστές κοινοτοπίες στην αρχή και στο τέλος μιας συνάντησης;

Σε γενικές γραμμές ο περισσότερος κόσμος κρίνει πάρα πολύ γρήγορα και κρίνει με βασικό κριτήριο το πόσο σεβασμό σου δείχνει ο άλλος (μπορεί να μην το παραδέχονται όλοι αλλά όλοι θέλουμε να νιώθουμε ότι οι άλλοι μας σέβονται), το πόσο θετικός είναι (το να αρχίσεις να γκρινιάζεις, να διαμαρτυρείσαι ή να θάβεις τρίτους μπροστά σε αγνώστους δεν είναι ποτέ καλό σημάδι), και φυσικά το μέτρο ή την έλλειψη αυτού. Όταν ο άλλος είναι υπερβολικά θερμός, άμεσος ή ανεπίσημος, τότε μάλλον είναι είτε φορτικός, είτε αδιάκριτος, είτε ανασφαλής· ενδεχομένως να χρειάζεται κάτι από σένα (άρα μπορεί να σου γίνει βάρος) και σε κάθε περίπτωση δεν σέβεται τον ιδιωτικό σου χώρο/χρόνο, δηλαδή δεν σέβεται εσένα γιατί προχωράει τη σχέση με μία ταχύτητα και ένταση, χωρίς να καταλαβαίνει το πού θέλεις εσύ να θέσεις τα όρια. Όταν, αντιθέτως, είναι υπερβολικά ψυχρός ή τυπικός, τότε ισχύουν τα αντίθετα: είναι μάλλον αλαζόνας ή βαρετός ή αδιάφορος ή δεν έχει κάτι να σου δώσει ή να πάρει από εσένα, ή σε έχει κρίνει ήδη αρνητικά.

Γι' αυτούς τους λόγους ο περισσότερος κόσμος προσπαθεί να ακολουθεί συμβάσεις: γιατί αυτός είναι ο ασφαλέστερος δρόμος για να μην κριθεί αρνητικά από τους άλλους, επειδή και ο ίδιος έτσι κρίνει, με βάση τις συμβάσεις. Το ίδιο ισχύει και

σε οποιοδήποτε είδους διαδικασία αίτησης ή κρίσης (για δουλειά, χρηματοδότηση ή απλώς μια εξυπηρέτηση). Ο περισσότερος κόσμος επιλέγει την πεπατημένη της ασφάλειας και των συμβάσεων (γι' αυτό οι περισσότερες αιτήσεις για δουλειά καταλήγουν αδιάβαστες στα σκουπίδια, επειδή είναι αδύνατον να τις ξεχωρίσεις). Κάποιοι λίγοι ρισκάρουν την αμεσότητα, την αυθεντικότητα, ανοίγονται λίγο παραπάνω και γι' αυτό ξεχωρίζουν.

Είχα την τύχη να γνωρίσω μερικούς πραγματικά σπουδαιούς και σοφούς ανθρώπους. Μου έκανε εντύπωση ότι δεν έκριναν με τα ίδια κριτήρια με τα οποία κρίνουμε οι περισσότεροι. Όταν κάποιος φέρθκε μη συμβατικά, δεν βιάστηκαν να τον θάψουν μόλις αυτός απομακρύνθηκε· όταν κάποιος θάβει τους άλλους πίσω από την πλάτη τους, τότε μπορεί να θάψει κι εσένα. Όταν κάποιος άλλος προσπάθησε να τους κολακέψει, αυτοί δεν κολακεύτηκαν· ίσως γιατί δεν το είχαν ανάγκη. Όταν κάποιος τρίτος μέσα από τη συμπεριφορά του έδειξε μία αδυναμία –δεν είπε ή δεν έκανε το σωστό πράγμα, τη σωστή στιγμή– δεν τον ταπείνωσαν, ούτε τον έκριναν αρνητικά, γιατί ήξεραν ότι μπορεί ο ίδιος άνθρωπος να έχει πολύ σημαντικά άλλα χαρίσματα. Όταν, δε, είναι και διάσημοι ή έχουν θεσμικό ρόλο, τότε είναι συνηθισμένοι στο να βλέπουν τους (τρακαρισμένους) συνομιλητές τους να χάνουν τα λόγια τους ή να κάνουν γκάφες. Αρκετοί βαριούνται αφόρητα τις κοινοτοπίες, και καταπάσα πιθανότητα δεν έχουν χρόνο για χάσιμο· τους ενδιαφέρει η ουσία, το βάθος στον άνθρωπο και στη συζήτηση. Όποιος παρακάμψει τα περιττά και μιλήσει ουσιαστικά, ειλικρινά ή καίρια θα κερδίσει την προσοχή τους.

Και ακριβώς επειδή έχουν συναντήσει άπειρους ανθρώπους – οι περισσότεροι εκ των οποίων συμπεριφέρονται με έναν συγκεκριμένο, προβλέψιμο και ασφαλή τρόπο – εκτιμούν αυτούς που τα έχουν αρκετά καλά με τον εαυτό τους, ώστε να είναι απλώς ο εαυτός τους. **A**

Νοσταλγία ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΩΣ ΠΑΡΕΛΘΟΝ;

Της ΜΥΡΣΙΝΗΣ ΓΚΑΝΑ

Οι περισσότεροι άνθρωποι ξαφνιάζονται όταν ακούν ότι η λέξη «νοσταλγία» δεν είναι ελληνική, και δεν την συναντάμε στον Όμηρο ως ορισμό της λαχτάρας του Οδυσσέα να επιστρέψει στην Ιθάκη. Όχι, η «νοσταλγία», από τις ελληνικές, βεβαίως, λέξεις νόστος, «επιστροφή», και άλγος, «πόνος», είναι μια λέξη που εμφανίστηκε μόλις τον 17ο αιώνα, μια λέξη που δημιούργησε ο Ελβετός γιατρός Γιοχάννες Χόφερ (κατ' αντιστοιχία της λέξης «οσφυαλγία», για παράδειγμα) για να περιγράψει τις περιπτώσεις Ελβετών μισθοφόρων που αρρώσταιναν από τη λαχτάρα τους να επιστρέψουν πίσω στην πατρίδα τους.

Η νοσταλγία ως ασθένεια δεν ήταν κάτι ελαφρύ, δεν περνούσε σαν ένα κρύωμα. Η νοσταλγία προκαλούσε ναυτία, απώλεια όρεξης, πυρετό, καρδιακή προσβολή και αυτοκτονικές σκέψεις. Οι νοσταλγοί δεν σκέφτονταν τίποτα άλλο εκτός από την επιστροφή τους στα πατρία εδάφη, και οτιδήποτε άλλο τους άφηνε παγερά αδιάφορους. Οι ασθενείς μπερδευαν το παρελθόν με το μέλλον, την πραγματικότητα με τη φαντασία, το πού βρίσκονταν και πού θα ήθελαν να βρίσκονται. Ο Χόφερ ανακάλυψε τη θεραπεία: επιστροφή στην πατρίδα. Τα τελευταία χρόνια, μια επιδημία νοσταλγίας μοιάζει να έχει καταλάβει τον δυτικό κόσμο. Και αν η ασθένεια των Ελβετών μισθοφόρων είχε να κάνει με τον χώρο στον οποίο βρίσκονταν, και η μετακίνησή τους στα εδάφη της πατρίδας τους θα έλεγε, η σύγχρονη νοσταλγία αναζητά την επιστροφή σε έναν άλλο χρόνο, σε μια άλλη εποχή, που οι ασθενείς μοιάζουν να θεωρούν πατρίδα τους, παίρνοντας ίσως πολύ στα σοβαρά εκείνη τη ρήση που έλεγε «Μόνη πατρίδα τα παιδικά μας χρόνια».

Η νοσταλγία για την εποχή όπου ήταν κανείς νέος και ακμαίος είναι, σε μεγάλο βαθμό, δικαιολογημένη. Λαχταράει κανείς να ξαναβρεί το αίσθημα των πολλαπλών δυνατοτήτων, του μέλλοντος ως ανοιχτού και αισιόδοξου πεδίου, την ιδέα ότι υπάρχουν ακόμα πολλά να ανακαλύψει, να γευτεί, να απολαύσει. Η τάση εξιδανίκευσης του παρελθόντος, λατρείας του παρελθόντος είχε, φυσικά, ξεκινήσει ήδη από τα χρόνια της οικονομικής κρίσης. Τα ατελείωτα memes με τον Ανδρέα Παπανδρέου και όλα τα ωραία που

γίνονταν επί ΠΑΣΟΚ, είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα. Αλλά και εκτός Ελλάδας, τα βλέμματα δεν κοιτούσαν μπροστά. Το Μπρέξιτ ήταν συνέπεια υποσχέσεων ενός μεγαλείου στο οποίο θα επέστρεφε το Ηνωμένο Βασίλειο, απαλλαγμένο από τα δεινά της Ευρώπης. Ο Ντόναλντ Τραμπ ήθελε να κάνει την Αμερική «σπουδαία και πάλι». Ο δυτικός κόσμος έμοιαζε να έχει στερέψει από ιδέες για το μέλλον, δεν είχε τίποτα καινούργιο να προτείνει σε επίπεδο κοινωνικής οργάνωσης και πολιτικής βούλησης.

Και μετά ήρθε η πανδημία. Και έφερε μαζί της σε πρώτη φάση φόβο αλλά, παραδόξως, και ελπίδα. Οι πολιτικοί άρχισαν να μιλούν για μια νέα εποχή, για την πράσινη ενέργεια, για την ανάγκη να αντιμετωπίσουμε την κλιματική αλλαγή όσο προλαβαίνουμε, για τον επαναπροσδιορισμό των αξιών που θα έφερνε η, προσωρινή, αποχή μας από την κοινωνία μας. Και μετά ήρθε ο πόλεμος, και οι φωνές αυτές έσβησαν, και νιώσαμε ότι θα επιστρέψουμε όντως στο παρελθόν, όχι όμως σε εκείνο της ευημερίας και της αισιοδοξίας, αλλά σε ένα παρελθόν ανέχειας και ενεργειακής κρίσης.

Οι δυτικές κοινωνίες μοιάζουν να νοσοούν, από αυτό που ο Georgi Gospodinov στο εξαιρετικό του μυθιστόρημα «Χρονοκαταφύγιο» (μτφρ. Αλεξάνδρα Ιωαννίδου, εκδόσεις Ίκαρος) ονομάζει «Σοβαρό έλλειμμα νοήματος». Και σημειώνει, «Οι συνέπειες του συνδρόμου —μελαγχολία, αδιαφορία ή ισχυρή προσκόλληση στο παρελθόν και εξιδανίκευση γεγονότων— σημειώθηκαν με διαφορετική ένταση ή δεν σημειώθηκαν καθόλου. Σε σύγκριση με το παρελθόν, το παρόν αποχρωματίζεται έντονα, κάποιιοι ασθενείς ισχυρίζονται πως βλέπουν κυριολεκτικά ασπρόμαυρα, τη στιγμή που οι αναμνήσεις τους από το παρελθόν είναι πάντα πολύχρωμες, αν και σε πιο χλωμά χρώματα από πολάροιντ. Συχνή είναι η παραμονή σε μια εναλλακτική, επινοημένη καθημερινότητα».

Νιώθω γύρω μου μια διαρκώς αυξανόμενη δυσθυμία, και έχω την αίσθηση ότι μια από τις βασικές αιτίες είναι η απόσταση ανάμεσα στην εναλλακτική, επινοημένη καθημερινότητα που ο καθένας μας αποφασίζει να ζει (συνήθως μια απόπειρα συνέχισης της ίδιας ακριβώς ζωής που κάναμε πριν την πανδημία) και την πραγματικότητα, που επιβάλλει κάτι άλλο, κάτι που μάλλον δεν έχουμε βρει ακόμη. Όσο, όμως, εμείς κοιτάζουμε προς τα πίσω, νοσταλγούμε και πενθούμε τις καλύτερες εποχές, ο χρόνος, αναπόφευκτα, κυλάει, και το μέλλον διαμορφώνεται ερήμην μας, σαν παραμελημένο παιδί που μεγαλώνει μόνο του. **A**

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

92 μετανάστες εντοπίστηκαν γυμνοί και τραυματισμένοι το Σάββατο στην περιοχή του Έβρου, και μάλιστα ο εντοπισμός έγινε από άνδρες της Frontex. Οι μετανάστες υποστηρίζουν ότι μεταφέρθηκαν στα σύνορα με τουρκικά κρατικά αυτοκίνητα και εξωθήθηκαν στη συνοριακή γραμμή με φουσικτές λέμβους και αφού πρώτα τους «απάλλαξαν» απ' όλα τους τα υπάρχοντα. Ακόμη και τα εσώρουχα. «Να σταματήσει η Ελλάδα τη χειραγώγηση» ήταν το μόνο σχόλιο του Τούρκου υφυπουργού Εσωτερικών Ισμαήλ Κατακλί.

38 μετανάστες είχαν επίσης αφεθεί ανυπεράσπιστοι, το καλοκαίρι, σε νησίδα στον Έβρο. Τότε, κάποιοι μίλουσαν για τσιμπήματα από σκορπιούς, νεκρά παιδικά και άλλες ευφάνταστες ιστορίες, οι οποίες τελικά δεν απεδείχθησαν ποτέ. Η «εγχώρια παλαβομάρα» βεβαίως συνεχίζει να πιστεύει στον μύθο του σκορπιού.

1 εκατ. άνθρωποι είχαν μπει στη χώρα το 2015, σύμφωνα με στοιχεία του υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου Νότη Μπταράκη. Λιάζονταν και εξαφανίζονταν, σύμφωνα με τοποθετήσεις αρμοδίων της εποχής.

72.000 ήταν ο αντίστοιχος αριθμός το 2019.

8.500 εισήλθαν στην Ελλάδα το 2021.

11.000 μετανάστες έχουν εισέλθει φέτος στην Ελλάδα και παρά τις (α)φιλότιμες προσπάθειες των φιλειρηνικών γειτόνων.

12 δομές φιλοξενίας μεταναστών λειτουργούσαν την προηγούμενη δεκαετία στη χώρα μας.

34 είναι πλέον οι δομές οι οποίες λειτουργούν.

262.000 followers από τον λογαριασμό της στο Facebook κατήγγειλε ότι έχασε η διάσημη σεναριογράφος Έλενα Ακρίτα.

© EUROKINIΣΙ

101-79 ήταν το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα μπάσκετ μεταξύ Ολυμπιακού και Περιστερίου. Η στήλη δεν είναι αθλητική, αλλά δεν θα μπορούσε να μην αναφερθεί στην επιστροφή του Βασίλη «Kill Bill» Σπανούλη στο ΣΕΦ, ως προπονητή του Περιστερίου. Ο πρώην παίκτης του Ολυμπιακού προφανώς και αποθεώθηκε παρά την ήττα.

9.500 followers είδαν την καταγγελτική της ανάρτηση, στην οποία αμφισβητούσε ότι είναι συστημικό το θέμα και άφηνε υπονοούμενα για λογοκρισία καταλήγοντας στο ερώτημα «τόσο πολύ λοιπόν ενοχλεί η φωνή μου»; Τελικά ήταν απλώς ένα bug του Facebook και οι followers επανεμφάνισταν.

20 εκατ. ευρώ δαπάνωσε ο εμίρης του Κατάρ για να δημιουργηθεί παράρτημα του ελληνικού (αλλά διεθνούς φήμης και βεληνεκούς) beach bar-εστιατορίου Nammos, στο τεχνητό νησί Αλ Μάχα, το οποίο επίσης βρίσκεται υπό κατασκευή.

21 ημέρες από σήμερα (Τετάρτη) είναι το deadline για την κατασκευή του, προκειμένου να προλάβει την έναρξη του Μουντιάλ, που θα πραγματοποιηθεί φέτος τον χειμώνα στο Εμιράτο.

2 ακόμη Nammos θα ξεκινήσουν τη λειτουργία τους το 2023 και το 2024 σε Λονδίνο και Κάννες αντίστοιχα.

23 ψήφοι υπέρ και 11 κατά ήταν το αποτέ-

λεσμα της ψηφοφορίας που πραγματοποιήθηκε το 2021 στην Επιτροπή Μεταφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Μιας ψηφοφορίας σχετικής με την κατάργηση της αλλαγής ώρας από θερινή σε χειμερινή και τούμπαλιν. Έκτοτε, το θέμα κόλλησε στο Συμβούλιο της Ε.Ε., ενώ ο υπουργός Κώστας Σκρέκας δήλωσε σχετικά ότι «δεν αποδεικνύεται η μείωση κατανάλωσης ενέργειας».

30 Οκτωβρίου θα αλλάξουμε λοιπόν και πάλι ώρα, οπότε θα νυχτώνει από τις 5. Πολύ λογικό για μια χώρα που ζει από τον τουρισμό και ευελπιστεί να επεκτείνει την τουριστική σεζόν.

8 χώρες σύμμαχοι της Ρωσίας απήθυναν στις αρχές της εβδομάδας έκκληση στους συμπατριώτες τους να εγκαταλείψουν την Ουκρανία. Πρόκειται για τις Κίνα, Ουζμπεκιστάν, Σερβία, Λευκορωσία, Κιργιστάν, Τατζικιστάν και Τουρκμενιστάν.

2 ακόμη χώρες έχουν ζητήσει κάτι παρόμοιο. Πρόκειται για τις ΗΠΑ και τη Μεγάλη Βρετανία, ενώ ανάλογο μήνυμα έστειλε και η Ελλάδα υπενθυμίζοντας ότι «όσα αναφέρονται στις ανακοινώσεις του από 14 και 22 Φεβρουαρίου 2022 συνεχίζουν να ισχύουν».

2,3 βαθμούς της κλίμακας Ρίχτερ ήταν το μέγεθος της δόνησης που προκάλεσε η έκρηξη στον αγωγό φυσικού αερίου Nord Stream.

80 μέτρα κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας συνέβη η δολιοφθορά.

50 μέτρα είναι το τμήμα του αγωγού που λείπει, καθώς καταστράφηκε ολοσχερώς.

4η κατετάγη την Κυριακή η Ιρανή αθλήτρια Ελνάζ Ρεκάμπι στους ασιατικούς αγώνες αναρρίχησης, στους οποίους ωστόσο έκανε το μοιραίο λάθος να αγωνιστεί χωρίς χιτζάμπ, με αποτέλεσμα να «εξαφανιστεί» την επόμενη ημέρα και να μην επιστρέψει με την υπόλοιπη αποστολή.

10 αυτόφωρες συλλήψεις πραγματοποίησε η αστυνομία για τους βανδαλισμούς στο 15ο και το 14ο ΕΠΑΛ της Θεσσαλονίκης. Όπως είναι φυσικό, οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι με προφορική εντολή του εισαγγελέα. Θα θεώρησε ότι αποκλείεται να το ξανακάνουν...

142 φορές ανέφερε τη φράση «κομμουνιστικό κόμμα» ο Σι Τζινπίνγκ, στη σχεδόν δίωρη ομιλία του κατά την έναρξη του Συνεδρίου του κόμματος (ένα είν' το κόμμα) την περασμένη Κυριακή.

3η φορά αναμένεται να εκλεγεί γραμματέας του κόμματος, γεγονός που θα τον καταστήσει τον ισχυρότερο ηγέτη της Κίνας μετά, φυσικά, τον ιδρυτή Μάο.

1,5 εκατομμύριο άνθρωποι τιμωρήθηκαν από το 2012 (όταν και ανέλαβε) σε μια εκστρατεία κατά της διαφθοράς, όπως την έχει ονομάσει.

2.300 σύνεδροι του ΚΚΚ θα διορίσουν ως το ερχόμενο Σάββατο τη νέα Κεντρική Επιτροπή, ένα είδος κοινοβουλίου του κόμματος που απαρτίζεται από περίπου 200 μέλη, της οποίας το Πολιτικό Γραφείο και οι 25 επικεφαλής του συνιστούν το όργανο λήψης αποφάσεων.

85% έως και 100% πληρότητα καταγράφεται στο μεγαλύτερο μέρος των δημοφιλών χειμερινών προορισμών για το επερχόμενο τρίμηνο της 28ης Οκτωβρίου, σύμφωνα με στοιχεία του Πανελλαδικού Δικτύου E-Real Estates.

VERBA VOLANT

ΚΡΙΤΩΝ ΑΡΣΕΝΗΣ

«**Η σύλληψη της μάνας δημιουργεί οσμή συγκάλυψης στην υπόθεση**». Δυστυχώς για τον θαμώνα της στήλης, το «ακαταλόγιστο» δεν περιλαμβάνει τις δημόσιες τοποθετήσεις για τόσο σοβαρά και ειδικά θέματα όσο η υπόθεση της 12χρονης στον Κολωνό. Επιπλέον (και αυτό αφορά με όλο το σεβασμό και τον πρόεδρο του ΜΕΡΑ25), η ανάγκη για διαφοροποίηση δεν μπορεί να σε κάνει Κρίτωνα Αρσένη.

ΟΥΡΣΟΥΛΑ ΦΟΝ ΝΤΕΡ ΛΑΙΕΝ

«**Θα εγκρίνουμε ακόμη ένα πακέτο νομοθετικών προτάσεων για την ενέργεια την Τρίτη**». Μιλάμε για την απόλυτο σχεδιασμό αντιμετώπισης της ενεργειακής φτώχειας. Οι Ευρωπαίοι πολίτες είναι πολύ τυχεροί καθώς φέτος τον χειμώνα θα ζεσταθούν καίγοντας «νομοθετικές προτάσεις». Ένα καύσιμο με μεγάλη ενεργειακή απόδοση, φιλικό προς το περιβάλλον και προπαντός ευρισκόμενο σε αφθονία...

ΙΑΣΟΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

«**Το να ωρύεται η ελληνική κυβέρνηση για την απάνθρωπη μεταχείριση μεταναστών από την Τουρκία είναι σαν να διαμαρτύρεται ο Λιγνάδης για τους βιασμούς του Φιλιππίδη**». Ο παρ' ολίγον βραβευθείς επαγγελματίας ανθρωπιστής-διασώστης-ερευνητής εξισώνει τις πρακτικές της Τουρκίας με όσα η τουρκική προπαγάνδα λέει για τη χώρα μας και τη Frontex.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ

«**Νομίζω και είμαι σε θέση να γνωρίζω ότι υπάρχουν στη δικογραφία πάνω από 1.500 σελίδες. Θα πρέπει να ξέρουμε ποιοι είναι αυτοί οι παιδόφιλοι για να διαπομπευθούν πριν τιμωρηθούν από τη δικαιοσύνη**». Μια δήλωση, φόρος τιμής στον δίκαιο νόμο του Λιντς. Αν ο υπουργός ήταν πόλη στο «Λούκι Λουκ», στην είσοδό της θα υπήρχε ταμπέλα που θα έγραφε «Ξένη, εδώ πρώτα κρεμάμε και μετά δι-κάζουμε».

ΚΑΤΕΒΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΤΟΝΟΥΣ

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Αν είναι να φαγωθούμε μεταξύ μας τι τους θέλουμε τους εχθρούς; Έλα όμως που οι εχθροί της πατρίδας, δηλαδή οι εχθροί του κοινωνικού συνόλου, όχι μόνο υπάρχουν αλλά και απεργάζονται καθημερινά σχέδια, στρατηγικές και τακτικές, ώστε να μας βλάψουν. Όχι βέβαια γιατί απλά μας μισούν, αλλά γιατί έχουν λόγους πραγματικούς και σοβαρούς, ώστε να θέλουν το κακό μας. Έχουν συμφέροντα και ιδεοληψίες που τους στρέφουν κατά της Ελλάδας και της Ευρώπης και όταν μας βρίσκουν τόσο βαθιά διαιρεμένους το έργο τους γίνεται ευκολότερο.

Η Ευρώπη σήμερα βρίσκεται σε πόλεμο. Η Ρωσία του Πούτιν δεν επιτέθηκε απλά εναντίον της Ουκρανίας, αλλά εναντίον της Ευρώπης και της Δύσης γενικότερα. Συνεπώς και εναντίον της Ελλάδας. Ο πόλεμος στην Ουκρανία δεν φαίνεται να τελειώνει, παρόλη την αντεπίθεση των ουκρανικών δυνάμεων και τη συντεταγμένη, προς το παρόν, υποχώρηση των Ρώσων. Η Ρωσία είναι μια υπερδύναμη και σίγουρα θα βρει τρόπους να συντηρήσει τη διαμάχη στα νοτιοδυτικά της σύνορα. Διότι η ιδεολογία που την οδήγησε στην εισβολή δεν έχει ακόμα πτυνηθεί στο εσωτερικό της. Ο πόλεμος μπορεί να τελειώσει με την «απόσυρση» του Πούτιν από το προσκήνιο αλλά σε ένα περιβάλλον βαθιά αντιδημοκρατικό είναι λιγοστές οι ελπίδες για μια νέα φιλειρηνική προς τη Δύση ηγεσία. Η Ευρώπη έμπλεξε και δεν θα ξεμπλέξει εύκολα με τη Ρωσία.

Ο πληθωρισμός ως αποτέλεσμα της ενεργειακής κρίσης δεν θα υποχωρήσει από τη μια μέρα στην άλλη, ακόμα και αν σταματήσει ο πόλεμος. Η ακρίβεια θα ταλαιπωρεί τα νοικοκυριά, ακόμα και αν η παρούσα κυβέρνηση αντικατασταθεί από μια άλλη στις εκλογές της επόμενης άνοιξης. Μαγική λύση δεν υπάρχει και το πρόβλημα είναι πανευρωπαϊκό. Τόσο η ΕΕ όσο και οι κυβερνήσεις θα αναγκαστούν να βάζουν για καιρό βαθιά το χέρι στα κοινοτικά και κρατικά ταμεία ώστε να καλύπτουν ένα μέρος της ζημιάς. Συνεπώς δεν είναι χρήσιμο, το θέμα της ακρίβειας να γίνεται αιτία για μια ανεξέλεγκτη μικροπολιτική και μάλιστα χωρίς κοστολογημένα και ρεαλιστικά επιχειρήματα. Σίγουρα το κάθε κόμμα έχει τη δική του αντίληψη για την κρίση και την αντιμετώπισή της, αλλά η εσωτερική πολεμική και τα χτυπήματα κάτω από τη ζώνη ποτέ δεν βοήθησαν καμιά κοινωνία να ξεπεράσει τις εξωγενείς δυσκολίες της.

Φαινόμενα όπως το πρόσφατο με τους βιασμούς και την εκπόρνευση της 12χρονης κοπέλας, ή οι επαναλαμβανόμενες τραγικές γυναικοκτονίες, ούτε πρωτόγνωρα είναι ούτε θα σταματήσουν. Συμβαίνουν σε κάθε κοινωνία. Το να κατηγορεί μερίδα της αντιπολίτευσης το κυβερνών κόμμα ως κόμμα παιδεραστών και βιαστών δεν είναι μόνο άνοικιο και εξωφρενικό, δεν είναι μόνο ψευδές. Είναι και επιζήμιο για την κοινωνική μας συνοχή. Βλάπτει τη διεθνή εικόνα της Ελλάδας σε μια εποχή που οι άμεσες ξένες επενδύσεις της είναι απαραίτητες για την πολυπόθητη βιώσιμη ανάπτυξη. Τα αρνητικά αποτελέσματα που παράγει θα τα βρει μπροστά της οποιαδήποτε

κυβέρνηση αντικαταστήσει την παρούσα. Και τότε θα της είναι αδύνατο να ξεπεράσει την εικόνα που η ίδια φιλοτέχνησε για την πατρίδα της από τη θέση της αντιπολίτευσης.

Η αναθεωρητική πολιτική της Τουρκίας δεν είναι μια επιλογή του Ερντογάν και δεν θα φύγει μαζί του. Είναι επιλογή της κυρίαρχης κάστας στη γειτόνα χώρα. Η σημερινή επιθετικότητα, οι απειλές πολέμου, η αμφισβήτηση της εδαφικής κυριαρχίας μας είναι στρατηγικές επιλογές και δεν θα εκλείψουν μετά τις τουρκικές εκλογές της άνοιξης. Συνεπώς το ζήτημα θα μας συντροφεύει για καιρό και η πιθανότητα ενός αιματηρού επεισοδίου θα παραμείνει ισχυρή στο πεδίο. Το μεταναστευτικό είναι εργαλείο για την τουρκική ηγεσία και δεν θα μπει εύκολα στην εργαλειοθήκη. Τα πρόσφατα γεγονότα στον Έβρο με τους 36 και το δήθεν νεκρό κορίτσι ή τους 92 γυμνούς και χτυπημένους μετανάστες είναι σκηνές από ένα έργο κι εμείς παρακολουθούμε απλά στην αρχή του. Οι προβοκάτσιες θα κλιμακωθούν στην προσπάθεια των στρατοκρατών της Τουρκίας να δημιουργήσουν ανάφλεξη στην περιοχή. Κι εμείς δεν μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι, πόσο μάλλον να μπιζάρουμε την επιθετικότητα κατηγορώντας και μάλιστα άδικα την ίδια μας την πατρίδα. Για λίγες ψήφους κι αυτές αμφισβητούμενες.

Ακρίβεια, κοινωνικά σκάνδαλα και μεταναστευτικό είναι εθνικά θέματα και δεν προσφέρονται για κυδαίνα κομματική μικροπολιτική. Αντιθέτως απαιτούν από το πολιτικό σύστημα αλλά και τους διανοούμενους της χώρας χαμηλούς τόνους, περισκεψη, σοβαρή μελέτη, επεξεργασίες και ισοχυσία θεμελιωμένες προτάσεις. Η κυβέρνηση έχει ανάγκη τις σοβαρές προτάσεις της αντιπολίτευσης, αλλά και η αντιπολίτευση έχει ανάγκη τη σοβαρότητα, αν θέλει κάποια στιγμή να βρεθεί στη θέση του οδηγού που τόσο επιθυμεί και καλά κάνει να την επιθυμεί. Διότι δεν είναι 2015, είναι

2022 και τα πράγματα είναι διαφορετικά. Το κυβερνών κόμμα προηγείται σταθερά στις δημοσκοπήσεις, παρόλες τις «στραβές στη βάρδια του» και αυτό κάτι σημαίνει. Αυτό το κάτι είναι που δεν αντιλαμβάνεται η αντιπολίτευση.

Οι Έλληνες γνωρίζουν ότι τα οικονομικά προβλήματα είναι αποτέλεσμα μιας διεθνούς συγκυρίας και όχι κυβερνητικών επιλογών. Η πλειοψηφία αναγνωρίζει σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό τις προσπάθειες της κυβέρνησης για διαχείριση και αντιμετώπιση των προβλημάτων. Οι προτάσεις που παράγονται από την αντιπολίτευση δεν πείθουν επειδή ακριβώς είναι πρόχειρες και διατυπώνονται συχνά με τρόπο υστερικό. Ειδικά του ΣΥΡΙΖΑ, η πολιτεία στη θέση του οδηγού δεν πείθει την πλειοψηφία για την ικανότητα της αξιωματικής αντιπολίτευσης να ανταποκριθεί στις ζορικές απαιτήσεις των καιρών. Η κόντρα στη βουλή μεταξύ Μητσοτάκη και Τσίπρα ήταν αποκαλυπτική. Δεν είναι όλοι οι πολιτικοί για όλες τις φάσεις και τις καμπές στην πορεία μιας χώρας. Στις μεγάλες κρίσεις οι πλειοψηφίες συσπειρώνονται γύρω από εκείνη την ηγεσία που εγγυάται καλύτερα την ασφάλειά τους.

Αν λοιπόν μας ενδιαφέρει η Ελλάδα, αν αγαπάμε την πατρίδα μας, ας φροντίσουμε τουλάχιστον να μην παίζουμε το παιχνίδι των εχθρών της, δηλαδή των προβλημάτων που ξεπηδούν στο διάβα της. Η κυβέρνηση ας φροντίσει να οργανωθεί καλύτερα και να προλαβαίνει τα προβλήματα αντί να τα κυνηγά. Διότι δεν μπορεί να θέλεις να γίνεις επιστημονικό και τεχνολογικό κέντρο της Μεσογείου και να έχεις φοιτητικές εστίες ως άντρα ληστών. Διότι η υγεία των πολιτών είναι το πρώτο και δεν μπορείς να έχεις εφημερίες νοσοκομείων που να γίνεται «το σώσε». Διότι δεν μπορούν οι δήμοι να παρακολουθούν αμέτοχοι την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής σε κάθε πόλη, πόσο μάλλον να την υποβαθμίζουν συχνά ακόμα περισσότερο με τις επιλογές τους. Διότι το σκάνδαλο των παρακολουθήσεων πρέπει να εξιχναστεί. Διότι όλα τα παιδιά πρέπει να πηγαίνουν στο σχολείο και να μαθαίνουν καλά γράμματα και να μην έχουν ανάγκη το φροντιστήριο ως βασική και κύρια παιδεία. Διότι...

Αλλά και η αντιπολίτευση ας προστατεύσει τουλάχιστον τα κόμματά της, ας δείξει τουλάχιστον μια στοιχειώδη σοβαρότητα. Διότι δεν μπορεί να είναι όλοι οι νεοδημοκράτες βιαστές. Διότι η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών στα πανεπιστήμια δεν κινδυνεύει από τους ΟΠΠΙ. Διότι δεν γίνεται να κρατικοποιηθεί πάλι η ΔΕΗ. Διότι χρειαζόμαστε ναυπηγεία. Διότι δεν φταίει το ελληνικό λιμενικό που οι δουλέμποροι και οι λιμενικοί του γείτονα βγάζουν καρυδότσουφλα γεμάτα μετανάστες με 7 μποφόρ στο Αιγαίο. Διότι δεν υπάρχει ευρωπαϊκή χώρα χωρίς αξιολογούμενους εκπαιδευτικούς. Διότι οι εξοπλισμοί των ενόπλων δυνάμεων είναι απαραίτητοι όσο ποτέ. Διότι η Ρωσία έχει όλα τα άδικα για την εισβολή στην Ουκρανία. Διότι δεν μπορείς να υπονομεύεις τη χώρα σου στα διεθνή μέσα ενημέρωσης. Διότι... Διότι με όλα αυτά δεν κερδίζεις αλλά χάνεις.

Διότι ο κόσμος, οι πολίτες, οι ψηφοφόροι βλέπουν, κρίνουν, μετράνε και αποφασίζουν. Δεν είναι χάπατα, δεν είναι καθυστερημένοι. Διότι και οι πιο αδαείς κάτι καταλαβαίνουν και σοκάρονται από τις υπερβολές, αλλά και ανησυχούν όταν τα πράγματα στραβώνουν και γυρνούν εναντίον τους. Οι πολίτες, πέρα από ιδεολογική άποψη ή κομματική προτίμηση, θέλουν να ζήσουν με ασφάλεια σε ένα ειρηνικό περιβάλλον που θα τους δίνει την ευκαιρία να προοδεύσουν. Όταν νιώθουν ότι ζουν σε πολιτικά εμπόλεμη ζώνη, σκιάζονται, νιώθουν ανασφάλεια και ψάχνονται. Και τότε, ακόμα και τα «τέρατα» μπορεί να τους γίνουν ελκυστικά. Τα δικά μας «τέρατα» έκαναν τη βόλτα τους και ευτυχώς τα περισσότερα είναι στη φυλακή ή στο σπίτι τους. Συνεπώς το πολιτικό μας σύστημα έχει όλες τις προϋποθέσεις να μας οδηγήσει με ασφάλεια στη νέα εποχή. Ας το κάνει σε ειρηνικό περιβάλλον. Για το καλό της πατρίδας, για το καλό όλων. **Α**

**ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ,
ΠΕΡΑ ΑΠΟ
ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ
ΑΠΟΨΗ Ή
ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ
ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ,
ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ
ΖΗΣΟΥΝ ΜΕ
ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΕ
ΕΝΑ ΕΙΡΗΝΙΚΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥΣ
ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ
ΠΡΟΟΔΕΥΣΟΥΝ**

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ ΕΚΟ

5%
ΕΚΠΤΩΣΗ

12

ΑΤΟΚΕΣ ΔΟΣΕΙΣ
με πιστωτικές κάρτες*

- Εγγυημένη ποιότητα και ποσότητα καυσίμου.
- Εγγυημένη οικονομία.
- Smile πόντοι για κάθε λίτρο αγοράς πετρελαίου θέρμανσης, για τα μέλη του προγράμματος επιβράβευσης ΕΚΟ Smile.

Καλέστε στα τηλέφωνα **18198** και **210 7725555** ή απευθυνθείτε στα επιλεγμένα πρατήρια ΕΚΟ.

Περισσότερα στο **eko.gr**

*για πιστωτικές κάρτες εκδόσεως ελληνικών τραπεζών.
Η έκπτωση ισχύει από 14/10/2022 έως και 21/11/2022.

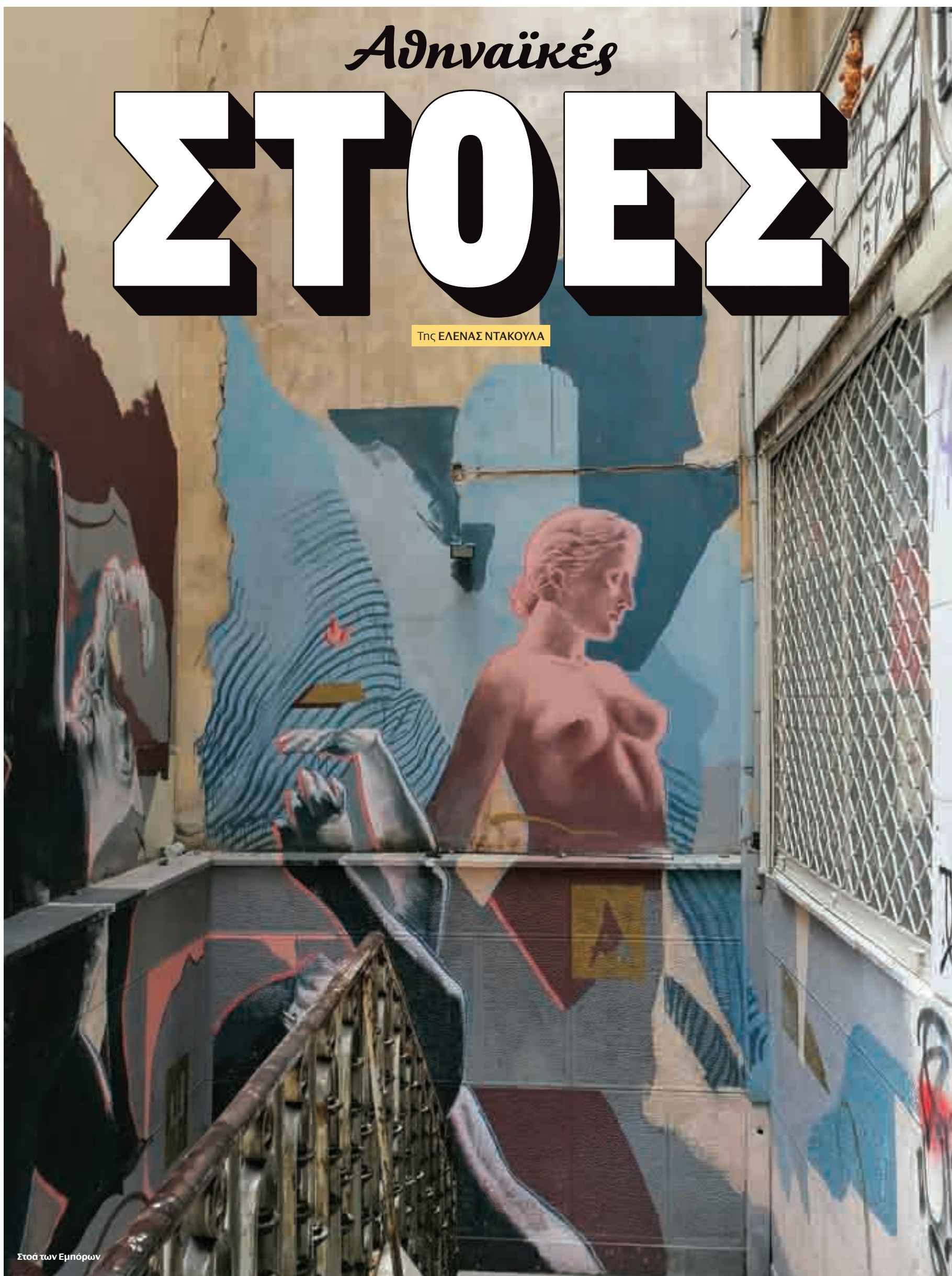
 eko.gr |

Αθηναϊκές

ΣΤΟΕΣ

Της ΕΛΕΝΑΣ ΝΤΑΚΟΥΛΑ

Στοά των Εμπορών

Οι στοές υπήρξαν αρχιτεκτονικό και διακοσμητικό στοιχείο της πόλης της Αθήνας, από τα αρχαία χρόνια, ιδίως ως μέρος της Αγοράς. Ήταν κυρίως τόποι περιπάτου, διδασκαλίας και φιλολογικών συζητήσεων, και όχι τόσο ανταλλαγής προϊόντων και αντικειμένων. Στην Ευρώπη, οι πρώτες στοές οικοδομήθηκαν γύρω στο 1830, αρχικά ως χώροι συγκέντρωσης εμπορευμάτων και αργότερα, «για να εξυπηρετήσουν την αναζήτηση της απόλαυσης στην πόλη, μέσω περιπάτων και άλλων ψυχαγωγιών», όπως αναφέρει ο Walter Benjamin, στο ανολοκλήρωτο έργο του «*The Arcades Project*».

Οι πρώτες εμπορικές, σκεπαστές στοές της πρωτεύουσας εμφανίζονται στην οδό Ερμού στα τέλη του 19ου αιώνα και είναι κτισμένες σύμφωνα με πρότυπα των ευρωπαϊκών. Πρόκειται για τη στοά **Κόνιαρη-Μελά** (Ερμού 54), το 1883, στο ισόγειο τετραώροφου νεοκλασικού μεγάρου, ιδιοκτησίας Βασιλείου Μελά, στο σημείο όπου ήταν η οικία Κόνιαρη και για τη στοά **Πύρρου** (Ερμού 56), «μετά της υαλοσκεπούς διόδου», το 1885, μετά την κατεδάφιση της οικίας Πύρρου και την ανέγερση του τριώροφου νεοκλασικού.

M

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ, ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΡΗΞΗ της οικοδομικής δραστηριότητας με πολυώροφα μέγαρα στο κέντρο της Αθήνας, οι στοές άρχισαν να πληθαίνουν, όχι ως αυτοτελή κτίσματα, αλλά ως δομημένοι χώροι, προς εκμετάλλευση, στα ισόγεια των κτιρίων. Υπολογίζονται πάνω από 160 και δημιουργούν μια αθέατη πόλη μέσα στην πόλη. Παρουσιάζουν δε ανομοιογένεια τόσο ως προς την αρχιτεκτονική όσο και ως προς τη χρήση τους. Οι περισσότερες λειτουργούν ως «γέφυρες» που ενώνουν διαφορετικούς δρόμους, πολλές δε εξ αυτών δεν σταματάνε στο επίπεδο του πεζοδρομίου, αλλά με ράμπες ή σκαλιά βυθίζονται σε υπόγεια ή με διαδρόμους και σκάλες ανηφορίζουν σε ορόφους. Υπάρχουν όμως και αρκετές που καταλήγουν σε αδιέξοδο. Στο παρελθόν, πολλές αποτελούσαν πιάτσα διαφόρων δραστηριοτήτων ή καταστημάτων πώλησης συγκεκριμένων αντικειμένων, ενώ σήμερα ανακαινισμένες στοές έχουν μετατραπεί σε μοντέρνα στέκια εστίασης και ψυχαγωγίας, παραγκωνίζοντας τα εμπορικά.

Οι στοές της Αθήνας, πολλές εκ των οποίων υπήρξαν θύματα της οικονομικής κρίσης, γνώρισαν στο παρελθόν στιγμές μεγάλης δόξας και έσφυζαν από κόσμο και κίνηση. Ουρές ατελείωτες έκαναν οι πελάτες για να αγοράσουν τα πρώτα μπλουτζίν που έφερε στην Ελλάδα κατάστημα στη στοά Ορφανίδου. Από το 1966 μέχρι πρόσφατα που έκλεισε, η «Λέσχη του Δίσκου» της Έλσης Σαράτση αποτελούσε θεσμό στη **Στοά Οπερας** (Ακαδημίας 57) και άλλαξε τον τρόπο που ακούμε κλασική μουσική. Είδη ρουχισμού, αξεσουάρ, κοσμηματοπωλεία, είδη ραπτικής,

Στοά Σπυρομήλιου

συλλεκτικά αντικείμενα και διάφοροι άλλοι «θησαυροί» ήταν εκτεθειμένοι στις βιτρίνες για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες του καταναλωτικού κοινού.

Σε κάθε στοά, δημιουργείτο μια μικρογραφία της κοινωνίας με τους δικούς της κώδικες, τα συν και τα πλην της με το καφενείο, το κυλικείο ή το οינוμαγειρείο, απαραίτητα συνθετικά της. Μερικά από αυτά άφησαν εποχή, όπως το γευσিপωλείο «Υποβρύχιο», το «Λιανοκλάδι», ο «Μερακλής» ή έκαναν με το όνομά τους διάσημη τη στοά όπως ο «Απότοσος», ή το σουβλατζίδικο «Πιγκουίνος», στη **Στοά Τρικούπη** (*Πατισίων 5*), γνωστή και ως **Στοά της Πείνας**, λόγω των πολλών φαγάδικων που υπήρχαν σε αυτήν. Μερικά αντέχουν ακόμη, λες και τα λυπήθηκε ο χρόνος και ούτε καν τ' ακούμπησε, όπως αυτά που βρίσκονται στη **Στοά Ομονοίας** (*Πειραιώς 4*) ή ένα στο βάθος της **Στοάς Καραλοπούλου** (*Πανεπιστημίου 42*). Διαχρονικής αξίας και το κλασικό jazz bar Galaxy στη **Στοά Λεμού** (Σταδίου 10), το οποίο πρόσφατα έκλεισε τα 50 του χρόνια.

Περνώντας μέσα από τις στοές, ειδικά σ' αυτές που βρίσκονται στα δρομάκια του εμπορικού τριγώνου, ο διαβάτης έχει την αίσθηση ότι εισχωρεί σε χώρους μνήμης και κάνει ένα ταξίδι στο παρελθόν, σε μία εποχή που έφυγε ανεπιστρεπτή. Σε μια εποχή όπου υπήρχαν άλλες καταναλωτικές συνήθειες, οι εμπορικές στοές ήταν αναπόσπαστο μέρος της κοινωνικής και εμπορικής ζωής της πόλης, οι σχέσεις εμπόρου και πελάτη ήταν προσωπικές και φιλικές, τα πολυκαταστήματα και οι πεζόδρομοι γεμάτοι μοντέρνα μαγαζιά με ωραίες στολισμένες βιτρίνες δεν είχαν κάνει την εμφάνισή τους, η τεχνολογική πρόοδος δεν απειλούσε στοές-δισκογραφικούς παράδεισους και οι υπολογιστές δεν είχαν μπει στη ζωή μας, αντικαθιστώντας τα χειρόγραφα, που η κρίση και η απαξίωση του κέντρου δεν είχε οδηγήσει πολλούς εμπόρους στο να κατεβάσουν ρολά ή να βάλουν λουκέτα.

Ακόμη όμως και τώρα, διασχίζοντάς τες μπορεί κάποιος να ανακαλύψει μέσα σ' αυτές θησαυρούς, είτε αυτοί είναι τα μικρά καφενεία-ουζερί με ρετρό αισθητική, είτε μαγαζάκια που αναδίδουν το άρωμα μιας άλλης εποχής, με ποικίλα, ετερόκλητα αντικείμενα που δύσκολα κάποιος βρίσκει στα πολυκαταστήματα, είτε υπολείμματα από τα τείχη της αρχαίας Αθήνας.

Η κάθε στοά έχει τη δική της ιστορία, τη δική της γοητεία και έχει ενδιαφέρον να τις ανακαλύψουμε.

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΕ ΜΕΡΙΚΕΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ, ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΤΟΕΣ

Η ευρωπαϊκού τύπου galleria, η **Στοά Κοραή** (*Κοραή 4*), κατασκευάστηκε το 1938, στο ισόγειο του Μεγάρου της Εθνικής Ασφαλιστικής, σε σχέδια των Α. Μεταξά και Ε. Κριεζή. Το κτίριο διέθετε, βάσει νόμου, το δικό του καταφύγιο και το συγκεκριμένο «πρωταγωνίστησε» σε μία ζοφερή περίοδο της ιστορίας μας όταν το Μέγαρο επιτάχθηκε από τους Γερμανούς (6/5/1941) και στο υπόγειο στεγάστηκαν τα κρατητήρια της Kommandatur. Σήμερα, ο χώρος λειτουργεί ως Χώρος Ιστορικής Μνήμης 1941-1944. Βλέποντας και διαβάζοντας ο επισκέπτης τα διάφορα μηνύματα, ευχές, ονόματα καταδοτών... χαραγμένα με αιχμηρό αντικείμενο στους τοίχους, αισθάνεται ένα σφίξιμο στο στομάχι, αλλά και πολύ έντονα την παρουσία των ανθρώπων που πέρασαν από εκεί μέσα, έζησαν τη φρίκη και άφησαν στις επόμενες γενιές ανεξίτηλη την ιστορική μνήμη.

Στη Στοά Κοραή, εκτός από καφετέριες, μαγαζιά και μία αίθουσα τέχνης, στεγάζονται δύο ιστορικοί κινηματογράφοι, το Άστυ, το οποίο λειτουργεί από το 1939, και το Άστορ, που άνοιξε τις πόρτες του το 1947.

Η **Στοά Πεσμαζόγλου** (*Πανεπιστημίου 39*), στο ισόγειο πολυώροφου κτιρίου του 1976, σε σχέδια του Α. Καλλιγά, που οικοδομήθηκε στη θέση του Μεγάρου Πρωίας (δεκαετίας 1890). Στο εν λόγω μέγαρο στεγάστηκαν από το 1906 τα γραφεία της εφημερίδας «Πρωία». Σήμερα εκεί, μεταξύ άλλων καταστημάτων, υπάρχει το δισκοπωλείο του Νίκου Ξυλούρη, το οποίο ίδρυσε το 1979 ο γνωστός καλλιτέχνης και λειτουργεί από μέλη της οικογενείας του. Η πολυτελής **Στοά Νικολούδη** (*Πανεπιστημίου 41*) κτίστηκε από τον αρχιτέκτονα Αλ. Νικολούδη εκεί όπου βρισκόταν το πατρικό του σπίτι, μία μονοκατοικία με κήπο. Το καινούργιο κτίριο που σχεδίασε το 1897 ο Α. Νικολούδης, περιελάμβανε στο ισόγειο μία στοά μικρού μήκους, για καταστήματα, η οποία πήρε την τελική της μορφή, με πρόσβαση προς τη Σταδίου, το 1936. Στα μέσα της δεκαετίας του '30, εκεί στεγάστηκαν το ιστορικό βιβλιοπωλείο της ΕΣΤΙΑΣ, καθώς και το καφενείο του Λουμίδη, με το διάσημο πατάρι, λογοτεχνικό και καλλιτεχνικό στέκι της εποχής. Ο αρχιτέκτονας, έμενε μέχρι τον θάνατό του (1944) σε όροφο του κτιρίου. Το Μέγαρο Νικολούδη έχει χαρακτηριστεί ιστορικό διατηρητέο μνημείο και έργο τέχνης και σταθερό σημείο αναφοράς της στοάς είναι ο χώρος της Alpha Bank - Πολιτιστικά.

Η εντυπωσιακότατη **Στοά Αρσακείου** (*Πανεπιστημίου*

49), με τη γυάλινη οροφή και τον γυάλινο θόλο στο κέντρο, δημιουργήθηκε την πρώτη δεκαετία του 1900 όταν αποφασίστηκε η επέκταση του Μεγάρου του Αρσακείου, σε όλο το μήκος του οικοπέδου, επί της οδού Σταδίου, με ισόγεια καταστήματα και δύο ορόφους για τα εξωτερικά σχολεία της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας. Η επέκταση έγινε σε σχέδια του αρχιτέκτονα Κωνσταντίνου Μαρουδή και το 1907 ανατέθηκαν στον Ερνέστο Τσίλλερ τα σχέδια της αναμόρφωσης της πρόσοψης των κτιρίων της οδού Σταδίου και η επισκευή των προσοθικών των καταστημάτων. Η στοά είναι γνωστή και ως **Στοά Ορφέως** από τον ομώνυμο κινηματογράφο, που κτίστηκε στα μέσα της δεκαετίας του 1930, στον ακάλυπτο χώρο του τετραγώνου και κατεδαφίστηκε το 1989. Στο υπόγειο του κινηματογράφου, στεγάστηκε από το 1954 το Θέατρο Τέχνης, το «Υπόγειο» του Καρόλου Κουν και η δραματική του σχολή. Στη στοά στεγάστηκαν εμπορικά μαγαζιά, κυρίως με δερμάτινα είδη καθώς και το ιστορικό κατάστημα με σπυρίες του Ηλ. Κοκκώνη. Εκεί λειτουργήσε από το 1900 το Καφενείο του Σιγάλα, γνωστό στέκι πολιτικών αλλά και αργότερα δικηγόρων, λόγω των δικαστηρίων. Η σημερινή εικόνα της στοάς Αρσακείου είναι θλιβερή. Έχουν κλείσει όλα τα καταστήματα και εκεί που ήταν ένας από τους πιο ζωντανούς και γεμάτους κίνηση χώρους της Αθήνας σήμερα επικρατεί ερημιά με εμφανή τα σημάδια της πλήρους εγκατάλειψης. Καμία φορά, οι νότες του βιολιού ενός πλανόδιου μουσικού σπάνε την εκκωφαντική σιωπή και προκαλούν τον βιαστικό διαβάτη να σταματήσει και να αναπολήσει ή να αναλογιστεί έστω και λίγο τα... περασμένα μεγαλεία.

Η **Στοά του Βιβλίου** (*Πεσμαζόγλου 5*) αποτελεί τμήμα της Στοάς Αρσακείου και ιδρύθηκε τον Ιούνιο του 1996 από τη Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία, στο πλαίσιο των 160 χρόνων από την ίδρυσή της, το 1836.

Η **Στοά Ορφανίδου** (*Σταδίου 39*), ετών 80+, μία από τις εμπορικότερες της Αθήνας, των δεκαετιών '60, '70. Λόγω θέσης, υπήρξε σημαντικός πόλος έλξης των Αθηναίων, είτε για ψώνια είτε ως πέρασμα προς τα μαγαζιά της Αιόλου και της Αθηνάς. Πολλά καταστήματα βρίσκονται εκεί πάνω από 30 χρόνια, με τους ίδιους ιδιοκτήτες.

Η στοά ήταν γνωστή πιάντσα συλλεκτικών ειδών, όπως μικροαντικείμενα, νομίσματα και γραμματόσημα. Και συγκεκριμένα για τα γραμματόσημα, τα οποία απεχθάνονταν τον ήλιο, μια και κινδυνεύει να καταστραφεί το χρώμα τους, είχαν βρει στις στοές τον κατάλληλο χώρο για να στεγαστούν και να εξυπηρετούν τους μανιούδες φιλοτελιστές της εποχής. Σήμερα, τα 2-3 γνωστά στέκια εστίασης καθώς και πολλά μαγαζιά έχουν κλείσει και τα υπόλοιπα προσπαθούν να επιζήσουν, νοσταλγώντας τις παλιές καλές εποχές, προσδοκώντας σε καλύτερες μέρες.

Η **Στοά Αριστείδου** ή **Στοά Ανατολής** (*Αριστείδου 10-12*) είναι μία από τις πιο γραφικές στοές του κέντρου και θυμίζει αυλή ή γειτονιά περασμένων δεκαετιών. Έχει εσωτερικό ακάλυπτο χώρο με φυτά, ένα μικρό καφενείο και ελεύθερο διάδρομο/μπαλκόνι σε κάθε όροφο της που οδηγεί σε μία αστική ταράτσα, περιτριγυρισμένη από ψηλά κτίρια. Παλιά συγκέντρωνε πλήθος τυπογραφείων και σήμερα στεγάζει μερικά από τα πιο μικρά μαγαζιά της Αθήνας, το μέγεθος των οποίων δεν ξεπερνά τα 2 τ.μ.

Η **Στοά Τρίστρατο** (*Δραγατσανίου 2*) είναι μια συνένωση τριών διαφορετικών στοών από τρία διαφορετικά κτίρια. Έχει είσοδο από τη Δραγατσανίου και εξόδους στην Αριστείδου 6 και στη Σταδίου 29, στο Υπουργείο Εργασίας. Στα υπόγεια των στοών, δίπλα σε άλλοτε καταστήματα και αποθήκες, βρίσκονται υπολείμματα από τα αρχαία τείχη της Αθήνας

Η **Στοά Φέξη** (*Πατισίων 14*), έργο του σημαντικού εκδότη Γ. Φέξη, κατασκευάστηκε το 1924, με εξόδους στις οδούς Γλάδστωνος και Βερανζέρου. Η χρυσή της εποχή ήταν τα χρόνια που λειτουργούσε απέναντι το πολυκατάστημα MINION, αλλά ακόμη και σήμερα αντέχει. Στα υπόγεια της λειτουργούσε παλαιότερα το μεγαλύτερο κέντρο δακτυλογραφίσεων της Αθήνας.

Η **Στοά Λυκούργου** (*Λυκούργου 14-16*), μία από τις πιο φαρδιές στοές της πόλης, σχεδιασμένη από τον αρχιτέκτονα Εμ. Βουρέκα, που συνδέει την οδό Λυκούργου με την οδό Πειραιώς 1. Όπως και οι άλλες, στο παρελθόν, έσφυζε από κόσμο και ήταν γεμάτη με καταστήματα, κυρίως με είδη ρουχισμού. Εκεί βρισκόταν η Στατιστική Υπηρεσία καθώς και ένα γνωστό εστιατόριο της δεκαετίας του '60, το «ΑΤΤΙΚΟ». Όπως ακούμε στην εκπομπή της ΕΡΤ «*Τα Στέκια- Στοές της πόλης*»: «... Ο κόσμος ήταν τόσος πολύς, που νόμιζες ότι περνούσε επιτάφιος. Τα μαγαζιά δεν κατέβαζαν ποτέ ρολά. Το βράδυ ήταν όλα τα φώτα ανοικτά και δεν φοβόσουν να περάσεις. Στο υπόγειο, λειτουργούσαν 52 καταστήματα». Σήμερα, μεταξύ άλλων, παραμένουν εκεί σταθερές αξίες οι εκδόσεις ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ καθώς και το παραδοσιακό ουζερί «Ο Χάρης», που συχνά στήνει μικρά γλέντια.

Η **Στοά Καίρη** (*Καίρη 6 & Αθηνάς*) κατασκευάστηκε το 1934. Εκεί στεγάστηκαν εργαστήρια, βιοτεχνίες ρούχων

Αθηναϊκές ΣΤΟΕΣ

Στοά Ράλλιν

Στοά του Βιβλίου

Δισκοπωλείο «ΝΙΚΟΣ ΞΥΛΟΥΡΗΣ»

Στοά Πανταζόπουλου

Καφέ-Ουζερί στη Στοά Καλαφονούλου

Στοά Κοραή

Υπόγειο της Στοάς Ανατολίας

Στοά Νικολούδη

Χώρος Ιστορικής Μνήμης 1941-1944

και υφασμάτων. Το υπόγειο ήταν παλαιότερα το μεγαλύτερο κέντρο ηλεκτρολογικού εξοπλισμού, ενώ στο ισόγειο μαζί με τα εμπορικά καταστήματα βρίσκεται το ιστορικό οπλοδιορθωτήριο της οικογένειας Παπαϊωάννου. Σήμερα, προς την οδό Πολυκλείτου υπάρχουν μαγαζιά με είδη συσκευασίας, το ένα δίπλα στο άλλο.

Η **Στοά Πάππου - Δημητράκοπούλου** κατασκευάστηκε τη δεκαετία του 1930. Η μία της είσοδος είναι από την οδό Σοφοκλέους 7 και ενώνεται με την Ευριπίδου στον αριθμό 14 και με Αιόλου στο 68. Υπήρξε ο ναός του Τύπου με τυπογραφεία, αρχεία εφημερίδων και περιοδικών απ' όπου διανέμονταν σ' όλη την πρωτεύουσα. Κατά τη διάρκεια του Μεσοπολέμου η στοά ήταν μεγάλο κέντρο διακίνησης ναρκωτικών. Τη δεκαετία του '50 πολλά κτίρια της στοάς κατεδαφίστηκαν και στη θέση τους κτίστηκε το νέο κτίριο της Εμπορικής Τράπεζας, σε σχέδια του Κ. Κιτσίκη, το οποίο σήμερα ανήκει στην Alpha Bank.

Η **Στοά Πραξιτέλους** (Κολοκοτρώνη 25) κατασκευάστηκε στα μέσα της δεκαετίας του 1920, σε σχέδια του Βασίλη Κουρεμένου. Σήμερα, εκεί στεγάζεται το πολυμορφικό και αρτιστικό Bar Tessera.

Η **Στοά των Εμπόρων** (Βουλής 8-10) Σχεδιάστηκε από τον Λεωνίδα Μπόνη και τον Εμμανουήλ Λαζαρίδη, το 1950. Βρίσκεται στο ισόγειο του Μεγάρου Ασφαλίσεων Ταμείου Εμπόρων και αναπτύσσεται σε δύο επίπεδα, συνδεοντας την οδό Βουλής με την οδό Λέκκα, με μία διπλή μαρμαρινή σκάλα. Στην πλευρά της Λέκκα βρίσκονταν τα καταφύγια του Συντάγματος που λειτούργησαν κατά τη διάρκεια της Κατοχής.

Στο παρελθόν η στοά είχε ιδιαίτερη εμπορική κίνηση, αλλά η οικονομική κρίση είχε σαν αποτέλεσμα το κλείσιμο των μαγαζιών και την πλήρη εγκατάλειψή της. Πριν μερικά χρόνια έγιναν προσπάθειες επαναλειτουργίας τους, αλλά τα αποτελέσματα δεν ήταν τα αναμενόμενα. Στις στοές που σχηματίζονται στη Λέκκα 10 και 14 έχει δημιουργηθεί νέα πιάτσα με καλόγουστα καφέ και μπαράκια. Η κοσμοπολίτικη και με ευρωπαϊκό αέρα **Στοά Σπυρομήλιου** (Βουκουρεστίου 5-7), στολίδι των στοών της πόλης, βρίσκεται στο ισόγειο του Μεγάρου Μετοχικού Ταμείου Στρατού, που αναγέρθηκε στα τέλη της δεκαετίας του '30, σε σχέδια των Λεωνίδα Μπόνη και Βασιλείου Κασσάνδρα, στο οικοδομικό τετράγωνο που βρίσκονταν οι βασιλικοί στάβλοι. Οφείλει το όνομά της στον επιφανή στρατιωτικό και πολιτικό Σπύρο Μήλιο, κατά τη θητεία του οποίου, ως υπουργού Στρατιωτικών, συστάθηκε το Μ.Τ.Σ. Στην ιστορική στοά λειτουργούσαν για πάνω από μισό αιώνα μερικοί από τους πιο γνωστούς χώρους αναψυχής της Αθήνας, όπως το Cafe Brazilian, το κινηματοθέατρο «Παλλάς», το «Καμπαρέ» και μετέπειτα Κινηματογράφος «Μαξιμ» και Θέατρο Αλίκη. Σήμερα εκεί στεγάζονται πολυτελείς χώροι εστίασης και η στοά χρησιμοποιείται συχνά για καλλιτεχνικά δρώμενα.

Η **Στοά Πανταζόπουλου** ή **Στοά Χόλλυγουντ** (Ακαδημίας 98-100) σχεδιάστηκε το 1950 από τον Ι. Λυγίζο και είναι απόλυτα ταυτισμένη με τη χρυσή εποχή και την ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου, όταν το κτίριο, το Μέγαρο 7ης Τέχνης, φιλοξενούσε τα γραφεία όλων των κινηματογραφικών παραγωγών και διανομής ταινιών. Από τη στοά αλλά και από το καφενείο της, το Bar Hollywood, πέρασαν όλοι οι γνωστοί Έλληνες ηθοποιοί, σκηνοθέτες, χορευτές και χορογράφοι αλλά και άνθρωποι που συχνάζαν εκεί με την ελπίδα να συναντήσουν το αγαπημένο τους είδωλο. Με την πάροδο των χρόνων το ένδοξο παρελθόν της ξεθώριασε με μία όμως αναλαμπή το 2016 που χρησιμοποιήθηκε για μεγάλο μέρος των γυρισμάτων της ταινίας «Νοτιάς» του Τ. Μπουλέμπε.

Η στιλάτη, πανέμορφη **Στοά Ράλλη** (Σουρή 3 & Φιλελλήνων), στο ισόγειο ενός διατηρητέου εκλεκτικιστικού κτιρίου της μεσοπολεμικής αθηναϊκής αρχιτεκτονικής περιόδου, βρίσκεται λίγο πιο μακριά από τις προαναφερθείσες, απέναντι από τη Ρώσικη Εκκλησία. Η ιστορία της αρχίζει το 1925 με την ανέγερση του κτιρίου που θα στεγάζε τους εύπορους πρόσφυγες που έφτασαν στην Αθήνα από την Μικρά Ασία. Στην είσοδό της βρίσκεται το ατμοσφαιρικό wine bar bistro By the Glass, και στο βάθος, το πιο καλά κρυμμένο ξενοδοχείο της Αθήνας, το In (n)Athens Hotel.

Ολοκληρώνοντας αυτή την αναφορά στις στοές αξίζει ν' αναφερθούν τα δύο όμορφα λιοντάρια, αντίγραφα των λιονταριών Κανόβα που φυλάνε την είσοδο της **Στοάς Πετρόπουλου** (Ευαγγελιστρίας 22), καλωσορίζοντας ή αποχαιρετώντας τους πελάτες.

Εκτός από τις παραπάνω, υπάρχει πληθώρα στοών στο κέντρο της Αθήνας που προσφέρονται για περιπλάνηση, για εξερεύνηση, για φωτογράφιση. Αξίζει μία στάση στο εσωτερικό τους για ν' ακούσουμε τις ιστορίες που ίσως έχουν ν' αφηγηθούν. Μέσα απ' αυτές, μπορούμε ν' αποκτήσουμε ανεκτίμητη γνώση για την καθημερινότητα της πόλης, να την γνωρίσουμε καλύτερα και να διατηρήσουμε ζωντανή την ιστορική μνήμη μιας παλιάς Αθήνας! **A**

A photograph of a man in a brown coat balancing a large box on a thin wire. He is standing on the wire, which is stretched across the frame. The background shows a cityscape with trees and buildings under a blue sky with clouds. The scene is viewed through a window, with the window frame visible on the left. The text is overlaid on the lower part of the image.

Γιώργος Αυγέρος
ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΩΝΤΑΣ
ΕΝΑΝ ΦΙΛΟ ΣΤΗΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥ ΕΚΘΕΣΗ

Μια έκθεση του Χανιώτη ζωγράφου, που αναβλήθηκε λόγω κορωνοϊού, εγκαινιάστηκε αυτές τις ημέρες στα Χανιά χωρίς τη δική του παρουσία. Ο **Γιώργος Αυγέρος** υπήρξε ένας παραδομένα τρυφερός άνθρωπος, ένας σπουδαίος καλλιτέχνης και ένας πολύ αγαπημένος φίλος μου.

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Ο Γιώργος πέθανε από καρκίνο την Παρασκευή 2 Σεπτεμβρίου. Ήξερε και ήξερα ότι ήταν άρρωστος, είχαμε μιλήσει αρκετές φορές στο τηλέφωνο, προσπάθησα να τον συναντήσω από κοντά και στην Αθήνα, όπου ερχόταν για θεραπείες, και στα Χανιά το καλοκαίρι, όταν κατέβηκα για διακοπές. Όλες τις φορές μου αρνήθηκε. Έτσι κατάλαβα τη σοβαρή κατάσταση της υγείας του, γιατί με τον Γιώργο επιδιώκαμε να συναντιόμαστε από κοντά πάντα και κάθε φορά που βρισκόμαστε στην ίδια πόλη. Είχαν πλάκα, είχαν γέλια και χαρές αυτές οι συναντήσεις. Όπως έχουν πάντα πλάκα οι συναντήσεις παιδικών φίλων που γνωρίζεις ένα εκατομμύριο χρόνια. Καθόμασταν μαζί με την Ντορίτα, τη γυναίκα του, στο νεώριο Μόρο, πιάναμε το νήμα από εκεί όπου του είχαμε αφήσει το προηγούμενο καλοκαίρι και μας έπαιρνε το χάρμα.

Όταν χάνεις έναν άνθρωπο, διάβαζα προ ημερών σ' ένα βιβλίο, «ο πρώτος θάνατος συμβαίνει στη γλώσσα που μιλάς, όταν ξεριζώνεις τα υποκείμενα του παρόντος για να τα φυτέψεις στο παρελθόν...». Φαίνεται βαρύ και είναι βαρύ να μιλώ για τον Γιώργο και να μη γράφω στον ενεστώτα. Να διηγούμαι ιστορίες που αρχίζουν και τελειώνουν σε έναν εκλιπόντα χρόνο. Θα το προσπαθήσω παρ' όλα αυτά.

Χανιά, Παρίσι, Αθήνα, Νεροκούρου, Αθήνα, Σούδα, Χανιά. Η φίλια μας ξεδιπλώθηκε από τις αρχές της δεκαετίας του '80 αλλάζοντας πόλεις και πρωτεύουσες. Αν με ρωτούσε σήμερα κάποιος ποια εικόνα του Γιώργου κρατάω, θα γράψω για την ημέρα που πήραμε το τρένο για να βρεθούμε σε ένα προάστιο έξω από το Παρίσι. Κατεβήκαμε και αρχίσαμε να περπατάμε με τα πόδια για αρκετή ώρα. Ήταν ένα γλυκό καλοκαιρινό απόγευμα, ανεβήκαμε ένα βουνάκι με λίγη βλάστηση και, όταν φθάσαμε στην κορυφή, μου είπε να κλείσω τα μάτια. Όταν τα άνοιξα, ξεδιπλώθηκε μπροστά μου από την άλλη μεριά του λόφου το πιο ωραίο τοπίο που είχα δει μέχρι τότε στη ζωή μου: ένα απέραντο λιβάδι γεμάτο χρυσαφένια στάχια και κατακόκκινες παπαρούνες. Μου 'φυγε η ψυχή! Πού το είχε ανακαλύψει; Πώς το είχε ανακαλύψει; Δεν έμαθα ποτέ. Είχε αυτό το ταλέντο ο Γιώργος: έβλεπε ότι το απλανές βλέμμα των άλλων απλώς συναντούσε. Επίσης λάτρευε τον Claude Monet.

Και τη φύση. Ένα μεγάλο μέρος του έργου του είναι αφιερωμένο σε αυτήν. Θυμάμαι τα φανταστικά ασπρόμαυρα ανάγλυφα δάση του κλεισμένα σε πλέξι γκλας, τις διαφανείς μεμβράνες με τα πράσινα φύλλα και τα πολύχρωμα πουλιά, τα ονειρικά ταμπλό με τις ελιές, τις πορτοκαλιές, τις λεμονιές, τις ασημένιες καρφίτσες με τις αναπαραστάσεις κορμών δέντρων, και τα σκουλαρίκια από άνθη λουλουδιών. Όλα ιλιγγιωδώς υπολογισμένα, με σύμβολα πιο δυνατά από αυτό που εννοούν. Εικόνες πιο αυτάρχεις από το αίσθημα που προκαλούν με έναν τρόπο τόσο προσωπικό, τρυφερό και λεπταίσθητο.

Για πολλά χρόνια, ο Γιώργος έπλεε σε μια θαυμάσια χαλαρότητα, όχι όμως χωρίς τριγμούς. Με όλες του τις αισθήσεις σε συναγερμό, ξαφνικά, από τη φύση περνά στον θαυμαστό κόσμο της τεχνολογίας. Προσωπικά, η περίοδος των «Ισορροπιστών» του είναι η μεγάλη μου λατρεία. «Σκουπίδια» της τεχνολογικής μας εποχής, μικροτσίπς, λαμπτήρες από καμένους υπολογιστές, λαμπιόνια, βίδες, καλώδια, κυκλώματα, τρανζίστορ, αγωγοί, ξεχαρβαλωμένα hardware, σπλάχνα της υψηλής τεχνολογίας, αποτέλεσαν μια πρώτη ύλη που χειρίστηκε στη συνέχεια με εξαιρετικό ταλέντο και διαύγεια. Ξαφνικά οι αχανείς αταξινόμητο, χαοτικό υλικό που γέμιζε κάθε τετραγωνική ίντσα της ονειρεμένης μονοκατοικίας στα Νεροκούρου, όπου ζούσε, παίρνει μορφή στα μαγικά του χέρια για να μεταμορφωθεί σε κάτι ανθρωπόμορφο γλυπτά κάθε μεγέθους και κάθε ύφους, μοναδικής τέχνης και ομορφιάς.

Τα τελευταία χρόνια, ίσως γιατί ήταν πια πατέρας δύο υπέροχων νέων παιδιών, του Ίωνα και της Νεφέλης, αρχίζει να γονιεύεται από το θαύμα του διαδικτύου, της δορυφορικής τεχνολογίας, της εικονικής περιήγησης, του Google Earth. Ο Γιώργος τα επεξεργάζεται με θαυμαστή μεθοδικότητα και λεπτομέρεια δημιουργώντας έργα μεγάλης κλίμακας με φανταστικές εικόνες που συνομιλούν με παρελθόν, παρόν και μέλλον. Έγραφε ο ίδιος στο Δελτίο Τύπου της τελευταίας του έκθεσης: «Τα τελευταία χρόνια ο ηλεκτρονικός υπολογιστής και τα προγράμματα περιήγησης μου επέτρεψαν να κάνω ταξίδια στον χώρο και τον χρόνο, να αναμινύω το παρελθόν με το

σήμερα, να δημιουργώ έναν δικό μου νοητό κόσμο που άπτεται όμως της πραγματικότητας».

Την Πέμπτη 1 Σεπτεμβρίου στις 8:09:18'' ακριβώς έφτασε ένα μέιλ στο inbox μου. Ήταν δικό του, υπήρχε συνημμένα μια πρόσκληση για την επερχόμενη έκθεσή του και τίποτε άλλο. Με παραξένεψε λιγάκι, γιατί ο Γιώργος ποτέ δεν έστελνε μέιλ χωρίς να μου γράψει δυο γραμμές. Σπάνια μου ζητούσε δικές του χάρες. Συνήθως με παρακαλούσε να δημοσιεύσω εκθέσεις άλλων, φίλων του ή νέων άγνωστων ζωγράφων συμπατριωτών μας. Όταν άνοιξα το συνημμένο και άρχισα να το διαβάζω, με έζωσαν τα φίδια. Δεν ήταν ακριβώς πρόσκληση. Ήταν ένας απολογισμός ζωής γραμμένη σε πρώτο πρόσωπο. Αναγνώρισα αμέσως το λακωνικό του στυλ και την αρμονία του ρυθμού του. Διάβαζα πράγματα που, παρὰ τα 40 χρόνια γνωριμίας, μάθαινα για πρώτη φορά. Έγραφε μεταξύ άλλων:

«...Στα δεκαπέντε μου χρόνια είχα αντιγράψει από μια καρτ ποστάλ ένα έργο που πίστευα τότε ότι ήταν του Renoir. Αργότερα νόμιζα ότι ήταν του Monet. Τελικά ήταν έργο του Manet που είχε ζωγραφίσει τον Monet μέσα στη βάρκα που χρησιμοποιούσε ως εργαστήριο. Μου είχε εντυπωθεί τόσο βαθιά μέσα μου αυτή η ιστορία, που, όταν διάβασα για τον Manet, ανακάλυψα ότι το σπίτι του βρισκόταν απέναντι σχεδόν από τη σημερινή Beaux Art, μια περιοχή συναισθηματικά φορτισμένη από εμένα. Έτσι έγινε το έργο με τον Manet, όπου παρεμβάλλω ένα από τα τελευταία έργα της ζωής του στον δρόμο της Beaux Art.

Ο Van Gogh με είχε συγκινήσει με τη ζωή και το έργο του, καθώς είχα βιώσει πολλές καταστάσεις ασθενών στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Χανίων, αφού και οι δύο γονείς μου εργάζονταν εκεί. Το "Κίτρινο σπίτι" στην πλατεία της Arle, όπου είχε φιλοξενήσει και τον Gauguin, δεν υπήρχε πια. Με τη βοήθεια της τεχνολογίας επισκέφθηκα και αποτύπωσα την πλατεία επανατοποθετώντας στη θέση του το σπίτι που είχε ζωγραφίσει ο Van Gogh, ενώ περιφέρονται εκεί δύο φιγούρες από το άσυλο που ήταν και ο ίδιος έγκλειστος.

Χωρίς να γνωρίζω ποιος ήταν ο Bruegel είχα αντιγράψει πολλά από τα έργα του. Ο Hieronymus Bosch, παρότι ήταν σύγχρονος του da Vinci, με είχε συνεπάρει κι αυτός με τη συμβολική παραδοξότητα της ζωγραφικής του, ενώ ο Hokusai με μάγεψε με τα υπέροχα χαρακτηριστικά και τις παραλλαγές έργων του από το όρος Φίτζι.

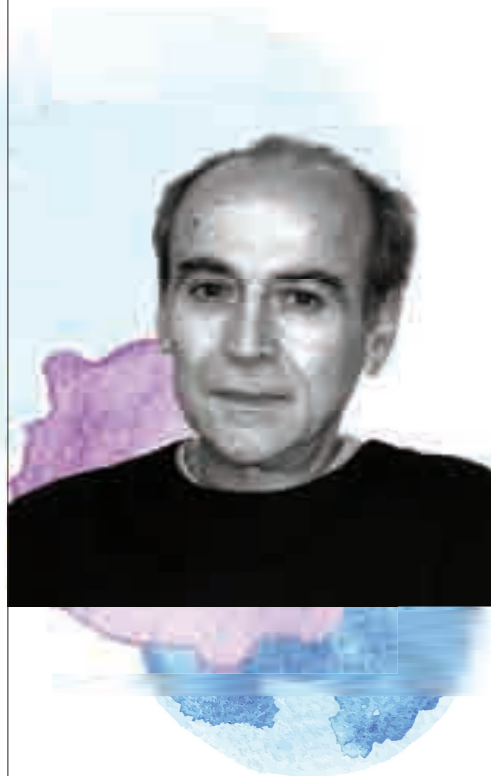
Στη συνέχεια ο χώρος - χρόνος διευρύνθηκε μ' έναν μικρό κύκλο έργων που αφορά στον Ελληνισμό και το συλλογικό του ασυνείδητο. Κλασική αρχαιότητα, Βυζάντιο, Τουρκοκρατία, Βαυαροκρατία, Σύγχρονη Ελλάδα.

Η καταγωγή των παππούδων μου ήταν από τη Μικρά Ασία. Οι ιστορίες που μου είχαν μεταφέρει ήταν πάρα πολλές. Είναι αρκετές φορές που πιστεύω ότι οι σύγχρονοι νεοέλληνες -παρ' όλη την ταραχώδη πορεία τους- νομίζουν ότι ζουν σε μια ρομαντική εποχή με τους φιλέλληνες. Ακόμη δεν γνωρίζουν αν ανήκουν στη Δύση ή την Ανατολή. Στο έργο μου "1821- 2021", κάποιος άλλος τους υποδεικνύει το πρότυπο της κλασικής αρχαιότητας. Οι νεοέλληνες απόγονοι του Καραϊσκάκη, αντί να θυμούνται το τραγούδι του "Στ' άρματα- στ' άρματα", καταστρέφουν την Αττική κι ολόκληρη την Ελλάδα.

Δεν θα μπορούσα όμως να παραλείψω τα σύγχρονα κοινωνικά και οικολογικά προβλήματα που απασχολούν ολόκληρο τον κόσμο και ιδιαίτερα τους νέους.

Πέρασε μία ολόκληρη ημέρα προσπαθώντας να καταλάβω γιατί μου έστειλε αυτό το «βουβό» μέιλ και την επομένη το πρωί αποφάσισα να τον πάρω στο κινητό του για να μιλήσουμε. Το σήκωσε η γυναίκα του. Ο Γιώργος είχε αναχωρήσει το βράδυ εκείνης της ημέρας. Δεν πρόλαβα την κηδεία του.

«Παπαρούνες; Πού να βρούμε τέτοια εποχή παπαρούνες; Για τα στάχια κάτι μπορεί να σου βρω» μου λέει ο ανθοπώλης μου στα Χανιά και μετά με σιγανή φωνή και κάπως αμήχανα συμπληρώνει: «Ξέρεις, όμως, δεν πάνε στάχια στα μνημόσυνα, κορίτσι μου». Μου βρήκε 4 δέσμες. Τις τυλίξαμε σε ένα χαρτί στο χρώμα που έχει η κρητική γη το φθινόπωρο. Τις άφησα απαλά πάνω στον τάφο του με την ευχή να συναντήσω κι άλλους ανθρώπους που να έχουν τη συνέπεια, την επιμονή και την πηγαία αγάπη που είχε ο Γιώργος για ό,τι άξιζε στη ζωή.

INFO

Η έκθεση του Γιώργου Αυγέρος «**Νοητικές περιπλανήσεις II**» εγκαινιάστηκε στις 15/10 στην αίθουσα τέχνης Β. Μυλωνογιάννη (Χαρ. Τρικούπη 12-14) στα Χανιά και θα διαρκέσει μέχρι 3/11. Επισκέψιμες ώρες: 11.00 - 13.00 και 18.00 - 21.00 εκτός Κυριακής. Η έκθεση ήταν προγραμματισμένη για την άνοιξη του 2020, μετά την έκθεση του καλλιτέχνη στην γκαλερί Ζουμπουλάκη στην Αθήνα με τον αντίστοιχο τίτλο. Πρόλαβε όμως ο Covid, που ήρθε, κι έτσι αναβλήθηκε για το μέλλον. Από την έκθεση στη Ζουμπουλάκη πολλά έργα είχαν φύγει, νέα όμως πρόλαβε να δημιουργήσει ο Αυγέρος και όσοι την επισκεφτείτε μπορείτε να τα θαυμάσετε και μαζί να γνωρίσετε τον άνθρωπο που αγαπούσε και δούλευε για την τέχνη του κυριολεκτικά μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής του.

◀ Αυτό είναι ένα γλυπτό που δεν εκτίθεται στην τωρινή έκθεση του καλλιτέχνη. Είναι από τη σειρά «Ισορροπιστές» και από τα τελευταία έργα που δημιούργησε ο Αυγέρος. Πρόκειται για έργο φτιαγμένο από παπιέ μασέ (πολτοποιημένο χαρτί που δημιουργήσε μόνος του με τη βοήθεια ενός μπλέντερ) και απεικονίζει τον ίδιο να ισορροπεί πάνω σε ένα τόξο με μια βαλίτσα στο χέρι προχωρώντας προς μια άγνωστη «χώρα»; Ένα άλλο πλανήτη γεμάτο στάχια και παπαρούνες; Ποιος ξέρει; Για συναισθηματικούς λόγους, η σύζυγός του δεν θέλησε να το εκθέσει, προτίμησε να το αφήσει εκεί στην άκρη του παράθυρου του σπιτιού τους με θέα πάντα τον κήπο. Αποτελεί κατά κάποιο τρόπο το κύκνειο άσμα του. Σήμερα στο εργαστήρι του στη Σούδα μπορεί κανείς να δει ένα ακόμα καλούπι που δεν ολοκληρώθηκε ποτέ και είναι η φιγούρα του γιατρού του. (Ευχαριστώ την κ. Ντορίτα Αυγέρου που μου έδωσε την άδεια να το δημοσιεύσω.)

*People die, but books never die.
No man and no force can abolish memory.*
Franklin D. Roosevelt,
Message to the Booksellers of America (1942)

Το βιβλίο, όπως το ξέρουμε, γεννήθηκε από μια τεχνολογική επανάσταση, την εφεύρεση του επίπεδου πιεστηρίου και της τυπογραφίας με κινητά στοιχεία, όπως αυτή πιστώθηκε στον Ιωάννη Γουτεμβέργιο τον 15ο αιώνα και έκτοτε πυροδότησε το ίδιο, αρχής γενομένης της συνεισφοράς του στην Αναγέννηση, σειρά τεχνολογικών, κοινωνικών και ανθρωπιστικών επαναστάσεων. Και όπως συχνά συμβαίνει στην Ιστορία, με το σχήμα του κύκλου έφτασε να κινδυνεύσει η ύπαρξή του από μια ακόμα τεχνολογική επανάσταση, την ψηφιακή. Οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις των τελευταίων δεκαετιών και η εδραίωση μιας νέας ψηφιακής καθημερινότητας «απειλόνε» για πολλούς, μετασχημάτισε για άλλους πολλές από τις συνήθειες και της δραστηριότητές μας, μεταφέροντας πολλές από αυτές στο διαδίκτυο και στο ηλεκτρονικό format. Από το 2000 μέχρι και το 2010 δεν ήταν καθόλου λίγοι εκείνοι που μεταξύ άλλων προέβλεψαν και τον σύντομο «θάνατο του βιβλίου» στην έγχαρτη, έντυπη μορφή του και στη σάρωσή του από τους ηλεκτρονικούς αναγνώστες, τα ψηφιακά βιβλία και το εν γένει άυλο περιεχόμενο. Πάνω από δέκα χρόνια μετά οι αριθμοί –αλλά κυρίως οι πραγματικές προτιμήσεις του αναγνωστικού κοινού– δεν φαίνεται να επιβεβαιώνουν αυτά τα προγνωστικά.

Μ' ένα *Kindle* ξεχνιέμαι

Λίγο μετά την αλλαγή της χιλιετίας, με την τεχνολογική επανάσταση του Διαδικτύου να εδραιώνεται σε όλο και περισσότερες χώρες και αγορές ήταν η στιγμή για τις πρώτες δοκιμές αξιώσεων του βιβλίου στον ψηφιακό κόσμο. Το λανσάρισμα του ηλεκτρονικού αναγνώστη (e-reader) Amazon Kindle το 2007 –την ίδια εποχή που ο Steve Jobs παρουσίαζε το πρώτο iPhone με δόξα και τιμή– άνοιξε μια νέα πόρτα μέσα από την οποία έσπευσαν να ακολουθήσουν πολλοί μεγάλοι παραγωγοί και εκδότες, με πολλούς να σπεύδουν να προβλέψουν «το τέλος του βιβλίου» όπως το ξέραμε.

Πράγματι το πρώτο εκείνο Kindle ξεπούλησε μέσα σε λίγες ώρες, το βιβλιοπωλείο Barnesand Noble έβαλε μπροστά τη γραμμή παραγωγής για το δικό του eBook reader, το Nooke-reader που κυκλοφόρησε δύο χρόνια μετά το 2009 ενώ μέσα σε μια τετραετία το 18% των Αμερικανών είχε μπει για τα καλά στη νέα συνήθεια της ηλεκτρονικής ανάγνωσης. Το 2014 στο Ηνωμένο Βασίλειο το 30% των συνολικών πωλήσεων βιβλίων αφορούσε ηλεκτρονικά βιβλία, ωστόσο δύο μόλις χρόνια μετά, το 2016 καταγράφεται πτώση στις πωλήσεις ηλεκτρονικών βιβλίων των μεγαλύτερων εκδοτικών οίκων κατά 2,4%. Ήταν η αρχή μιας «αντεπίθεσης» του παραδοσιακού βιβλίου που έδειξε τη δυναμική των αντοχών του στον ψηφιακό κόσμο με σταθεροποίηση των πωλήσεων ηλεκτρονικών βιβλίων σε ποσοστά

6%-7% – επίπεδα που δεν αρκούν για να «νικήσουν» τις τυπωμένες σελίδες. Ήδη τα χρόνια πριν από την πανδημία διεθνείς έρευνες έδιναν ιδιαίτερα υψηλά ποσοστά στους «παραδοσιακούς αναγνώστες» με περίπου το 70% των αναγνωστών να δηλώνουν ότι ακόμα προτιμούν να διαβάζουν έντυπα βιβλία και ότι αντιμετωπίζουν τα βιβλία ως ένα «διάλειμμα» από την οθόνη που έχει κατακλύσει τη ζωή τους. Με συνεχείς αυξήσεις όγκου πωλήσεων έντυπων βιβλίων από το 2012 μέχρι και το 2021 και μια παγκόσμια συνολική αξία αγοράς που αγγίζει τα 150 δισεκατομμύρια δολάρια, όπως δήλωσε πριν από μερικά χρόνια και η διευθύντρια της Penguin General Books, Joanna Prior: «Κάθε υπόθεση ότι το φυσικό βιβλίο είναι καταδικασμένο έχει διαψευστεί».

Τα παραδοσιακά βιβλία λοιπόν όχι μόνο δεν πέθαναν, αλλά βρίσκουν τρόπους να συνδιαλλαγούν με τις εξελίξεις, να ενδυθούν νέες τάσεις και να διεισδύσουν σε νέο αναγνωστικό κοινό, συμπορευόμενα με την τεχνολογία.

***Audiobooks*: Ακούγοντας τα βιβλία**

Η ιστορία των γνωστών πια σε όλους audio books θα μπορούσε να ξεκινάει ως ανέκδοτο. Τι κάνουν δύο φοιτήτριες και ο Dylan Thomas στο μπαρ του Chelsey Hotel; Πράγματι την καταχώριση για το πρώτο audiobook που έγινε ποτέ φαίνεται πως έχει κερδίσει η ηχογράφηση του διάσημου Ουαλού ποιητή να απαγγέλει ποιήματά μου που κυκλοφόρησε από την Caedmon Records – τη «start-up» δισκογραφική των Barbara Cohen και Marianne Roney, με ειδική στην «spoken word» από την οποία πέρασε η αφρόκριμα της διανόησης της εποχής, από τον T.S. Eliot μέχρι τη Γερτρούδη Στάιν.

Το όραμα των δύο συμφοιτητριών γέννησε σε ανύποπτο χρόνο αυτό που δεκαετίες αργότερα εξελίχθηκε ως ένα νέο αναγνωστικό trend που, αν και κέρδιζε αργά και σταθερά δημοφιλείς σε πολλές αναπτυσσόμενες οικονομικά χώρες, όπως η Μεγάλη Βρετανία και η Γερμανία, εκτοξεύθηκε σε πολύ περισσότερες αγορές τα πανδημικά χρόνια σε αгаστή συνεργασία με την επίσης ταχύτατα ανερχόμενη αγορά των podcasts. Οι πωλήσεις audio books στις ΗΠΑ το 2020 έφτασαν τα 1,3 δισεκατομμύρια δολάρια, με διπλασιασμό πωλήσεων από το 2017 και έχοντας ήδη από το 2019 ξεπεράσει τις πωλήσεις ηλεκτρονικών βιβλίων (eBooks). Η αξία της ευρωπαϊκής αγοράς audiobooks υπολογίζεται και εκείνη στο διόλου ευκαταφρόνητο ποσό των 850 εκατ. δολαρίων και αναμένεται να αγγίξει τα 1,23 δισ. δολάρια έως το 2025 – μόνο στο Ηνω-

μένο Βασίλειο οι πωλήσεις audiobooks αυξήθηκαν κατά 48% μέσα σε ένα μόλις χρόνο, από το 2018 έως το 2019. Τι είναι όμως αυτό που κάνει τα audio books τόσο δημοφιλή ακόμα και στις τάξεις των παραδοσιακών βιβλιόφιλων, που δεν θα απαρνηθούν ποτέ τους τη χαρά της σελίδας που γυρίζει; Αυτό που διορατικά είχαν εντοπίσει οι Barbara Cohen και Marianne Roney τη δεκαετία του '50 χτίζοντας γύρω από αυτό το επιχειρηματικό τους σχέδιο είναι από αιώνες γνωστό στους λάτρεις του θεάτρου και στα μικρά παιδιά που περιμένουν τους γονείς τους το βράδυ να τους διαβάσουν κάποιο παραμύθι και δεν είναι άλλο από το ιδιαίτερο φως της ερμηνείας που φωτίζει ένα κείμενο. Όπως και η κινηματογραφική ή τηλεοπτική μεταφορά ενός βιβλίου, έτσι και η ανάγνωσή του γεννά, ουσιαστικά, ένα νέο έργο τέχνης, ένα νέο πνευματικό δημιούργημα, ενώ το βιβλίο παίρνει νέα νουή μέσα από την εκφορά του λόγου του ερμηνευτή του, ζωντανεύει και εκτρέπει τη φαντασία του αναγνώστη του προς ατραπούς που ίσως να μην είχε διερευνήσει μέσα από την κλασσική αναγνωστική εμπειρία – χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι η πολυδιάστατη εσωτερική εμπειρία της ανάγνωσης, όπως την ξέρουμε, μπορεί να ανατραπεί.

Τα audio books ωστόσο προτείνουν ένα διαφορετικό ταξίδι προς τον ίδιο μαγικό προορισμό του βιβλίου, και μάλιστα με πολλά οφέλη που χαίρουν ιδιαίτερης εκτίμησης από τον σύγχρονο άνθρωπο στις σύγχρονες πόλεις των σύγχρονων τρελών ρυθμών – τι καλύτερο για έναν αναγνώστη από το να «διαβάξει» ενώ «οδηγεί», κολλημένος στην κίνηση, προς το γραφείο ή ενώ κάνει μαζεμένες τις δουλειές του σπιτιού το Σάββατοκύριακο; Ενώ είναι ιδιαίτερα θελκτικά και πιο περιστασιακούς αναγνώστες που μπορούν να μυηθούν στα μυστικά λογοτεχνίας, που παλιά θα τους φαινόταν απλησίαστη και περιχαράκωμένα μέσα σε εκατοντάδες «βαρετές» σελίδες, απλώς ακούγοντάς την.

***BookTok*: Λέσχες βιβλίων νέας εποχής**

Το 2010, ο Richard Sarnoff, τότε διευθύνων σύμβουλος της media πολυεθνικής Bartelsmann διατύπωσε σε σχετική συζήτηση για το μέλλον του βιβλίου την άποψη ότι το «παραδοσιακό» έγχαρτο βιβλίο έχει προσδόκιμο ζωής μιας γενιάς ακόμα, καθώς είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τους Baby Boomers και αναμένεται να τελειώσει τον κύκλο του μαζί τους. Μια δεκαετία μετά από αυτή τη δυσόιση πρόβλεψη, οι αναγνωστικές τάσεις όχι μόνο δεν φαίνεται να επιβεβαιώνουν τα «γνηραιά» του βιβλίου αλλά αναδεικνύουν τη δύναμη της βιβλιοφιλικής

Είναι το φυσικό βιβλίο καταδικασμένο;

Το βιβλίο στον ψηφιακό κόσμο: Kindle, e-books, audiobooks, BookTok

Αφιέρωμα ΒΙΒΛΙΟ

κοινότητας να εξελίσσεται, να ανανεώνεται και όχι απλώς να «κάθεται με τη νεολαία», αλλά να τη βλέπει να γίνεται ένας από τους βασικούς της βραχίονες. Το πιο λαμπρό παράδειγμα ίσως που θρέφει αυτή η διαπίστωση μπορεί να το δώσει μια ματιά στις νέου τύπου αναγνωστικές λέσχες που ανθίζουν στη βιβλιοφιλική πλευρά του TikTok, κοινώς στο Booktok.

Το TikTok εδώ και καιρό δεν είναι απλώς ένα βήμα για χορευτικά challenges και ανούσιες ημερολογιακές καταγραφές αλλά και μια ανεξάντλητη πηγή μετάδοσης πληροφοριών, γνώσης και τέχνης, από μαγειρικές συνταγές, μουσική και ιδέες κατασκευών και διακόσμησης μέχρι σύντομα ιστορικά και κοινωνικοπολιτικά documentaries, κριτικές τέχνης και φυσικά βιβλίων. Στα (όχι και τόσο αν ξέρεις να ψάξεις) έγκατα του TikTok, υπάρχει μια τεράστια και άκρως ενδιαφέρουσα βιβλιοφιλική φλέβα που εκτός από τα online bookworms δεν άφησε ασυγκίνητη ούτε την εκδοτική βιομηχανία, η οποία βρήκε σε αυτήν ένα εξαιρετικό, έξυπνο, σύγχρονο και εύκολο εργαλείο για να εξελίξει τη marketing στρατηγική της εν καιρώ πανδημίας.

Κάτω από το hashtag #booktok οι αναγνώστες όλου του κόσμου έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν τις δικές τους βιβλιοκριτικές και βιβλιοπροτάσεις φτάνοντας στοχευμένα εκεί ακριβώς όπου θα πιάσουν τόπο, ενώ οι BookTokers μπορούν να επιδοθούν σε μια ευρεία γκάμα βιβλιοφιλικών δραστηριοτήτων, από λέσχες ανάγνωσης και bookmemes μέχρι cosplays και συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης για άλυτα λογοτεχνικά αινίγματα των αγαπημένων τους βιβλίων. Από τη λογοτεχνία του φανταστικού μέχρι την queer σκηνή, κι από τα best sellers των *New York Times* μέχρι βιβλία που πέρασαν απαρατήρητα αλλά μέσα από τα σωστά accounts κερδίζουν μια δεύτερη «χρυσή» ευκαιρία το BookTok καταφέρνει να ασχοληθεί με το βιβλίο με έναν ζωντανό, φωτεινό, συχνά ξεκαρδιστικό, διαδραστικό τρόπο που έλειπε από τις αντίστοιχες προγονικές social media τάσεις όπως το Bookstagram και το BookTube.

Με 6 δισεκατομμύρια views τον Μάρτιο του 2021 το BookTok δεν θα μπορούσε να αφήσει ασυγκίνητη την εκδοτική βιομηχανία. Οι εκδότες συνειδητοποίησαν ότι το TikTok μπορεί να ανεβοκατεβάσει bestsellers, όταν είδαν ένα ξεχασμένο βιβλίο του 2014, το «We Were Liars» της E. Lockhart να σκαρφαλώνει από του πουθενά στην κορυφή της λίστας των ευπώλητων το καλοκαίρι του 2020, ως αποτέλεσμα ενός διαδικτυακού «word of mouth» των νεαρών χρηστών της πλατφόρμας. Στα επακόλουθα αυτής της αξιοπερίεργης και διόλου ευκαταφρόνητης εμπορικής επιτυχίας οι περισσότεροι εκδότες και βιβλιοπωλεία έκαναν στην άκρη τις αμφιβολίες και την κριτική τους για την επιφανειακή προσέγγιση του TikTok στην ιερή τέχνη του βιβλίου και έστησαν αμέσως τους δικούς τους επίσημους λογαριασμούς, βρίσκοντας ένα νέο, απροσδόκητα αποτελεσματικό, κανάλι επικοινωνίας με το νεανικό (και όχι μόνο) κοινό. Το ιστορικό βιβλιοπωλείο Barnes & Noble ενσωμάτωσε –ίσως από τους πρώτους– ειδικό Booktoksection στην ιστοσελίδα του, αφιερωμένο στα τελευταία booktrends του TikTok ενώ στις οθόνες των καταστημάτων του προβάλλονται οι viral τίτλοι των BookTokcharts. Ο εκδοτικός οίκος Penguin έφτιαξε τον δικό του λογαριασμό ειδικά σχεδιασμένο για τους έφηβους αναγνώστες, υποκύπτοντας απολαυστικά στα dominotrends του TikTok με ένα ντόμινο εξακοσίων βιβλίων στα γραφεία των εκδόσεων στη Νέα Υόρκη που έγινε viral. Βιβλία που πούλησαν πολύ καλά όταν πρωτοβγήκαν, όπως το «Τραγούδι του Αχιλλέα» της Madeline Miller και το «Λίγη Ζωή», της Yanagihara Hanya, γνωρίζουν ένα δεύτερο κύμα ακόμα μεγαλύτερης εμπορικής επιτυχίας εξαιτίας του TikTok, πείθοντας και τους πιο δύσπιστους εκδότες για την εγγενή δύναμη του μέσου. Τη δύναμή του να επικοινωνήσει ένα βιβλίο όχι με εξεζητημένες αναλύσεις αλλά με τη στιγμή, το συναίσθημα και την αυθόρμητη υπόσχεση ενός νέου, μαγικού κόσμου στο χέρι σου.

Αν κάτι είναι εμφανές από τις περιπέτειες του «παραδοσιακού» έντυπου βιβλίου στον νέο ψηφιακό κόσμο είναι ότι όχι μόνο δεν πλησιάζει στο τέλος του αλλά, τηρουμένων των αναλογιών, γνωρίζει μια νέα άνθηση, παίρνοντας νέα ζωή και όχι βρίσκοντας τον «θάνατο» από την τεχνολογία, προσαρμόζοντας την ιδιότητά τους ως ένας πολλαπλός φορέας μνήμης και ψυχαγωγίας στον σύγχρονο ψηφιακό κόσμο. Αν κάτι απειλεί τα βιβλία και τον ρόλο τους στην ελεύθερη πνευματική ανάπτυξη του ανθρώπου ανά τους αιώνες είναι ο ίδιος ο άνθρωπος και οι σκοταδιστικές αντιλήψεις που επιβιώνουν και εξαπλώνονται σε μέρη του κόσμου οδηγώντας σε ανατιολόγητες λογοκρισίες και σύγχρονες «πυρές» βιβλίων. Και πάλι όμως, όπως είπε και ο Φραγκλίνος Ρούζβελτ σε εκείνο το μήνυμά του στην Ένωση των Αμερικάνων Βιβλιοπωλών το 1942, «Τα βιβλία δεν μπορεί απλώς να τα σκοτώσει μια φωτιά. Οι άνθρωποι πεθαίνουν, τα βιβλία όχι. Κανείς άνθρωπος και καμία δύναμη δεν μπορεί να καταργήσει τη μνήμη». **A**

1. Το καινούργιο βιβλίο του μαθηματικού και συγγραφέα Τεύκρου Μιχαηλίδη (εκδ. Ψυχογιός) έχει τίτλο:

α) Εικασία του Γκόλντμπαχ
β) Εικασία $3n+1$
γ) Εικασία του Πουανκαρέ

2. Το ανέκδοτο μυθιστόρημα «Ανήφορος», ένα έργο που θέτει ερωτήματα που διαρκώς κατατρύχουν τον άνθρωπο, αποτελεί μια τεράστια λογοτεχνική στιγμή και ίσως το σημαντικότερο εκδοτικό γεγονός των ημερών. Κυκλοφορεί στις 26 Οκτωβρίου από τις εκδόσεις Διότρωπα και είναι του:

α) Στρατή Μυριβήλη
β) Ηλία Βενέζη
γ) Νίκου Καζαντζάκη

3. Το σενάριο της νέας, πολυαναμενόμενης ταινίας του Σωτήρη Γκορίτσα «Εκεί που ζούμε» (εκδόσεις Πατάκη) βασίζεται στο ομώνυμο μυθιστόρημα του:

α) Χρήστου Κυθρεώτη
β) Γρηγόρη Αζαριάδη
γ) Δημήτρη Σωτάκη

4. Ο Γιάννης Μακριδάκης, που το τελευταίο του μυθιστόρημα τιτλοφορείται «Τα απόνερα της Σοφίας» (εκδ. Εστία), κατοικεί στη:

α) Λήμνο
β) Χίο
γ) Μυτιλήνη

5. Το τελευταίο βιβλίο της πεζογράφου και Δρ. ψυχολογίας Εύας Στάμου (εκδ. Αρμός) έχει τίτλο:

α) Εθισμός
β) Η επίσκεψη
γ) Η εκδρομή

6. Ο Βαγγέλης Νάστος
που έγραψε το «Είναι
ζήτημα χημ... ίου» (εκδ.
Bell), ένα βιβλίο που θα
σε κάνει να λατρέψεις τη
χημεία είναι...

α) Καθηγητής χημείας
β) Μουσικός
γ) Συγγραφέας

7. Σε πόσες χώρες έχει κυκλοφορήσει το Best seller του Στέφανου Ξενάκης «Το Δώρο» (εκδ. Key Books);

α) 35
 β) 25
 γ) 97

Quiz

Διαβάζεις σύγχρονη ελληνική λογοτεχνία;

15 ερωτήσεις περί συγγραφέων και βιβλίων, προκειμένου να τεστάρεις τα αντανakλαστικά αλλά και τις γνώσεις σου στο θέμα «**ελληνική λογοτεχνία σήμερα**».

Πόσο μέσα, πόσο έξω, πόσο μύστης ή πόσο ξώφαλτσα περνούν τα γεγονότα;

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

8. Ποιο είναι το αληθινό όνομα του θεμελιωτή του ελληνικού αστυνομικού μυθιστορήματος Γιάννη Μαρή; (εκδ. Άγρα)

α) Γιάννης Τσιριμώκος
β) Γιάννης Σβώλος
γ) Μάριος Γιαννόπουλος

9. Πού και πότε διαδραματίζεται η ιστορία του βιβλίου της Μανίνας

Ζουμπουλάκη «Το Βουνό των κοριτσιών» (εκδ. Παπαδόπουλος):

α) Το 2015 σε ένα κατα-
φύγιο προσφύγων στο
βουνό Όλυμπος στη νότιο
Λέσβο

β) Το 1827 σε ένα εγκαταλειμμένο μοναστήρι στην Ανατολική Μακεδονία
γ) Το 2020 σε ένα κακόφημο μπαρ της Αθήνας

10. Ο Ανδρέας Νικολακόπουλος – η νέα συλλογή διηγημάτων του με τίτλο «Σάλτος» (εκδ. Ίκαρος) μόλις κυκλοφόρησε – εκτός από συγγραφέας είναι:

α) Σεφ σε εστιατόρια της Ελλάδας και του εξωτερικού
β) Πολιτικός επιστήμονας
γ) Αθλητικονγράφος

11. Το βιβλίο «Hellga και Hellena» του Χρήστου Χαρτοματσίδη (εκδ. Βακχικών) διαδραματίζεται:

α) Στη Βουλγαρία
β) Στη Θεσσαλονίκη
γ) Στην Κομοτηνή

12. Το βιβλίο «Σμύρνη, Περίκαλλη και Χιλιотραγουδισμένη» (εκδ. Μεταίχμιο), μια ανθολόγηση

κειμένων που γράφτηκαν για τη Σμύρνη από συγγραφείς όλων των εποχών, είναι του:

α) Θωμά Κοροβίνη
β) Βασίλη Ι. Τζανακάρη
γ) Μιμής Ντενίση

13. Η Ιωάννα Καρυστιάνη επιστρέφει με ένα νέο μυθιστόρημα, όπου κεντρικός ήρωας είναι

ένας μηχανικός πυρο-
σβεστικών αεροσκαφών
ονόματι Μιχάλης Τσιού-
λης (εκδ. Καστανιώτη).
Τιτλοφορείται:

α) Αραιά γράμματα
β) Δύσκολα γράμματα
γ) Ψιλά γράμματα

14. «Οι γυάλινοι φίλοι - Μια ζωή μέσα από το φέισμπουκ» της Στέφνης Κόρτη-Κόντη (εκδ. Επίκεντρο) είναι ένα βιβλίο:

α) Αυτοβιογραφικό
β) Αστυνομικό
γ) Νεανικό μυθιστόρημα

15. Τι είναι το «Barcelona» του Ηλία Ευθυμίου (εκδ. Αλεξάνδρεια);

α) Ένα ιστορικό μυθιστόρημα με φόντο τον ισπανικό εμφύλιο

β) Μια ιστορία αγάπης εμπνευσμένη από την ταινία «Vicky, Cristina, Barcelona» του Γούντι Άλεν

γ) Ένα περίπου μυθιστόρημα όπου ήρωες και αντιήρωες συμπλέκονται σε ένα ωνικό

Από 0 έως 5 σωστές απαντήσεις

Δύο τινά συμβαίνουν, ή παρακολουθείς μόνο την ξένη λογοτεχνία ή δεν παρακολουθείς τη λογοτεχνία γενικώς. Η παραπάνω λίστα σε περίπτωση που θέλεις να φορτίσεις την αναγνωστική σου λίμπιντο, πάντως, είναι μια καλή αρχή.

Από 6 έως 10 σωστές απαντήσεις
Είσαι σε καλό δρόμο! Πα-
ρακολουθείς, συμμετέ-
χεις, διαβάζεις και ως το
επόμενο κουίζ περί της
ελληνικής λογοτεχνίας
και της κίνησης των η-
μερών, προλαβαίνεις να
επιμορφωθείς ώστε να
ανεβείς στην κορυφή της
κατηγορίας «Φανατικός
αναγνώστης».

**Από 11 έως 15
σωστές απαντήσεις**
Συγχαρητήρια, στο επό-
μενο εκδοτικό μας αφιέ-
ρωμα, θα μπορούσες άνε-
τα αντί για τον γράφοντα,
να φτιάξεις εσύ το αντί-
στοιχο κουίζ!

2013-2014
1B, 2Y, 3A, 4B, 5B, 6Y, 7A,
8A, 9B, 10A, 11B, 12A, 13Y,
14A, 15Y

ΑΚΤΗ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Η παραλία που μας υποδέχεται όλο το χρόνο

Στον αναβαθμισμένο χώρο της, αυτή την εποχή, η εμπειρία της θάλασσας αποκτά μία άλλη διάσταση, πιο φθινοπωρινή

Ακτή Βουλιαγμένης: Η δημοφιλής και ανανεωμένη παραλία της Βουλιαγμένης προσφέρει στιγμές δροσιάς, ευεξίας και δράσης όλο το χρόνο, με άνεση και ασφάλεια, ενώ συνεχίζει να μας γοητεύει με τα φθινοπωρινά της χρώματα και μας καλεί να απολαύσουμε στιγμές ευεξίας, ψυχικής και σωματικής ανάτασης και τους επόμενους μήνες.

Βουλιαγμένη: Το «διαμάντι» της Αθηναϊκής Ριβιέρας. Μία περιοχή φημισμένη για την αίγλη και τον «αέρα» της, η οποία έχει γράψει –και εξακολουθεί να γράφει– ιστορία. Είναι τόσα τα στοιχεία που την κάνουν ξεχωριστή με κυρίαρχα το **διάφανο γαλάζιο χρώμα της θάλασσας, τη χρυσή άμμο της παραλίας της, το μαγευτικό φυσικό της κάλλος.**

Μία ιδανική ευκαιρία να απολαύσετε τον γλυκό καιρό του αθηναϊκού φθινοπώρου είναι οι αγώνες **IRONMAN 70.3 Vouliagmeni, Greece**, που θα πραγματοποιηθούν από τις 21 έως τις 23 Οκτωβρίου στην πανέμορφη περιοχή της Βουλιαγμένης. Αποτελεί το μεγαλύτερο τριαθλητικό γεγονός, με ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της φετινής διαδρομής τη θάλασσα, καθώς η θάλασσα της Αθηναϊκής Ριβιέρας δεν συνοδεύει τον αθλητή μόνο στο αρχικό αγώνισμα της κολύμβησης αλλά τόσο η ποδηλατική όσο και η δρομική διαδρομή διεξάγονται δίπλα από το απέραντο γαλάζιο. Αναμένονται περί τους 2.000 αθλητές, Έλληνες και ξένοι, οι οποίοι θα απολαύσουν μια μοναδική εμπειρία.

Στο πλαίσιο της διοργάνωσης, την Παρασκευή 21 Οκτωβρίου, θα διεξαχθεί το **Under Armour Night Run Vouliagmeni powered by IRONMAN** (5 χλμ) 1.000 συμμετοχών με σημείο εκκίνησης την Ακτή Βουλιαγμένης. Επίσης, την επόμενη ημέρα, το Σάββατο 22 Οκτωβρίου από τις 09:00 έως τις 12:00, θα πραγματοποιηθεί το **IRONKIDS Greece - Vouliagmeni** για τους μικρούς μας φίλους, στον ίδιο αγωνιστικό χώρο, στην Ακτή Βουλιαγμένης. Τα παιδιά θα λάβουν μέρος σε 3 αποστάσεις ανάλογα με την ηλικία τους (6 έως 12 ετών).

Ο χώρος διεξαγωγής αυτών των εκδηλώσεων είναι η ανανεωμένη **Ακτή Βουλιαγμένης, η δημοφιλέστερη παραλία της Αθηναϊκής Ριβιέρας**, την οποία διαχειρίζεται η **Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου (ΕΤΑΔ) Α.Ε.** Μια καταπράσινη ακτή, με διάφανα νερά, χρυσή αμμουδιά, που βραβεύεται κάθε χρόνο με **Γαλάζια Σημαία**. Η παραλία πρόσφατα ανακαινίστηκε και αναβαθμίστηκε πλήρως, παρέχοντας υπηρεσίες υψηλών προδιαγραφών στους Έλληνες και ξένους επισκέπτες της, μεγάλους και μικρούς, καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Και κάπου εδώ λογικά θα αναρωτιέστε γιατί σας ενημερώνουμε για μία παραλία σχεδόν τέλος Οκτωβρίου. Πρώτον, η μεγάλη έκταση της Ακτής Βουλιαγμένης, ο καλαίσθητος και περιποιημένος χώρος της και το ήπιο ελληνικό κλίμα ενδείκνυνται για **διοργάνωση σημαντικών εκδηλώσεων στο χώρο** αυτό. Όπως διαβάσατε παραπάνω αυτό το μήνα θα φιλοξενηθούν δύο σημαντικά αθλητικά γεγονότα που θα χαρίσουν χαμόγελα σε μικρούς και μεγάλους. Δεύτερον, το **χειμερινό μπάνιο** είναι ένα σπορ που ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι υιοθετούν, καθώς αποτελεί το «κρύο» ελιξίριο της υγείας ενδυναμώνοντας το ανοσοποιητικό σύστημα και χαρίζοντας ψυχική ευεξία και αναλγητικές ιδιότητες. Επιπλέον, η Ακτή Βουλιαγμένης προσφέρει ειδικά διαμορφωμένους **χώρους για άθληση όλο το χρόνο**. Αν λατρεύετε τη δράση, τα σύγχρονα γήπεδα τένις, μπάσκετ, βόλεϊ και beach volley, θα σας ανεβάσουν την αδρεναλίνη στα ύψη. Επίσης, υπάρχει διαθέσιμο γήπεδο και για ρακέτες. Παράλληλα, αποτελεί το καλύτερο «παντός καιρού» **surfspot** για εσάς που ξέρετε να δαμάζετε τα κύματα ή για εσάς που επιθυμείτε να δοκιμάσετε την εμπειρία του συναρπαστικού αυτού σπορ. Επομένως, αν κάποιος πιστεύει ότι η παραλία είναι αποκλειστικό προνόμιο του καλοκαιριού, κάνει μεγάλο λάθος.

Υπενθυμίζουμε ότι κατά τη θερινή περίοδο, εκτός από τα σερβις δύο ξαπλωστών με ομπρέλα που διαθέτει η Ακτή με τη γενική είσοδο του εισιτηρίου, κάπου στο μέσο της μεγάλης έκτασης αμμουδιάς θα συναντήσετε το νέο ειδικά διαμορφωμένο χώρο της **Ακτής Gold**. Είναι ένας ειδικά διαμορφωμένος χώρος της Ακτής, με αποκλειστική πρόσβαση και εξυπηρέτηση, εξασφαλισμένο parking (σε εσωτερικό κλειστό χώρο από την οδό Απόλλωνος) και **μοναδικά προνόμια**, όπως διέλευση από τον έλεγχο εισιτηρίων χωρίς αναμονή, μεταφορά στη θέση κράτησης με club car και δυνατότητα φύλαξης προσωπικών αντικειμένων σε κουτί ασφαλείας στην ομπρέλα.

Εκτός των άλλων, όλος ο ανανεωμένος χώρος διαθέτει **wifi** –γιατί όχι και για work from “home” τις καθημερινές από την ξαπλώστρα–, **αναψυκτήρια** για να προμηθευτείτε ό,τι επιθυμείτε, καθώς και **ναυαγοσωστικές και υπηρεσίες πρώτων βοηθειών**, για να αφεθείτε και να χαλαρώσετε χωρίς έγνοιες. Η Ακτή Βουλιαγμένης αποτελεί ιδανικό χώρο και για άτομα με αναπηρία, καθώς διαθέτει ειδικό χώρο στάθμευσης και πλήρη προσβασιμότητα εντός της Ακτής, **ένα μέρος πραγματικά για όλους μηδενός εξαιρουμένου!**

Εξελίσσοντας τις υποδομές και υπηρεσίες της και ταυτόχρονα τηρώντας πρωτόκολλα υγιεινής και υγείας για την ασφάλεια όλων, η Ακτή Βουλιαγμένης έχει αναδειχθεί και σε top –χειμερινό– προορισμό. Είτε αποφασίσετε να ρίξετε μία βουτιά, είτε να παίξετε beach volley πριν το γραφείο ή να κάνετε jogging κατά μήκος της αμμουδιάς για πρωινή γυμναστική είτε να διοργανώσετε ένα εταιρικό ή προσωπικό event, **η Ακτή Βουλιαγμένης είναι το μέρος που αναζητάτε όλο το χρόνο.**

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΣΤΟ BERLIN

Πρόσφατα κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Υδροπλάνο, το βιβλίο του Γιώργου Ποριάζη «Από την Αλεξάνδρεια στο BERLIN» στο οποίο διηγείται όλη του τη διαδρομή, από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου όπου γεννήθηκε, τη μετακόμιση με την οικογένειά του στην πατρίδα-Ελλάδα όταν ήταν 7 χρονών, τα παιδικά και εφηβικά χρόνια στην Καλλιθέα, τις ιστορίες της αθηναϊκής ροκ κοινότητας, τα φοιτητικά χρόνια με φόντο τα Προπύλαια όπου είχε στηθεί ένα ολόκληρο εναλλακτικό στέκι, μέχρι το μεγάλο βήμα: να ανοίξει ένα ροκ κλαμπ στο Θησείο, το οποίο έγραψε τη δική του ιστορία στο κλάμπινγκ των 90ς. Του ζητήσαμε να μας πάρει μαζί του σε εκείνο το ταξίδι στο Berlin.

Του ΓΙΑΝΝΗ NENE

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΡΙΑΖΗΣ
ΜΑΣ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΝ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΚΛΑΜΠ

Σαν ελληνική ταινία

Η Καλλιθέα το 1967 ήταν μια γειτονιά όπως αυτές που βλέπουμε στις παλιές ασπρόμαυρες ταινίες. Με αυλές και μονοκατοικίες («δίπλα μας έμενε ο Λαυρέντης Διανέλος»), με τη Θησέως χωματόδρομο και αλάνες όπου, γδερνοντας γόνατα, έπαιζαν με μανία μπάλα, ξύλο, κρυφτό οι πιτσιρικάδες. Όταν το χτίσιμο της πρώτης πολυκατοικίας ήταν το γεγονός στην περιοχή που σιγά σιγά άρχιζε να τσιμεντώνεται. Μαζί να διαμορφώνει και τον ροκ έφηβο εαυτό του ο Πώργος, με αφορμή μία κασέτα, το *Absolutely Live* των Doors, που του έδωσε ένας συμμαθητής του.

Η περιοχή εξελίσσεται, μαζί με τις πολυκατοικίες εμφανίζονται τα φροντιστήρια αγγλικών, τα δισκάδικα όπως το Woodstock όπου πήγαινε κάθε Κυριακή ο, επίσης κάτοικος Καλλιθέας, στη Δοϊράνης, νεαρός τότε Πάννης Πετρίδης και έβαζε δίσκους για να ακούνε και να μαθαίνουν οι πιτσιρικάδες. Ήταν η εποχή που τους δίσκους τους κυνηγούσες για να τους βρεις, με δισκάδικα που έφερναν εισαγωγές ή έκαναν παραγγελίες. Με συγκροτήματα πρωτόλειου ροκ-ποπ, όπως οι Storms, που έπαιζαν σε συνοικιακούς κινηματογράφους τα Κυριακάτικα πρωινά.

Ο Πώργος, στα 18 του, περνάει στη Νομική και αρχίζει να οργανώνει την Αθήνα που ζούσε πλέον την ελευθερία της στη μετα-χουντική εποχή. Δουλειές του ποδαριού, σχολή, βραδινές έξοδοι, ζωγραφική, πυγμαχία στον Παναθηναϊκό, διακοπές στα νησιά της «άγονης γραμμής». Θυμάται την '80 όπου κυκλοφορούσε και ο Λεωνίδας Χρηστάκης, μοναχικός και με μία φωτογραφική μηχανή στο χέρι, θεός τότε γιατί «όλοι αγοράζαμε μετά μανίας το "Ιδεοδρόμιο" που εξέδιδε» και το νησί, άδειο, με ένα κάμπινγκ μόνο στη στάση του λεωφορείου και δύο καφενεία, το ένα απέναντι από το άλλο,

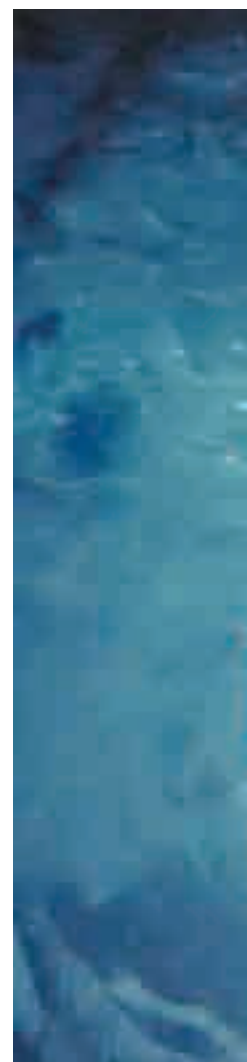
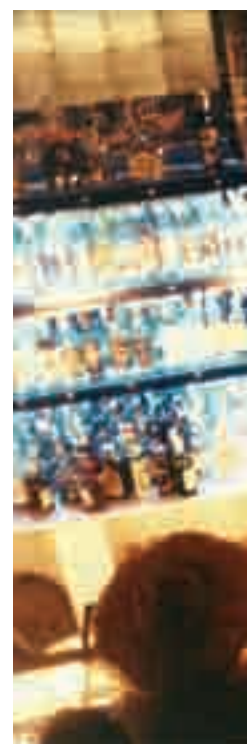

να βαράνε ροκίες από το πρωί, Hendrix, Deep Purple, Black Sabbath.

Η Αθήνα έβραζε το '76-78. Ροκ, μακριά μαλλιά, αίσθηση ελευθερίας. Το Trip στη Λυσίου στην Πλάκα έπαιζε ροκ και αργότερα θα γινόταν το περίφημο Mad Club. Άλλα στέκια ήταν το Χρυσό Κλειδί, το Jazz Club του Μπαράκου στην πλατεία Ραγκαβή όπου άραζε όλη η (άφραγκη) Αθήνα και άκουγε τα τζαζ γκρουπ που έπαιζαν μέσα, «τον Ζώνη, τον Λαμπιόνη, τον Παπαδημητρίου». Ο Πώργος απολάμβανε τη μουσική και έβλεπε τη «ράτσα» του να εξαπλώνεται. «Ήμασταν πολλοί» μου λέει και με βάζει στο νέο σκηνικό: τα Προπύλαια.

Στα σκαλάκια στα Προπύλαια με τον Άσιμο

«Περνώντας μια μέρα με την κοπέλα μου από τα Προπύλαια στην Πανεπιστημίου όπου υπήρχε το πανεπιστημιακό άσυλο και μαζεύονταν όλοι οι καλλιτεχνικοί outsiders, βλέπω τον Νικόλα τον Άσιμο να πουλάει τις κασέτες του, τον Ζυγομαλά να κάνει basking αραχτός στον ήλιο, τον ποιητή τον Αργύρη Μαρνέρο να πουλάει τα βιβλία του, δυο-τρεις που πουλάγανε σκουλαρίκια και τα λοιπά και λέω, εδώ είμαστε, αυτό κι ό,τι γίνεται. Τέλη 70s, αρχές 80s. Ήταν η εποχή που

1

2

3

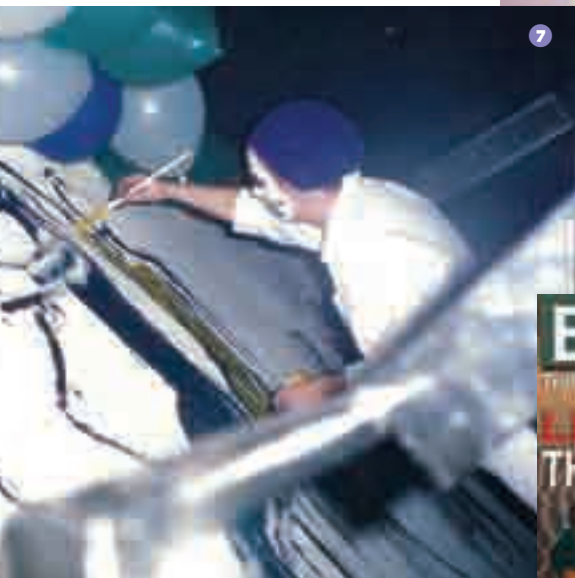
4

5

6

7

8

9

10

**Αριστερή
σελίδα:**
Ο Γιώργος Ποριά-
ζης στα Προπύ-
λαια. "Ζωγράφιζα
φιγούρες από κό-
μικς. Ήταν η χρυ-
σή εποχή των πε-
ριοδικών κόμικς.
Καθόταν η φίλη
μου μπροστά με
τα περιοδικά,
"τι θέλετε να σας
φτιάξουμε", κι
εγώ τα έφτιαχνα
με κρομμιογιές".

1-2-3. Τριάντα
χιλιάδες φωτι-
σμένες μπίλιες
στο μπαρ και

αρτίστικη
διακόσμηση με
Σούπερμαν.

4. Berlin, όταν
ακόμα το Θησείο
ήταν «γειτονιά»

5. Ο Ποριάζης,
νεορομαντικός
πορτιέρης

6. Η ομάδα του
κλαμπ, με τον
Ποριάζη αριστε-
ρά ξανθό και την
Αλέκα Απέργη
(PR) στο κέντρο

7-8-9. Τα
happenings και
τα live που έμει-
ναν αξέχαστα

10. Όταν τη θέση
του Σούπερμαν
πήρε
ο αστροναύτης
στον αέρα

υπήρχε πολύ η αίσθηση του happening. Πάμε να κάνουμε κατάσταση, να κάνουμε κάτι να συμβεί. Το θεατράκι του δρόμου, το συγκρότημα που θα παίξει μουσική εκεί επιτόπου. Μαζευόντουσαν διάφοροι εκεί, από κάθε μορφή τέχνης. Ζωγράφοι, συγγραφείς, άλλοι για την πλάκα τους με ποδήλατα, με κορίνες, ο κόσμος ανταποκρινόταν πολύ και έγινε γρήγορα στέκι. Κάθε 5-6 μέτρα ήταν και κάποιος άλλος, με το κασετόφωνό του να ακούει τη μουσική του. Εκεί μπορούσες να βγάλεις ένα μεροκάματο να ζήσεις, αξιοποιώντας δεξιότητες που μπορεί να είχες. Εγώ ζωγράφιζα, έκανα φιγούρες από κόμικς. Τη Μαφάλντα, σκίτσα του Quipo, του Manapa, του Reiser, ήταν η χρυσή εποχή των περιοδικών κόμικς με τη “Βαβέλ”, το “Παρά Πέντε”, το “Μαμούθ”, τέτοια. Καθόταν η φίλη μου μπροστά με τα περιοδικά, “τι θέλετε να σας φτιάξουμε”, κι εγώ τα έφτιαχνα με κηρομπογιές σε χαρτί σέλερ ή κανσόν και τα πούλαγα ένα κατοστάρικο το ένα – όσο έκανε το πιο φτηνό ζευγάρι σκουλαρίκια. Βγάζαμε ένα αξιοπρεπές μεροκάματο οπότε το επέτρεπαν οι καιρικές συνθήκες. Αλλά δεν μας ενδιέφερε να πλουτίσουμε. Βγάζαμε ένα ποσό, ρε παιδί μου, και λέγαμε, πάμε ένα Βερολίνο, πάμε ένα Άμστερνταμ. Γνώρισα πολύ κόσμο εκεί, μεταξύ αυτών και τον Άσιμο. Μου έκανε την τιμή μάλιστα, να πουλάω εγώ τις κασέτες του εκεί, όταν είχε κουραστεί από την όλη ιστορία και ερχόταν μόνο για να παίξει μουσική. Μου είχε πει “Θα σου δώσω να πουλάς τις κασέτες μου, δεν είσαι έμπορας εσύ σαν τους άλλους”.

Η φάση με τα Προπύλαια κράτησε πολύ, μια πενταετία σίγουρα. Τα χρόνια όμως τα ουσιαστικά, εκεί που υπήρχε ένας κώδικας αξιών και ήταν ένα εναλλακτικό ροκ στέκι, ήταν μόνο τα πρώτα. Ήμασταν 30-40 άνθρωποι κι όταν ερχόταν κάποιος που πήγαινε ναβάλει άλλη ηθην, “εγώ είμαι ο πιο μάγκας” και να μας καπελώσει, αντί για 2-3 μέτρα να πιάνει 4 και 5, έφευγε, τον διώχναμε. Από ένα σημείο και μετά, άρχισε η παρακμή από τους πολλούς, έπαψε να έχει την ταυτότητα που είχε στην αρχή το στέκι. Ερχόταν κάθε καρυδιάς καρύδι και πουλούσαν τάπερ, βιβλία μαγειρικής, ό,τι μπορείς να φανταστείς.

Ο καβγάς με τη Μελίνα

«Σε κάποια φάση, μάλλον ήταν άνοιξη του '82, είχε βγει το Πασόκ και είχε στα Προπύλαια πολιτική συγκέντρωση μία γυναίκα ομάδα του Πασόκ, μάλλον οι ΕΓΕς. Είχε μαζευτεί πολύς κόσμος, μόνο γυναίκες, με την ανάλογη μουσική υπόκρουση – Φαραντούρη, Δημητριάδη, Ξυλούρης, τέτοια. Στα Προπύλαια ερχόταν κι ένας γνωστός, ο Δομέτιος, τεράστιος τύπος, ψηλός, ογκώδης, μούσια και μαλλιά μέχρι τη μέση, αγαθός γίγαντας, πολύ γλυκό παιδί. Αυτός έπαιρνε κάτι αφισούλες με σχέδια μόνο και τις γέμιζε με χρώμα μόνος του και τις πουλούσε. Εκείνη την ημέρα είχε στήσει τις αφίσες του στα σκαλιά. Του λέμε “μάζευτα, έχει γεμίσει κόσμο, δεν θα μπορείς να πουλάς σε λίγο κι αφετέρου θα θυμώσουν αυτές και θα έχεις προβλήματα”. Ανένδοτος. “Εγώ γι’ αυτές δε μαζεύω τίποτα”. Κι έρχονταν όλο και περισσότερες. Έρχεται και μία με ύφος, “ποιανού είναι αυτά;” και αρχίζει να τα κλωτσάει και να σκίζουνται. Σηκώνεται αυτός, “τι έκανες, μωρή;”, πέσαν επάνω του οι άλλες, “Αλήτη! Μάζεψέ τα!” και πάνω στον χαμό έρχεται η Μελίνα: “Τιι γίνεται εδώ;”. Και της λέει ο τύπος επί λέξει, “Άντε, ρε μπάτσε, που έρχεσαι με τα χέρια στη μέση και ‘τι έγινε εδώ;” επειδή είσαι η Μελίνα”. Αυτή να βγάδι καπνούς από τα αυτιά. “Εμένα είπες μπάτσο; Πώς λέγεστε, κύριε;” Και της λέει “Είδες που είσαι μπάτσος κι έχω δίκιο;” Έξαλλη αυτή. Εγώ έχω μπει στη μέση και κάνω τον διαιτητή, ήρθανε δύο περιπολικά, εγώ συνεχίζω να μιλάω μαζί της, έχει προμήσει και γυρίζω και βλέπω ότι προσπαθούν ναβάλουν τον Δομέτιο μέσα στο περιπολικό. Της λέω “Κοίτα εκεί”. Και τότε πραγματικά με συγκίνησε το ύφος της, βλέμμα-μαχαίρι, θύμωσε. Πάει και τους σταματάει, τον βγάζει έξω, ζητάει να του βγάλουν τις χειροπέδες και να του δώσουν τα χαρτιά του, και ζητάει να της γράψουν σε ένα χαρτί τα στοιχεία των αστυνομικών γιατί θα το παρακολουθούσε αυτή το θέμα. Κι έτσι έληξε το γεγονός».

Η Αθήνα τη νύχτα

Ο Πώργος Ποριάζης ξεκίνησε τη «σχέση» του με τη νύχτα όχι ως πάρτι άνιμαλ αλλά ως φανατικός μουσικόφιλος και σε αυτό έπαιξε ρόλο φυσικά η (παντός είδους) δουλειά που έκανε στην περίφημη Σοφία του Ηρακλή Τριανταφυλλίδη από το 1980 μέχρι την τελευταία μέρα που έκλεισε, το 1984, με τον πασίγνωστο νόμο της υπουργού Πολιτισμού Μελίνας και του Δημάρχου Αθηναίων Αντώνη Τρίτση για τα μαγαζιά της Πλάκας.

Η χρυσή δεκαετία των 80s βρίσκει τον Πώργο Ποριάζη να δουλεύει ως DJ, μπάρμαν, τα πάντα, σε μαγαζιά της Αθήνας, να αποκτά γνώσεις για τον τρόπο λειτουργίας, τα κουμπιά και τα κλειδιά, τις μουσικές και τις φράτσες, αλλά παράλληλα να οργώνει την πόλη και σαν θαμώνας. Μουσική, βόλτες,

αφραγκίες («πάντα κάτι γινόταν και βρίσκαμε φράγκα»), σεξ κάθε βράδυ. Στέκια του τότε ήταν «το Bright Shoe, το Memphis, το No Name, το Mad, τα μαγαζιά του Μελετόπουλου, αλλά κυρίως τα ροκ κλαμπ όπως η Problem που αργότερα έγινε Rebound κι έπαιζε πιο σκληρό ροκ με τον Παύλο τον Σιδηρόπουλο που ήταν μόνιμος εκεί».

«Θα είμαστε στο Berlin»

«Και έρχεται κάποια στιγμή και λες, τι θα κάνω με τη ζωή μου;» λέει ο Πώργος. «Εγώ είχα δύο επιλογές: ή οικονομολόγος λόγω Νομικής με αξιοπρεπή μισθό ή κάτι που να γουστάρω πραγματικά. Κι αποφασίζω να κάνω ένα κλαμπάκι, μικρό και πιο φιλικό, μια λέσχη στην ουσία που είναι και η πραγματική ερμηνεία της λέξης “club”. Ένα στέκι για ανθρώπους που έχουν το ίδιο γούστο στη μουσική. Η αίσθηση της “συνωμοσίας” της λέσχης.

Το Θησείο τότε δεν ήταν ακόμα στέκι. Υπήρχε μόνο ο Ρίζος το καφενείο, το Glamorous και ο πρώτος Κούκος που γνώρισε μεγάλη επιτυχία και ήτανε χωμένος στα στενά. Η πρώτη ανάγκη ήταν να πουλήσουμε μουσική που μας αρέσει σε ένα μέρος που θα υπάρχει άποψη και καθαριότητα».

Ο χώρος ήταν ένα παλιό ερειπωμένο νεοκλασικό σπίτι του 1897. Το πήρα και το ξαναέχτισα κυριολεκτικά μόνος μου, ρίχνοντας απίστευτη δουλειά, κουβαλώντας μπετά, σοβατίζοντας, τα πάντα.

Το όνομα ήρθε ξαφνικά, δεν είχα στο μυαλό μου το Βερολίνο του Lou Reed και του Bowie, ας πούμε. Απλώς μια μέρα έβλεπα στο βίντεο την ταινία “After Hours” του Σκορτσέζε όπου είναι στη Νέα Υόρκη ένας τύπος που τον κυνηγάνε και πάει να βρει δύο κοπέλες που ξέρει, για να τον βοηθήσουν. Φθάνοντας στο σπίτι τους βλέπει κολημένο ένα χαρτί που έγραφε “Θα είμαστε στο Berlin”. Ένα κλαμπ της Νέας Υόρκης. Και αυτό ήταν. Βρήκα όνομα».

Τριάντα χιλιάδες μπίλιες

«Στο μαγαζί έβαλα σίδερο, γυαλί, τσιμέντο, συρματοπλεγμα, ασημένιο, μαύρο και λίγο κόκκινο. Βιομηχανική αισθητική και διακοσμητικά στοιχεία που άλλαζαν κάθε χρόνο: ο αστροναύτης, ο σουπερμαν, Ινδία κλπ. Οι μπίλιες ή γκαζές που ήταν το πιο χαρακτηριστικό του μαγαζιού, ήταν μόνιμα εκεί. Εκείνα τα χρόνια έπαιζαν πολύ τα υαλότουβλα με φως dimmer από πίσω. Τυχαία, είχα βρει στο Μονατηράκι έναν τύπο και μου πούλησε 500 μπίλιες γιατί μου άρεσαν από παιδί. Πήγα στο μαγαζί όταν το έφτιαχνα ακόμα, τις άπλωσα επάνω στα υαλότουβλα και έκαναν καταπληκτικό εφέ με το φως. Πάω λοιπόν και μαζεύω από τα μαγαζιά της Αθήνας όσες μπίλιες βρήκα. Τριάντα χιλιάδες μπίλιες! Τις έχω ακόμα, μέσα σε τεράστιες λεκάνες στο πατάρι μου. Τις είχαβάλει ανάμεσα σε δυάρι, παχύ τζάμι, παντού σε όλο μαγαζί. Μπαρ, κολόνες, όπου υπήρχε κρύσταλλο υπήρχαν μπίλιες».

Οι μουσικές και οι κάτοικοι

«Στο μαγαζί παίζαμε τρεις: εγώ, ο Δημήτρης Χαρίτος και ο Πλούταρχος Βασιλάκης, αργότερα ήρθε και ο Μπλάτος. Ακουγες ό,τι καινούργιο, αγγλικό ροκ κυρίως, έβγαине. Ακομπλεξάρισα. Buzzcocks, Residents, Hüsker DÜ, αλλά όχι ντε και καλά –αυτή η παθογένεια της γενιάς μας– να παίξω ό,τι πιο άγνωστο βγαίνει.

Από τη νύχτα, είχα πια πείρα. Έχοντας δουλέψει δέκα χρόνια σε κάθε είδους μαγαζί ήξερα πια τον τρόπο. Είχα μάθει ότι την προστασία τη βάζεις στα έξοδα του μαγαζιού, όπως έχεις το ντιτζέι και τον μπάρμαν. Εγώ, λόγω της πυγμαχίας, είχα την τύχη να έχω τις άκρες και να έχω γίνει κοληντός φίλος με ανθρώπους που ήταν η δουλειά τους. Καλά παιδιά, απλώς αυτό ήταν η δουλειά τους.

Το Berlin, επειδή ήταν πάνω στην πλατεία δεν το ήθελαν οι κάτοικοι. Ήταν το πρώτο μαγαζί που έβγαλε τραπέζια έξω, 100 καρέκλες κάτω από την Ακρόπολη. Από τη δεύτερη χρονιά αρχίσαμε να πηγαίνουμε πολύ καλά. Ήταν red or dead μέρος. Από την πρώτη στιγμή το αγκάλιασαν άνθρωποι με άποψη: εσύ με τον Πώργο Πανόπουλο, τη Μανίνα Ζουμπου-

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΣΤΟ BERLIN

Από την πρώτη στιγμή το αγκάλιασαν άνθρωποι με άποψη: δημοσιογράφοι από τα περιοδικά, παραγωγοί ραδιοφώνου, οι αδελφοί

Κατσιμίχα, η Μαρία η Cyber που έκανε εκεί κάποια πάρτι, ο Βαγγέλης Γερμανός, ο Τζίμης Πανούσης, ο Παύλος Σιδηρόπουλος που ερχόταν κάθε βράδυ, ο Σπυριδάκης, ο Πουλικάκος, η Μαίρη Χρονοπούλου, ο Βαρώτσος, ο Βέλτσος... Γίνονταν ουρές απ' έξω ακόμα και τις Δευτέρες

λάκη και την παρέα των δημοσιογράφων από τα περιοδικά, παραγωγοί ραδιοφώνου, οι αδελφοί Κατσιμίχα, η Μαρία η Cyber που έκανε εκεί κάποια πάρτι, ο Βαγγέλης Γερμανός, ο Τζίμης Πανούσης, ο Παύλος Σιδηρόπουλος που ερχόταν κάθε βράδυ, ο Σπυριδάκης, ο Πουλικάκος, η Μαίρη Χρονοπούλου, ο Βαρώτσος, ο Βέλτσος... Γίνονταν ουρές απ' έξω ακόμα και τις Δευτέρες».

Το Πασόκ πάει Berlin

«Μια μέρα κυκλοφόρησε η “Απογευματινή” με κεντρικό τίτλο: “Οι βουλευτές του Πασόκ γράφουν τα άρθρα τους στο Berlin”. Έμεινα. Κανένας από το Πασόκ δεν ερχόταν στο μαγαζί. Το άρθρο ήταν του στίλ “να ποιους ψηφίζετε”. Ο μόνος Πασοκτζής που ερχόταν ήταν ο Κουρής που είχε την “Αυριανή”, ο οποίος μόνο έμπαινε και έβγαине. Κυκλοφορούσε πάντα μόνος του, με ένα παπί, χάλια ντυμένος και γύριζε στα πατοατζήδικα, στην Ομόνοια, παντού, και έκοβε κίνηση. Σαν να έψαχνε συνέχεια κάποιον. Στην αρχή του ρίχναμε πόρτα, δεν τον ξέραμε. Μετά τον αφήναμε αλλά έφευγε αμέσως. Την άλλη μέρα λοιπόν βγαίνει η “Αυριανή” με τεράστιο τίτλο: “Ναι, γράφουμε τα άρθρα μας στο Berlin”. Ανάθεμα κι αν ξέρανε τι είναι το Berlin. Το θέμα είναι ότι αυτό μεταφέρθηκε και στη Βουλή. Φυσικά, όπως καταλαβαίνεις, μετά έγινε χαμός. Αυτός ο πόλεμος αναμεταξύ τους έκανε το Berlin σημείο αναφοράς. Δίκοπο μαχαίρι. Ήρθαν πολλοί άσχετοι, εντελώς τουριστικά. Κατευθείαν ξήλωσα την ταμπέλα, να μη ξέρουν πού είναι το μαγαζί, και έβαλα μόνο μία σημαία του Βερολίνου στο μπαλκόνι, αυτή με το αρκουδάκι. Και έρχονταν οι κάτοικοι –τότε ήταν η πιο γεροντοκρατούμενη περιοχή της Αθήνας και με τη μεγαλύτερη ιδιοκατοίκηση– και με έβριζαν: Εδώ έγινε η μάχη του Θησείου κι εσύ βάζεις σημαία του Βερολίνου!»

Τη νύχτα που χάθηκε ο Dylan

«Από το μαγαζί πέρασαν πολλά ονόματα από αυτούς που έρχονταν για συναυλίες στην Αθήνα. Ο Johnny Thunders, οι Stranglers, οι Ramones, Godfathers, Massive Attack, Eric Burdon. Ian McCulloch, πολλοί. Κάπου το '93 με παίρνει τηλεφώνω ο promoter των μεγάλων συναυλιών, ο Νίκος Σαχπασίδης, και μου λέει “Έχε το νου σου, θα έρθει από εκεί ο Dylan”. ΠΟΙΟΣ;; Επειδή έχω διαβάσει τα πάντα για τον Dylan, ξέρω ήδη ότι θα έρθει μόνος του, ότι δεν θα έρθει με λίμο και μαντεύοντας τον τρόπο σκέψης του ξέρω ότι θα είναι στριμμένος (εκεί έπεσα έξω, δεν ήταν). Βγαίνω στην πόρτα και στήνομαι γιατί φοβάμαι μη γίνει κανένα λάθος και τον διώξουν. Κι όμως δεν τον κατάλαβα όταν ήρθε, πολύ ήρεμα πλησιάζει και λέει “Sorry, is this a club?” λέω “Ναι”, λέει “Thank you” και πάει να φύγει. Τρέχω εγώ, “Μπομπ, περίμενε λίγο!”. Σταματάει με ένα χαμόγελο, του λέω “Θέλεις να πιούμε ένα ποτό εδώ, έτσι όπως στεκόμαστε;” Έτσι φερόμουν σε όσους γνωστούς έρχονταν, ποτέ δεν βγαίναμε φωτογραφίες, ποτέ δεν τους έβαζα να υπογράψουν δίσκους, έτσι κι αυτός, πολύ φιλικός, λέει “ναι”. Ζητάει να πιει Τζακ, τα φέρνει ο πορτιέρης, αρχίζουμε να μιλάμε γενικά, λέει ότι βρίσκει οκέι την Αθήνα, ρωτάει πώς είναι να έχεις ροκ κλαμπ, να μιλάς με τόσο κόσμο κάθε βράδυ, γιατί εγώ, λέει, δεν τους μιλάω, τους τραγουδάω. Γελάμε, μετά του λέω να ρίξει μια ματιά στο μαγαζί, πίνουμε άλλο ένα ποτό μέσα, νομίζω ότι το έκανε σαν φιλική χειρονομία. Πίνουμε άλλο ένα λοιπόν, με χαιρετάει και φεύγει. Η ιστορία όμως δεν τελειώνει εδώ. Μετά από λίγο με παίρνει ο Σαχπασίδης ρωτώντας αν πέρασε ο Dylan. Πέρασε κι έφυγε. Και πού πήγε; Πού να ξέρω εγώ πού πήγε ο Dylan! Μου λέει “Πήγε στις Ζιώγα;”, εννοούσε την Ελένη τη Ζιώγα που είχε τότε το Party. Παίρνει κι εκεί τηλεφώνω. Δεν είχε πάει ο Dylan. Αρχίζει να ψάχνει τον Dylan ο οποίος δεν είχε πάει ούτε στη Μεγάλη Βρετανία όπου έμενε. Φρικόρανε γιατί του είχανε δώσει μόνο αυτά τα δύο σημεία για να πάει. Τελικά, όπως μάθαμε την επόμενη μέρα, το έγγραφαν και οι εφημερίδες, ο Dylan κυκλοφορούσε στην Αθήνα όλο το βράδυ και κοιμήθηκε σε ένα παγκάκι! Τον βρήκανε το πρωί, τους είπε ότι του την πέσανε και κάτι μπάτσοι και τους έλεγε “I’m Bob Dylan”. Όπως διάβαζα πρόσφατα, έκανε τα ίδια και στη Νέα Υόρκη».

Auf Wiedersehen Berlin

«Και σιγά σιγά η εποχή αλλάζει... Μετά από 15 χρόνια, βαρέθηκα. Με τρία μαγαζιά (το cafe που είχε ανοίξει με τα τραπέζια έξω, το μικρό μπαρ και το κλαμπ), αυτό που αγάπησα εγώ ήταν “λέσχη”. Το κλαμπ. Δεν ήταν ένα mainstream μαγαζί. Αλλά η νύχτα είναι αδυσώπητη και σκληρή. Τέλη 2001 το Berlin έκλεισε. Μανία μου ήταν η μουσική την οποία είχα παρατήσει όλα αυτά τα χρόνια. Ξαναέπιασα λοιπόν 14ωρα ολόκληρα μελέτης μουσικής, θεωρία, πλήκτρα, τα πάντα – κι από τότε διδάσκω, πλήκτρα και θεωρία και έχω ανοίξει ένα στούντιο ηχογραφήσεων στο Ψυχικό». **A**

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

ΠΑΝΩ
ΑΠΟ 2.000.000
ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

GOODREADS
CHOICE
AWARDS 2021
ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΘΡΙΛΕΡ

«ΑΝΑΛΑΦΡΟ
ΚΑΙ ΦΩΤΕΙΝΟ, ΠΑΡΑ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΙΓΙΣΤΙΚΗ
ΠΛΟΚΗ ΤΟΥ».
— VOGUE

«ΚΑΘΗΛΩΤΙΚΟ».
— ENTERTAINMENT
WEEKLY

ΣΥΝΤΟΜΑ
ΣΕΙΡΑ ΣΤΟ APPLE
TV ΣΕ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΤΗΣ REESE
WITHERSPOON,
ΜΕ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ
ΤΗ JENNIFER
GARNER

«ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ
ΝΑ ΤΟ ΑΦΗΣΕΙΣ ΚΑΤΩ».
— ASSOCIATED
PRESS

Μπορεί ένα καθηλωτικό ψυχολογικό θρίλερ
να είναι και ιστορία για την *αγάπη*;

Ένας κόσμος λογοτεχνίας

www.psichogios.gr

ΜΑΡΙΑ ΗΛΙΟΥ

«Το μυθιστόρημα γράφτηκε γιατί ήθελα να μιλήσω για τα καλά χρόνια»

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

ΕΥΤΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΧΩΡΗΗ, COLLECTION PIERRE DE GIGORD

Το μυθιστόρημα «Μια φίλια στη Σμύρνη» έχει πίσω του μια μεγάλη ιστορία. Ξεκίνησε να γράφεται το 2004 στη Νέα Υόρκη, όταν η σκηνοθέτις, σεναριογράφος και παραγωγός Μαρία Ηλιού έφυγε με ένα βραβείο καριέρας Fulbright, σαν σενάριο ταινίας μυθοπλασίας. Κάνοντας τότε έρευνα σε αρχεία στην Αμερική, ανακάλυψε ένα τόσο πλούσιο και άγνωστο αρχειακό φωτογραφικό και φιλικό υλικό που αποφάσισε αντί για ταινία να φτιάξει ένα ντοκιμαντέρ, το γνωστό μας «Σμύρνη, η Καταστροφή μιας κοσμοπολίτικης πόλης, 1900-1922», με ιστορικό σύμβουλο τον Αλέξανδρο Κιτρούφ, το οποίο πρωτοπαρουσιάστηκε στο Μουσείο Μπενάκη το 2012. Τώρα, χρόνια μετά, έχουμε στα χέρια μας ένα βιβλίο μυθοπλασίας με τίτλο «Μια φίλια στη Σμύρνη» που ολοκλήρωσε μέσα στην πανδημία και κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Μίνωας. Της ζητήσαμε να μας μιλήσει για αυτή τη διαδρομή, από το σενάριο στο ντοκιμαντέρ μέχρι το μυθιστόρημα.

— Μαρία, πέρασες από το σενάριο στο ντοκιμαντέρ μέχρι να καταλήξεις στο μυθιστόρημα «Μια φίλια στη Σμύρνη». Πόσο δύσκολο ήταν το εγχείρημα;

Ήρθε πολύ φυσικά. Με γοητεύει η μυθοπλασία με τη μορφή του σεναρίου ταινίας μεγάλου μήκους («Παράθυρο στη θάλασσα», «Τρεις εποχές», «Αλεξάνδρεια μια ερωτική ιστορία») ή διηγημάτων ή μυθιστορήματος, αλλά με γοητεύει και το ντοκιμαντέρ. Έτσι, ενώ είχα ήδη γράψει το σενάριο για μεγάλου μήκους ταινία μυθοπλασίας, όταν βρήκα καταπληκτικό άγνωστο φωτογραφικό και κινηματογραφικό υλικό στην Αμερική, σκέφτηκα πως θα ήταν πολύ πιο χρήσιμο να κάνω ένα ντοκιμαντέρ. Έχοντας προσωπική σχέση με τη Σμύρνη —ο πατέρας μου με τα αδέρφια του και οι πατρικοί

μου παππούδες ήρθαν το '22— ένοιωσα πως τους χρυστούσα να διηγηθώ την ιστορία της πόλης τους αξιοποιώντας το άγνωστο υλικό, φτιάχνοντας ένα ντοκιμαντέρ.

Τα χρόνια πέρασαν, το 2012 παρουσιάστηκε το ντοκιμαντέρ «Σμύρνη, η Καταστροφή μιας κοσμοπολίτικης πόλης, 1900-1922», αλλά, εδώ και μια πενταετία, η επιθυμία να γράψω μια ιστορία ενηλικίωσης, ένα μυθιστόρημα στη Σμύρνη στα χρόνια του κοσμοπολιτισμού γινόταν όλο και πιο έντονη. Έχοντας δει πάρα πολύ οπτικό υλικό για το ντοκιμαντέρ, η φαντασία μου είχε ανάψει, μπορούσα να φανταστώ καθαρά τη ζωή στη Σμύρνη από το '12 έως το '22. Αλλά το ένα κινηματογραφικό project ακολουθούσε το άλλο, δεν υπήρχε χρόνος. Την περίοδο της πανδημίας, όταν ξαφνικά δεν γινόταν να κάνουμε γυρίσματα ή μοντάζ, άρχισα να συγκεντρώνομαι σε αυτήν την ιστορία ενηλικίωσης που δεν με άφηνε να ψυχάσω. Ήθελα να διηγηθώ αυτήν την ιστορία, στη Σμύρνη των καλών χρόνων αλλά και στη Σμύρνη της Καταστροφής. Ένιωθα την ανάγκη να απελευθερωθώ από την τεχνική του σεναρίου που δεν σου επιτρέπει να ξεδιπλώσεις τις μουσικές σκέψεις των ηρώων και συναισθήματα που συχνά έρχονται σε σύγκρουση με τον εαυτό τους. Έτσι την άνοιξη του 2020 άρχισα να γράφω το μυθιστόρημα με χαρτί και με πένα, στο χέρι, ξεχνώντας το παλιό σενάριο και φτιάχνοντας κάτι εντελώς διαφορετικό, ακολουθώντας τις ζωές των ηρώων.

— Πόσο μοιάζει το βιβλίο με την πρώτη απόπειρα γράφής του σεναρίου για την ταινία που δεν πραγματοποιήθηκε; Γιατί σου πήρε τόσο καιρό να το ολοκληρώσεις; Είναι εντελώς διαφορετικό. Στο παλιό σενάριο όλη η δράση ήταν στη Σμύρνη, σε τρεις μήνες, Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο του '22 και οι τρεις φίλοι ήταν 18 χρονών. Δεν υπήρχε καμία

αναφορά στην Καταστροφή. Στο μυθιστόρημα «Μια φίλια στη Σμύρνη» η ιστορία ξεκινάει στη Σμύρνη, το 1912 την άνοιξη πριν ξεσπάσουν οι Βαλκανικοί, όταν τα παιδιά είναι οκτώ χρονών, και ολοκληρώνεται πρώτα τον Σεπτέμβριο του '22 με την Καταστροφή, όταν οι φίλοι έχουν γίνει 18 χρονών, αλλά και με τον επίλογο του 1962.

Πήρε πολύ καιρό γιατί είχα φανταστεί τη ζωή των τεσσάρων οικογενειών, των Βλαστών, των Modiano, των Kassaba και των Berberian (χριστιανοί, Εβραίοι, μουσουλμάνοι και Αρμένιοι) αλλά ήταν περίπλοκο να πλέξει κανείς τις ζωές τους μέσα στα ιστορικά γεγονότα, κρατώντας πάντα σε πρώτο επίπεδο τις ιστορίες και τα πάθη των ανθρώπων.

Την περίοδο της πανδημίας, που όλα σταμάτησαν, είχα επιτέλους τον χρόνο να ασχοληθώ με την τελευταία γραφή του μυθιστορήματος και με κάποια κεφάλαια που ακόμη έλειπαν. Έτσι πήγα στο σπίτι μας στην Αττική —δίπλα στη θάλασσα, ένα σπίτι που έχτισε ο πατέρας μου ο Αντρέας, Σμυρνιός, όπου στον κήπο ανθίζει μόνο ό,τι ανθίζει στη Σμύρνη, έτσι το ήθελε και το κρατήσαμε— έζησα εκεί σχεδόν έναν χρόνο δουλεύοντας μέρα νύχτα μόνο το μυθιστόρημα και τίποτε άλλο. Ήταν πραγματική λύτρωση και ίσως ένας άλλος τρόπος ζωής να ανοίχτηκε μπροστά μου.

— Είναι ένα μυθιστόρημα ενηλικίωσης παρά ένα ιστορικό μυθιστόρημα;

Ναι, είναι ένα μυθιστόρημα ενηλικίωσης. Στο κέντρο του βιβλίου είναι η Άννα, οι φίλοι της και οι οικογένειές τους. Η γιαγιά της η Μικρασιάτισσα, η Μυρσίνη, είναι κοσμοπολίτισσα και τη βοηθάει να πραγματοποιήσει τα όνειρά της, να σπουδάσει, ενώ η μητέρα της η Καλλιόπη, η Ελληνίδα, συντηρητική, φοβάται να δει την κόρη της να ζει μια διαφορετική ζωή από τη δική της και συγκρούεται μαζί της.

Η Άννα μάς συνδέει με τους φίλους της, τον Isaac, τον Muffit, τη Rosa και τις οικογένειές τους. Η καρδιά του βιβλίου είναι η ιστορία των εφήβων που μεγαλώνουν στη Σμύρνη και των οικογενειών τους, είναι πραγματικά a coming of age story, πρώτα απ’ όλα. Η Σμύρνη βέβαια παίζει ρόλο πρωταγωνιστικό και καταλυτικό, οπότε κατά κάποιον τρόπο είναι και ιστορικό μυθιστόρημα.

— **Μέσα από την ιστορία των πρώων ζωντανεύεις έναν τόπο πολυπολιτισμικό και κοσμοπολίτικο. Οι κοινότητες των Ελλήνων, Αρμενίων, Εβραίων, Τούρκων, η κουλουρά τους και οι συνθησιές τους ξεδιπλώνονται στις σελίδες του. Πόσο πιστό είναι το βιβλίο στο πνεύμα της εποχής πριν από την Καταστροφή;**

Είναι πολύ πιστό. Και οι τέσσερις οικογένειες ανήκουν στην αστική τάξη και αυτή η τάξη ήταν πραγματικά κοσμοπολίτικη. Βέβαια, όπως θα έλεγε ο φίλος και στενός συνεργάτης μου, ο ιστορικός Αλέξανδρος Κιτροέφ, και ιστορικός σύμβουλος του ντοκιμαντέρ της Σμύρνης, ο κοσμοπολιτισμός στη Σμύρνη δεν ήταν μόνο οριζόντιος, ταξικός αλλά και κάθετος, προχωρούσε και σε πιο φτωχικά στρώματα της κοινωνίας, αλλά εκεί ήταν πιο διαφορετικός.

Στο Quai, και στα πλούσια προάστια, στο ένα σπίτι έμεναν Έλληνες, στο διπλανό Γάλλοι εβραίοι, πιο και προτεστάντες Άγγλοι, Αρμένιοι και μουσουλμάνοι. Στις πιο φτωχικές γειτονιές υπήρχε μικρότερη ανάμειξη και οικειότητα, και για αυτό υπήρχαν και χώρια γειτονιές. Διάφορες ελληνικές, για παράδειγμα, του Χατζηφράγκου, ο Επάνω Μαχαλάς, το Γαλάζιο και πολλές άλλες ελληνικές συνοικίες, αλλά και η Αρμενική Γειτονιά, η Εβραϊκή και η Μουσουλμανική στο Καντιφέ Καλέ, τον λόφο πάνω από τη Σμύρνη. Η κοσμοπολίτικη ζωή στις πιο φτωχές γειτονιές περιγράφεται υπέροχα στο βιβλίο ενός αστού που μεγάλωσε στη Σμύρνη αλλά του άρεσε να ξεγλιστράει στη φτωχική συνοικία του Χατζηφράγκου και να παίζει εκεί με τα παιδιά, στο βιβλίο του Κοσμά Πολίτη «Στου Χατζηφράγκου».

— **Μέσα από επινοημένους χαρακτήρες και τις μικρές καθημερινές ιστορίες περνάμε στη μεγάλη Ιστορία. Το μυθιστόρημα ή το ντοκιμαντέρ είναι πιο αποστασιοποιημένος τρόπος να διηγηθείς την Ιστορία;**

Θα έλεγα πως στο μυθιστόρημα «Μια φίλια στη Σμύρνη», οι επινοημένοι χαρακτήρες και οι μικρές καθημερινές ιστορίες είναι συνυφασμένες με τη μεγάλη Ιστορία και δεν περνάει κανείς από τις καθημερινές ιστορίες στη μεγάλη Ιστορία. Η μεγάλη Ιστορία περνάει μέσα από την καθημερινότητα των ηρώων. Και αυτό δεν ήταν εύκολο να γίνει. Ήθελε μια δουλειά ράβε-ξηλών για να φύγουν τα νήματα οποιασδήποτε ιστορικής παρένθεσης. Πάντως, είτε γράφω μυθιστόρημα, είτε κάνω ντοκιμαντέρ, αντιμετωπίζω με τον ίδιο τρόπο την Ιστορία, εξιστορώντας τα γεγονότα αντικειμενικά, με βάση της έρευνα. Μένω μακριά από εθνικιστικές οπτικές.

— **Με διάφορες μορφές, είτε με τα σενάρια και τη σκηνοθεσία είτε τώρα με την καθαρόαιμη συγγραφή ενός μυθιστορήματος, τελικά αφηγείσαι ιστορίες. Ποια μορφή τέχνης σε τραβάει περισσότερο;**

Πράγματι, αυτό που βγαίνει από μέσα μου, φυσικά, είναι να διηγούμαι ιστορίες με διάφορους τρόπους. Όσο περνάει ο καιρός πάντως με ξανακερδίζει η μυθοπλασία απ’ όπου ξεκίνησα αλλά ίσως πιο πολύ με τη μορφή του μυθιστορήματος και λιγότερο με τη μορφή του σεναρίου μιας μεγάλου μήκους ταινίας μυθοπλασίας. Πάντως το ντοκιμαντέρ εξακολουθεί να με γοητεύει και με μεγάλη χαρά δουλεύω αυτήν την περίοδο τα μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ μας για την Ιστορία της σύγχρονης Αθήνας. Το πρώτο «Η Αθήνα από την Ανατολή στη Δύση, 1821-1896» παρουσιάζεται 4 και 5 Νοεμβρίου στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και το δεύτερο «Η Αθήνα και η Μεγάλη Ιδέα, 1896-1922» θα παρουσιαστεί για τρεις μήνες από τις 23 Ιανουαρίου 2023 μαζί με μια φωτογραφική έκθεση στο Μουσείο Μπενάκη, Ελληνικού Πολιτισμού, στη Βασιλίσσης Σοφίας.

— **Πόσο σημαντική είναι η ιστορική αλήθεια για σένα;** Πάρα πάρα πολύ σημαντική. Αν είμαστε σε θέση να δούμε αντικειμενικά την ιστορία μας, θα είμαστε πιο προετοιμασμένοι, θα έχουμε περισσότερες ελπίδες να ζήσουμε καλύτερες μέρες. Και είναι πολλά τα κεφάλαια της πρόσφατης ιστορίας μας που δεν έχουμε δει αντικειμενικά και με νηφαλιότητα για να προχωρήσουμε καλύτερα στο αύριο.

— **Ο πατέρας σου καταγόταν από τη Σμύρνη. Ήταν φοιτημένες οι διηγήσεις του; Μπορείς να δεις αντικειμενικά αυτή την τόσο τραυματική για τους Έλληνες και τον ελληνισμό της Μικράς Ασίας ιστορία της Μικρασιατικής Καταστροφής;**

Ξέρεις, φαίνεται παράξενο αλλά είναι αληθινό. Οι περισσότεροι Σμυρνιοί και Μικρασιάτες είχαν μια πιο ρεαλιστική εικόνα για το τι έγινε στην Μικρά Ασία και τη Σμύρνη από τους Ελλαδίτες.

Μεγάλωσα σε ένα διαμέρισμα στην οδό Σόλωνος, και οι φίλοι που έφερνε ο πατέρας μου –έμπορος καπνού– δεν ήταν μόνο χριστιανοί και Ευρωπαίοι, αλλά και Αμερικανοί, Εβραίοι, μουσουλμάνοι και Αρμένιοι. Στις διηγήσεις του, το μεγάλο πρόβλημα, η απίστευτη βιαιότητα, έλεγε πάντα πως ήρθε από τον τουρκικό εθνικιστικό στρατό και τους Τσέτες, όχι πάντως από τους Τούρκους γείτονες που σε πολλές περιπτώσεις βοήθησαν τους χριστανούς.

Το μυθιστόρημα είναι γραμμένο από τη σκοπιά μια Μικρασιάτισσας (έτσι όπως διαμορφώθηκε από τις διηγήσεις των δικών μου). Οι Μικρασιάτες αντιλαμβάνονταν την πολυπλοκότητα της κατάστασης καλύτερα από τους Ελλαδίτες γιατί οι Μικρασιάτες έζησαν στην κοσμοπολίτικη κοινότητα τις καλές και κακές στιγμές, ήταν μέρος της κοσμοπολίτικης κοινότητας. Ενώ οι Ελλαδίτες έβλεπαν αυτήν την ιστορία απ’ έξω, από την άλλη πλευρά του Αιγίου, από την Ελλάδα, με «τα γυαλιά» της Μεγάλης Ιδέας, του επεκτατισμού αλλά και της ενοποίησης.

— **Οι ήρωές σου ζουν αυτή την οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική άνηση με μια χαρακτηριστική ανεμελιά ακόμα και όταν όλα τα σημάδια ήταν εκεί ήδη από το 1914. «Εδώ είναι Σμύρνη», έλεγαν και πίστευαν, «δεν είναι Ανατολή». Μέχρι και το καλοκαίρι του '22 ακόμα, πριν από την καταστροφή που πλησίαζε... Τι είναι αυτό που τους «τύφλωνε»;**

Η δύναμη της συνήθειας. Να μην ξεβολουτείς. Να μην αναγκαστείς να αλλάξεις ζωή. Το είδαμε να συμβαίνει πολλές φορές, να επαναλαμβάνεται σε διαφορετικές ιστορικές στιγμές, σε διαφορετικές χώρες και ηπείρους. Στην Ευρώπη το είδαμε τα χρόνια της ανόδου του χιτλερισμού. Πόσοι Εβραίοι δεν ήθελαν να πιστέψουν αυτό που διαμορφωνόταν δίπλα τους κάθε μέρα, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους; Στον Ισπανικό Εμφύλιο έχουμε μαρτυρίες για το πώς στο ένα χωριό γινόταν μάχη και στο διπλανό γλεντούσαν πιστεύοντας ότι το κακό δεν θα έφτανε ως εκεί.

Ή στη Μαλαισία πίστευαν ποτέ οι αστικές οικογένειες πως οι Ιάπωνες, οι κατακτητές, θα συναλάμβαναν όλα τη νέα γενιά της πρωτεύουσας και τα κορίτσια που σπουδάζαν στα καλύτερα σχολεία πρώτα θα γινόντουσαν πόρνες για τους Ιάπωνες φαντάρους και μετά υποχωρώντας θα τις ανατίναζαν στα λατομεία; Ο κατάλογος είναι μακρύς και πολύ τρομακτικός.

Σκέφτομαι με φρίκη πως και σήμερα ζούμε τέτοιες στιγμές, ας πούμε στιγμές denial, απώθησης. Πόσοι πίστευαν πως η Ρωσία θα έκανε κατακτητικό πόλεμο στην Ουκρανία; Βλέπαμε τα στρατεύματα των Ρώσων πέρσι στα σύνορα, όλο και πιο πολλά να συσσωρεύονται καθημερινά, και πόσοι από μας λέγαμε πως ήταν μόνο για εκφοβισμό; Πόσοι Ρώσοι δεν πίστευαν πως θα γινόταν επιστράτευση και φεύγαν να σωθούν την τελευταία στιγμή, να περάσουν τα σύνορα για να μην χάσουν τη ζωή τους για έναν άδικο πόλεμο, για μια τρέλα; Πόσοι από μας πιστεύουμε πως οι πυρηνικές απειλές του Πούτιν είναι μόνο για εκφοβισμό; – και ελπίζω να έχουμε δίκιο.

— **Αν και το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου αφορά την ανέμελη εποχή, το κεφάλαιο με την Καταστροφή είναι συγκλονιστικό. Πόσο σημαντικό είναι για σένα αυτό το κεφάλαιο του βιβλίου;**

Το μυθιστόρημα γράφτηκε γιατί ήθελα να μιλήσω για τα καλά χρόνια, από τον Φλεβάρη του 1912 έως τον Αύγουστο του 1922, δηλαδή τα ειρηνικά σε γενικές γραμμές χρόνια πριν την Καταστροφή. Είναι μια περίοδος άγνωστη για τη Σμύρνη και εγώ λόγω του ντοκιμαντέρ και από προσωπική περιέργεια είχα κάνει μια τεράστια έρευνα. Υπήρχε ένα μεγάλος πλούτος από πληροφορίες, εικόνες και μαρτυρίες που σιγά σιγά γινόταν μέσα μου αφηγηματικό υλικό. Κουβεντιάζοντας με φίλους βλέπαμε πως στη λογοτεχνία μας δεν υπάρχει αυτή η περίοδος της Σμύρνης 1912 – τέλη Αυγούστου 1922 αλλά συνήθως μόνο η Καταστροφή. Έτσι σκεφτόμουν να μη συμπενιλάβω την Καταστροφή. Ίσως και να φοβόμουν να την αντιπετωπίζω. Λίγο πριν από την πανδημία έδωσα το μυθιστόρημα –όσο είχα γράψει– στην κόρη μου να το διαβάσει –η Νεφέλη είναι σήμερα είκοσι εννιά χρονών, αρχαιολόγος, μόλις παρέδωσε το PhD της στην Οξφόρδη– και μου είπε τότε: «Πάρα πολύ ωραίο αλλά... υπάρχει ένας ελέφαντας στο δωμάτιο και κάνεις πως δεν τον βλέπεις;», εννοούσε βέβαια την Καταστροφή. Είχε δίκιο. Ήταν δυνατόν να κλείσω τα μάτια και να αποψύγω την Καταστροφή;

Έτσι αποφάσισα να την ενσωματώσω. Άρχισα να τη γράφω σε τρίτο πρόσωπο, όπως όλο το βιβλίο, αλλά γράφοντας έβλεπα πως ήταν λάθος.

Έτσι σκέφτηκα να διηγηθώ την Καταστροφή σε πρώτο πρόσωπο, μέσα από το ημερολόγιο της Άννας που ανακλύπτει και διαβάζει η Ίριδα, η κόρη της το 1962. Πέρα από το ότι η Νεφέλη είχε δίκιο, δεν γινόταν να αποψύγω την Καταστροφή, και δραματουργικά, ο τρόπος που έγραφα με οδηγούσε εκεί. Στα καλά χρόνια που διηγούμαι τη ζωή των τεσσάρων

φίλων και των οικογενειών τους ανοίγω συνεχώς μικρές ρωγμές –σιγά σιγά όλα καταστρέφονται και ας μην θέλουν οι ήρωες να το δουν– και αυτός ο τρόπος γραφής για τα ειρηνικά χρόνια οδηγούσε στην Καταστροφή. Επιπλέον ούτως η άλλως η απώλεια, και εδώ μια μεγάλη Απώλεια, συνδέεται με το μυθιστόρημα ενηλικίωσης. Έτσι λοιπόν κλείστηκα πάλι για έναν μήνα στο σπίτι μας στη θάλασσα στην Αττική και έγραψα χειρόγραφα και αυτές τις εξήντα σελίδες. Όλο το άλλο βιβλίο ήταν έτοιμο και αυτές οι σελίδες έλειπαν. Ήμουν πολύ συγκεντρωμένη εκείνο τον μήνα. Μαρτυρίες, μια συζήτηση που είχα με την Marjorie Housepian παλιότερα, διηγήσεις του πατέρα μου και άλλων, όλα αυτά είχαν γίνει ένα και το χέρι μου μερικές φορές έγραφε σχεδόν από μόνο του. Ήταν σαν αυτόματη γραφή, σα να ζούσα αυτές τις στιγμές, σαν να ήμουν η Άννα. Είναι το κομμάτι του βιβλίου με τις λιγότερες διορθώσεις. Ίσως επειδή είναι ιστορίες που έχω ακούσει πολλές φορές από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, ιστορίες που έχω δει σε ειφιάλτες από τότε που ήμουν παιδί, νομίζω μου τις δίνουν χωρίς να το θέλουν μαζί με το γάλα. Είναι ένα τραύμα που περνάει από γενιά σε γενιά, και ας μην το ήθελαν οι μεγαλύτεροι, αλλά περνάει από τον έναν στον άλλο, μια ιστορία βαθειά κρυμμένη μέσα μας.

Όμως ο εφιάλτης της Καταστροφής είναι στην πραγματικότητα ένα μικρό μέρος του βιβλίου, εξήντα σελίδες. Εγώ αγαπώ κυρίως το μέρος του βιβλίου –περίπου τετρακόσιες σελίδες– με τα καλά χρόνια από την άνοιξη του 1912 έως τα τέλη του Αυγούστου 1922, με τους τέσσερις φίλους, την Άννα, τον Ρεσάτ, τον Ισαάκ και τη Ρόζα να τους πρωτοβρίσκουμε οκτώ χρονών και να τους παρακολουθούμε έως τα δεκαοκτώ και με τις ζωές τους και την πόλη σιγά σιγά να μεταμορφώνονται. Και βέβαια τον επίλογο, έναν επίλογο πολλά χρόνια μετά την Καταστροφή, το 1962, που φέρνει ελπίδα αλλά και εκπλήξεις.

— **Κατηγορείς τους πολιτισμένους συμμάχους που κοίταζαν αμέτοχοι τις φρικαλεότητες των Τούρκων για καθαρά λόγους συμφέροντος. Δεν θέλω να αποκαλύψω το τέλος, αλλά αναρωτιέμαι αν τους μέμφεσαι όσο και τους Τούρκους;**

Μέμφομαι για διαφορετικούς λόγους τον καθένα. Μέμφομαι κατ’ αρχάς τον εθνικιστικό στρατό του Κεμάλ Μουσταφά και τους Τσέτες. Το τι έζησαν οι δικοί μας άνθρωποι πάνω σε εκείνη την προκυμαία τις μέρες της Καταστροφής ξεπερνάει κάθε φαντασία, σφαγές, ακρωτηριασμοί, βιασμοί, υπάρχουν μαρτυρίες που ούτε στους χειρότερους εφιάλτες δεν θα έβλεπε κανείς, έριχναν πετρέλαιο και άναβαν φωτιά, πυρπολούσαν ζωντανούς ανθρώπους που προσπαθούσαν να ξεφύγουν με σχεδίες.

Αλλά έχεις δίκιο, μέμφομαι και τους «πολιτισμένους μας συμμάχους», την Αγγλία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τη Γερμανία, την Αμερική, ή πρώην συμμάχους, τους λαούς που πέρασαν μέσα από τον Διαφωτισμό αλλά δεν κούνησαν το δαχτυλάκι τους για να σώσουν τον κόσμο που σφαζαν οι Τούρκοι στην προκυμαία. Οι μπάντες στα πλοία έφαιζαν αποσπάσματα από τον «Ριγκολέτο» για να μην ακούγονται οι φωνές των απελπισμένων και όποιος προσπαθούσε να ανέβει στα πλοία τον ξαναέριχναν στην θάλασσα. Πέρασαν δύο μερόνυχτα για να αρχίσει η επιχείρηση διάσωσης και χάθηκαν τόσες ζωές. Πώς μπορεί κανείς αυτό να το ξεχάσει; Ίσως η φρόση του Αμερικανού προξένου George Horton, που ήρθε σε σύγκρουση με τον πλοίαρχο Bristol για να βοηθήσει τον κόσμο στην προκυμαία, το συνοψίζει με τον καλύτερο τρόπο, τόσο τις αγριότητες των Τούρκων, όσο και την «ουδετερότητα», την αδιαφορία των συμμάχων: «Φεύγοντας από τη Σμύρνη πήρα μαζί μου το συναίσθημα της ντροπής που ανήκα στο ανθρώπινο είδος».

— **Σήμερα σε τρομάζει ο αναθεωρητισμός των Τούρκων, η συνεχής κλιμάκωση των προκλήσεων, η διαστρέβλωση της Ιστορίας σε τόσο υψηλό επίπεδο;**

Και με τρομάζει και με θυμώνει. Είναι σαν παιχνίδι παραλόγου. Ζούμε σε μια εποχή που η δημοκρατία που πιστεύαμε πως θα κυριαρχούσε μετά τον Β΄ Παγκόσμιο τα τελευταία χρόνια εκλείπει σε όλο και σε περισσότερες χώρες τριγύρω μας. Οι δικτάτορες ή σχεδόν δικτάτορες παραληρούν με, λαϊκισμό, ξενοφοβία, επεκτατικά σχέδια. Το Αμερικανικό ινστιτούτο που μετρά τα δημοκρατικά πολιτεύματα σε όλη τη γη ανακοίνωσε πως πέρσι φτάσαμε στο πιο χαμηλό σημείο από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Έχουν μειωθεί τα δημοκρατικά πολιτεύματα και αυξηθεί τα απολυταρχικά.

Ίσως χρειαζόμαστε και από τις δυο πλευρές του Αιγαίου μυθιστορήματα ταινίες, βιβλία, σαν και αυτό που να μας φέρνουν πιο κοντά με κάποιο τρόπο, που καταγγέλλουν τη βαρβαρότητα αλλά συγχρόνως πιστεύουν στον άνθρωπο και δεν ταυτίζονται με τους πολεμοχαρείς εθνικιστές, πολιτικούς, σαν τον πρόεδρο της γειτονικής χώρας που προσπαθεί να μας μπλέξει σε καταστροφές τόσο εμάς, όσο και τους γείτονές μας στα παράλια. **■**

Αφιέρωμα

ΒΙΒΛΙΟ

Το μυθιστόρημα αυτό δεν έχει μεγάλα κατεβατά όπου μιλάει κανείς για τις ιστορικές στιγμές. Η μεγάλη Ιστορία περνάει μέσα από την καθημερινότητα των ηρώων.

www.athens voice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

Βιβλία για τον Χειμώνα

Η Α.Β. βλέπει γεμάτα ράφια, φυλλομετρώντας
σελίδες και προτείνει τίτλους

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ελληνική λογοτεχνία

**Κωνσταντίνος
Θεοτόκης,
Αγάπη
παράνομη,**

εκδόσεις Καστανιώτη

Γράφτηκε στις αρχές του 20ού αιώνα και εκτυλίσσεται στον Δαφνύλα της Κέρκυρας, με κεντρικούς ήρωες τα μέλη της αγροτικής οικογένειας Θεριανού. Η νέα έκδοση, συμπληρωμένη πλέον με την εργοβιογραφία του συγγραφέα, αναδεικνύει και πάλι ένα κείμενο που συγκλονίζει σε ένα λεκτικό κρεσέντο αμείωτης δραματικής έντασης, η οποία, ειδικά στην audio book εκδοχή του βιβλίου από την Juke Books, αναδεικνύεται μέγιστα από την αφήγηση του Λεωνίδα Χρυσομάλλη.

**Χρήστος
Μαρκίδης,
Κατάματα,**

εκδόσεις Αρμός

Μετά από τρεις ποιητικές συλλογές, ο ζωγράφος Χρήστος Μαρκίδης επανέρχεται με τα στοχαστικά δοκίμια υπό τον τίτλο «Κατάματα» σε 3η συμπληρωμένη έκδοση από τον Αρμό. Τα κείμενα και οι εικόνες του βιβλίου θέτουν ερωτήματα, αναζητώντας ολιστικές, παρηγορητικές απαντήσεις.

**Γιάννης
Ξανθούλης,
Ονειρεύτηκα
τη Σανγκάη,**

εκδόσεις Διόπτρα

Ένα απρόσμενο γράμμα από τη Γερμανία θα αναστατώσει τον Πετρόκαμπο, ένα χωριό όλο πέτρες και σκορπιούς, που όμως διατηρούσε μια αποκλειστικότητα: την υπνοβασία. Με το γράμμα, απέκτησε και μια δεύτερη: ο αποστολέας, Απόστολος (Λάκης) Μπούγας, γιος της θρυλικής μαμής Σεβαστιανής, είχε αναδειχθεί σε αστέρα ερωτικών ταινιών. Ετοιμοθάνατος, συντάσσει τη διαθήκη του, αφήνοντας τη σχεδόν αμύθητη περιουσία του στον Πετρόκαμπο. Με προϋποθέσεις. Πρώτη, να ιδρυθεί μουσείο στο όνομά του με τις καλλιτεχνικές επιδόσεις του – και όχι μόνο. Όταν στην ιστορία ανακατεύεται και η Σανγκάη, τότε τα πράγματα υπερβαί-

νουν προκλητικά τη φαντασία ενός συνθησμένου μοναχικού άντρα που δροσιζόταν με λεμονάδες...

**sam albatros,
ελαττωματικό
αγόρι,** εκδόσεις
Βιβλιοπωλείον της Εστίας

το ελαττωματικό αγόρι είναι το πρώτο μυθιστόρημα τ@ sam albatros. Η υπόθεση με τα λόγια του: «Είμαστε η πιο χαρούμενη οικογένεια του κόσμου! Ο μπαμπάς καμιά φορά με δέρνει με τη ζώνη. Μια φορά είχα δει σε μια ελληνική ταινία έναν να δέρνει έτσι τον γιο του. Από τότε, κάθε φορά που με δέρνει με τη ζώνη ο μπαμπάς μου, αισθάνομαι σταρ του σινεμά. Η μαμά με πηρξεί συνέχεια να διαβάσω γιατί οι παπούδες μου δεν είχαν λεφτά να τη στείλουν σχολείο. Μια φορά τής είπα αν θέλει να πάει αυτή σχολείο αφού το έχει απωθημένο και εγώ να μείνω σπίτι να παίζω τη νοικοκυρά. Μου άστραψε σφαλίρα. [...] Έχω τους καλύτερους φίλους του κόσμου! [...] Αγαπιόμαστε τόσο πολύ μεταξύ μας! Εγώ αγαπάω τον Θανάση, ο Θανάσης αγαπάει την Αθηνά, η Αθηνά αγαπάει τη Σοφία (αλλά δεν το λέει) και η Σοφία αγαπάει εμένα».

**Θάνος Βερέμης,
Το όρος των
Ελαιών,**

εκδόσεις Καστανιώτη

Μια αυτοβιογραφία. Με τα λόγια του: «Όταν βρεθεί κανείς στην τελευταία ίσως δεκαετία της ζωής του, οφείλει στον εαυτό του μια σύντομη ανακεφαλαίωση των όσων βίωσε μέσα σε μεταλλασμένο κέλυφος τα χρόνια που προηγήθηκαν. Από την απόλυτη εξάρτηση της αφετηρίας, μέχρι την ανεξαρτησία της άνδρωσης, την ανακάλυψη της ατέλει-ας του ενός και έπειτα τη δέσμευση και την υποχρέωση απέναντι στην οικογένεια που δημιουργεί ο ίδιος. Μου είναι ακόμα αδύνατο να αποφανθώ για τον αντίκτυπο της ύπαρξής μου στους άλλους. Ξέρω ότι αγάπησα όσο μπορούσα τη σύντροφό μου και τα παιδιά μου, αλλά και συγγενείς και φίλους. Για τα υπόλοιπα, όπως είπε και ο Χόρχε Λουίς Μπόρχες, ξέρω

ελάχιστα. Ούτε καν την ημερομηνία του θανάτου μου».

**Αθηνά Κακούρη,
Ξιφίρ Φαλέρ,**

εκδόσεις Εστία

Ενώ το μακελειό του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου αποδεκατίζει την Ευρώπη, στην ουδέτερη Αθήνα καταφτάνει από το Λονδίνο ο Νίκου Πετρίδης, δίδην τοιμημένος με την τσακίνα εξαδέλφη του Κάτε Δελαμέλα, στην πραγματικότητα όμως για να εξαγοράσει μυστικά τον Κυριακό Κανιστράκη, ιδιοκτήτη της εφημερίδας Προχωρείτε! Αλλά η τύχη επεμβαίνει καταλυτικά. Μια ιστορία ξεκαρδιστική, αλλά όχι αστεία, ή και η κωμική πλευρά μιας τραγικής στιγμής της ιστορίας μας. Στην audiobook εκδοχή του από την JukeBooks, η Βίκυ Βολιώτη κατορθώνει με τη μοναδική της αφήγηση να δώσει ζωή σε αυτό το ανατρεπτικό μυθιστόρημα.

**Αύρα Αβδή,
Μονοπάτια,**

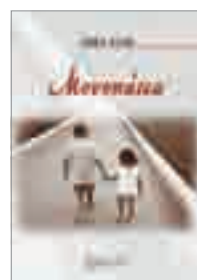
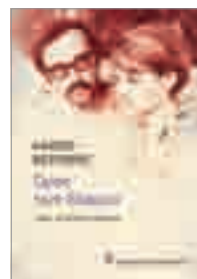
εκδόσεις Γράφημα

Τα τριάντα ένα διηγήματα του βιβλίου είναι μια ανοιχτή βεντάλια ιστοριών. Άνθρωποι που ζουν δίπλα μας, ιστορίες που μπορεί να μοιάζουν με τις δικές μας, φέτες ζωής, μικρές και μεγάλες στιγμές. Σαν να ακούμε κάποιον φίλο να μας αφηγείται μικρά κομμάτια της δικής του ζωής, να μας μιλάει για την πανδημία και την κοινωνικότητα, για τη ζωή και τον θάνατο, για τα ανθρώπινα δεινά και την αγωνιστικότητα, για τη νεότητα και το γήρας, για την αγάπη και το μίσος, για τον έρωτα και την προδοσία, τη σύνδεση με τον άλλον και τον αποχωρισμό, για τη φιλία και τη μοναξιά, για τον θυμό και τη συγκώρεση, για τον δάσκαλο και τον μαθητή, για τον παιχνιδι της γραφής και τη δημιουργικότητα.

**Βαγγέλης
Νάστος, Είναι
ζήτημα χημ... ίου,**

εκδόσεις Bell

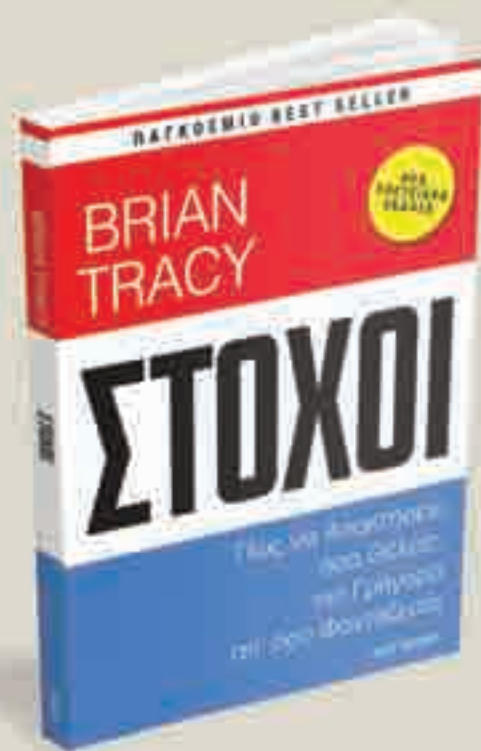
Αν αγαπάς τη χημεία, αυτό το βιβλίο είναι για σένα. Αν πάλι δεν αγαπάς τη χημεία, αυτό το βιβλίο πάλι είναι για σένα και μάλιστα x 2! Γιατί, σκοπός της ζωής του Βαγγέλη Νάστου (χημικός στο

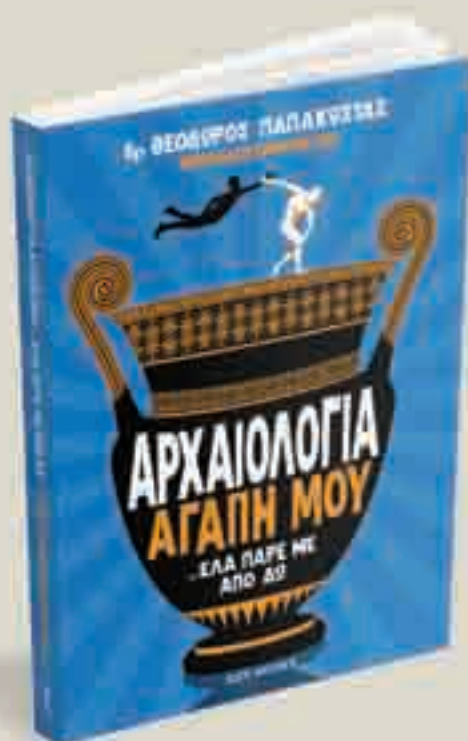
ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΜΥΑΛΑ

Σε όποια φάση της ζωής σου κι αν βρίσκεσαι, μπορείς να δημιουργήσεις τη ζωή που θέλεις – γεμάτη πλούτο, εσωτερικό και όχι μόνο.

Το πιο ευπώλητο βιβλίο για την επίτευξη στόχων παγκοσμίως σε νέα, επετειακή έκδοση.

Από τον συγγραφέα του bestseller Χωράει όλη η αρχαιότητα στο ασανέρ; Δρ Θεόδωρο Παπακώστα (aka Archaeostoryteller).

Πόσο επηρεάζουν τα όσα πιστεύουμε για τον κόσμο και τον εαυτό μας τη βιολογία του σώματός μας;

Γιώργος Γιώτσας, Το μακρύ σοκάκι,

εκδόσεις Λυκόφως

Το διήγημα αρχίζει με τη δολοφονία της Αρετής που όμως δεν συντάραξε το χωριό Πλατανιά γιατί δράστες ήταν τα αλαζονικά παιδιά του εϋπορου εμπόρου Μπλιώση, αλλά και γιατί το θύμα ήταν μία «καθυστερημένη». Κι ενώ συλλογικά ο θάνατος του κοριτσιού αποδίδεται σε δυστύχημα, ο δεκατριάχρονος Ζήσης «πνίγεται». Έχει και εκείνος έναν αδελφό που πάσχει από ψυχικό νόσημα, έναν αδελφό που ουρλιάζει τις νύχτες και

ζει δεμένος με λουριά σε μια σοφίτα. Ο Ζήσης βρίσκει παρηγοριά στη μουσική, στην οποία τον μυεί η μητέρα του, μέχρι που θα ακούσει από τη βασανισμένη γιαγιά του μία μαρτυρία για κάτι που η ίδια είδε στο μακρύ σοκάκι, τον στενό δρόμο που ενώνει την πλατεία του χωριού με το νεκροταφείο. Η γιαγιά τον προειδοποιεί να μην ανταποκριθεί αν ακούσει το κάλεσμα, τη νύχτα με το ολόγιομο φεγγάρι. Αλλά το κάλεσμα θα το ακούσει άλλος. Ένα ακόμα βραβευμένο βιβλίο από τον πολυβραβευμένο συγγραφέα του Φανταστικού σε Ελλάδα και Αμερική Γιώργο Γιώτσα. «Το μακρύ σοκάκι» κέρδισε το πρώτο βραβείο Everly, στα ελληνικά βραβεία φαντασίας ως το καλύτερο βιβλίο τρόμου Έλληνα συγγραφέα για το 2022.

επάγγελμα ο ίδιος –τι έκπληξη!) είναι να πείσει τον κόσμο πως η χημεία δεν είναι «ίου». Η εκστρατεία ξεκίνησε με την ομώνυμη σελίδα στο Facebook (ο ίδιος αναφέρει πως η σελίδα αυτή στο μυαλό του «αποτελεί ένα μοσχοβολιστό αιθέριο έλαιο, ένα ανθεκτικό κράμα σπάνιων μετάλλων» και κορυφώνεται με το βιβλίο «Είναι ζήτημα χημ...ίου», στις

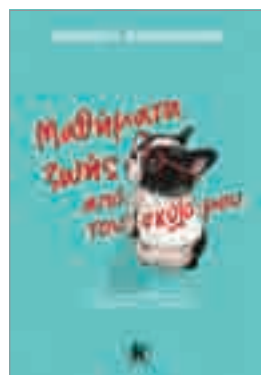
σελίδες του οποίου θα βρείτε ένα κράμα λογοτεχνίας και χρήσιμων πληροφοριών για τη χημεία που βρίσκεται παντού.

Εύα Στάμου, Η επίσκεψη (διηγήματα),

εκδόσεις Αρμός

Πρόσωπα οικεία, μα και παράξενα, συνθέτουν με τις ιστορίες τους απρόσμενες περιπέτειες που εκτυ-

λίσσονται στο παρασκήνιο της επικαιρότητας. Αριστοτεχνικά πορτρέτα ανθρώπων που, μέσα από χαμηλόφωνες εκμυστηρεύσεις ή βίαιες εξάρσεις, επιτρέπουν στον αναγνώστη να δει καιρίως όψεις του εαυτού του. Αφηγήσεις για τη φαντασίωση, την εμμονή, την παρόρμηση και την επιθυμία. Λεπτοκεντημένες ιστορίες για τη μοναδικότητα

του κάθε προσώπου, με την υπογραφή της κλινικής ψυχολόγου αλλά και αγαπημένης συνεργάτιδας της εφημερίδας μας, που χρόνια τώρα παράγει λογοτεχνία ολκής.

Ξένια Κοθωνίδου, Θολά γυαλιά,

εκδόσεις Βακχικών

Παναγιώτης και Μιχάλης. Φίλοι ακώριστοι, από παιδιά. Δυο άνθρωποι από τελείως διαφορετικούς κόσμους, δεμένοι με μια αόρατη κλωστή. Στο πρώτο της μυθιστόρημα, η Ξένια Κοθωνίδου ξεδιπλώνει μια γλυκόπικρη ιστορία για την αληθινή φιλία, τα οικογενειακά δεσμά και τις ανατροπές που μοιάζουν να ταραίζουν τα ήρεμα νερά της ύπαρξής μας, μα είναι τελικά αυτές που τη γεμίζουν με χρώματα.

Κυριάκος Αθανασιάδης, Μαθήματα ζωής από τον σκύλο μου,

εκδόσεις Κλειδάριθμος

Πλάσματα γεμάτα αγά-

πη και αφοσίωση, πλάσματα που μπορούν να ενθουσιαστούν με το παραμικρό και ικανά να αντλούν ατέλειωτη απόλαυση, ακόμη και από μικροπράγματα, και βέβαια πλάσματα που, ανάμεσα σε τόσα άλλα, μας διδάσκουν τη μεγάλη αξία της συγχώρεσης. Επειδή οι σκύλοι δεν είναι απλώς «οι καλύτεροι φίλοι του ανθρώπου». Είναι, ή μπορούν να γίνουν, και εξαιρετικοί δάσκαλοι, για τον καθένα από εμάς, αρκεί να έχουμε τα αυτιά, τα μάτια και την καρδιά μας ανοιχτά. Ο συγγραφέας και τακτικός συνεργάτης της εφημερίδας μας, Κυριάκος Αθανασιάδης, αντλώντας από την καθημερινή εμπειρία του με τα δικά του σκυλιά, κατηγοριοποιεί τις πενήντα κυριότερες και πιο χαρακτηριστικές ιδιότητες των σκύλων, και μας δείχνει πώς μπορούμε να μάθουμε από αυτές για να έχουμε μια πιο δημιουργική, πιο παραγωγική και, εντέλει, πιο ευτυχισμένη ζωή.

Πατήρ Δημήτριος Παπαδάκης, Ανάμεσα στη ζωή και στον θάνατο - Η ελευθερία ως επιλογή λήθης ή αυτοπραγμάτωσης,

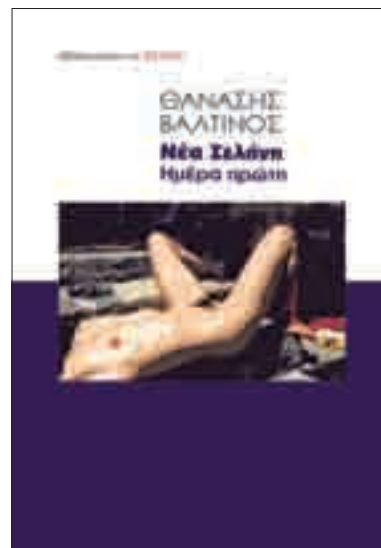
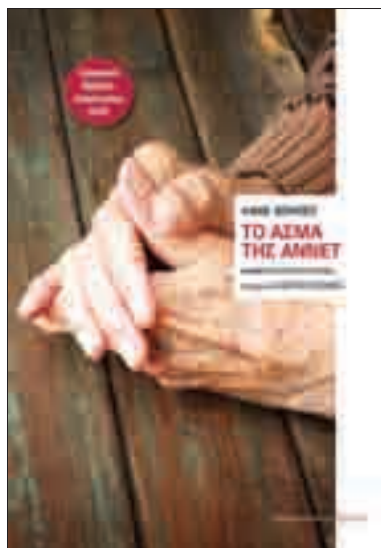
εκδόσεις Γράφημα

Έμαθες ποτέ σου τι σε συνδέει με τον εαυτό σου; Τι είναι αυτό το οποίο μπορούσε μέσα από τη σύνδεση με τον εαυτό σου να σε συνδέσει με την ευτυχία; Ασχολήθηκες ποτέ σου με το πώς θα συνδεθεί η προσωπική σου ζωή με το συναρπαστικό όνειρο; Έμαθες πώς θα αποκτήσεις το κλειδί για την αυτογνωσία σου, ανοίγοντας τις πύλες του εαυτού σου και οδηγώντας τον εαυτό σου στο φως ή στο σκοτάδι; Ως άνθρωποι, τονίζει ο Πατήρ Δημήτριος Παπαδάκης, έχουμε επιλογές και του καλού και του κακού, είναι μέσα στην ύπαρξή μας δομημένα με πολύπλοκο τρόπο. Και αυτό το βιβλίο, ειδικά για όσους πιστεύουν, θα βάλει πολλά πράγματα στη θέση τους.

εκδόσεις της
ΕΣΤΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΟ 1885

Σε όλα τα βιβλιοπωλεία
info@estia.gr
f Εκδόσεις Εστία

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟ ΑΠΟ
ΛΗΘΗΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Φραντζέσκα Μάνγγελ
Οι Καθαροί

Μια συνταρακτική ιστορία
επιβίωσης. Μια μάχη εν καιρώ
πολέμου ενάντια στο πιο πα-
ρανοϊκό πρόσωπο της ανθρω-
πίνης φύσης.

Δυστοπική μυθιστορία

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΤΡ
ΤΟΥ ΕΙΔΩΣΕ

Πιερ Λεμέτρ
Φίλι με κεφαλαία
Μετάφραση: Κλαρ Νιβέ

Ο βραβευμένος συγγραφέας
δημιουργεί ένα απολαυστικό
μακετάκι σε στυλ Ταραντίνο!
«Είναι μαύρο, πολύ αστειό και
εντελώς απροσδόκητο»
Madame Figaro

Απεικονικό μυθιστόρημα

ΠΑΝΩ ΑΠΟ
4.000.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΣΕ 23 ΓΛΩΣΣΕΣ

Μπερνάρ Μινιέ
Παγωμένος
Μετάφραση: Χριστίνα Μονιά

Ένα βιβλίο που υπόσχεται
να σας σφήσει... παγωμέ-
νους από τρόμο. Μετα-
φέρθηκε ως mini σειρά
στο Netflix με τίτλο The
frozen dead.

Απεικονικό μυθιστόρημα

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟ ΑΠΟ
ΛΗΘΗΝΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κριστίν Χάρμελ
**Το βιβλίο των χαμένων
ονομάτων**
Μετάφραση: Όλγα Γκιρτζονίκα

Εμπνευσμένο από την ιστορία
της γυναίκας που βοήθησε εκα-
τοντάδες παιδιά Εβραίων να
δραπετεύσουν από τους ναζί.

Ιστορικό μυθιστόρημα

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟ ΑΠΟ
ΛΗΘΗΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Κριστίν Γουέλς
Στον αριθμό 10
της οδού Ρουαγιάλ
Μετάφραση: Αναστασία
Δελιγιάννη

Βασισμένο στην ιστορία της
ηρωίδας της παριζιάνικης αντί-
στασης Κατρίν Ντιόρ, αδερφής
του γνωστού σχεδιαστή μόδας.

Ιστορικό μυθιστόρημα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ 2 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

Μάικ Βάικινγκ
Hygge στο σπίτι
Μετάφραση: Νούλα Ελισάφ

Εφαρμόζοντας την αρχή
του hygge, το σπίτι μας
μπορεί να γίνει όχι απλώς
η κατοικία μας αλλά ο τό-
πος όπου εξελισσόμαστε.

Αποβελτίωση

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΤΟ 5ο ΒΙΒΛΙΟ
ΤΗΣ ΣΙΡΑΣ

Μαρία Θεοδωράκη
**Μισομηνιάς
9η σελίδα!**

Η φροντίδα και η αγάπη
βγαίνουν από τα βιβλία...
Μόλις από αυτή την ιστορία
στη σειρά, επιβιβάζεσαι μαζί
με τη Σίρα, προσέχοντας
τον πόνο σου.

Ηλικία 7+

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ
ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΑΙ

Κωνσταντίνος Αργεντιέρης
**Αν σε χάσω,
μπερδέματα...**

Μια ιστορία για την απο-
λαγή και τη φωνή να
προχωράει μπροστά... Ένα
βιβλίο που θα σε γεμίσει
μικρούς και μεγάλους.

Ηλικία 2+

ΤΟ 7ο ΒΙΒΛΙΟ
ΤΗΣ ΣΙΡΑΣ

Δρ. Κατρίν Ντολτό
Η βία κάνει κακό

Όλοι οι άνθρωποι έχουμε
τηρόντος βίος. Ο μόνος τρό-
πος για να τις ξεπεράσουμε
είναι να μιλάμε γι' αυτές.
Τόσο απλά!

Ηλικία 3+

ΜΥΣΤΙΚΟΙ

Εύη Μελισσηνίου
Οι Μυστικοί Σίτα
Πρωτότυπα στην
αρχή για να αρχίσω

Οι ιστορίες μας αρχίζουν
από τα πρώτα βήματα...
Οι ιστορίες μας αρχίζουν
από τα πρώτα βήματα...
Οι ιστορίες μας αρχίζουν
από τα πρώτα βήματα...

Ηλικία 5+

ΣΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ
ΚΑΛΩΣ ΜΠΑΜΠΕΤΑ

Σαίεπρη
Σαίεπρη

Σε μεταφράσει η Καλωσ
Μπαμπέτα... Σαίεπρη
Σε μεταφράσει η Καλωσ
Μπαμπέτα... Σαίεπρη
Σε μεταφράσει η Καλωσ
Μπαμπέτα...

Ηλικία 7+

**Guinness World
Records 2023**

Ένα βιβλίο για όλη την ο-
ικογένεια, στις σελίδες του
πρώτου βιβλίου, απαντού-
μες στην ερώτηση: Γιατί οι
πρωτοί είναι πρωτοί?

Ηλικία 12+

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

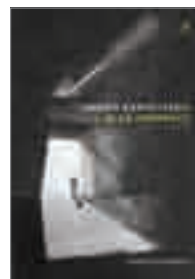
Τίτσα Πιπίνου,
Το σπίτι με τις
φοινικίες,
εκδόσεις Κλειδάριθμος
Ένα πολυεπίπεδο μυθιστόρημα-ψηφιδωτό που διατρέχει το μεγαλύτερο μέρος του 20ού αιώνα και αφηγείται ιστορίες ανθρώπων των οποίων η ζωή παρασύρθηκε στη δίνη ιστορικών γεγονότων που συγκλόνισαν τον κόσμο. Η Φανή Γεωργακοπούλου, στην audiobook μορφή του βιβλίου από την JukeBooks, μας μεταφέρει με τη ζωηρή αφήγησή της σε όλα αυτά τα μεγάλα γεγονότα.

Δημήτρης Β. Προύσαλης,
Πριν γίνουν
πρόσφυγες τα
παραμύθια - Δυτική Μικρά Ασία, Καππαδοκία, Πόντος - Λόγιες
και Επιστημονικές καταγραφές 1850-1921,
εκδόσεις Αρμός
Ογδόντα μία ιστορίες, μια συλλογή μνήμης. Γεννημένες σε χώματα μικρασιάτικα και ειπω-

μένες στον τόπο τους στην περίοδο 1850-1921, στα ανταμώματα των μακρινών μας αδερφών, γνωστών και αγνώστων συγγενών με την κοινή μοίρα κι ανάσα, οι ιστορίες αυτές, άγνωστες, σπάνιες, δυσεύρετες και αδημοσίευτες μέχρι σήμερα στη νεοελληνική γλώσσα, να που επιστρέφουν. Παραμύθια λαϊκά ταξιδεμένα από τους παραμυθάδες και τις αφηγήτριες, αλλά και πληροφορητές από τη Δυτική Μικρά Ασία των παραλίων, την ευρύτερη ηπειρωτική ενδοχώρα της Καππαδοκίας και του ακριτικού Πόντου. Ξετυλίγοντας τη μυθοπλαστική προφορική παράδοση από γενιά σε γενιά, μας αποκαλύπτουν έναν καλά κρυμμένο κόσμο, ένα ψηφιδωτό αντιλήψεων, ηθοεθμικών αρχών και πρακτικών, πολιτισμικών επιρροών και συνθηκών αλλά και αποτυπώσεις εθνικής ταυτότητας και συνέχειας.

Ιωάννα Καρυστιάνη,
Ψιλά γράμματα,
εκδόσεις Καστανιώτη
Η Ιωάννα Καρυστιάνη επιστρέφει με ένα βιβλίο για τη μνήμη, τις εμμονές, τα ατομικά και συλλογικά πάθη, τη μικρή και τη μεγάλη Ιστορία, τις επιλογές που καθορίζουν ή στοιχειώνουν τη ζωή μας. Το βρόμικο κόλπο, να ξεχάσεις μόνον τα άσχημα αλλά να θυμάσαι τα ωραία, δεν πετυχαίνει, η μνήμη διεκδικεί τα νόμιμα, δηλαδή όλα ή τίποτε. Υπάρχουν κάμποσα που αλίμονο αν τα θάψει κι αυτά ο νους, δεν πρόκειται για φανταχτερά ενστανάνε και σκατοπασαλειμμένες αναμνήσεις, πρόκειται για άυλα τιμαλφή και ευτυχώς που ο εγκεφάλος του κεντρικού ήρωα του βιβλίου, Μιχάλη Τσιούλη, τα έχει κλειδώσει και ασφαλίσει.

Βιβή Φαρσαλιώτου Ιατρού,
75 μέρες και 1 βράδυ μαζί - Αληθινές Ιστορίες δίχως τέλος,

εκδόσεις Γράφημα
Η συγγραφέας διηγείται την ιστορία, ψάχνοντας, μέσα από τις λέξεις, να αναγνωρίσει τις αλήθειες που ξανοίγονται μπροστά της και να ανακαλύψει τον κόσμο ανθρώπων που ζουν δίπλα της με έναν τρόπο τον οποίο έως χτες δεν υποψιάζοταν πως υπάρχει. Με το έργο επιχειρείται το, διά του scripta manent, πέρασμα των ανθρώπων αυτών στην αιωνιότητα, για την αξιοπρέπεια, τη δύναμη, την υπομονή, την επιμονή, τον σεβασμό, την αγάπη και την αρετή – συστατικά του αγώνα τους, όπως δηλώνει.

Παιδικά, εφηβικά

Yuval Noah Harari, Εμείς οι ασταμάτητοι, Βιβλίο πρώτο: Πώς κατακτήσαμε τον κόσμο,
εκδόσεις Αλεξάνδρεια/Μεταίχμιο
Από τις σαβάνες της Αφρικής ως τους πά-

γους της Γροιλανδίας, οι άνθρωποι είναι οι κυρίαρχοι του πλανήτη Γη. Πώς όμως γίναμε τόσο ισχυροί, αναρωτιέται ο Χαράρι; Το βιβλίο αποκαλύπτει ότι οι άνθρωποι έχουν μια υπερδύναμη που την έχουν χρησιμοποιήσει για να δημιουργήσουν παράξενα πράγματα: από φαντάσματα και πνεύματα μέχρι κυβερνήσεις και εταιρείες. Και προτρέπει κάθε αναγνώστη από 9 έως 99 χρόνων να τον ακολουθήσουν στο ταξίδι του πίσω στους αρχαίους ανθρώπους, στο ταξίδι που τους οδήγησε έξω από την Αφρική. Πρόκειται για την ιστορία της ανθρωπότητας δοσμένη πρωτότυπα και γεμάτη με νάνους, γιγάντια φίδια, το Μεγάλο Πνεύμα του Λιονταριού που ζει πάνω απ' τα σύννεφα και το δάχτυλο ενός παιδιού που έζησε 50.000 χρόνια πριν. Εικονογράφηση: Ricard Zaplana.

Αναστασία Μαλανδρενιώτη, Η φωνή,
εκδόσεις Βακχικών

Η συλλογή διηγημάτων για εφήβους και ενήλικες «Η φωνή» αποτυπώνει την εκμετάλλευση που υφίσταται ανά τον πλανήτη ζώα διαφόρων ειδών. Η αφήγηση παραδίδεται στα πλάσματα αυτά που δεν μιλούν τη γλώσσα των ανθρώπων, μα ωστόσο όσοι έχουν την τύχη να βρίσκονται ανάμεσά τους τα έχουν ακούσει πολύ συχνά να εξιστορούν τι είδαν στο χθεσινοβραδινό τους όνειρο ή να δυσανασχετούν που μια πευκοβελόνα καρφώθηκε στην πατούσα τους...

Ομάδα «Άγγιγμα και Όρια», Κοχυλάκι, εσύ δε φταις!,
εκδόσεις Μεταίχμιο
«Πόσο χαρούμενο είναι το Κοχυλάκι όταν παίζει με την παρέα του! Σήμερα ακόμα περισσότερο, γιατί βρήκε έναν καινούριο φίλο, τον Κάβουρα. Οι δυο τους απολαμβάνουν τις βουτιές και τα παιχνίδια στη θάλασσα. Τι γίνεται όμως όταν φτάνουν στον σκοτει-

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ - ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑΣ
ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Διηγήματα όπου η Λογοτεχνία συναντά την Ψυχολογία. Ανθρώπινες ιστορίες στις οποίες τίθενται υπαρξιακά ερωτήματα ζωής και προσεγγίζονται οι ανθρώπινες σχέσεις στην δυσκολία, τη συμπλοκότητα και την ομορφιά τους.

Ένας καθρέφτης διαπροσωπικών σχέσεων όπου ο άνθρωπος αναγνωρίζει το αληθινό του πρόσωπο και λαχταρά να δημιουργηθεί τόπος συνάντησης με την αλήθεια του άλλου.
Παρά την ανθρώπινη ατέλεια,
-παρά τους τεράστιους περιορισμούς της ύπαρξης,
-παρά την γεύση θανάτου που βιώνουμε καθημερινά,
-δυνάμει είμαστε Παράδεισος ο ένας για τον άλλο.

Η Ελένη Καραγιάννη με γραφή γλαφυρή και ζωντανή μας προσκαλεί να τη συνοδεύσουμε σε ένα προσωπικό ταξίδι, πλούσιο σε συναισθηματικές εναλλαγές καταλήγοντας ότι είμαστε φτιαγμένοι ως άνθρωποι για να βιώνουμε πληρότητα μέσα στην αγάπη και στο αυθεντικό μοίρασμα με τους άλλους.

Διψάμε για κοντινότητα,
-για αλληλοπεριχώρηση,
-για αμοιβαίο καθρέφτισμα και
-εμπλουτισμό της ζωής.

Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αναδύεται ένας ύμνος για τις ανθρώπινες σχέσεις, τη δύναμη της αγάπης σε όλες τις μορφές της, τη συντροφικότητα και την πίστη στη δύναμη της ζωής.

Κυκλοφορεί σε όλα τα βιβλιοπωλεία από τις εκδόσεις Αρμός.

Με αγορές άνω των 20€ δωρεάν μεταφορικά!

νό βυθό; Ο Κάβουρας έχει αλλάξει... Το Κοχυλάκι φοβάται αλλά βρίσκει το θάρος να φύγει μακριά. Ευτυχώς η μαμά του είναι εκεί και το παίρνει αγκαλιά». Ένα παραμύθι για την πρόληψη της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών σε εικονογράφηση της Βίλλυς Καραμπατζιά, που περιλαμβάνει πρόσθετο υλικό για γονείς και εκπαιδευτικούς, εισαγωγικό σημείωμα και βιωματικές δραστηριότητες, παιχνίδια και δραματοποίηση δηλαδή, για την αξιοποίηση του παραμυθιού στο σπίτι ή στο σχολείο.

Μαρία Αγγελίδου, Αντώνης Παπαθεοδούλου, Καράβια που ταξίδεψαν την περιέργεια, εκδόσεις Ίκαρος
Καράβια πραγματικά και φανταστικά, της μυθολογίας και της λογοτεχνίας, της αρχαίας και πρόσφατης ιστορίας, σας καλούν να σαλπάρετε μαζί τους σε ένα ταξίδι στον χώρο και τον χρόνο, όπου όλα μπορούν να ειπωθούν ως ιστορία ναυτική. Για παιδιά από 6 ετών και άνω. Στην audio βερσιόν από την JukeBooks, την αφήγηση έχουν αναλάβει οι ίδιοι οι συγγραφείς.

Κωνσταντίνια Αρμενιάκου, Αν σε χάσω, μικρέ ελέφαντα..., εκδόσεις Μίνωας
«Τι θα συμβεί αν σε χάσω, μικρέ ελέφαντα; Στην αρχή δε θα το πιστεύω... Έπειτα θα θυμώσω... Θα σκεφτώ τι έκανα λάθος... Θα λυπηθώ... Μα μια μέρα, μετά από καιρό, θα πω: —Εντάξει, όλα θα πάνε καλά». Το νέο παραμύθι της Κωνσταντίνας Αρμενιάκου προσεγγίζει με έναν τρόπο διαφορετικό και μέσα από απλό, οικείο και συναισθηματικό λόγο το θέμα της απώλειας, ενώ αναλύει τα στάδια του πένθους. Ένα βιβλίο που θα συγκινήσει μικρούς και μεγάλους και θα αποτελέσει αφορμή για συζητήσεις με τα παιδιά. Η εικονογράφηση της Ζαφούκο Yamamoto συμπληρώνει το κείμενο, δημιουργώντας ένα έργο που θα χαραχτεί στις καρδιές όλων...

Bluey: Γεια σου, είμαι η Μπλούι, εκδόσεις Anubis
Η Bluey, ο νέος αγαπημένος χαρακτήρας των παιδιών προσχολικής και πρωτοσχολικής ηλικίας, κάνει τα πρώτα της βήματα και στα ελληνικά. Η αρχή γίνεται με τέσσερις κυκλοφορίες: τις εικονογραφημένες ιστορίες «Bluey: Σχολείο για Μαμάδες» και «Bluey: Καληνύχτα, νυχτερίδα», το καρτονέ παιχνιδοβιβλίο «Bluey: Γεια σου, είμαι η Μπλούι!» και το βιβλίο δραστηριοτήτων με αυτοκόλλητα, παιχνίδια και ζωγραφιές «Bluey: Παίζω με την Μπλούι!». Με όχημα τη φαντασία και το χιούμορ, τα παιδικά βιβλία Bluey μιλούν με απλό τρόπο για «μεγάλα» θέματα και συμβάλλουν στην ανάπτυξη της συναισθηματικής νοημοσύνης των παιδιών. Από το 2018 η Μπλούι έχει τη δική της εξαιρετικά δημοφιλή σειρά στην τηλεόραση. Τόσο η σειρά όσο και τα βιβλία έχουν κερδίσει αρκετές διακρίσεις τα τελευταία χρόνια.

Μαριάννα Αβούρη, Όλα αυτά που αγαπώ, εκδόσεις Βακχικόν
Τι γυρεύουν τα φωνήεντα στο πεντάγραμμο; Ποιος μπέρδευε τα πινέλα με τα μολύβια; Και πότε η γνώση έγινε τόσο αστεία υπόθεση; «Όλα αυτά που αγαπώ, στριμωχτήκανε εδώ/ στο δικό μου το μυαλό». Είναι η δεύτερη ποιητική συλλογή για παιδιά της συγγραφέως, στιχουργού και μεταφράστριας.

Αστυνομική λογοτεχνία

Σόνια Σαουλίδου, Ο Φάρος του Κένεμπεκ, εκδόσεις Bell
Ποιες είναι οι επιλογές που έκανες και διαμόρφωσαν τη ζωή που ζεις σήμερα; Κι αν τότε, εκείνη τη στιγμή, είχες αποφασίσει διαφορετικά... Το νέο μυθιστόρημα της Σόνιας Σαουλίδου είναι ένα μεταφυσικό θρίλερ που εξερευνά τα όρια ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασία, την αλήθεια και τις διαφορετικές εκδοχές της, το συνειδητό και το υποσυνείδητο, τη ζωή και το θάνατο... Ένα θρίλερ

για τον έρωτα, την απώλεια, την προδοσία, το πεπρωμένο, το σωστό και το λάθος, με σκοτεινές ανατροπές και συνεχείς σκοτεινούς λαβύρινθους.

Μπέντζαμιν Στίβενσον, Όλοι στην οικογένειά μου έχουν σκοτώσει κάποιον, εκδόσεις Ψυχογίος
Έκανε τα πάντα για να αποφύγει αυτή την οικογενειακή συνάντηση, όμως πλέον είναι πολύ αργά. Έφτασε. Πάρκαρε. Μπήκε στο σαλέ. Το χιόνι έπεφτε πυκνό. Ήταν ζήτημα χρόνου να αποκλειστούν. Ένα φρέσκο πτώμα μόλις βρέθηκε εκεί έξω. Ποιος; Πατί; Πώς; Να η ευκαιρία του Έρνι να αποδείξει τι σόι λαγωνικό είναι. Μα ο κατάλογος των νεκρών δεν κλείνει εδώ. Τα σώματα πέφτουν σαν τις νιφάδες. Όλο το χιόνι του κόσμου δε φτάνει να κρύψει τις πληγές του παρελθόντος. Κι όταν σταματήσει; Πόσοι θα μείνουν ζωντανοί; Αν θες να μάθεις, δεν έχεις παρά να χτυπήσεις την πόρτα. Καλύβα Νο 5. Ποιοι στ' αλήθεια είναι οι Κάνιχαμ; 1 δόση Άγκαθα Κρίστι, 2 πρέζες Γούντι Άλεν και 10 σταγόνες Κόναν Ντόιλ συνθέτουν το μυθιστόρημα του Αυστραλού συγγραφέα Μπέντζαμιν Στίβενσον.

Yrsa Sigurdardóttir, Η λεία, εκδόσεις Μεταίχμο
Διασώστες στο Λουσιν-σοράιβι αναζητούν μια ομάδα αγνοούμενων. Τι γύρευαν αυτοί οι άνθρωποι στην ερημιά το καταχείμωνο; Και γιατί εγκατέλειψαν το καταφύγιό τους, ακατάλληλα ντυμένοι, ευάλωτοι στις άγριες καιρικές συνθήκες; Την ίδια ώρα, παράξενα συμβάντα παρατηρούνται στον απομονωμένο σταθμό των ραντάρ στο Στόκνες. Μια λίμνη αίματος στο πάλλευκο, απάτητο χιόνι, κάπου μακριά από τον πολιτισμό, μια ανωμαλία στο ραντάρ, ένα παιδικό παπουτσάκι που εμφανίζεται απροσδόκιστα ολόκληρες δεκαετίες μετά την εξαφάνισή του ή μια τρύπα στα βράχια που φαίνεται πως παρσέρνει ανθρώπους στον χαμό τους, φτιάχνουν ένα θρίλερ εκφοβιστικό.

ΟΣΑ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΜΑΘΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΔΗΜΟΣΙΕΥΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΤΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Το χειρόγραφο από το μυθιστόρημα *Ο Ανήφορος* φυλασσόταν στο Μουσείο Καζαντζάκη, στην ιδιαίτερη πατρίδα του συγγραφέα, τους Βαρβάρους (σημερινή Μυρτιά).

ΠΟΥ ΤΟΠΟΘΕΤΕΙΤΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΑ Η ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Γράφτηκε το 1946 στην Αγγλία. Ο Καζαντζάκης στον *Ανήφορο* αναστοχάζεται τη θλιβερή εμπειρία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου όπως την έζησε.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Έχουμε τους χαρακτήρες του Κοσμά και της Νοεμής, ενός αντρόγυνου που καθορίζει την πλοκή και τον στοχασμό του έργου. Το έργο χωρίζεται σε τρία διακριτά μέρη, την Κρήτη, την Αγγλία και τη Μόναχια. Ο *Ανήφορος* είναι ένα έργο εσωτερικό, που διακρίνεται από μια μελαγχολία βαθιά και λυτρωτική.

Ο άνθρωπος που βγαίνει από τον Β' Παγκοσμίου Πολέμου είναι ένας άνθρωπος χωρίς έρμα, ένας άνθρωπος που δεν μπορεί να στοχαστεί το αύριο, καθώς το σκιάζουν η βία και ο πόνος. Ο *Ανήφορος* διακρίνεται για τον αντιπολεμικό του χαρακτήρα, ενώ δίνει και ένα πολιτικό μήνυμα στο διεθνές κοινό.

ΤΙ ΝΟΗΜΑ ΕΧΕΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕ ΠΟΙΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΤΟΣΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ

Ο Καζαντζάκης στοχάζεται πάνω σε όλες τις ανθρώπινες αντινομίες και στην εποχή μας δίνει διέξοδο ίσως περισσότερο από ποτέ σε μια σκέψη που αναμετρείται με το χάος του σύγχρονου κόσμου, ο οποίος μεταβάλλεται ταχύτατα. Γράφει με ένταση και αγωνία υπαρξιακή, αναλογιζόμενος όλα τα μεγάλα ερωτήματα που ταλανίζουν τους ανθρώπους μέχρι και σήμερα. Αυτή η ανάβαση, αυτός ο ανήφορος, εγγυάται μια διαχρονικότητα που μόνο οι σπουδαίοι συγγραφείς μπορούν να προσφέρουν.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΣΤΙΣ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΔΙΟΠΤΡΑ

Val McDermid, 1979, εκδόσεις Διόπτρα
Είναι ακόμα Ιανουάριος και το 1979 έχει ήδη φέρει χιονοθύελλες, απεργίες, διακοπές ρεύματος και πολιτική αναταραχή. Για τη δημοσιογράφο Άλι Μπερνς, ωστόσο, τα άσχημα νέα είναι η ευκαιρία της να ξεφύγει από τα «γυναικεία θέματα» που δεν παύουν να της αναθέτουν οι αρχισυντάκτες της στη σκοτσέζικη εφημερίδα *Daily Clarion*. Συμμαχώντας με τον ερευνητή δημοσιογράφο Ντάνι Σάλιβαν, ξεσκεπάζουν μια υπόθεση διεθνούς φορολογικής απάτης και την απόπειρα μιας ομάδας υπερεθνικιστών να προκαλέσουν χάος στη χώρα τις παραμονές του δημοψηφίσματος για την απόσχιση της Σκωτίας από το Ηνωμένο Βασίλειο.

Έρα Μαρκάτη, Ο θάνατος αγκαλιάζει το νησί, εκδόσεις Ψυχογιός
Η Σμαράγδα Καλίνικου, μέλος του ελληνικού κοινοβουλίου και σύζυγος του μεγιστάνα Γεράσιμου Καλλίνικου, βρίσκεται άγρια δολοφονημένη στην απόμερη παραλία Νερόμυλος. Δύο ημέρες πριν από τη δολοφονία της είχε απειλήσει σε απευθείας μετάδοση με την αποκάλυψη ενός σκανδάλου που θα συντάραζε την πολιτική σκηνή. Το πανελλήνιο σοκάρεται με το έγκλημα και πολυμελή κλιμάκια της αστυνομίας συρρέουν στο νησί για να το εξιχνιάσουν. Ο ψυχολόγος της Ιντερπόλ και γνωστός της οικογένειας, Στέφανος Μωραϊτης, καλείται στην Ελλάδα για να συνδράμει στις έρευνες. Στο νησί θα έρθει αντιμέτωπος με τα ανοιχτά τραύματά του αλλά και με ανθρώπους που νομίζουν πως μπορούν να τον χρησιμοποιήσουν σαν μαριονέτα. Θα βουτήξει στα ψέματα ανθρώπων που αγαπούσε και θα βάλει τη ζωή του σε κίνδυνο με τις ανακαλύψεις του για τους ισχυρότερους παράγοντες της χώρας. Με συμμάχους την ευστροφία του και τον πεισματάρη αστυνόμο Σωτήρη Στρατέλη, θα έρθει σε ρήξη με όλους και κυρίως με τον ίδιο του τον εαυτό. Άραγε, η

αλήθεια θα καταφέρει να τον λυτρώσει;

Μίνως Ευσταθιάδης, Σχέδια του χάους, εκδόσεις Ίκαρος
Στο νέο νουάρ μυθιστόρημα του Μίνου Ευσταθιάδη, που διαδραματίζεται στην Ελλάδα και το εξωτερικό, οι αναγνώστες των προηγούμενων βιβλίων του θα ανακαλύψουν ένα γνώριμό τους πρόσωπο, στην αρχή της ζωής του. «Αυτή την ιστορία δεν ήταν εύκολο να την πω. Φόνοι γίνονται κάθε μέρα. Άλλοι λύνονται, άλλοι πάλι όχι. Ελάχιστοι όμως καταλήγουν να σε στοιχειώνουν. Ένα κουβάρι χωρίς άκρη. Ίσως φταίει που, όταν συνέβησαν όλα αυτά, ήμουν ακόμα παιδί. Πέρασαν χρόνια για να δω ξεκάθαρα τα πρόσωπα – κυρίως των φίλων μου. Ο πιο περιέργος μαθητής του σχολείου, ένας δάσκαλος που μιλούσε μια άλλη γλώσσα, μια μάνα που εξαφανίστηκε, ένας σιωπηλός δικηγόρος και ο γιος κάποιου Ρώσου μαφιόζου. Το όπλο, ένα κουζινομάχαιρο, βρέθηκε στον βυθό του υδροβιότοπου πουλιών. Και το πτώμα χαμογελούσε, σκεπασμένο όμορφα με το σεντόνι του. Πώς διάολο κάνεις έναν ετοιμοθάνατο να χαμογελά, μου λες;»

B.A. Paris, Ο ψυχοθεραπευτής, εκδόσεις Bell
Ένα ψυχολογικό θρίλερ, σπαρμένο με μυστικά, ψέματα, παράνοια και την αγκυωτική κλειστοφοβία μιας αυστηρά κλειστής κοινότητας. Ο Ψυχοθεραπευτής διαδραματίζεται στο φαινομενικά ειδυλλιακό περιβάλλον ενός ακριβού προαστίου, όταν οι προνομιούχοι κάτοικοι έρχονται αντιμέτωποι με μια μυστηριώδη υπόθεση φόνου και ο δόθεν ασφαλής κόσμος τους καταρρέει εκκωφαντικά, που σημαίνει πως για να μπορέσεις να επιβιώσεις θα χρειαστεί να μιλήσεις σε κάποιον...

Τεύκρος Μιχαηλίδης, Εικασία 3v+1, εκδόσεις Ψυχογιός
Τον φώναξαν Κριστιάνο και όλοι πίστευαν ότι μια μέρα θα γινόταν μεγάλος ποδοσφαιριστής. Τους διέψευσε. Αντί για το Μπερναμπέ-

Αφιέρωμα BIBΛΙΟ

ου και το Μαρακανά έμπλεξε στα κυκλώματα της νύχτας. Κι ένα βράδυ, έξω από ένα φτωχικό διαμέρισμα της Κυψέλης, βρέθηκε να κολυμπά μέσα στο ίδιο του το αίμα. Η υπόθεση έδειχνε απλή, σχεδόν προφανής. Όμως η Όλγα Πετροπούλου, του τμήματος εγκλημάτων κατά ζωής, δεν εμπιστευόταν τα προφανή. Στα μάτια της οι εμπλεκόμενοι, μια στρίπερ-μαθηματικός, ένας ναρκομανής, πρώην Γκόλντεν Μπόι, κι ένας γραφικός άστεγος με πλατιά μόρφωση, συνέθεταν έναν γρίφο πολύ πιο περίπλοκο απ'όσο φαινόταν να πιστεύουν όλοι οι άλλοι: έναν γρίφο που από την πρώτη στιγμή φάνταζε να διαπερνά τα ευάλωτα, διαβρωμένα στεγανά της λαμπερής καθωσπρέπει κοινωνίας και του σκοτεινού υποκόσμου: έναν γρίφο που άκουγε στο κωδικό όνομα «εικασία 3v+1». Η μήπως σήμαινε απλώς τρεις νεκροί κι ύστερα άλλος ένας...

Δημήτρης Σίμος, Τα βατράχια, εκδόσεις Μεταίχμιο
Επανακυκλοφορεί το πρώτο βιβλίο της σειράς «Σκοτεινά Νερά» με ήρωα τον αστυνόμο Καπετάνο, που διαδραματίζεται στη Χαλκίδα του 2010, όταν μια δεκαεττάχρονη μαθήτρια ανασύρεται νεκρή από τα νερά του Ευβοϊκού. Η υπόθεση επαναφέρει τον αστυνόμο Χρήστο Καπετάνο στη δράση, κάνοντας τη σύλληψη του δολοφόνου να φαντάζει ως η μόνη ευκαιρία για τη λύτρωση, από μια παλαιότερη υπόθεση του 1984 στο Αλιβέρι, όταν Δημήτρης και Αμαυλίσ ενώθηκαν με ένα ένοχο μυστικό. Αυτοσαρκαστικός, έτοιμος να αντιμετωπίσει τον ίδιο του τον εαυτό αν νιώσει πως οι αρχές του παραβιάζονται από το προσωπικό του συμφέρον, ακόμα και αν ο ίδιος δεν έχει καταφέρει να επιλέξει μεταξύ της νομικής δικαιοσύνης και της ηθικής δικαιοσύνης, ο Αστυνόμος Καπετάνος είναι ένας αρχετυπικά νουάρ ήρωας.

Ειρήνη Βαρδάκη, Ζώνη 5, εκδόσεις Μίνωας
Στη Ζώνη Πέντε απαγορεύεται η θλίψη και

η κάθε της έκφραση. Απαγορεύονται ακόμα το δάκρυ και το μαύρο χρώμα, όπως επίσης ο πόνος και η μνήμη του. Και ορίστε η ιστορία της γυναίκας που πέρασε μέσα σ' αυτή τη Ζώνη Πέντε, για να ανταμώσει ξανά με το παιδί της, με μόνη της αποστολή να μη δακρύσει, να μη λυγίσει ό,τι κι αν αντικρίσουν τα μάτια της. Θα τα καταφέρει; Ναι, αρκεί να πάψει να ψιθυρίζει τα βράδια πως άλλο βασανιστήριο δε γνώρισε πέρα από εκείνο της φωνής του. Η Ειρήνη Βαρδάκη με το νέο της βιβλίο, σε συνδυασμό με την audiobook αφήγηση της Ειρήνης Μπαλτά από την JukeBooks, μας μεταφέρει σε έναν κόσμο παράλληλο, όπου όμως πολλές από τις παραμέτρους του θυμίζουν έντονα το σήμερα.

Έλενα Μπολονάση, Ο λύκος μένει σπίτι, εκδόσεις Ψυχογιός
Πέντε ήρωες που το συρματοπλέγμα γύρω από τους τοίχους του ορφανοτροφείου σφράγισε ερμητικά τα όνειρά τους. Ένας όρκος, να μη γίνουν τροφή στους λύκους, δένει τις ζωές τους και γίνεται η δύναμη να επιβιώσουν. Ο Στέλιος πιέζει ακόμη το σημάδι κάτω από το μάτι, κάθε φορά που κλειδώνει τη γυναίκα του στο σπίτι. Ο Βασίλης γίνεται η σκιά της Σοφίας, από τη μέρα που της παρέδωσε εκείνο το δέμα. Η Άννη χάνεται στην οδό Φυλής πάνω στη μεγάλου κυβισμού μηχανή της. Ο Σταύρος αντιμετωπίζει τον εφιάλτη των παιδικών του χρόνων. Και η Ειρήνη κρατά στα χέρια της το κλειδί για να τα χτίσει όλα από την αρχή. Τα εγκλήματα πίσω από τις κλειστές πόρτες χαράζουν τον δρόμο της ενηλικίωσής τους και καθορίζουν την πορεία τους. Θα καταφέρουν να ξεφύγουν; Κι όταν η πόρτα ανοίξει, θα είναι έτοιμοι να δραπετεύσουν;

Επιστήμη, Ιστορία, Φιλοσοφία
Θ. Π. Τάσιος, Πρακτικά ζητήματα της νεοελληνικής

γλώσσας, εκδόσεις Βιβλιοπωλείον της Εστίας
Με τα λόγια του ίδιου του συγγραφέα: «Η χρήση του αγαθού της γλώσσας είναι τόσο γενική και τόσο “αυτόματη”, όσο ίσως είναι κι η ανάσα. Κι ό-πως δέν σκεπτόμαστε πόσο πολύτιμη είναι η περίπλοκη φυσιολογία της Αναπνοής, άλλο τόσο δέν μας απασχολεί το πόσο θεμελιώ-δης για την ύπαρξή-μας είναι η Γλώσσα. Όμως, χάρις στους ακάματους Γλωσσολό-γους μας, διατίθενται τόσο πολλές και βα-θείες γνώσεις γι' αυ-τήν, ώστε μπορούμε κι εμείς να απολαύσoμε ένα μέρος απ' αυτή τη γνώση. Εμείς οι απλοί Χρήστες της γλώσσας έχoμε κι ένα πρόσθετο πρακτικό ενδιαφέρον: αφενός είμαστε καλλι-εργητές της γλώσσας (στον καθημερινό, τον επιστημονικό και τον καλλιτεχνικό λόγο), αφετέρου πολύ συχνά έχoμε ειδικές εκφραστικές ανάγκες, τις οποίες θέλομε και να τις περιγραφoμε. Σκέφθηκα λοιπόν να συμμερισθώ μαζί-σας τις δικές-μου γλωσσι-κές αντιλήψεις, όπως τις διδάχθηκα απ' τους ειδικούς, αλλά κι όπω-ς τις απόκτησα απο πείρα πολύχρονη. Επομένως, το βιβλίο αυτό έχει κυριότατα πρακτικούς σκοπούς – λέει όμως και τον πόνο μου: για παράδειγμα, δέν αντέχω άλλο να με βάζουνε να γράφω “κατά νουν”, ενώ εγώ σωστά διαβάζω “κατα νούν”»...

Δημήτρης Β. Τριανταφυλλίδης, Η αυτοκρατορική νοσταλγία της Ρωσίας - Ο ευρασιανικός πειρασμός, εκδόσεις Επίκεντρο
Η αμφιταλάντευση μεταξύ Δύσης και Ανατολής, αυτή η μοιραία προποταρική αμαρτία του ρωσικού πολιτισμού, αυτό το προαιώνιο εμπόδιο για την ομαλή προσέγγιση της άλλης πλευράς από τη Ρωσία, λύθηκε οριστικά με την υιοθέτηση της επιλογής της ευρασιανικής προοπτικής από τη Μόσχα. Σήμερα, μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, ουσιαστικά η πρώτη έχει κηρύξει τον πόλεμο ενάντια στη Δύση, στον ελεύθερο κόσμο,

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

Κώστας Ακρίβος Ανδρωμάχη

Σύζυγος, μητέρα, βασίλισσα. Η τραγική ιστορία μιας γυναίκας που αγάπησε ό,τι κανονικά θα 'πρεπε να μισεί.

Αγαθοκλής Αζέλης Στις μυλόπετρες του χρόνου

Πώς ο χρόνος αλέθει την κουλτούρα, την ίδια τη γλώσσα; Ο μετασχηματισμός της ελληνικής κοινωνίας μέσα από τρεις γενιές.

Arthur Larrue Η διαγώνιος Αλιέχιν

Όταν η ιστορία και η τρέλα διαπλέκονται, είναι ώρα για μας. Ένα γοητευτικό μυθιστόρημα που διαβάζεται σαν κατάσκοπικό θρίλερ.

Ryan Holiday Δείξε θάρρος Η τύχη ευνοεί τους τολμηρούς

Ένας από τους πιο γνωστούς στοχαστές μας καλεί να πιστέψουμε στον εαυτό μας και να κάνουμε το θάρρος καθημερινή συνήθεια.

Διονύσης Σιμόπουλος Ο ουρανός της Ελλάδας Φθινόπωρο

Μια μοναδική ξενάγηση στον φθινοπωρινό ουρανό της χώρας μας από τον κορυφαίο Έλληνα αστροφυσικό, που θα σας κάνει να κοιτάτε ψηλά.

metaixmio.gr

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Τα βιβλία της ζωής μας

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ένα συναρπαστικό ταξίδι στην Ελλάδα του Όθωνα, ένα γλαφυρό πανόραμα της νεογέννητης ελληνικής κοινωνίας.

Η ιστορία των σχέσεων του Βυζαντίου με τους λαούς της Ανατολικής Ευρώπης και η ανάδειξη του βυζαντινού πολιτισμού σε οικουμενική κληρονομιά.

Ένα έργο αναφοράς που επιχειρεί την πρώτη συστηματική παρουσίαση της πρόσληψης του αρχαίου δράματος στο νεότερο και σύγχρονο θέατρο.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΜΙΕΤ

Αθήνα: Αμερικής 13, 106 72 | τηλ. 210 3614143 • Θεσσαλονίκη: Τσιμισκή 11, 546 24 | τηλ. 2310 288036

Ηλεκτρονικό βιβλιοπωλείο: www.mietbookstore.gr • www.miet.gr

στον πολιτισμό της ελευθερίας της επιλογής, κομίζοντας στον 21ο αιώνα το μοντέλο της ασιατικής απολυταρχίας, της λατρείας της ισχύος και της επιβολής διά των όπλων των επιλογών μιας «πεφωτισμένης ηγεσίας». Πριν από την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, το επίπεδο των σχέσεων με το ΝΑΤΟ ήταν ικανοποιητικό, αφού και οι δύο πλευρές απέφευγαν κινήσεις που θα μπορούσαν να λειτουργήσουν αποσταθεροποιητικά. Μάλιστα, καταβάλλονταν προσπάθειες για πολιτικές διαβουλεύσεις, χωρίς ωστόσο να θίγονται θεμελιώδη ζητήματα, όπως αυτό της Κριμαίας. Μάλλον κυριαρχούσε ένα πνεύμα realpolitic. Αυτό το πνεύμα δεν υπάρχει πια και πλέον η κατάσταση δεν μπορεί να προβλεφτεί.

Χρονόπουλος Ι.-Lexis Translation, Guinness World Records 2023, εκδόσεις Μίνωας
Πρωτότυπα ανθρώπινα κατορθώματα, παράξενα ρεκόρ, αξιοπερίεργα γεγονότα και μοναδικά φαινόμενα που παρουσιάζονται στο φυσικό περιβάλλον, στο πρώτο σε πωλήσεις βιβλίο όλων των εποχών παγκοσμίως! Στις σελίδες του θα βρείτε απίστευτες πληροφορίες για μια ευρεία γκάμα κατηγοριών: σπορ, κινηματογράφος, βιβλία, μουσική, επιστήμη και τεχνολογία. Επίσης θα μάθετε και τα δύο νέα ελληνικά ρεκόρ: το ρεκόρ για το μεγαλύτερο βάρος σε βύθιση τρικεφάλων ανήκει στον Ελληνο-ουκρανό αθλητή καλλισθενικής γυμναστικής Σέιν'Ε-βγκεν και το ρεκόρ του πρώτου μόνιμου θεάτρου που ανήκει στο Θέατρο του Διονύσου. Για τον εορτασμό της 150ής επετείου του βιβλίου «Ο γύρος του κόσμου σε 80 μέρες» του Ιουλίου Βερν, δημιουργήθηκε μια ειδική κατηγορία ρεκόρ με τίτλο «Ο γύρος του κόσμου σε 180 ρεκόρ».

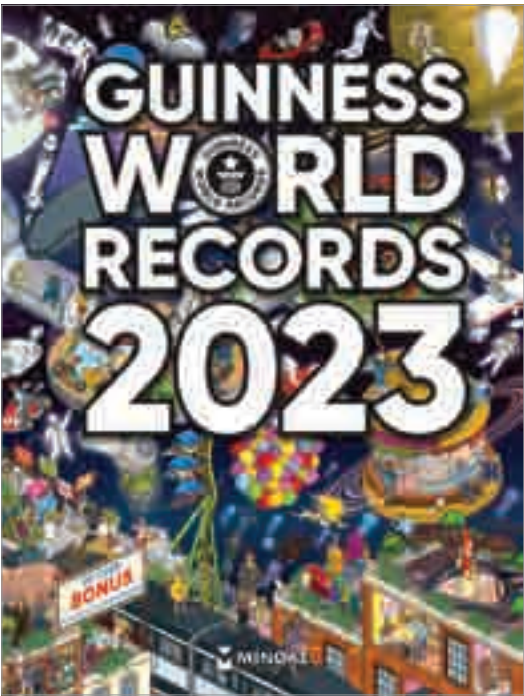
Linda Jaivin, Σύντομη ιστορία της Κίνας, εκδόσεις Μεταίχμιο
Η Κίνα, με το κουνγκ φου και το τσάι, τους σοφούς και το μετάξι της, επηρεάζει εδώ και

χιλιετίες τη γαστρονομία, το εμπόριο, τη στρατιωτική στρατηγική, την αισθητική και τη φιλοσοφία σε παγκόσμια κλίμακα. Η κινεζική ιστορία είναι συναρπαστικά χαοτική, βρίθει από περιόδους ευημερίας και βίαιες εξεγέρσεις, από επαναστάτες, καθεστωτικούς, αντιφρονούντες και σημαντικές προσωπικότητες. Αλλά και οι γυναίκες της, από τις αρχαίες πολέμιστριες ως τις σουφραζέτες του εικοστού αιώνα, τη διαμόρφωσαν καθοριστικά, ενώ τα προαιώνια φαντάσματά της, η διοικητική διαφθορά και η διχόνοια, εξακολουθούν να στοιχειώνουν τη σημερινή λαϊκή Δημοκρατία. Με αφηγηματική δεξιοτεχνία και ιστορική ακρίβεια, η Linda Jaivin προσφέρει το απόσταγμα αυτής της πολυσύνθετης ιστορίας.

Marcus Antoninus Aurelius, Τα εις εαυτόν, εκδόσεις Κάκτος
Το προσωνυμικό ημερολόγιο του Μάρκου Αυρήλιου, «Τα Εις Εαυτόν», είναι η διαχρονική κληρονομιά που μας άφησε ο σπουδαίος στωικός φιλόσοφος, που ήταν ταυτόχρονα αυτοκράτορας και ο πιο ισχυρός άνθρωπος της εποχής του. Το βιβλίο που ενέπνευσε φιλοσόφους, ηγέτες, συγγραφείς και εκατομμύρια αναγνωστών στο πέρασμα των αιώνων, παραμένει επίκαιρο σε μια εποχή που ο άνθρωπος εξακολουθεί να αναζητεί την ουσία της ύπαρξής του και την εσωτερική γαλήνη. Και στην audiobook εκδοχή του από την JukeBooks, ο Θανάσης Δόβρης το αφηγείται με το δικό του προσωπικό στίλ.

Ντιμίτρι Ομπολένσκι, Η Βυζαντινή Κοινοπολιτεία. Η Ανατολική Ευρώπη 500-1453, εκδόσεις MIET
Δύο είναι τα θέματα με τα οποία ασχολείται το βιβλίο αυτό. Το πρώτο είναι η ιστορία των σχέσεων του Βυζαντίου με τους λαούς της Ανατολικής Ευρώπης. Οι σχέσεις αυτές, πολιτικές, διπλωματικές, οικονομικές, εκκλησιαστικές και πολιτισμικές, εξετάζονται υπό

Αφιέρωμα ΒΙΒΛΙΩ

το πρίσμα της εξωτερικής πολιτικής της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας αλλά και από την οπτική των λαών της Ανατολικής Ευρώπης, οι οποίοι, είτε με δική τους πρωτοβουλία είτε αντιδρώντας σε κίνητρα δοσμένα από το Βυζάντιο, βρέθηκαν στην τροχιά του. Το δεύτερο θέμα: Μέσα από τις σχέσεις που εδραίωσαν οι λαοί αυτοί με την αυτοκρατορία κατά τον Μεσαίωνα, οι ηγετικές και μορφωμένες τάξεις τους κατέληξαν να υιοθετήσουν πολλά χαρακτηριστικά του βυζαντινού πολιτισμού, με αποτέλεσμα να είναι σε θέση να συμμετέχουν και εντέλει να συμβάλλουν σε μια κοινή πολιτισμική παράδοση. Η βυζαντινή κληρονομιά αυτών των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης ήταν αρκετά σημαντικό στοιχείο της μεσαιωνικής παράδοσής τους ώστε να δικαιολογεί τον ισχυρισμό ότι, από ορισμένες απόψεις, σχημάτιζαν μια ενιαία διεθνή κοινότητα.

Δημήτρης Καμούζης, Αλέξανδρος Μακρής, Χαράλαμπος Μηνασίδης, Έλληνες στρατιώτες και Μικρασιατική εκστρατεία - Πτυχές μιας οδυνηρής εμπειρίας, εκδόσεις βιβλιοπωλείον της Εστίας
Η φωνή των στρατιωτών της Μικρασιατικής Εκστρατείας δεν έχει ακουστεί επαρκώς μέχρι σήμερα. Στην ιστορική συγκυρία των 100 ετών από την Καταστροφή, το βιβλίο έρχεται να αναπληρώσει αυτό το κενό. Σκοπός του είναι η κριτική ιστορική ανάλυση, η κατανόηση και η αξιολόγηση της Μικρασιατικής Εκστρατείας μέσα από τη μελέτη της τραυματικής εμπειρίας του πολέμου και των βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων επιπτώσεών του στους Έλληνες στρατιώτες που έλαβαν μέρος σε αυτόν. Το βιβλίο στρέφεται σε δύο κύριες κατευθύνσεις: στην ανασύνθεση του οδυνηρού βιώματος των ελληνικών στρατευμάτων και στις προκλήσεις περιθάλψης, αποκατάστασης και κοινωνικής επανένταξης που αντιμετώπισαν οι πα-

λαίμαχοι στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου. Στο πλαίσιο αυτό οι συγγραφείς του τόμου επιχειρούν να αναδείξουν διαφορετικές και ανεξερεύνητες πτυχές της συνολικής εμπειρίας του πολέμου. Τα κείμενα αντλούν υλικό από ένα ευρύ φάσμα πρωτογενών πηγών – μεταξύ άλλων τεκμήρια αυτοβιογραφικού χαρακτήρα (ημερολόγια, επιστολές, χειρόγραφα, μαρτυρίες κλπ.), ελληνικά και ξένα αρχεία, καθώς και από τον Τύπο της εποχής.

Ιωάννης Μήτρου, Performance Art: ασυνείδητο, σώμα, παραστασιακή πράξη, εκδόσεις Μπαρμπουνάκης
Πώς θα ερμηνεύαμε τον όρο «ζωντανή τέχνη»; Και ποια είναι η αναγκαιότητα, σε ιστορικό-κοινωνικό-πολιτικό επίπεδο ώστε να προσεγγίζουμε το φαινόμενο της τέχνης ως μία συνθήκη του «ζωντανού», στην περίπτωση μιας ενεργής πραγμάτωσής της και το αντίθετο; Ισχύει όμως κάτι τέτοιο; Η τέχνη στη σύγχρονη αποτελεί μία διαδικασία που επικυρώνεται θεσμικά εντός του πλαισίου μίας κυρίαρχης λογικής της αισθητικής και της πραγματοποίησης του έργου τέχνης; Οπότε εγείρεται το ερώτημα: τι είναι σήμερα ένα έργο τέχνης; Και πιο συγκεκριμένα, η τέχνη της παράστασης (performance art) ως έργο τέχνης μπορεί να αντισταθεί στην αγοραία αντίληψη; Το βιβλίο δεν είναι μια μελέτη που εμφανίζεται στο ελληνικό τοπίο με στόχο μια θεωρητική προσέγγιση της πρακτικής της περφόρμάνς αλλά αποτελεί και μια μελέτη που συνδέει την τέχνη και την ψυχάνάλυση στο πεδίο της περφόρμάνς. Σίγουρα αναδύεται ως μια ανάγκη του ατομικού μετά από τόσα χρόνια πρακτικής και θεωρίας αλλά ταυτόχρονα συναντά η ανάγκη αυτή το κοινωνικό-πολιτικό μέσο από την επιστημονική μελέτη ενός φαινομένου.

Θωμάς Σιταράς, Λατέρνα, φτώχεια και περίσσειμα καρδιάς - Ημερολόγιο μιας

παλιάς γειτονιάς, εκδόσεις Μίνωας
Ο αθηναιογράφος Θωμάς Σιταράς μάς προσφέρει ένα νοσταλγικό ταξίδι στην εικασαετία 1920-1940, αποτυπώνοντας την ατμόσφαιρα που επικρατούσε τότε στις γειτονιές με τους ανθρώπους, τις χαρές τους, τα βάσανά τους, τις ελπίδες τους. Οι άνθρωποι διασκέδαζαν διαφορετικά: θέατρα, συνοικιακά σινεμά, χοροδιδασκαλεία, ταβέρνες και κουτούκια, τίποτα δεν έλειπε. Οι γυναίκες της γειτονιάς με τα κουτσουμπολιά, τους κρυφούς πόθους και τα πάθη τους, οι πλανόδιοι κι οι γυρολόγοι με τα κόλπα τους, ο μπακάλης, ο φούρναρης, ο κουρέας, με τις ιστορίες τους, η φωνακλάδικη λαϊκή, οι μπόμπιρες του παιδομαχαλά, οι καφενόβιοι και οι κουβέντες τους. Όλα είναι εδώ! Οι γιορτές με τα ξεχασμένα πια ήθη κι έθιμα, οι παντρείες και τα αρραβωνιάσματα, η καθημερινή αγωνία για την επιβίωση, η πολυπόθητη ψυχία –που πάντοτε έλειπε μεσημεριάνικα–, η ξεχωριστή προεκλογική περίοδος, οι πάντα αθεράπευτοι ερωτικά κανταδόροι και τα καμώματά τους. Ο αναγνώστης του σήμερα κατακλύζεται από μια έντονη νοσταλγία για μια άλλη εποχή, τότε που όλα κυλούσαν απλά και ανθρώπινα...

Οι ζωές των άλλων - Η Στάζι και οί Έλληνες πολιτικοί πρόσφυγες στην Ανατολική Γερμανία (1949-1989), Στράτος Καρδονάς, Βάιος Καλογράς, εκδόσεις Επίκεντρο
Το βιβλίο αυτό έρχεται να καλύψει ένα σημαντικό ιστοριογραφικό κενό αναφορικά με τους Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες στην Ανατολική Γερμανία, ενώ στο δεύτερο μέρος του αναφέρεται στους «Έλληνες της Στάζι», δηλαδή όσους στρατολογήθηκαν από την ανατολικογερμανική κρατική ασφάλεια ως σημαντικοί πράκτορες ή απλοί πληροφοριοδότες από τις αρχές της δεκαετίας του '50 έως και την πτώση του Τείχους το 1989. Οι ζωές των άλλων απέσπασαν το Κρατικό

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΕΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Χρήστος Τσούνης
Τα 4 βήματα του πλούτου
Ένα βιβλίο για τη διαχείριση των οικονομικών, ακόμα και σε αντίξοες συνθήκες.

Nassim Nicholas Taleb

Ο Μαύρος Κύκνος

Το βιβλίο ορόσημο επανακυκλοφορεί σε νέα έκδοση και ανατρέπει τις παγιωμένες πεποιθήσεις μας για τη ζωή, την κοινωνία και το μέλλον.

Stephen King

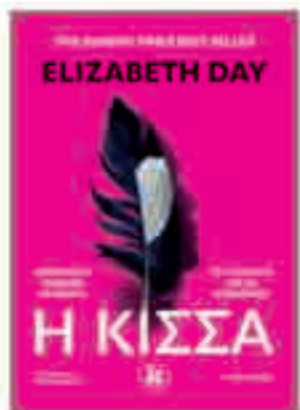
Ο Μακάβριος Χορός

Μια ανατομία του τρόμου και της αναπαράστασής του στην τέχνη από τον πλέον ειδικό του είδους.

Elizabeth Day

Η κίσσα

Ένα ανατρεπτικό ψυχολογικό θρίλερ για την μητρότητα και τις επιθυμίες που γίνονται εμμονές.

Stefania Auci

Ο χειμώνας των λεόντων

Το επικό φινάλε των Φλόριο, μιας οικογένειας που σφράγισε την Ιστορία της Σικελίας.

Εκδόσεις
Κλειδαριθμός

f @ v t o s i n
www.klidarithmos.gr

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ
BARBOUNAKIS

4 επιλογές από τα ράφια των εκδόσεων Μπαρμπουνάκη

ΣΥΝΟΨΗ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΪΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ (500 π.Χ.)

Δημήτρης Ε. Ευαγγελίδης

Το νέο βιβλίο του Δημήτρη Ευαγγελίδη αποτελεί ένα πολύτιμο βοήθημα για όποια/όποιον επιθυμεί να αποκτήσει μια συστηματική αντίληψη του απώτερου παρελθόντος μας και να ενημερωθεί για τις πλέον πρόσφατες ανακαλύψεις που έχει φέρει στο φως η ιστορική έρευνα.

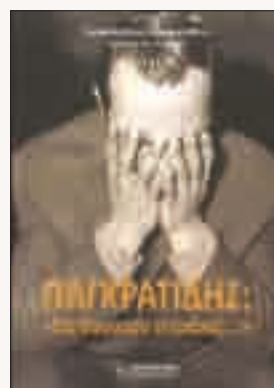
Σελίδες: 230 • €25

PERFORMANCE ART: ασυνείδητο, σώμα, παραστασιακή πράξη
Ιωάννη Μήτρου

Πώς θα ερμηνεύαμε τον όρο «ζωντανή τέχνη»; Και ποια είναι η αναγκαιότητα, σε ιστορικό-κοινωνικό-πολιτικό επίπεδο ώστε να προσεγγίζουμε το φαινόμενο της τέχνης ως μία συνθήκη του «ζωντανού», στην περίπτωση μιας ενεργής πραγμάτωσής της και το αντίθετο; Ισχύει όμως κάτι τέτοιο; Η τέχνη στη σύγχρονη αποτελεί μία διαδικασία που επικυρώνεται θεσμικά εντός του πλαισίου μιας κυρίαρχης λογικής της αισθητικής και της πραγματοποίησης του έργου τέχνης; Οπότε εγείρεται το ερώτημα: τι είναι σήμερα ένα έργο τέχνης; Και πιο συγκεκριμένα, η τέχνη της παράστασης (performance art) ως έργο τέχνης μπορεί να αντισταθεί στην αγοραία αντίληψη;

Σελίδες: 216 • €15

ΠΑΓΚΡΑΤΙΔΗΣ:

«Εις θάνατον τετράκις...»

Κωνσταντίνου Αρ. Λογοθέτη

Το βιβλίο του Δικηγόρου και πρώην Εισαγγελέα Κωνσταντίνου Λογοθέτη αποκαλύπτει μία επί δεκαετίες θαμμένη συνταρακτική αλήθεια, αναδεικνύοντας την υπόθεση Παγκρατίδη για πρώτη φορά από την αμιγώς δικαστική της σκοπιά. Παρατίθενται, ακόμα και με φωτογραφική απεικόνιση, άγνωστα έγγραφα και στοιχεία από την προδικασία αλλά και την ίδια την δίκη, τα οποία για προφανείς λόγους μέχρι σήμερα κρατήθηκαν στο σκοτάδι.

Σελίδες: 176 • €20

ΕΛΥΤΗΣ – ΜΟΡΑΛΗΣ – ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ

Ηλία Πετρόπουλου

Υπάρχει ένα τουλάχιστο βιβλίο που αφορά πραγματικά τον Ελύτη. Τα κείμενα αυτού του βιβλίου, που γράφτηκε από τον Ηλία Πετρόπουλο, δεν είναι δοκίμια, είναι ερωτικές επιστολές. Τρυφερό λοιπόν, και λιγάκι εκστατικό αναποδογύρισμα της κριτικής σ' ένα στρόβιλο αλλόκοτης μέθης. Ένα πραγματικό πάθος έχει εισβάλει μέσα στην ανάλυση, την κάνει να ξεχνάει τις αρχές, τους νόμους, τις δεσμεύσεις της, την οδηγεί στον χώρο της λογοτεχνίας.

Σελίδες: 164 • €18

Εγνατία 65 & Μιτωκασιέλου 14

info@barbounakis.com

2310236555

www.barbounakis.com

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ

barbounakis_publications

βραβείο Μαρτυρίας, Βιογραφίας, Χρονικού, Ταξιδιωτικής Λογοτεχνίας 2021 και κυκλοφορούν με πρόλογο του Ανδρέα Στεργίου.

Γιώργος Σταθόπουλος, Σάντορ Φερέντσι: Άτακτο παιδί, εφευρέτης ενήλικος - Θεωρητική συνεισφορά, τεχνικοί πειραματισμοί και ιστορική λήθη, εκδόσεις Άγρα

Ο Φερέντσι υπήρξε χαρισματικός και οξυδερκής ψυχαναλυτής με πολυεπίπεδη κλινική εμπειρία, αναλαμβάνοντας συχνά τις πιο δύσκολες περιπτώσεις ασθενών, που είχαν υποστεί σοβαρούς ψυχικούς ή και σωματικούς τραυματισμούς. Επινόησε σημαντικές έννοιες, όπως την «ενδοβολή» και την «ταύτιση με τον επιτιθέμενο», ενώ ήταν εκ των πρώτων που αναγνώρισαν τη σημασία του πρώιμου τραύματος. Η σχέση του με τον Φρόυντ υπήρξε καθοριστική για

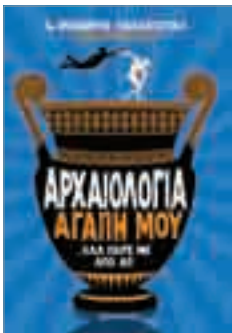
την εξέλιξη του ψυχαναλυτικού κινήματος, καθώς ο Φερέντσι ήταν από εκείνους που υποστήριξαν με θέρμη την αναγκαιότητα της μακρόχρονης ανάλυσης του αναλυτή, του επονομαζόμενου και δεύτερου θεμελιώδους κανόνα της ψυχανάλυσης. Ωστόσο, λίγο καιρό πριν από τον πρόωρο θάνατό του, οι σχέσεις του με τον Φρόυντ στιγματίστηκαν από έντονη αμφιθυμία και υπόγειες συγκρούσεις. Το βιβλίο επιχειρεί να διερευνήσει σημαντικές πτυχές του έργου μιας εμβληματικής όσο και αμφιλεγόμενης φυσιογνωμίας της ψυχανάλυσης. Μιας προσωπικότητας ακατάπαυστα δημιουργικής, ευρηματικής, που διακρινόταν παράλληλα από ένα θυελλώδες παιδικό στοιχείο, αντίστοιχο ενός άτακτου παιδιού.

Ηλίας Πετρόπουλος, Ελύτης - Μόραλης - Τσαρούχης, εκδόσεις Μπαρμπουνάκης
Ανάμεσα σε δοκίμιο

και επιστολή λατρείας γραμμένη από έναν φανατικό του αναγνώστη, με παθιασμένη ανάλυση και επίκαιρες επισημάνσεις, ακόμα κι αν έχουν περάσει δεκαετίες, το πόνημα του Ηλία Πετρόπουλου δεν έχει χάσει ίχνος από την ποιότητά του. Ο συγγραφέας που κατάφερε να συνδυάσει την αλληλογραφία με τη ρητορική, την ποίηση με την κριτική και την ευαισθησία της παράδοσης με τον ρεαλισμό του μοντέρνου, διευρύνει τα όρια της λογοτεχνίας και της κριτικής με ένα βιβλίο που, αν το απογυμνώσεις (όπως θα έλεγε και ο Ελύτης), το μόνο που αφήνει είναι γνήσια ποίηση.

Catherine Nixey, Η εποχή του λυκόφωτος - Η καταστροφή του κλασικού κόσμου από τον χριστιανισμό, εκδόσεις Αλεξάνδρεια
Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία αγκάλιαζε και αφομοίωνε τις νέες θρησκείες. Ενώ στον

Αφιέρωμα ΒΙΒΛΙΟ

πολυθεϊστικό κόσμο η προσθήκη μιας νέας θρησκείας δεν επηρέαζε ριζικά τις παλαιότερες, με την εμφάνιση του χριστιανισμού όλα άλλαξαν. Παρόλο που δίδασκε την ειρήνη και οι μάρτυρές της όδευαν προς τον θάνατο υμνώντας την αγάπη, η νέα αυτή πίστη υπήρξε βίαιη, αμείλικτη και μισαλλόδοξη. Και όταν έγινε επίσημη θρησκεία της αυτοκρατορίας, οι ένθερμοι ζηλωτές της βάλθηκαν να κατστρέψουν τους παλιούς θεούς. Οι βωμοί τους ανατράπηκαν, οι ναοί τους γκρεμίστηκαν και τα αγάλματά τους έγιναν συντρίμια. Από τη Ρώμη μέχρι την Αλεξάνδρεια κι από τις ερήμους της Συρίας μέχρι την Αθήνα, η Κάθριν Νίξυ, στο εντυπωσιακό αυτό ντεμπούτο της, αφηγείται την εν μέρει άγνωστη και συνταρακτική ιστορία μιας μαχητικής θρησκείας που εξάλειψε τις διδαχές του κλασικού κόσμου, για να εγκαταστήσει μια μακραίωνη περίοδο αδιαμφισβήτητης

υποταγής στη «μία και μόνη αληθινή πίστη».

Νίκος Ευσταθίου, Πύρρος, Με το μικρό μου όνομα, εκδόσεις Παπαδόπουλος

Τον Αύγουστο του '92, ένα μέχρι πρότινος άγνωστο παιδί από τη Χειμάρρα κατακτά το χρυσό μετάλλιο στους Ολυμπιακούς της Βαρκελώνης και παράλληλα τις καρδιές ολόκληρης της Ελλάδας, που τον υποδέχεται σαν ήρωα. Τριάντα χρόνια αργότερα, ο Πύρρος Δήμας συναντά στον κήπο του τον δημοσιογράφο Νίκο Ευσταθίου, για να μοιραστεί μαζί του τις αφηγήσεις μιας ζωής τόσο συναρπαστικής, που θυμίζει μυθιστόρημα. Τοποθετώντας την προσωπική αφήγηση στο επίκεντρο του βιβλίου, η πρώτη σε βάθος βιογραφία του πιο επιτυχημένου αριβαρίστα της παγκόσμιας ολυμπιακής ιστορίας επιχειρεί να εστιάσει στον άνθρωπο πίσω από τον θρύλο. Με την αφοπλιστική ευθύτητα που τον χαρακτηρί-

ζει, ο Δήμας φανερώνει το σώμα πίσω από τον πρωταθλητή, τα συναισθήματα πίσω από τα μετάλλια και τη λάμψη τους, αλλά και τον σύζυγο, τον πατέρα, τον μετανάστη παραμένοντα πάντοτε ο Πύρρος που γελάει και κλαίει με την ίδια ευκολία.

Δρ Θεόδωρος Παπακώστας, Αρχαιολογία αγάπη μου... έλα πάρε με από δω, εκδόσεις Key Books

Το νέο βιβλίο του Θεόδωρου Παπακώστα (aka Archaeostoryteller) είναι ένα ταξίδι που σαν rollercoaster πετάγεται από τη μια άκρη της αρχαιότητας στην άλλη. Οι εβδομήντα εννιά ιστορίες που απλώνονται στα πέντε κεφάλαια του βιβλίου αποτελούν μία συναρπαστική εναλλαγή συναισθημάτων και εικότων. Είχε αγαπημένο εργολάβο ο Περικλής; Υπήρχε «Σπάρτακος» λίγο πριν από τον Σπάρτακο; Υπήρχε «Όμηρος» πολύ πριν

FAHRENHEIT 451 BOOKS & COFFEE

Το ατμοσφαιρικό βιβλιοπωλείο-καφέ της Ηλιούπολης

Ένας πανέμορφος cozy χώρος, που συνδυάζει αρμονικά τις δύο ιδιότητές του: βιβλιοπωλείο και καφέ. Φρέσκια άφιξη, καθώς άνοιξε μόλις στις 16 Μαΐου, αλλά έχει ήδη γίνει ένα talk of the town στην Ηλιούπολη (και όχι μόνο), με τους φιλόξενους ανθρώπους του να έχουν βάλει τη δική τους έμπνευση και αύρα παντού τριγύρω. Στο **Fahrenheit 451 Books & Coffee** θα βρείτε επιλεγμένους τίτλους βιβλίων Ελλήνων και ξένων συγγραφέων, αλλά και βιβλία για τους μικρούς μας φίλους, ενώ λειτουργεί και δανειστική βιβλιοθήκη, η οποία σας δίνει τη δυνατότητα να διαβάσετε το βιβλίο που επιθυμείτε εδώ ή ακόμη και να το πάρετε μαζί σας.

Ανοικτό από τις 9 το πρωί έως τις 12 τα μεσάνυχτα τις καθημερινές και από τις 10 έως τις 12 Σαββατοκύριακα και αργίες, στο **Fahrenheit 451 Books & Coffee** θα απολαύσετε καλοφτιαγμένο καφέ, ποτό ή κρασί, καθώς και εκπληκτικά εδέσματα, σε έναν απόλυτα ατμοσφαιρικό χώρο που αγαπά την χαλαρωτική μουσική. Προσφέρεται η δυνατότητα στους επισκέπτες να εργαστούν με το Laptop τους και στους μαθητές και φοιτητές έκπτωση 15%.

Και όπως λέει το γαλλικό ρητό «ένα καλό βιβλίο πρέπει να έχει το ίδιο αποτέλεσμα με τον καφέ: να σας κρατάει ξύπνιους».

«Un bon livre doit vous faire le même effet que le café : vous maintenir en éveil».

Λεωφόρος Μαρίνου Αντύπα 102, Ηλιούπολη, 2109958925

Fahrenheit 451 Books&Coffee

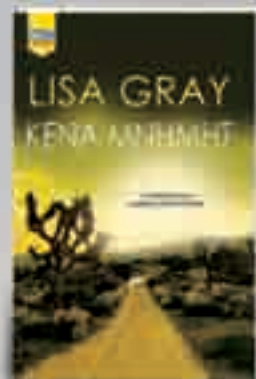

Στο φαντασματικό ελκυστικό κομμάτι του ενός σφαιρικού προσώπου, οι τρενταμιάδες κόκκινοι δάκτυλοι αναζητούν με μια ματωμένη υπόθεση φόνο. Και τότε όλα καταρρέουν από τη μια στιγμή στην άλλη...

Στα BELL θα βρεις όλες τις αποχρώσεις του crime

Κάθε που ξεκινάει τον καιρό από το γραφείο της, η αρχή μιας αποκαλυπτικής περιπέτειας που αφορά το κοινό πολιτικό πεδίο στην Αργεντινή και το ίδιο την ανάλυση των ηθικών όρων της δημοκρατίας και μια αμερικανική κυβέρνηση που βρίσκεται σε μια σκοτεινή θέση στη διεθνή σκηνή.

Η ιδιαιτερότητα Τζόνα / Σε αφορά τα μέτρα της χώρας με μια μικρή πόλη στην έρημο της Καλιφόρνια. Όταν όμως αναβλύσει η βροχή, μια καταδικασμένη βροχή και θα ακολουθήσει ο όλεθρος. Η Τζόνα θα αναζητήσει, αν δεν μπορεί, να τη μετατρέψει σε κέντρο.

Σε μια επικίνδυνη πόλη δύο αντίπαλοι εγκληματίες αναζητούν τον θάνατο. Ο Τζον Ράστερ θα βάλει σκοπό του να βρει τους νεκρούς, από το άρρωστο και να κάνει τους επιτηρητές να τηρούνται.

Το κρέας του Κρίστηνι δεν υπάρχει στους σίτες από το βιβλίο στην και στέκονται σαν κουρούς. Και τα άλλα φέρει η ένα νεκρότατο, και σε βελήε φέρει μέρα στο κομμάτι του και είναι θαυμάσιο όλοι οι πρώτοι κίττοι. Στο μέγεθος αυτό οι νεκροί κοιούνται ανάμεσα στους ζωντανούς...

Μια σύμβαση είναι ένα κακόγραφο σήμα, κάποιος ανέχεται εγκλήματα. Ο ιστορικός Στάβρος Μολλός είναι καλύτερο από τον καλύτερο ο πρώτος σε κίνηση. Χάλασε, είναι ηνιστά και δεν αφήνει από πίσω του οκαρπίατους.

Ο νεκρός στο Ακρωτήριο παραμένει στη θέση του πάντα και ακόμα και η καλύτερη της φήμη. Είναι η πρώτη φορά που η Ρόβελι επιφέρει στο κομμάτι της. Αυτό που τη φέρει πίσω είναι μια σκληρή πραγματικότητα, ένα σκληρό κομμάτι που φέρει από τον θάνατο, φέρνοντας από το θάνατο...

Αυτή είναι η πραγματική ιστορία μιας γυναίκας που στέλνει από τότε που γεννήθηκε μέχρι σήμερα. Οι αποκαλύψεις από όλους και από την Κίτρινη μέρα η ένα από τα κομμάτια για να βγει έξω, χωρίς ποτέ να μην είναι από πίσω και ένα ζευγάρι παντρεμένο.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

www.bell.gr

BELLpublishing

@bell_books

@bell_books

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΡΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΕΞΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

ΕΠΕΤΕΙΟ - ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ - ΕΡΕΑ - ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΟΛΛΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΓΥΡΩΝ

www.agra.gr

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΑΓΡΑΣ - ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 99 - ΛΟΦΟΣ ΣΤΡΕΦΗ - ΤΗΛ.: 210 7011461

από τον Όμηρο; Πότε άρχισαν να κυκλοφορούν γυμνόστηθες οι Μινωίτισσες στην Κνωσό; Πώς βίωσε το body shaming ο Ηρακλής; Είχε η αρχαία Αθήνα στοιχειωμένα σπίτια; Ghostbuster είχε; Spoiler alert: είχε! Ένας παράνομος έρωτας στη Σπάρτη, ένας γάιδαρος σομελιέ στη Χαλκιδική κι ένα φλεγόμενο βέλος που πετάχτηκε μέσα στο Αιγαίο, έσκισε το σκοτάδι και έσωσε ζωές. Ο αρχαίος κόσμος ξεδιπλώνεται σαν καλειδοσκόπιο, αποκαλύπτοντάς μας αυτό που πάντα ψάχνουμε σκάβοντας στο χώμα: τον ίδιο μας τον εαυτό.

Νικολό Μακιαβέ-λι, Ο ηγεμόνας, εκδόσεις Μίνωας
Σε μια εποχή σαν αυτή που ζούμε, κρίσης και δοκιμασίας για τη δημοκρατία, απόρριψης της πολιτικής και όλων των φορέων της [...] σε μια τέτοια εποχή, νιώθουμε όλοι την ανάγκη να ξανασκεφτούμε τι είναι, τι επιδιώκει και με ποια μέσα η πολιτική. Υπό αυτή την οπτική γωνία, αξίζει εκτός από το να τον ξαναδιαβάσετε, να ακούσετε τον «*Ηγεμόνα*», με τη φωνή του Στάθη Δρογώση να τον ζωντανεύει στην audio book βερσιόν του από την JukeBooks.

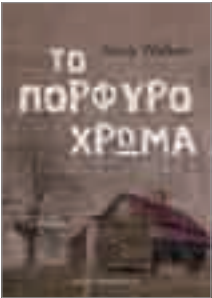
Χέλμουτ Φλάσχαρ, Η αρχαιότητα επί σκηνής. Το αρχαίο ελληνικό δράμα στο θέατρο από την πρώιμη νεωτερικότητα έως τις μέρες μας, εκδόσεις ΜΙΕΤ
Καθιερωμένη από καιρό ως ένα έργο αναφοράς, η Αρχαιότητα επί σκηνής του Χέλμουτ Φλάσχαρ αποτελεί μελέτη μοναδική στο είδος της: Είναι ο καρπός της πολυχρόνης, έρευνας ενός από τους μεγαλύτερους κλασικούς φιλολόγους των καιρών μας γύρω από το θέμα της πρόσληψης του αρχαίου δράματος στο νεότερο και σύγχρονο θέατρο. Για τον Φλάσχαρ το αρχαίο θέατρο δεν αποτελεί ένα καταξιωμένο μνημείο του ανθρώπινου πνεύματος, αλλά αντιθέτως ένα πεδίο επίκαιρου προβληματισμού ζωτικής σημασίας για κάθε κοινωνία. Γι' αυτό και ο συγγρα-

φέας, αν και αξιοποιεί τη στιβαρή φιλολογική του γνώση, εστιάζει πρωτίστως στο «ζωτανό» θεατρικό βίωμα της κάθε εποχής, αναδεικνύοντας τις κυρίαρχες κάθε φορά ιδεολογικές τάσεις.

Κωνσταντίνος Αρ. Λογοθέτης, Παγκρατίδης: «Εις θάνατον τετράκις...», εκδόσεις Μηρμουνάκης
Το βιβλίο του δικηγόρου και πρώην εισαγγελέα Κωνσταντίνου Λογοθέτη αποκαλύπτει μία επί δεκαετίες θαμμένη συντακτική αλήθεια, αναδεικνύοντας την υπόθεση Παγκρατίδη για πρώτη φορά από την αμιγώς δικαστική της σκοπιά. Παρατίθενται άγνωστα έγγραφα και στοιχεία από την προδικασία αλλά και την ίδια τη δίκη, τα οποία μέχρι σήμερα κρατήθηκαν στο σκοτάδι. Πλήρης δικαστική αδιαφορία για την κακοποίηση του υπόπτου, αστυνομικοί που «συμφωνούν» με τη μοναδική αυτόπτη μάρτυρα να αναγνωρίσει τον «δράκο», εισαγγελείς που συμπράττουν σε στημένες αναπαραστάσεις, δικαστήριο που επίμονα και μεθοδικά αρνείται ακόμα και να ακούσει τα απαλλακτικά για τον κατηγορούμενο στοιχεία ή να ικανοποιήσει αυτονόητα αιτήματα των συνηγόρων του, αλλά και οι μετά τη δίκη εκδικητικές διώξεις των ιδίων των συνηγόρων είναι ελάχιστες από τις γραπτές πλέον αποδείξεις του πώς η Δικαιοσύνη με ίδιες πράξεις και παραλείψεις οδήγησε την υπόθεση σ' αυτήν την τραγωδία. Τέλος, παρατίθεται αυτούσια το μέχρι σήμερα «εξαφανισμένο» πρακτικό μειοψηφίας, με το οποίο κονιορτοποιείται ολόκληρο το αστυνομικό και δικαστικό οικοδόμημα που στήθηκε στις πλάτες του άτυχου «Αρίστου», για να ικανοποιηθούν πρόσκαιρες πολιτικές και αστυνομικές στοχεύσεις.

Ραϋμόνδος Αλβανός, Ο ελληνικός εμφύλιος, εκδόσεις Επίκεντρο
Γιατί είναι χρήσιμη η Ιστορία; Τι συνέβη κατά τη δεκαετία του '40 και γιατί οι δύο αντίθετες πολιτικές

Αφιέρωμα ΒΙΒΛΙΩ

παρατάξεις του Εμφυλίου κλιμάκωσαν την αντιπαράθεσή τους που εξελίχθηκε σε ένοπλη και αιματηρή σύγκρουση; Πώς νοηματοδοτούσαν την τότε πραγματικότητα και πώς αντιλαμβάνονταν τους αντιπάλους τους; Πώς ο Εμφύλιος επηρεάζει σήμερα εμάς και τους άλλους γύρω μας; Το βιβλίο είναι ένα ταξίδι σε ένα δύσκολο παρελθόν για το οποίο υπάρχουν συγκρουόμενες μνήμες που αντιστοιχούν σε συγκρουόμενες ταυτότητες. Είναι μια προσπάθεια αφήγησής με απλό τρόπο τόσο των βασικών γεγονότων (για τα οποία δεν υπάρχει αμφισβήτηση από καμία πλευρά ότι έγιναν) όσο και των διαφορετικών ερμηνειών τους. Ταυτόχρονα είναι μια πρόσκληση αναστοχασμού, ενδοσκόπησης και κριτικής ανάλυσης των βεβαιότητων και των εικόνων που έχουμε τόσο για τον εαυτό μας όσο και για τους άλλους.

Ξένη λογοτεχνία

Erich Maria Remarque, Η δύναμη της αγάπης, εκδόσεις Μίνωας
Δεκαετία του '30: Τα χιτλερικά σύννεφα σκοτεινιάζουν τον ουρανό της Ευρώπης. Πολιτικοί αντιφρονούντες, Εβραίοι, άνθρωποι με διαφορετικά πιστεύω οδηγούνται στην εξαθλίωση. Εκδιωγμένοι από τις εστίες τους, περνούν από ανατομικούς σταθμούς, φυλάκια και τελωνεία, περιφέρονται στους σκονισμένους δρόμους της Ευρώπης, αναζητώντας απελπισμένα μια πατρίδα. Το σπαραχτικό μυθιστόρημα του Ρεμάρκ, σε συνδυασμό με την audiobook αφήγηση της Κοραλίας Καραντινής από την JukeBooks, αναδεικνύει με απάραμιλλη δύναμη την ανθρωπιά, την καλοσύνη και την αγάπη που αναδύονται από τη βαρβαρότητα του ναζιστικού καθεστώτος.

Alice Walker, Το πορφύρεο χρώμα, εκδόσεις Παπαδόπουλος
Το «*Πορφύρεο χρώμα*», το εμβληματικό μυθιστόρημα που άλλαξε για πάντα τη σύγχρονη αμερικανική λογοτε-

χνία, περιγράφει τη ζωή δύο Αφροαμερικανίδων στον βαθύ αμερικανικό Νότο των αρχών του εικοστού αιώνα. Χωρισμένες από τότε που ήταν μικρά κορίτσια, οι αδερφές Σίλι και Νέτι διατηρούν την ελπίδα τους καθώς και την πίστη τους η μια στην άλλη παρά τον χρόνο, την απόσταση και τη σιωπή ανάμεσά τους. Με μια σειρά επιστολών που εκτείνονται σε μια μακρά περίοδο, το έργο ξεδιπλώνει τη μαγεία του, καλώντας τους αναγνώστες να γνωρίσουν τους ήρωες που προβάλλουν μέσα από τις σελίδες του με τρόπο γλαφυρό και ανεξίτηλο. Το Πορφύρεο χρώμα έσπασε τη σιωπή για την ενδοοικογενειακή βία και τη σεξουαλική κακοποίηση αφηγούμενο τη ζωή γυναικών που μέσα από τον πόνο, την αγωνία και τη συνεχή προσπάθειά τους κατέκτησαν τη συντροφικότητα, την εξέλιξη, την ανθεκτικότητα και τη γενναιότητα.

Bonaventura, Νυχτερινές περίπολοι, εκδόσεις Άγρα
Το 1804, το έτος της στέψης του Ναπολέοντα και της διάλυσης της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας του Γερμανικού Έθνους, δημοσιεύεται ανώνυμα το σύντομο έργο με τίτλο Οι νυχτερινές περίπολοι του Μποναβεντούρα. Η επιλογή του συγγραφέα να κρυφτεί πίσω από το ψευδώνυμο Μποναβεντούρα εξηγείται από το καυστικό περιεχόμενο, την έντονη κοινωνική κριτική, αλλά και τα πολλαπλά βέλη ενάντια στο πολιτισμικό γίγνεσθαι της εποχής του, που καθιστούν το ιδιόρρυθμο αυτό κείμενο ιδιαίτερα προκλητικό. Χρονότοπος του σατιρικού αυτού κειμένου είναι η νύχτα και πρωταγωνιστής του είναι ο νυκτοφύλακας μιας μικρής πόλης στα τέλη του 18ου αιώνα. Ο νυκτοφύλακας και αφηγητής φωτίζει με το φανάρι του τους δρόμους και τα σοκάκια της νυχτερινής πόλης αλλά και τα σκοτεινά καμώματα των συμπολιτών του. Στις δεκαέξι νυχτερινές περιπόλους που απαρτίζουν το σπονδυλωτό μυθιστόρημα, ο νυκτοφύλακας μας

εξιστορεί τις ιστορίες παθιασμένων ερωτών, υποκρισίας και απάτης, αγνής αγάπης και βαθιάς απελπισίας των ανθρώπων που συναντά.

Ali Hazelwood, Το θεώρημα της αγάπης, εκδόσεις Διόπτρα
Η Όλιβ Σμιθ είναι υποψήφια διδάκτορας Βιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ και δέχεται ως πραγματικότητα μόνο ό,τι μπορεί να υποστηριχθεί από δεδομένα. Ως αποτέλεσμα δεν πιστεύει καθόλου στον έρωτα, παρόλο που η καλύτερή της φίλη, η Αν, είναι μια αθεράπευτα ρομαντική ψυχή. Θέλοντας να την πείσει ότι είναι καλά και ότι προχωράει στη ζωή της, η Όλιβ λέει ένα μικρό ψεματάκι, ότι βγαίνει με κάποιον, και μάλιστα ότι είναι πιο ευτυχισμένη από ποτέ! Ο άντρας είναι ο Άνταμ Κάρλσεν, ένας από τους πιο απρόσιτους και απαιτητικούς καθηγητές του Στάνφορντ, που συμφωνεί να γίνει κάτι σαν ψεύτικο αγόρι της. Και όταν σε ένα συνέδριο ένα αναπάντεχο συμβάν βάζει σε κίνδυνο την καριέρα της, ο Άνταμ κάνει πάλι την έκκληση και την υποστηρίζει. Ξαφνικά το μικρό τους πείραμα μοιάζει να ξεφεύγει από τον έλεγχο και η Όλιβ ανακαλύπτει ότι το μόνο πράγμα που είναι πιο περίπλοκο από ένα θεώρημα για την αγάπη είναι το να βάλει τη δική της καρδιά στο μικροσκόπιο.

Ραφαέλα Ρομανιόλο, Μ' ένα δικό του φως, εκδόσεις Μίνωας
Το μυθιστόρημα βασίζεται σε αληθινά ιστορικά γεγονότα και συγκεκριμένα την ιστορία των Γαριβαλδινών και του Αλεσάντρο Παβία, φωτογράφη που δημιούργησε τη συλλογή των πορτρέτων του Τζουζέπε Γκαριμπάλντι. Ο Αντόνιο Καζαγκράντε, με το τυφλό μαργαριταρένιο μάτι, ζει σε ένα γενοβέζικο ορφανοτροφείο, όπου οι προσευχές του εισακούγονται. Ο Αλεσάνδρο Παβία τον επιλέγει για βοηθό του. Στο μαγαζί του, ο Αντόνιο μαθαίνει τη μαγεία της αλφαβήτου, το παράφορο πάθος για την πολιτι-

Μίνως Ευσταθιάδης
ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ

Το νέο νουάρ μυθιστόρημα του Μίνω Ευσταθιάδη διαδραματίζεται στην Ελλάδα και το εξωτερικό, και ανάμεσα στους πρωταγωνιστές της ιστορίας, οι αναγνώστες των προηγούμενων βιβλίων του, θα αναγνωρίσουν ένα γνώριμο πρόσωπο, στην αρχή της ζωής του.

Ανδρέας Νικολακόπουλος
ΣΑΛΤΟΣ

Μετά τη θερμή υποδοχή, και τις εξαιρετικές κριτικές για το βιβλίο του «Αποδοχή κληρονομιάς», ο Ανδρέας Νικολακόπουλος επιστρέφει με μια νέα συλλογή διηγημάτων: δεκατρείς νέες ιστορίες με το γνώριμο, μεστό αφηγηματικό του ύφος.

Emily St. John Mandel
Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΗΣ ΗΡΕΜΙΑΣ
Μετάφραση: Βάσια Τζανακάρη

Η συγγραφέας του βιβλίου «Σταθμός Έντεκα» επανέρχεται με μια ακόμη επιδλητική δυστοπία. Με τραμική επιδεξιότητα χρησιμοποιεί την επιστημονική φαντασία για να εξηγήσει τι μπορεί πραγματικά να σημαίνει ένα τέλος του κόσμου.

Τάσος Αποστολίδης
Αλέκος Παπαδότος
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Δύο από τους μεγαλύτερους δημογραφούς κόμικς στην Ελλάδα και το εξωτερικό αναγράφουν ένα εκτενές γραφικό ποίη, που εκπαιδώνει με ιδιαίτερη γλαφυρότητα τη ζωή και το διαχρονικό έργο του εμβληματικού φιλοσόφου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ

www.ikarosbooks.gr

**Θέλετε να μάθετε πώς λειτουργεί ο εγκέφαλος του παιδιού σας;
Αυτό το βιβλίο έχει όλες τις απαντήσεις.**

Ένα μοναδικό βιβλίο γεμάτο πρακτικές συμβουλές, που βασίζονται στις τελευταίες επιστημονικές εξελίξεις. Οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί θα βρουν όλο το υλικό για να διαχειριστούν σωστά και αποτελεσματικά τις καθημερινές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στην ανατροφή και διαπαιδαγώγηση των παιδιών.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ www.epbooks.gr

Σε όλα τα βιβλιοπωλεία

κή, την αγάπη για τη δικαιοσύνη και προπα-
ντός την ολοκαίνουρια
τέχνη της φωτογρα-
φίας. Ο Παβία έχει μια
αποστολή: τον τρελό,
ουτοπικό άθλο να φω-
τογραφίσει έναν προς
έναν τους Χίλιους που
μαζί με τον Γκαριμπάλ-
ντι δημιούργησαν την
Ιταλία. Μια γιορτινή
μέρα, ο Αντόνιο ανα-
καλύπτει τη δύναμή
του: απαλλαγμένο από
τον επίδεσμο, δυνα-
μωμένο από τον φακό
της φωτογραφικής
μηχανής, το τυφλό του
μάτι βλέπει αυτό που
κανένας δεν μπορεί να
δει, το πεπρωμένο, το
αναπόφευκτο. Είναι
ένα δώρο, ίσως...

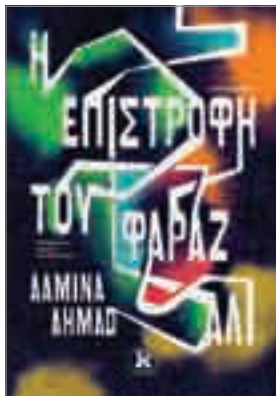
**Άμος Οζ, Η τρίτη
κατάσταση,**
εκδόσεις Καστανιώτη
Ο Φίμα είναι πενήντα
τεσσάρων ετών, δια-
ζευγμένος δύο φορές
και εργάζεται ως υπάλ-
ληλος υποδοχής σε μια
γυναικολογική κλινική.
Είναι επίσης γιος ενός
αυτοδημιούργητου
εργοστασίου καλλυ-
ντικών αλλά, παρά τις
λαμπρές πανεπιστη-
μιακές του σπουδές,

εξακολουθεί να τον
στηρίζει οικονομικά ο
ηλικιωμένος πατέρας
του. Ο Φίμα ζει στην
Ιερουσαλήμ, νιώθει
ωστόσο ότι θα έπρεπε
να βρίσκεται αλλού.
Έχει στο ενεργητικό
του διάφορους μυστή-
ριους ερωτικούς δε-
σμούς, άπειρες φαι-
νές ιδέες και μια πολλά
υποσχόμενη ποιητική
συλλογή. Αναρωτιέται
ποιος είναι ο σκοπός
του κόσμου και γιατί
η χώρα του έχει πάρει
τον λάθος δρόμο. Με
τρόπο συναρπαστικό
και στιβαρό, ο Άμος Οζ
πλάθει έναν μοναχικό
και απρόβλεπτο αντιή-
ρωα, έναν συνδυασμό
προφήτη και κλόουν
σε διαρκή αναζήτηση,
πανέτοιμο ανά πάσα
στιγμή για τη συντρο-
φιά μιας γυναίκας, κά-
ποια αποκάλυψη ή την
idia τη σωτηρία.

**Aamina Ahmad,
Η επιστροφή του
Φαράζ Αλί,** εκδόσεις
Κλειδάριθμος
Ο Φαράζ έχει να βρεθεί
από παιδί στον Μο-
χαλά, στη διαβόητη
γειτονιά των κόκκινων
φανariών της Λαχό-

ρης, όπου οι γυναίκες
εξαναγκάζονται στην
πορνεία. Ακόμα θυ-
μάται τη μέρα που τον
πήραν με τη βία από το
σπίτι στο οποίο έμενε
με τη μητέρα και την
αδερφή του, ύστερα
από εντολή του ισχυ-
ρού πατέρα του, ο
οποίος ήθελε να του
δώσει την ευκαιρία να
ζήσει μια αξιοσεβαστή
ζωή. Τώρα, ο Φαράζ
έρχεται αναπάντεχα
αντιμέτωπος με το
παρελθόν του, καθώς
διορίζεται διοικητής
του αστυνομικού τμή-
ματος του Μοχαλά με
μία μόνο αποστολή: να
συγκλύψει τον βίαιο
θάνατο μιας νεαρής
κοπέλας. Ευαίσθητο
και καταγιστικό, το
μυθιστόρημα θέτει
ένα αιώνιο ερώτημα:
Ποιους επιλέγουμε να
προστατεύσουμε και
με ποιο τίμημα;

**Μπεατρίς
Γουίλιαμς, Η δική
μας γυναίκα στη
Μόσχα,** εκδόσεις
Μίνωας
Η συγγραφέας εμψύ-
χεται από τη δράση του
δικτύου κατασκόπων
του Κέιμπριτζ κατά τη

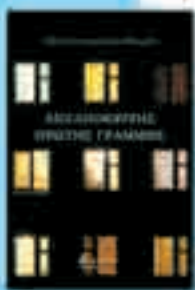
διάρκεια του Ψυχρού
Πολέμου και δημιουρ-
γεί ένα βιβλίο γεμάτο
ίντριγκο και σασπένς.
Το φθινόπωρο του
1948 η Άιρις Ντίγκμπι
εξαφανίζεται από το
σπίτι της στο Λονδίνο
μαζί με τον Αμερικανό
διπλωμάτη σύζυγό
της και τα δύο τους
παιδιά. Τι συνέβη;
Εξοντώθηκαν από τη
σοβιετική υπηρεσία
πληροφοριών; Η
μήπως οι Ντίγκμπι αυ-
τομόλυναν στη Μόσχα
παίρνοντας μαζί τους
τα πιο ζωτικά μυστικά
της Δύσης; Τέσσερα
χρόνια αργότερα η
Ρουθ Μακάιλον της
παίρνει μια κάρτα από
τη δίδυμη αδελφή της.
Έχει να τη δει από τον
επεισοδιακό αποχω-
ρισμό τους στη Ρώμη
το καλοκαίρι του 1940,
όταν ολόκληρη η Ευ-
ρώπη βυθιζόταν στη
δίνη του πολέμου και
η Άιρις ερωτευόταν
τρελά τον αινιγματικό
αξιωματούχο της προ-
σβείας των Ηνωμένων
Πολιτειών Σάσα Ντί-
γκμπι. Μέσα σε λίγες
μέρες, η Ρουθ φεύγει
για τη Μόσχα, ως σύ-
ζυγος του πράκτορα

αντικατασκοπείας
Σάμνερ Φοξ, ο οποίος
έχει καταστρώσει ένα
επισφραγές σχέδιο δι-
αφυγής των Ντίγκμπι
από το Σιδηρούν Πα-
ραπέτασμα.
**Kay Guy-Gavriel,
Πολεμιστές του
λυκόφωτος,**
εκδόσεις Anubis
Σε αυτή την ιστορία,
που είναι πλασμένη
με υλικό τη βία, την
ομορφιά και τις υπερ-
φυσικές δυνάμεις
που δρουν στα δάση
όταν πέφτει η νύχτα
στον μισό κόσμο, ο
πολυβραβευμένος
συγγραφέας συνθέτει
μια μνημειώδη σάγκα,
που μας ταξιδεύει
χίλια χρόνια πίσω και
ζωντανεύει τον πο-
λιτισμό των Κελτών,
των Αγγλοσαξόνων
και των Βίκινγκ. Στην
audiobook εκδοχή της
Juke Books αφηγητής
είναι ο Αντώνης Λεκό-
πουλος.

**Andy Weir,
Αποστολή
Χαίρε Μαρία,**
Εκδόσεις Παπαδόπουλος
Η Γη έχει μια τελευταία
ευκαιρία να επιβιώσει

και ένας αστροναύτης
κρατάει την τύχη του
πλανήτη στα χέρια
του. Είναι ο... ποιος
είναι, αλήθεια; Πατί
εκείνος δεν ξέρει, δεν
θυμάται τίποτα, νιώθει
σαν μόλις να ξύπνησε
από έναν παράξε-
νο, βαθύ ύπνο, που
φαίνεται να κράτησε
χρόνια. Μοναδική άλ-
λη παρουσία στο πε-
ριβάλλον του είναι μια
φωνή υπολογιστή και
τέσσερα τρομακτικά
ρομποτικά χέρια, που
όμως τον φροντίζουν,
ενώ στις διπλανές
κουκέτες υπάρχουν
δύο μωμιοποιημένα
επιστημονικά κοινό-
τητα έχει εναποθέσει
τις ελπίδες της στους
τρεις επιστήμονες
της αποστολής ενώ ο
ίδιος ο αστροναύτης
είναι καθηγητής θε-
τικών επιστημών στο
γυμνάσιο. Ονομάζεται
Ράιλαντ Γκρέις και εί-
ναι ο μοναδικός επιζών
αυτής της διαστημικής
αποστολής, βρίσκεται
σε ένα μακρινό πλιακό
σύστημα, το οποίο
εξερευνά παράλληλα
με τις θαμμένες ανα-
μνήσεις του, σε ένα δι-

Ελληνική λογοτεχνία από τις εκδόσεις Βακχικών

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΒΑΚΧΙΚΟΝ
Σόλωνος 110, Αθήνα
2103637867
info@vaxxikon.gr
ekdoseis.vaxxikon.gr

Τα Θολά γυαλιά,
μυθιστόρημα.

Ξένια Κοβωνίδου

Παναγιώτης και Μιχάλης, φίλοι από
παιδιά, δύο άνθρωποι από τελείως
διαφορετικούς κόσμους, δεμένοι με
μια αόρατη κλωστή. Στα πρώτα της
μυθιστορήματα, η Ξένια Κοβωνίδου
εξδιπλώνει μια γλυκόπικρη ιστορία
για την αληθινή φιλία, τα οικογενει-
κά δεσμά και τις ανατροπές που
μοιάζουν να ταράζουν τα ήρεμα γε-
ρά της ύπαρξής μας, μα είναι τελικά
αυτός που τη γεμίζουν με χρώματα.

Η φωνή, διηγήματα
για εφήβους.

Ανταποκριτής πρώτης γραμμής,

Η συλλογή διηγημάτων για εφη-
βους και ενήλικες «Η φωνή» απο-
τυπώνει την εκμετάλλευση που
υφίστανται ανά τον πλανήτη ζωα
διαφόρων ειδών. Η αφήγηση πα-
ραδίδεται στα πλαίσια αυτά που δεν
σηματοδοτούν τη γλώσσα των ανθρώπων.
Γι' αυτό όσοι έχουν την τύχη να
βρίσκονται ανάμεσά τους, τα έχουν
ακούσει πολύ συχνά να εξιστορούν
τι είδαν στο χιλιετηνοβραδινό τους
όνειρο, να δυσανασχετούν που μια
πικροχλεύα καρφούλα στην πα-
τόσσα τους...

Ανταποκριτής
πρώτης γραμμής,
ποίηματα.

Πόλις Γεωγραφική

καταργηθήκανε μεμιάς οι γρήγοροι
ρυθμοί και οι στιγμές μας/το ίδιο

έργο παίζουν πάνω στη γη./Ακί-
νησία τρομογενής και έγκλειστοι οι
θερμάνες του πλανήτη/μειάζοντε
με πρωτόγονους που κυνηγάνε μό-
νο την τροφή τους/κατακλύζοντας
τα σκληρά μόρετα με οδοντογέφυρα. Ο
«Ανταποκριτής πρώτης γραμμής»
είναι η έκρηκτη ποιητική συλλογή της
συγγραφέως.

Φως όπως μανταρίνι,

ποίηματα, **Έφη Ι. Νεσκαλίδου**

και είχε η συγγραφέας/Πεννήτη/η
άνθρωπος/να παράσχει φως εκ
τους αιώνες/κι έγραφα στο πλευρό
σου/κι έτσι καθώς του έλεγε ακόμη
αναπληρωτά το άλλο του μισό/απο-
κοιμήθηκα με μια φλοοδα μανταρίνι
στο στόμα/να θυμάμαι την πίκρα
που σπυρνεύει πάνω του το αγέννητο
φως/την ωριμάσει ήλιος/το «Φως
όπως μανταρίνι» είναι η πρώτη της
ποιητική συλλογή.

Εγκέφαλος ψάρι,

ποίηματα,

Αίλιος Τσούρης

Η Αίλιος όταν είδε τον βράχο ενώ
κρεμάταν/σαν ένα μαύρο σπιν
αυρανό/ήδη στη χώρα των πα-
ραμυθιών βρισκόταν./Στη γη είχε
ταμχλη/ένα θαμνό, γκριζό φως./
Θα ενόσκηπτε κακοκαίρια./Παθε-
σμένα οι μετεωρολόγοι μίλησαν.
Ο «Εγκέφαλος ψάρι» είναι η πρώτη
ποιητική συλλογή/τρίτο βιβλίο συ-
γγραφέως της διηγηματογράφου και
κριτικογράφου.

Ανδρο III:

Το πνεύμα του κόσμου,

ποίηματα,

Ανδρέας Αντωνίου

Το πνεύμα μου κοιμόταν κι αρχίζει
να ξυπνάει/βλέπει τον κόσμο κι ε-
παύσας τον μικρό παιδί/Ο κύκλος ο
ενδέκατος απόψε ξεκινάει/Και μιας
γνώσης μυστικός γυρεύω το κλειδί.
Τρίτο και τελευταίο μέρος της ποί-
τικής τριλογίας «Ανδρo» του Κυπρί-
ου ποιητή και μεταφραστή.

Όλα αυτά που αγαπώ,

ποίηματα για παιδιά,

Μαριάννα Αβραήν

Τι γυρεύουν τα φωνημένα στο
πεντάγραμμο/Ποιος μπερδεύει
τα πινέλα με τα μολύβια/Και πότε
η γνώση έγινε τόσο σίερα υπο-
θεσις/Όλα αυτά που αγαπώ, ατρί-
μωθήκανε εδώ/από δικό μου το
μασά... Δεύτερη ποιητική συλλογή
για παιδιάς της συγγραφέως, στι-
χοποιού και μεταφραστής.

Ταυτότητα,

ποίηματα,

Γιάννης Παπαδόπουλος

Λέμε δεν ήμαστε καρπάρι/Μόνο
σημάδι ενθύμησης η Ακρόπολη/
που στέκει πάνω σ' τη Νεκρόπο-
λη./Οι σοφοί κουκουλιμένοι στο
πυθάρι,/εγώ στο ηλεκτρολόγιο
κάνω το παλικάρι/κάθε μέρα περσι-
στές προ κρουγάδα/να πείθω πως
έτσι αλλοζώ. Νέα ποιητική συλλογή
του συγγραφέα. ●

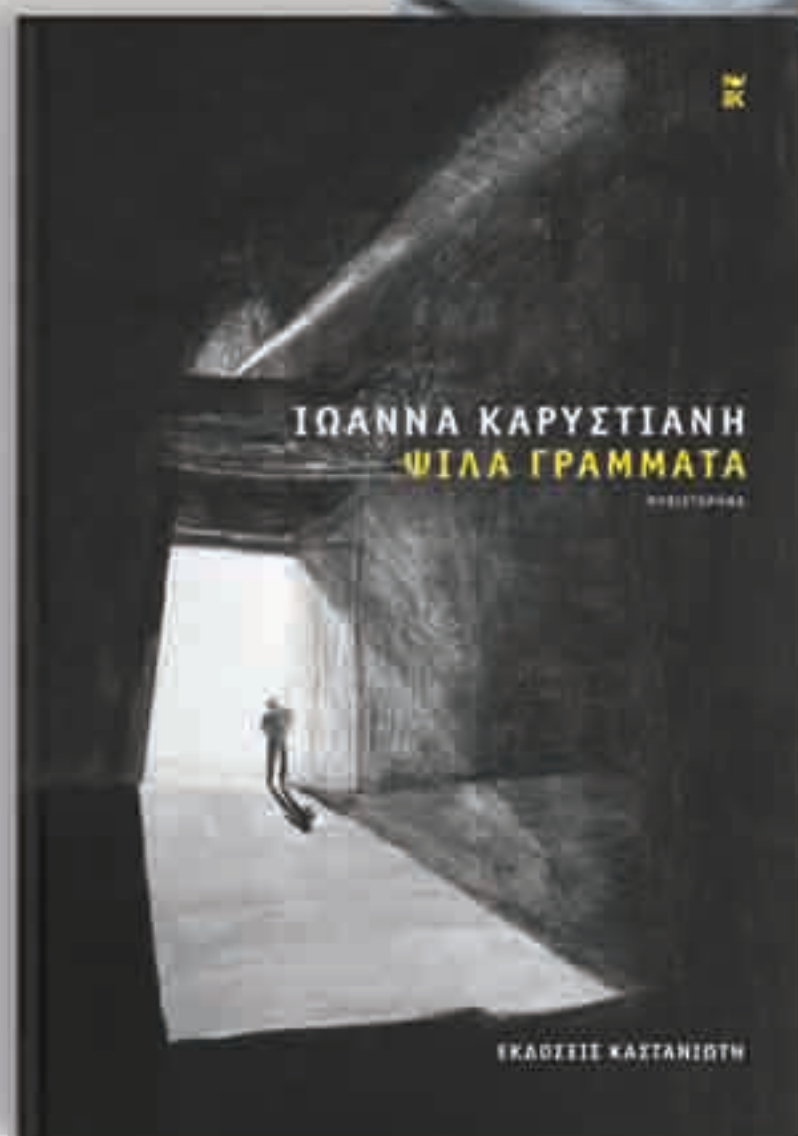

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

ΙΩΑΝΝΑ
ΚΑΡΥΣΤΙΑΝΗ

ΨΙΛΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

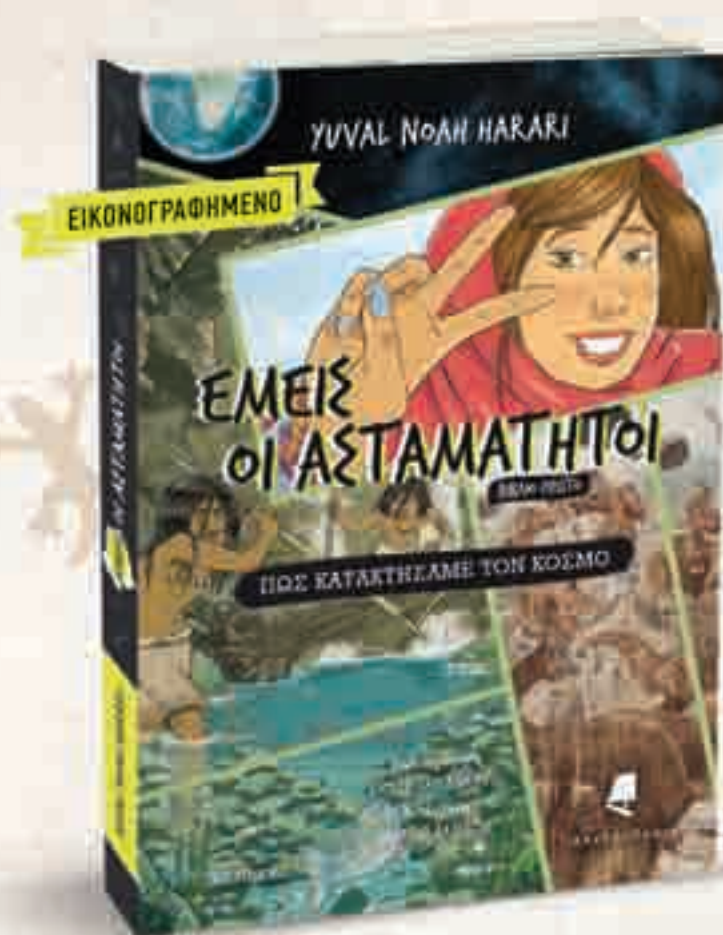

Το βρόμικο κόλπο,
να ξεχάσεις μόνον τα άσχημα
αλλά να θυμάσαι τα ωραία, δεν πετυχαίνει,
η μνήμη διεκδικεί τα νόμιμα,
δηλαδή όλα ή τίποτε.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
www.kastaniotis.com

Το ήξερες ότι έχεις μια υπερδύναμη;

Το τέλειο βιβλίο για όποιον έχει αναρωτηθεί:
Ποιοι είμαστε; Και πώς φτάσαμε ως εδώ;

Σε αυτό το αποκαλυπτικό και συναρπαστικό
βιβλίο ο Γιουβάλ Νώε Χαράρι, συγγραφέας
του μπεστ σέλερ *Sapiens*, απευθύνεται
με το μοναδικό του στίλ σε ένα εντελώς νέο κοινό.

Μια επική και αληθινή ιστορία,
κατάλληλη για αναγνώστες από 9 έως 99 ετών.

αλεξάνδρεια

ΜΕΤΑΙΧΜΙΩ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ MARIA ΚΑΙ ΣΤΕΛΛΑ

Ένα άναρχο υβριδικό Lesbos-Western που δεν θέλει να έχει καμία λογοτεχνική αξιοπρέπεια.

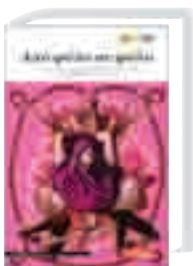
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΜΑΡΑΣ ΤΕΛΙΚΗ ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΗ

Ένα μυθιστόρημα για τη μεταίωση, την απώλεια – και τη λύτρωση

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Π. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Συζητήσεις με τον Μάκη Προβατά

ΑΠΟ ΦΥΛΟ ΣΕ ΦΥΛΟ

10 ιστορίες για την ελευθερία και την ισότητα της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας.
Μια συνέκδοση της ATHENS VOICE Books και του Free Thinking Zone.

ΗΛΙΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Η ποιητική συλλογή του ιδρυτή της Ελληνικής Greenpeace & πρώην υπ. ΠΕΧΩΔΕ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

Χαριάδου Τρικούπη 22, Αθήνα, 210 3617310
on-line στο
athensvoice.gr/culture/books/athens-voice-books

πλό «ταξίδι» που τον φέρνει αντιμέτωπο με όλο και μεγαλύτερες εκπλήξεις.

Χέρμαν φον Πύκλερ-Μούσκαου, Τα πάθη μου στην Ελλάδα, εκδόσεις ΜΙΕΤ

Στα τέλη του 1835, ύστερα από ένα τρικυμιώδες ταξίδι, αποβιβάζεται στην Πάτρα μια αλλόκοτη προσωπικότητα. Πρόκειται για τον πρίγκιπα Χέρμαν φον Πύκλερ-Μούσκαου, μια από τις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές διασπομότητες εκείνης της εποχής. Ξακουστός ταξιδιωτικός συγγραφέας, ιδίως ύστερα από τη διθυραμβική κριτική που δημοσίευσε ο Γκαίτε για το πρώτο του βιβλίο, κηποτέχνης διεθνούς φήμης, αντικείμενο πόθου των γυναικών της καλής κοινωνίας παντού στην Ευρώπη, παροϊμώδης μπον βιβέρ, ο Πύκλερ-Μούσκαου θα μείνει έναν χρόνο στη βαυαροκρατούμενη Ελλάδα και θα ταξιδέψει σε ολόκληρη σχεδόν την επικράτεια της, καταγράφοντας τις εντυπώσεις του σε ένα γλαφυρό ημερολόγιο, που κινείται στο όριο μεταξύ της πλέον ρεαλιστικής περιγητικής καταγραφής και της καθαρής λογοτεχνίας.

Howard Phillips Lovecraft, Τα βουνά της τρέλας, εκδόσεις Κάκτος

Ένας από τους κορυφαίους εκπροσώπους στον χώρο της λογοτεχνίας του φανταστικού, δίνει με συναρπαστικό τρόπο το κλίμα του παράδοξου, του τρόμου και του μακάβριου με το σκηνικό των ιστοριών να εκτείνεται από τις παγωμένες ερήμους της Ανταρκτικής μέχρι την παγερές σοφίτες στην τρομακτική πόλη. Η ένταση επιτείνεται στην audiobook αφήγηση της JukeBooks από τη φωνή του Παναγιώτη Γουρζουλίδη.

Emily St. John Mandel, Η θάλασσα της πρεμίας, εκδόσεις Ίκαρος

Μια επιβλητική δυστοπία σε παράλ-

ληλα σύμπαντα, με φόντο μια καινούργια, εν εξελίξει πανδημία. Συνδυάζοντας την επιστημονική φαντασία με τη ρεαλιστική αφήγηση, η Καναδή συγγραφέας διερευνά πώς η τεχνολογία μπορεί να καθορίσει τη μοίρα μας αν δεν ενεργούμε συλλογικά, με γνώμονα την καλοσύνη. Η ιστορία: Το 1912 ο Έντουιν Σεντ Άντριου, στα 18 του, διασχίζει τον Ατλαντικό ωκεανό με ατμόπλοιο. Δύο αιώνες αργότερα, το 2203, η διάσημη συγγραφέας Όλιβ Λουέβιν βρίσκεται σε περιοδεία για την προώθηση του βιβλίου της. Ταξιδεύει σε όλη τη Γη, μακριά από το σπίτι της στη δεύτερη σεληνιακή αποικία, ανυποψίαστη για μια πανδημία που βρίσκεται σε εξέλιξη. Στο πιο πολυδιαβασμένο βιβλίο της εμφανίζεται μια παράξενη σκηνή: ένας άντρας παίζει βιολί, με τον ήχο του να αντηχεί στον διάδρομο ενός σταθμού αερόπλοιων, ενώ τα δέντρα του δάσους υψώνονται ολόγυρά του. Σχεδόν διακόσια χρόνια αργότερα, το 2401, ο Γκάσπερι Ρόμπερτς, φύλακας ξενοδοχείου στην Πόλη της Νύχτας, καλείται να ταξιδέψει πίσω στον χρόνο για να ερευνήσει την παράξενη σύμπτωση των δυο παραπάνω γεγονότων, ικανή να διαταράξει το χρονοδιάγραμμα του Σύμπαντος.

Ueda Akinari, Ουγκέτσου Μονοκατάρι - Ιστορίες της σελήνης μετά τη βροχή, εκδόσεις Άγρα

Οι εννέα ιστορίες μυστηρίου του Ουγκέτσου Μονοκατάρι, που εκδόθηκαν για πρώτη φορά το 1776, αποτελούν το καλύτερο και διασημότερο δείγμα της λογοτεχνίας του απόκρυφου στην Ιαπωνία. Συνενώνουν διακριτικά τον κόσμο της καθημερινότητας με την επικράτεια του ανοίξιου και αποτελούν απόδειξη για τη γοητεία που ασκούσαν τότε, αλλά και σήμερα, το παράξενο και το μυστηριώδες στην ιαπωνική ψυχή. Αποτέλεσαν επίσης την πηγή έμπνευσης για την εξαιρετική ομοτι-

λη ταινία του Κέντζι Μιζογκούτσι το 1953. Ο τίτλος Ουγκέτσου Μονοκατάρι, που μπορεί να αποδοθεί ως Ιστορίες της σελήνης μετά τη βροχή, απηχεί επίσης την ιδέα ότι μυστηριώδη όντα εμφανίζονται σε συννεφιασμένες, βροχερές νύχτες και σε πρωινά που το φεγγάρι κρέμεται ακόμα στον ουρανό. Σε αυτές τις ιστορίες του φανταστικού, βλέπουμε όλων των ειδών τα όντα του παράλληλου κόσμου των πνευμάτων να αναδύονται, να δρουν και να εξοφανίζονται. Ένα μείγμα μαγείας, ποίησης και πραγματικότητας που εκφράζει τον μαγεμένο κόσμο των Ιαπώνων του άλλοτε, αλλά όχι λιγότερο και του σήμερα, με δαίμονες, στοιχειά, παράξενα όνειρα και πράγματα πέρα από τον κόσμο του λογικού να γεμίζουν όλες τις ιστορίες.

Προσωπική ανάπτυξη

Θάνος Μπελαλίδης, Ο Πλούτος είναι μέσα σου, εκδόσεις Key Books

Σε όποια φάση της ζωής σου κι αν βρίσκεσαι, λέει ο συγγραφέας, μπορείς να δημιουργήσεις τη ζωή που θέλεις, γεμάτη πλούτο, εσωτερικό και όχι μόνο, ρίχνοντας έτσι φως στην ουσιαστική έννοια του πλούτου. «Εκείνου που ξεκινάει από μέσα μας με την αλήθεια προς τον εαυτό μας, τους άλλους, τη ζωή. Και αντανάκλαται κάθε δευτερόλεπτο στις σχέσεις, στην εργασία, στα οικονομικά, μέχρι και στο μέλλον του πλανήτη». Σ' ένα ταξίδι από το «εγώ» στο «εμείς», ο Θάνος Μπελαλίδης διερευνά τα μυστικά του πλούτου σε κάθε μορφή του και προτείνει πρακτικές λύσεις για την κατάκτηση της αφθονίας και της ευημερίας.

Brené Brown, Σήκω και στάσου με δύναμη - Πώς η ικανότητα να ξανασηκώνομαστε μεταμορφώνει τον τρόπο που ζούμε, εκδόσεις Κλειδάριθμος
Δεν είναι πάντα εύκολο να ζούμε τη ζωή μας με θάρρος.

Σκοντάφτουμε και πέφτουμε πολλές φορές διατείνεται η συγγραφέας που έχει ακούσει μια ευρεία γκάμα ανθρώπων – από ηγέτες εταιρειών του Fortune 500 και στρατιωτικών οργανισμών, μέχρι καλλιτέχνες, ζευγάρια με μακροχρόνιες σχέσεις, εκπαιδευτικούς και γονείς – να μοιράζονται μαζί της ιστορίες θάρρους και πτώσης. Τι κοινό έχουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι μεταξύ τους; Το εξής: Οι άνθρωποι αυτοί αναγνωρίζουν τη δύναμη του συναισθήματος και δεν φοβούνται να αφεθούν στη δυσφορία που μπορεί να τους προκαλεί. «Η προσπάθεια να ξαναβρούμε τα πατήματά μας μετά από μια δύσκολη μάχη, δοκιμάζει το θάρρος μας και σφυρηλατεί τις αξίες μας, μας καλεί να αναμετρηθούμε με τα συναισθήματά μας και να σταθούμε με φιλοπεριεργεία απέναντι σε αυτά που νιώθουμε», λέει η Brown καλώντας σε να εξερευνήσεις τις σελίδες της: «Με το να ξαναγεννιόμαστε μετά από κάθε πτώση, καλλιεργούμε πληρότητα και αυθεντικότητα και μαθαίνουμε ακόμα καλύτερα ποιοι είμαστε στ' αλήθεια».

Bruce Lipton, Η βιολογία της πεποίθησης, εκδόσεις Key Books

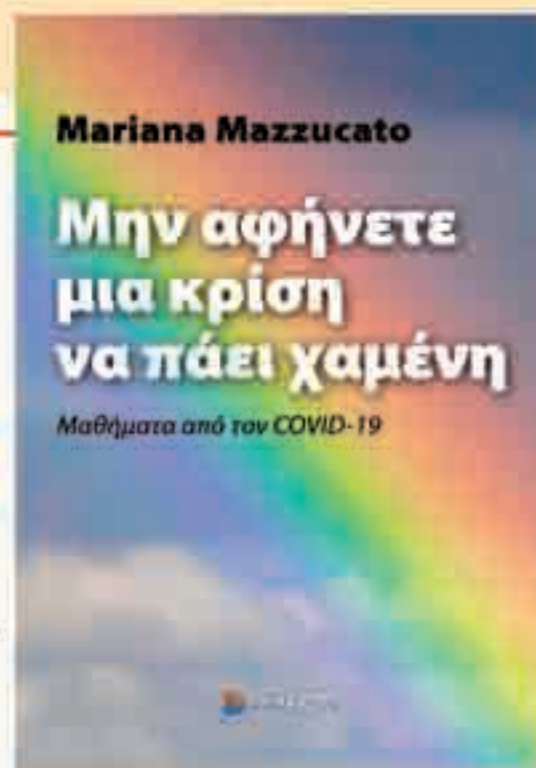
Πόσο επηρεάζουν τα όσα πιστεύουμε για τον κόσμο και τον εαυτό μας τη βιολογία του σώματός μας; Πόσο ερριτικό είναι να αλλάξουμε τις πεποιθήσεις μας; Με ποιον τρόπο μπορεί να επιτευχθεί αυτό; Κι αν το πετύχουμε, τι αποτέλεσμα θα επιφέρει συνολικά στη ζωή μας; Στη Βιολογία της πεποίθησης, ο καθηγητής Bruce H. Lipton παρουσιάζει τα συμπεράσματα των πολυετών ερευνών του ίδιου και άλλων κορυφαίων επιστημόνων της επιγενετικής, που αλλάζουν ριζικά την κατανόηση της ζωής, αφού αποδεικνύουν ότι τα γονίδια και το DNA δεν ελέγχουν τη βιολογία μας. Αντιθέτως, το DNA ελέγχεται από σήματα που προέρχονται από το εξωτερικό του κυττάρου, συμπεριλαμβανομένων των θετικών ή αρνητικών σκέψεών μας.

Το ξημέριμα της 24ης Φεβρουαρίου 2022, σηματοδότησε το τέλος του κόσμου που γνωρίσαμε ως αποτέλεσμα της μεταπολεμικής διευθέτησης μετά την ήττα των δυνάμεων του Άξονα από τους Συμμάχους. Η Ρωσική Ομοσπονδία κήρυξε τον πόλεμο κατά της γενοκινικής ανεξαρτητής Ουκρανίας, προβάλλοντας έωλα και προσηχηστικά επιχειρήματα, καταπατώντας κάθε αρχή διεθνούς δικαίου. Η άδυσή φάνηκε απροετοίμαστη για αυτή την εξέλιξη. Με την κήρυξη του πολέμου, η Ρωσία δίκαιωσε εκείνους που την κατέταξαν ως τον Νο1 εχθρό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ και έθεσε επί τάπητος την αλλαγή παραδείγματος στις σχέσεις της με την πλειονότητα των κρατών του προηγμένου κόσμου.

**ΡΩΣΙΑ
Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ**
Δημήτρης Β. Τριανταφυλλίδης

**Μην αφήνετε
μια κρίση να
πάει χαμένη**
Μαθήματα από
τον COVID-19
Mariana Mazzucato

Αυτή η συλλογή δοκιμίων –που γράφτηκε στο αποκορύφωμα της πανδημίας– διερευνά τις διαφορετικές αντιδράσεις των διαφόρων κυβερνήσεων στην κρίση. Επισημαίνει τι πήγε καλά και τι άσχημα, επιδεικνύοντας προσεγγίσεις για την οικονομική ρύθμιση και τη δημοσιονομική τόνωση που ήταν αποτελεσματικές και εκείνες που δεν ήταν, μερικές από τις οποίες οδήγησαν σε μεγαλύτερη ζημιά από ό,τι ήταν απαραίτητο. Δεν υπάρχει πιο θεμελιώδης αποστολή αυτή τη στιγμή –το 2022– από την επίτευξη παγκόσμιας ισότητας στο εμπόριο και την καθοδήγηση των οικονομιών μας ώστε να είναι πραγματικά, οικονομίες βιώσιμες, χωρίς αποκλεισμούς.

Αθήνα, Ασκληπιάδου 21 • τηλ.: 210 3811077 | Θεσσαλονίκη, Πλατεία Ντασρίνου 9 • τηλ.: 2310 256146 | e-mail: books@epikentro.gr | www.epikentro.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ
www.grafima.com.gr
2310 248272

Νέες
επιφοροές
ΕΓ

ΣΟΝ ΧΙ

8 + 2 + 1 φθινοπωρινά φύλλα από το δάσος του βιβλίου

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Μπορεί να κιτρινίζουν και να πέφτουν τα φύλλα στα ασύλλια της γειτονιάς, αλλά στα βιβλιόδεντρα καινούργια φύλλα βλασταίνουν – και μαζί η χαρά του αναγνώστη...

1. Νάιαλ Ουίλιαμς, «Αυτό είναι ευτυχία» (εκδ. Δώμα)

Μάλιστα, διότι ευτυχία για έναν αφοσιωμένο αναγνώστη είναι ένα καλό βιβλίο λογοτεχνίας. Το συγκεκριμένο –γραμμένο από συνομήλικό μου– θα μας ταξιδέψει στην Ιρλανδία του Τζόις, όπου θα απολαύσουμε εκτός από τη μαύρη μπίρα και το ταλέντο του συγγραφέα στην αφήγηση μιας ζωής γεμάτης ανατροπές.

2. Εμίλι Σεντ Τζον Μάντελ, «Η θάλασσα της ηρεμίας» (εκδ. Ίκαρος)

Τώρα που εγκαταλείπουμε τις θάλασσες του ελληνικού αρχιπελάγους μπορούμε να πλεύσουμε στα νερά της Βρετανικής Κολομβίας μέσα από τη μαγική πένα της Καναδέζας συγγραφέως που γνωρίσαμε από τον *Σσταθμό Έντεκα* αλλά και το *Γυάλινο Ξενοδοχείο*. Γόνιμη φαντασία, στιβαρή γραφή.

3. Ντομένικο Σταρνόνε, «Εκμυστηρεύσεις» (εκδ. Πατάκη)

Ένας Ναπολιτάνος που ζει στη Ρώμη. Είναι ο συγγραφέας του μυθιστορήματος αυτού που θέμα του έχει τα μυστικά δύο εραστών που κάνουν το λάθος να τα αποκαλύψουν ο ένας στον άλλον. Είναι αυτή η φρεναπάτη ότι ο έρωτας διαρκεί εσαεί – τι γίνεται όμως όταν έρχεται να πάρει την εκδίκησή του ο εγκαταλειμμένος εραστής; Κάποιοι από εμάς έχουν λάβει την πικρή γνώση.

4. Arthur Larrue, «Η διαγώνιος Αλιέξιν» (εκδ. Μεταίχμιος)

Δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζει κανείς σκάκι για να διαβάσει το μυθιστόρημα του Ναμποκόφ «*Η άμυνα του Λούζιν*». Έτσι κι εδώ, κι αν μην ξέρει κανείς πώς γίνεται το ροκέ, θα απολαύσει ένα ευφυές βιβλίο όπου ο ήρωας είναι ένας πρωταγωνιστής του σκακιού που, ενώ κερδίζει τη μια παρτίδα μετά την άλλη, κάποτε βρίσκεται με τον βασιλιά πεσμένο με ξερό κρότο στα μαυρόασπρα τετράγωνα. Και τότε, τι γίνεται;

5. Μαρίνα Περεθάγουα, «Έξι τρόποι να πεθάνεις στο Τέξας» (εκδ. Καστανιώτη)

Όπου μια καρδιά που μεταμοσχεύεται δίνει την αφορμή στην Ισπανίδα συγγραφέα (ετών 44) να μας ταξιδέψει από την Κίνα στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στη συνέχεια στον σκοτεινό κόσμο των ηρώων της που πασχίζουν να διακρίνουν το φως σε ένα δυστοπικό και ανηλέες περιβάλλον.

6. Max Aub, «Παραδειγματικοί φόννοι» (εκδ. Άγρα)

Ένα κομψοτέκνημα ογδόντα σελίδων με σατανικό επίμετρο του Αχιλλέα Κυριακίδη – στον οποίο βγάσω το καπέλο, δίχως αυτό να σημαίνει ότι του προσφέρω το κρανίο για να μου πάρει το σκαλπ. Ο κοσμοπολίτης συγγραφέας αυτού του πονήματος, που βρίθει ευφυΐας και μαύρου χιούμορ, μας προσφέρει ένα ανάγνωσμα που δεν ξεχνιέται.

7. Κλερ Μεσούντ, «Η γυναίκα του επάνω ορόφου» (εκδ. Gutenberg)

Ποιος δεν θα ήθελε να γνωρίσει τη γυναίκα του επάνω ορόφου, ιδίως αν πρόκειται για μια ανύπαντρη δασκάλα που έχει απωθήσει το όνειρό της για τη ζωγραφική; Μονάχα που υπάρχει ένα μικρό προβληματάκι: η δασκάλα είναι εξοργισμένη – και ποιος θέλει να έχει απέναντί του μια εξοργισμένη γυναίκα; Η Αμερικανίδα συγγραφέας μας παραδίδει ένα μυθιστόρημα-ηφαίστειο – ή μήπως να πω οδοστρωτήρα;

8. Ισαάκ Μπάσεβιτς Σίνγκερ, «Γκίμπελ ο σαλός» (εκδ. Κίχλη)

Έχω κάθε βιβλίο του Σίνγκερ στη βιβλιοθήκη μου. Όταν είμαι καταπονημένος από τη ζωή, πιάνω κάποιο από αυτά και το διαβάζω ξανά. Τώρα έχω στο κομοδίνο μου τον *«Γκίμπελ τον σαλό»*. Είναι μια συλλογή από ιστορίες της πολυνο-εβραϊκής πολιτισμικής παράδοσης που με ταξιδεύουν στον χρόνο και στον τόπο. Υποκλίνομαι στον μεγάλο αυτόν αφηγητή που πήρε το Νόμπελ με το σπαθί του.

Ακολουθούν δύο βιβλία αστυνομικής λογοτεχνίας:

1. Μπέντζαμιν Στίβενσον, «Όλοι στην οικογένειά μου έχουν σκοτώσει κάποιον» (εκδ. Ψυχογιός)

Με αυστραλέζικο χιούμορ (που δεν είναι παρά μετεξέλιξη του βρετανικού), ο συγγραφέας, που είναι και stand up κωμικός, μας παραδίδει μια οικογενειακή σάγκα όπου αναζητείται ο δράστης ενός εγκλήματος που θα μπορούσε να είχε διαπράξει ο κάθε συγγενής. Απολαυστικό.

2. Άντερς ντε λα Μοτ, «Η θυσία της άνοιξης» (εκδ. Κέδρος)

Τι πιο ωραίο ταξίδι από μια Βαλπουργία Νύχτα στην ανοιξιότικη φύση της Σουηδίας, κατά τη διάρκεια μιας παγανιστικής γιορτής; Φτάνει να μην είσαι δεκαεξάχρονο κορίτσι που πέφτει θύμα δολοφονίας. Μερικά χρόνια αργότερα, μια νεαρή γιατρός φτάνει στην περιοχή κι αρχίζει να αναζητά τον δολοφόνο. Πά να διαβάζεται το σούρπουο – που θα έλεγε κι ο Ντίκενς.

Και τέλος, ένας συλλογικός τόμος που αφορά το τελευταίο ελληνικό εθνικό δράμα:

1. «Ελληνες στρατιώτες και Μικρασιατική Καταστροφή» (εκδ. Βιβλιοπωλείον της ΕΣΤΙΑΣ)

Με υπότιτλο *Πτυχές μιας οδυνηρής εμπειρίας*, το βιβλίο παρουσιάζει τη Μικρασιατική Εκστρατεία (και Καταστροφή) μέσα από τεκμήρια αυτοβιογραφικού χαρακτήρα, όπως ημερολόγια, επιστολές, χειρόγραφα, μαρτυρίες στρατιωτών και άλλων αυτοπτών μαρτύρων εκείνης της δραματικής πορείας προς τα βάθη της Ασίας και την αυτοκαταστροφή. Κάποτε πρέπει να μάθουμε την Ιστορία μας.

Αφιέρωμα ΒΙΒΛΙΟ

Τζούλι Σμιθ, Γιατί δε μου το είχε πει κανείς; εκδόσεις Ψυχογιός

Το βιβλίο βασίζεται στην πρωτότυπη ιδέα της Βρετανίδας κλινικής ψυχολόγου Τζούλι Σμιθ να απλουστεύει και να εκλαϊκεύει διδάγματα και τεχνικές της ψυχοθεραπείας, συμπυκνώνοντάς τα σε σύντομες και πρακτικές συμβουλές για να αντιμετωπίζουμε με ανθεκτικότητα τις δυσκολίες που φέρνει στον δρόμο μας η ζωή. Χάρη σε αυτήν καθιερώθηκε ως η δημοφιλέστερη ψυχολόγος στο TikTok. Στις σελίδες του βιβλίου βρίσκουμε έγκυρες και αποτελεσματικές λύσεις για τη διαχείριση του άγχους, την αντιμετώπιση της κριτικής, την καταπολέμηση της κακής διαθεσης, την ενίσχυση της αυτοπεποίθησής μας, την αποδοχή και τη συγχώρεση του εαυτού μας.

Το βιβλίο παρουσιάζει τα επτά βασικά στοιχεία του καθορισμού στόχων και τα 12 βήματα τα οποία χρειάζεται να ακολουθήσετε για να πετύχετε όποιον στόχο επιθυμείτε, με κάθε κεφάλαιο να περιέχει μια σειρά από πρακτικούς τρόπους. Χρησιμοποιήστε τις είκοσι μία στρατηγικές που περιγράφει ο Brian Tracy και, όπως μας προτρέπει, «θα ανακαλύψετε τις δεξιότητές σας, τις αληθινές σας αξίες στη ζωή και τι πραγματικά θέλετε να καταφέρετε στα επόμενα χρόνια, τονώνοντας την αυτοεκτίμησή σας».

Brian Tracy, Στόχοι, εκδόσεις Key Books

Το βιβλίο παρουσιάζει τα επτά βασικά στοιχεία του καθορισμού στόχων και τα 12 βήματα τα οποία χρειάζεται να ακολουθήσετε για να πετύχετε όποιον στόχο επιθυμείτε, με κάθε κεφάλαιο να περιέχει μια σειρά από πρακτικούς τρόπους. Χρησιμοποιήστε τις είκοσι μία στρατηγικές που περιγράφει ο Brian Tracy και, όπως μας προτρέπει, «θα ανακαλύψετε τις δεξιότητές σας, τις αληθινές σας αξίες στη ζωή και τι πραγματικά θέλετε να καταφέρετε στα επόμενα χρόνια, τονώνοντας την αυτοεκτίμησή σας».

Graphic novel

Τάσος Αποστολίδης, Αλέκος Παπαδάτος, Αριστοτέλης, εκδόσεις Ίκαρος

Δύο από τους μεγαλύτερους δημιουργούς κόμικς, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, συνεργάστηκαν σ' αυτό το έργο όπου παρουσιάζεται με μυθοπλασία η ανθρώπινη πλευρά του Σταγειρίτη με τις αδυναμίες, τις απειλές,

τις αυτοεξορίες, τις περιπέτειες που είχε ως Μακεδόνας «μέτοικος» στην Αθήνα, αλλά και τις τιμές που του επιφυλάχθηκαν, όσο ζούσε, για το έργο και την προσωπικότητά του. Παράλληλα αναπτύσσονται οι θεωρίες του μεγάλου φιλοσόφου και όλα τα θέματα με τα οποία αυτός ασχολήθηκε, με απλή γλώσσα και χιούμορ. Το κυρίως σώμα του έργου συνοδεύεται από χάρτες, χρονολόγιο, βιβλιογραφία και συνολική εργογραφία του Αριστοτέλη.

Φ. Σκοτ Φιτζέραλντ, Ο υπέροχος Γκάτσμπυ, εκδόσεις Μίνωας

Ο Υπέροχος Γκάτσμπυ εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1925, αγαπήθηκε από πολλές γενιές αναγνωστών και πλέον παίρνει τη μορφή ενός graphic novel, σε μετάφραση του βραβευμένου Αλέξη Καλοφωλιά. Ο Τζέι Γκάτσμπυ, ο Νικ Κάραγουεϊ, η Ντέιζι Μπιουκάναν και οι υπόλοιποι χαρακτήρες ζωντανεύουν μέσα από τις παραστατικές εικόνες της εικονογράφου Αγία Μόρτον. Την προσαρμογή του κειμένου έχει αναλάβει ο Φρεντ Φόρνταμ, ενώ η Μπλίκ Χάζαρντ, δισέγγονη του Φράνσις Σκοτ Φιτζέραλντ, έγραψε την εισαγωγή σε έντονα προσωπικό ύφος. Αυτή η απόλυτη ιστορία της εποχής της τζαζ ξεχωρίζει ως το μεγαλύτερο επίτευγμα της σταδιοδρομίας του Φιτζέραλντ και συγκαταλέγεται ανάμεσα στα κλασικά έργα της λογοτεχνίας του 20ού αιώνα. Η ιστορία του ζήλτου Γκάτσμπυ με το μυστηριώδες παρελθόν και ο έρωτάς του για την όμορφη Ντέιζι απεικονίζονται με μοναδικό τρόπο σε αυτή την έκδοση, ενώ το QR code του εξωφύλλου επιφυλάσσει στον αναγνώστη μια μουσική έκπληξη.

Scott Lynch, Η Πολιτεία των Κλεφτών, εκδόσεις Anubis

Έχοντας αποτύχει θεαματικά στη μεγαλύτερη ληστεία της καριέρας του, ο Λοκ αργοπεθαίνει από ένα δηλητήριο που κανένας δεν μπορεί να θεραπεύσει. Όμως, την ώρα που το τέλος πλησιάζει, μια μυστηριώδης μάγισσα του προσφέρει μια ευκαιρία που είτε θα τον σώσει είτε θα τον αποτελειώσει μια για πάντα, αρκεί να γίνει πόνι των Δεσμομάγων. Ο Λοκ αρχικά αρνείται, αλλά η απόφασή του ανατρέπεται από την ικεσία του Ζαν και την επανεμφάνιση της Σάμπεθα – που είναι ο έρωτάς της ζωής του, ισάξια σε δεξιότητα και εξυπνάδα, και πλέον η μεγαλύτερη αντίπαλός του. Ενάντια στο μοναδικό του ταίρι τόσο στον έρωτα όσο και στην απάτη, ο Λοκ πρέπει να επιλέξει αν θα πολεμήσει τη Σάμπεθα ή αν θα την προσεταιριστεί. Είναι μια απόφαση από την οποία μπορεί να εξαρτηθεί η ζωή και των δύο. Πρόκειται για το τρίτο βιβλίο της σειράς με ήρωα τον Λοκ Λαμόρα, με τα δύο πρώτα να κυκλοφορούν επίσης από τις εκδόσεις Anubis. **A**

Επιστημονική φαντασία

Harry Turtledove, Worldwar: Εισβολή, Τόμος Α', εκδόσεις Anubis

1942. Από το Περλ Χάρμπορ ως τους δρόμους του Παρισιού

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

Τα γυαλιά μου είναι **Carolina Herrera**

Τα γυαλιά πλίου είναι το απόλυτο must αξεσουάρ κάθε εμφάνισης όλο τον χρόνο. Οπότε, ακόμη και το φθινόπωρο, διαλέγω γυαλιά **Carolina Herrera** που είναι σχεδιασμένα να απογειώνουν το στιλ μου και να εμπνέουν δυναμικότητα. Οι πιο κομψές φόρμες στολίζονται με πέρλες, τα πιο παιχνιδιάρικα σχέδια έχουν διακο-

σμηθεί με τις χαρακτηριστικές ρίγες στον εσωτερικό μεταλλικό πυρήνα ή με έντονα μοτίβα σε όλη την έκταση των βραχιόνων και τα ευκολοφόρετα μοντέλα διαθέτουν διακριτικές ρίγες από σμάλτο σε χρωματικές αντιθέσεις στα πλαϊνά. Κομψά, θηλυκά, διαχρονικά. Φόρα τα με αυτοπεποίθηση.

Look

MISSONI
Croc πλεκτή ζακέτα
με φερμουάρ

GRECIAN CHIC
Μεταξωτό μαντίλι €180

THE BODY SHOP
Απολεπιστικό
σφουγγάρι
σώματος

IKEA
Κάλυμμα μαξιλαριού
50x50 €8,99

ESTÉE LAUDER
Κρέμα ματιών
Advanced Night
Repair Eye
Supercharged Gel
Creme

Μια μαγική βραδιά στην Αρένα της Βερόνας

Η Tezenis διοργάνωσε πριν από λίγες ημέρες ένα φουτουριστικό runaway στην αρένα της Βερόνας μεταφέροντας το κοινό σ' έναν χώρο με φαινομενικά μινιμαλιστική ατμόσφαιρα, καλύπτοντας το νεανικό avant-garde πνεύμα της σύγχρονης εποχής. Μαζί με τους σύγχρονους ήχους και τη ζωντανή ενέργεια, η τεχνολογία ήταν ο πρωταγωνιστής της βραδιάς. Τα λείζερ και τα μηχανοκίνητα φώτα μεταμόρφωσαν τον χώρο σε ένα περιβάλλον που συνεχώς άλλαζε, ενώ ο χώρος «πλημμύρισε» ηλεκτρονικούς τόνους χάρη στους Γάλλους DJs Martin Solveig και Kungs. Η ικανότητα να μεγαλώνεις και να αλλάζεις με βλέμμα προς το μέλλον είναι το μήνυμα που ενσαρκώνουν η μόδα και η μουσική που παρουσιάστηκαν στην επιδείξη μόδας του 2022 «The Sound of Tezenis».

DELUX
Γυαλιά ηλίου Alaia

GUESS
Γυναικείο μάλλινο
καπέλο €70

SKY PREMIUM LIFE
Συμπλήρωμα
διατροφής Elderberry

INTIMISSIMI
Ζακάρ ζακέτα €55,90

CATRICE

Μίνι παλέτα σκιών €4,69

CONVERSE
Δερμάτινα sneakers

THEMOIRE

Τσάντα από οικολογική γούνα €430

YAMAMAY

Σετ γυναικείες πιτζάμες €29,95

Ντύνεται
σαν να της
έχουν πετάξει
τα ρούχα
επάνω της
με την
τσουγκράνα.

-Jonathan Swift,
Άγγλος πολιτικός
& ποιητής
(1667-1745)

ΤΑ ΤΖΑΜΠΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ, ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ, ΒΟΛΤΕΣ
ΟΛΑ ΟΣΑ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΣΟΥ

Παρατήρηση μερικής έκλειψης Ηλίου στο Αστεροσκοπείο Το Κέντρο Επισκεπτών Θησείου του Αστεροσκοπείου Αθηνών, σε συνεργασία με την Αστρονομική Ένωση Σπάρτης «Διόσκουροι», διοργανώνει παρατήρηση ενός ξεχωριστού φαινομένου, της μερικής έκλειψης Ηλίου, στον περιβάλλοντα χώρο του τηλεσκοπίου Δωρίδη, στον λόφο της Πνύκας. Εκεί θα βρίσκονται τοποθετημένα τηλεσκόπια για την παρατήρηση της ηλιακής έκλειψης, ενώ επισκέψιμο για το κοινό θα είναι το τηλεσκόπιο Δωρίδη.

25/10

Το φαινόμενο ξεκινά στις 12.36 & ολοκληρώνεται στις 14.51

Indie Brew Festival Το φεστιβάλ της ομάδας του Impact Hub Athens, με τη συμμετοχή νέων ελληνικών μικροζυθοποιών, street food εστιατορίων, pop up bazaar διαφόρων ελληνικών brands, μουσική και performances. Στη Δημοτική Αγορά της Κυψέλης (Φωκίωνος Νέγρη 42).

22 & 23/10, 17.00-00.00

Κέντρα δημιουργικής μάθησης για παιδιά

Το πρόγραμμα του Δήμου Αθηναίων αφορά παιδιά 6 έως 12 ετών, με στόχο να τα φέρουν σε επαφή με τις τέχνες και την παράδοση και να βοηθήσουν στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων τους. Με τίτλο «Όλοι μαζί για μια ορχήστρα». Κέντρο Δημιουργικής Μάθησης Κάτω Πετραλώνων (Αθηνόδωρου 61, 2103422642).

22/10, 11.00-12.15 & 12.15-13.15

Γιορτή υιοθεσίας αδέσποτων Γνωρίστε από κοντά τα σκυλάκια που φροντίζει ο Φιλοζωικός Σύλλογος Αιγιάλειας «Τα Φιλαράκια» και βρείτε τον νέο καλύτερό σας φίλο! Κουτάβια, μεγαλοκούταβα και ενήλικα σκυλάκια, πιο ήπιας ενέργειας ή πιο δραστήρια, μικρού, μεσαίου ή μεγάλου μεγέθους, όμως όλα με πολλή αγάπη να δώσουν, έρχονται στην Αθήνα, στο παρκο Ελευθερίας για να κερδίσουν μια παντοτινή θέση στην καρδιά και στο σπίτι σου. Η εκδήλωση πραγματοποιείται υπό την αιγίδα του Δήμου Αθηναίων και με την υποστήριξη του Δήμου Αιγιάλειας.

23/10, 11.00-15.00

Βραδιές Όπερας στο Winter Garden Διάσημες άριες και κορμποί ήχοι γεμίζουν το πολυτελές σκηνικό του Winter Garden και δημιουργούν το φόντο για αυτή τη μοναδική εμπειρία. Απόλυτα εναρμονισμένες με την κλασική αίσθηση του ιστορικού ξενοδοχείου Μεγάλη Βρεταννία, οι «Βραδιές Όπερας στο Winter Garden» ξεκινούν με ένα τρίο αποτελούμενο από τον Πέτρο Καρπαθάκη στο πιάνο, σοπράνο την Κάτια Πάσχου και τενόρο τον Ανδρέα Νάστο. Για πληροφορίες: 2103330748.

20/10, 19.30-22.30

Bebefest 2022 Το μοναδικό φεστιβάλ για την εγκυμοσύνη, τη βρεφική και τη νηπιακή ηλικία! Σεμινάρια, «talk to the experts» ιδιωτικές συνεδρίες, παραστάσεις, βιωματικά παιχνίδια και παιδότοποι. Ό,τι χρειάζεστε από βρεφικούς εξοπλισμούς, βρεφικά αξεσουάρ και εγκυμοσύνης θα το βρείτε εκεί με μεγάλες εκπτώσεις μόνο για τις ημέρες του Befest.

Εκθεσιακό Κέντρο Περιστέριου.

22-23/10, 10.00-22.00

BOBBI BROWN
Κραγιόν Luxe
Lipstick,
απόχρωση Pink
Buff €44

CITY GUIDE

Σε ένα ξενοδοχείο της εποχής μας, στον μικρόκοσμο μιας πόλης όπου το ιδιωτικό γίνεται δημόσιο και ο χρόνος παραμονής είναι περιορισμένος, ο Ντον Τζοβάννι ξετυλίγει την ακόλαστη δράση του. Αποπειράται να βιάσει την Ντόννα Άννα και, στην προσπάθειά του να διαφύγει, σκοτώνει τον Διοικητή πατέρα της, ο οποίος επιστρέφει από τον κόσμο των νεκρών προκειμένου να πάρει εκδίκηση. Καθώς ο Ισπανός ευγενής δεν μετανοεί για όσα έχει πράξει, οδηγείται στην κόλαση.

«Ο θάνατος διατρέχει ως ατμόσφαιρα τον Ντον Τζοβάννι» δηλώνει ο πρώην καλλιτεχνικός διευθυντής της Βασιλικής Όπερας της Δανίας, Τζων Φούλτζεϊμς, ο οποίος υπογράφει τη σκηνοθεσία στη νέα διεθνή συμπαραγωγή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. «Γίνεται αναπόφευκτος και μάλιστα επιθυμητός από τον ίδιο, καθώς επιλέγει τον θάνατο, ακόμη και την Κόλαση, από το να απαρνηθεί το ποιος είναι – καθώς η ατομικιστική απειλή της πλήρους, ανεξέλεγκτης ελευθερίας την οποία αυτός αντιπροσωπεύει μπορεί να εξαφανιστεί μόνο με τον θάνατό του. Ο θάνατός του είναι μια έκφραση τάξης που επαναβεβαιώνεται. Όλα τα ίχνη του εξαφανίζονται και η κοινωνία συνεχίζει».

Η περίφημη κωμική όπερα του Μότσαρτ ακούστηκε για πρώτη φορά τέλη Οκτωβρίου του 1787 στην Πράγα, στο Θέατρο των Τάξεων –το σημερινό Θέατρο Τυλ– και μπήκε στο ρεπερτόριο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής στις 30 Μαρτίου 1962 σε μουσική διεύθυνση του Αντίοχου Ευαγγελάτου με τον Κώστα Πασχάλη στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Μετά τη διαδικτυακή πρεμιέρα της στο GNO TV και το ντεμπούτο της μπροστά στο κοινό στη Δανία και πριν ταξιδέψει στη Σουηδία, η νέα συμπαραγωγή της ΕΛΣ με τις Όπερες του Γκαίτεμποργκ και της Κοπεγχάγης ανεβάζει αυλαία και στην Αθήνα. Για πέντε βράδια θα έχουμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε τις περιπέτειες των ηρώων της με τον αναγνωρισμένο αρχιμουσικό Οντρέι Όλος στο πόντιουμ και καταξιωμένους και νεότερους Έλληνες πρωταγωνιστές στη διανομή: τον βαρύτονο Διονύση Σούρμπη στον ομώνυμο ρόλο, τις υψιφώνους Τσέλια Κοστέα (Ντόννα Ελβίρα), Μυρσίνη Μαργαρίτη (Ντόννα Άννα), Μιράντα Μακρυνιώτη (Τσερλίνα), τον τενόρο Βασίλη Καβάγια ως Ντον Οττάβιο, τον βαθύφωνο Πέτρο Μαγουλά στον ρόλο του Διοικητή, τον μπασσοβαρύτονο Γιάννη Γιαννίση ως Λεπορέλλο και τον βαρύτονο Νίκο Κοτενίδη ως Μαζέττο.

«Τα ξενοδοχεία είναι σκηνές στις οποίες ζούμε ζωές απηφώντας τη θνητότητα. Το χάος που δημιουργούμε καθαρίζεται, καμία πράξη δεν έχει συνέπειες και υπάρχουν καθαρά σεντόνια κάθε μέρα» διευκρινίζει ο σκηνοθέτης σχετικά με την επιλογή του χώρου της σκηνικής δράσης. «Είναι μέρη όπου συναντώνται διαφορετικά άτομα και τάξεις, όπου υπάρχει τόσο οικειότητα όσο και ανωνυμία. Αλλά πάνω απ' όλα είναι μέρη από τα οποία μια μέρα πρέπει να κάνουμε check-out. Γι' αυτό, παρακαλούμε να αισθανθείτε σαν στο σπίτι σας, να κάνετε check-in, να παραλάβετε το κλειδί του δωματίου σας, να κλειδώσετε τα τιμαλφή σας και να αφήσετε τον κόσμο έξω». - Ιωάννα Γκομούζα

Ο Ντον Τζοβάννι στη Λυρική Σκηνή

Η περίφημη όπερα του Μότσαρτ με αμιγώς ελληνικό καστ ανεβάζει αυλαία στην αίθουσα Σταύρος Νιάρχος

INFO Ντον Τζοβάννι

Εθνική Λυρική Σκηνή, Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος, ΚΠΙΣΝ 21, 25, 27, 29/10 στις 19:30 & 23 Οκτωβρίου στις 18:30
Προπώληση: Ταμεία ΕΛΣ στο ΚΠΙΣΝ (2130885700, καθημερινά 9.00-21.00) & www.ticketservices.gr

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

15

Θέατρο, χορός, συναυλίες, εκθέσεις. Πολιτιστικές προτάσεις που μας εντριγκάρουν

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

1 Εικαστικό μανιφέστο για την πανδημία

Φιγούρες που αναδύονται μέσα από άχρονα, θολά τοπία κι άλλες που σε ατενίζουν κατά μέτωπο πίσω από πόρτες διάφανες μα σφαλιστές, άνθρωποι μονάχοι μέσα σε δωμάτια σπιτιών φορώντας την προστατευτική στολή των υγειονομικών. Εικόνες και σκέψεις αποτυπωμένες με λάδια στον καμβά, γέννημα του εγκλεισμού που έφερε η πανδημία, παρουσιάζει το *The Manifesto Project - Ένας τόπος διασταυρούμενων εικαστικών πεπρωμένων*. Βγαίνοντας από την απομόνωση των ιδιωτικών «κελιών» τους, ο Γιώργος Αργυρόπουλος, ο οποίος εμπνεύστηκε το εγχείρημα, και ακόμα τέσσερις καλλιτέχνες (Λεοντία Καφφέ, Ιρίνα Κουζμένκο, Ντέπη Παυλίδου και Ντορίτα Πιμπλή) παρήγαγαν εικαστικό έργο σε ένα διατηρητέο κτίριο στον Κεραμεικό για να «ξορκίσουν» το τραύμα που επέφερε αυτή η συνθήκη. Στο πρότζεκτ συμμετέχει με κείμενά του και ο Δημήτρης Γκινωσάκης.

Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα, εγκαίνια 22 Οκτωβρίου (19:00-22:00), μέχρι 27 Οκτωβρίου

2 Κουβεντιάζει ο Ραμώ με τον Μαλεβιζιώτικο;

Όταν το Nederlands Blazers Ensemble συναντά την οικογένεια Ξυλούρη οι μουσικές ταμπέλες πάνε περίπατο και το κοινό βιώνει μια απρόβλεπτη σύμπραξη διαφορετικών πολιτισμών. Μετά την πρώτη τους συνομιλία επί σκηνής πριν από δυο χρόνια στο Άμστερνταμ, η λύρα, το λαούτο, η φωνή και τα κρουστά του Ψαρογιώργη και των παιδιών του Αντώνη, Νίκου και Απολλωνίας Ξυλούρη θα συνυπάρξουν ξανά με το κορυφαίο ολλανδικό σύνολο, που ιδρύθηκε το 1961 και έχει συμπράξει με σπουδαίους μουσικούς, όπως ο Νίκολαους Αρνονκούρ. Όσοι πιστοί προσέλθετε στην αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη ετοιμαστείτε για μια βραδιά που η μουσική αύρα Ψηλορείτη, του Κρητικού και του Λιβυκού Πελάγους θα σταθεί πλάι σε μουσικές του κόσμου, έργα μπαρόκ και μελωδίες από όπερες του Ραμώ εμπνευσμένες από την ελληνική μυθολογία.

Μέγαρο Μουσικής, 26 Οκτωβρίου στις 20:00

6 Διαβάζοντας τη Μικρασιατική Καταστροφή

Πώς αποτυπώθηκε στην πνευματική παραγωγή του Μεσοπολέμου το τραύμα της Καταστροφής του 1922; Αλλά και πώς είδαν οι Τούρκοι λογοτέχνες τον ελληνοτουρκικό πόλεμο της εποχής; Υλικό από τα προσωπικά αρχεία των Ηλία Βενέζη, Γιώργου Θεοδοκά, Στράτη Μυριβίλη και Γιώργου Σεφέρη που απόκεινται στα Αρχεία της Αμερικανικής Σχολής, όπως και σπάνιες εκδόσεις από τις συλλογές της Γενναδειού Βιβλιοθήκης, υπόσχεται η επετειακή έκθεση της Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών στην Αθήνα με αφορμή τη συμπλήρωση εκατό χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Με τίτλο *Το έπος της Ανατολής στη φαντασία των Ελλήνων: Η Μικρασιατική Καταστροφή στη λογοτεχνία του Μεσοπολέμου*, θα μας συστήσει για πρώτη φορά περισσότερα από διακόσια εκθέματα, χειρόγραφα, πρώτες εκδόσεις, αλληλογραφία, φωτογραφίες και άλλα έργα τέχνης στην πτέρυγα «Ι. Μακρυγιάννης». *Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών στην Αθήνα, από τις 20 Οκτωβρίου*

4 Η Suzanne Ciani στον Φάρο

Χάρισε τη φωνή και τους ήχους της στο θρυλικό φλιπεράκι των 80s «Xenon», ενώ σ' εκείνη αποδίδεται και ο χαρακτηριστικός «pop & rou» ήχος των διαφημιστικών της Coca-Cola. Στις μουσικές αποσκευές της εδώ και πέντε δεκαετίες έχει πάνω από 20 άλμπουμ, αμέτρητα έργα για την τηλεόραση, το σινεμά και τη διαφήμιση και πέντε υποψηφιότητες για Grammy. Αυτή την Κυριακή η «πρώτη synth ηρωίδα των ΗΠΑ» ανοίγει τη νέα σειρά συναυλιών με τίτλο «*Microcosmos*» με καλεσμένους σύγχρονους συνθέτες κλασικής μουσικής από τη διεθνή σκηνή στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.

ΚΠΙΣΝ, Φάρος, 23 Οκτωβρίου στις 21.00

5 Ένα σκηνικό παιχνίδι για δύο

Γράφτηκε το 1984 αλλά μιλά και για την εποχή μας, αφού ασχολείται με τη βία κατά των γυναικών. Ο «Παιχνοδοποιός» του χολιγουντιανού ηθοποιού και συγγραφέα Γκάρντνερ ΜακΚέυ κάνει πρεμιέρα αυτή την εβδομάδα σε σκηνοθεσία Αλέξανδρου Κοέν. Η Ραφίκα Σαουίς ντύνεται τον ρόλο της νεοψυχολόγου της αστυνομίας Μωντ Κρίστοφερ, η οποία ζει απομονωμένη στους λόφους του Λος Άντζελες και ασχολείται με την υπόθεση ενός άγνωστου παρανοϊκού άνδρα που ακινητοποιεί τα θύματά του με λοβοτομή μετατρέποντας τα σε άβουλα παντοτινά του παιχνίδια. Ωσπου ένα βράδυ ένας συμπαθής νεαρός (Γιώργης Παρταλίδης) τής χτυπά την πόρτα, ζητώντας βοήθεια...

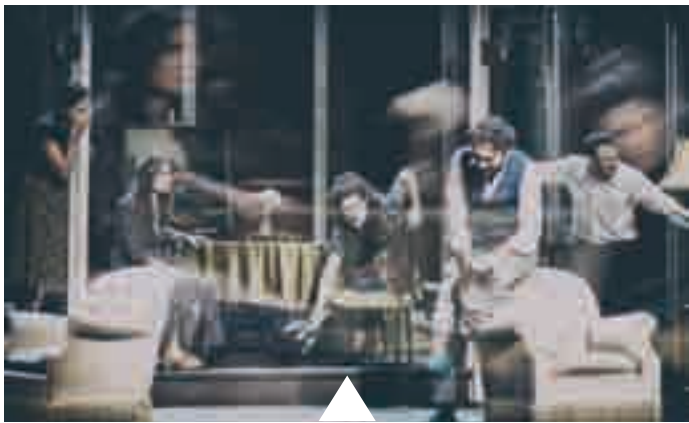
Μικρό Γκλόρια, πρεμιέρα 22 Οκτωβρίου

3 Στο... ατελιέ του Γιάννη Μόραλη

Το τετράδιο με τα σχέδια που έκανε ως δεκάχρονο παιδί αλλά και η carte de visite που χρησιμοποιούσε όταν έπαψε να φιλοτεχνεί πορτρέτα: σπάνια σχέδια από τις δεκαετίες του 1920 και 1930, αλλά και γλυπτά και κεραμικές διακοσμητικές πλάκες: εικονογραφίες βιβλίων, εξώφυλλα δίσκων αλλά και το καβαλέτο, ο πάγκος εργασίας, τα πινέλα και οι παλέτες του ζωγράφου θα εκτεθούν στο αφιέρωμα «Γιάννης Μόραλης. Χώρος ιδιωτικός». Πρώιμες και μεταγενέστερες δημιουργίες, που ανήκουν στην οικογένειά του και οι περισσότερες δεν έχουν εκτεθεί ξανά στην Αθήνα, έρχονται να αναδείξουν τις εικαστικές καταβολές και τη δημιουργική πορεία του, με έμφαση στον άνθρωπο και το εργαστήρι του.

Μουσείο Μπενάκη Ελληνικού Πολιτισμού, 26 Οκτωβρίου 2022 -8 Ιανουαρίου 2023

7 Η Μαρία Ναυπλιώτου ως Φιλουμένα Μαρτουράνο

Ξεκίνησε ως θεατρικό έργο, έγινε ταινία από τον Βιτόριο ντε Σίκα με τη Σοφία Λόρεν και τον Μαρτσέλο Μαστρογιάνι και φέτος η γλυκόπικρη κωμωδία του Εντουάρντο ντε Φιλίππο ζωντανεύει ξανά στη σκηνή υπό τη σκηνοθετική μπαγκέτα του Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλου. Η Μαρία Ναυπλιώτου φορά το κοστούμι της Φιλουμένα Μαρτουράνο, μιας βασανισμένης γυναίκας η οποία ξεκίνησε ως πόρνη και κατέληξε ερωμένη του πλούσιου Ντομένικο Σοριάνο (Μελέτης Ηλίας). Ωριμη πια, του ζητά να την παντρευτεί αποκαλύπτοντάς του ότι έχει τρεις γιους, ένας εκ των οποίων είναι δικός του.

Θέατρο Δημήτρης Χορν, από 26 Οκτωβρίου

8 Ζωντανά στο Κύτταρο

Thee Holy Strangers Ξεκίνησαν στα τέλη του 2013 ως σύμπραξη γνωστών μουσικών, με κίνητρο τα τραγούδια και τις εικόνες της πόλης που ήθελαν να περιγράψουν. Η Φλώρα Ιωαννίδη, ο Αλέξης Καλοφωλιάς (AlexK), ο Κώστας Χρυσόγελος, ο Ανδρέας Λάγιος (Nightstalker) και ο Κλέων Αντωνίου (Mode Plagal) παρουσιάζουν το νέο τους άλμπουμ «Diary Of The Shadow», τραγούδια που μιλάνε για την παраίτηση και την ανθεκτικότητα, το σκοτάδι και το φως, τη θλίψη και την ελπίδα, αντλώντας από το rock'n'roll, τη soul και τη folk.

Κύτταρο Live, 21 Οκτωβρίου στις 22:00

Nostos: αφιέρωμα στους Lynyrd Skynyrd

Είκοσι έξι τραγούδια (κυρίως από τις πέντε πρώτες δισκογραφικές δουλειές) της Southern Rock μπάντας μας επιφυλάσσει η μοναδική αναγνωρισμένη Lynyrd Skynyrd Tribute Band στην Ελλάδα. Σαρανταπέντε χρόνια μετά το αεροπορικό δυστύχημα και την κυκλοφορία του «Street Survivors» ένα μεγάλο ζωντανό αφιέρωμα στο συγκρότημα από το Τζάκσονβιλ με διάσημα κομμάτια τους: «Sweet home Alabama», «Free bird», «Give me back my Bullets», «That's Smell».

Κύτταρο Live, 22 Οκτωβρίου στις 21:30

9 Το νέο θεατρικό του Γιώργου Καπουτζίδα

Σε ένα δυστοπικό μέλλον οι άνθρωποι ζουν κάτω από την επιφάνεια της γης, προσπαθώντας να επιβιώσουν από τις παρενέργειες των επιπόλαιων επιλογών που έκαναν επί δεκαετίες. Να το σκηνικό για το «42497», το νέο έργο του Γιώργου Καπουτζίδα που ανεβάζει αυλαία στο θέατρο Ήβη μετά την πρώτη του συγγραφική απόπειρα με το «Όποιος θέλει να χωρίσει... να σηκώσει το χέρι του!». Στη διανομή οι Δημήτρης Γκοτσόπουλος, Κατιάνα Μπαλανίκα, Μιχάλης Συριόπουλος, Γιούλη Τσαγκαράκη.

Θέατρο ΗΒΗ, από 21 Οκτωβρίου

ΜΗΝ ΤΟ ΣΑΣΕΙΣ

10 Ο «κήπος» του Μανώλη Μπαμπούση

Φωτογράφος, εικαστικός, αρχιτέκτονας και ομότιμος καθηγητής της ΑΣΚΤ, το 2011 οργάνωσε τη μετατροπή του χώρου στάθμευσης της Σχολής σε κήπο. Τώρα με μία εγκατάσταση μεταφέρει το «πάρκινγκ» στον εκθεσιακό χώρο «Ν. Κεσσανλής», σε μια έκθεση που παράλληλα μας ξεναγεί σε επιμέρους επεισόδια της καλλιτεχνικής διαδρομής του. Από το βίντεο και τις φωτογραφίες του 1973, όταν συμμετείχε σε μία δράση στο ψυχιατρείο της Volterra-Ιταλία, και σχέδια του 1975 από τη διπλωματική του στην αρχιτεκτονική με τα οποία πρότεινε αντί της ανέγερσης ενός νέου ψυχιατρείου την κατεδάφιση του έως την πρόσφατη φωτογραφική σειρά με τίτλο «θέα». Για πρώτη φορά εκθέτει τα μεγάλα «σχέδια ψηφιδωτά» και μία νέα εγκατάσταση, ένα παιχνίδι συγκρούσεων μεταξύ αρχιτεκτονικής και φύσης με νέες και παλιότερες φωτογραφίες.

Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, 24 Οκτωβρίου - 8 Δεκεμβρίου

11 «Μια άλλη θήβα» στον Νέο Κόσμο

Πίσω απ' το ψηλό συρματόπλεγμα στο προαύλιο μιας φυλακής, ένας συγγραφέας επισκέπτεται έναν 21χρονο ισοβίτη σκοπεύοντας να γράψει ένα έργο με επίκεντρο την πατροκτονία. Το έγκλημα και η τιμωρία, η αγάπη και τα όρια της δικαιοσύνης βρίσκονται στο επίκεντρο του θεατρικού του Γαλλο-ουρουγουανού συγγραφέα Σέρχιο Μπλάνκο που ανεβάζει ο Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος με τον θάνο Λέκκα και τον Δημήτρη Καπουράνη. Με αναφορές που ξεκινούν από την αρχαιτική πατροκτονία που διέπραξε ο Οιδίποδας και φτάνουν ως το μπάσκετ, οι συναντήσεις τους θα σηματοδέξουν τη ζωή του νέου άνδρα αλλά και θα δοκιμάσουν τις βεβαιότητες του μεγαλύτερου.

Θέατρο του Νέου Κόσμου, πρεμιέρα: 20 Οκτωβρίου

12 Όταν η τέχνη συναντά την ψυχανάλυση

Από τις ολόφωτες σάλες του τη δεκαετία του 1960 πέρασαν ο Σαγκάλ, ο Καμί και σύσσωμη η παρέα της Γενιάς του '30 (ο Ελύτης, ο Σεφέρης, ο Γκάκας, ο Εμπειρίκος, ο Τσαρούχης κ.ά.) αφήνοντας το ίχνος τους σε έργα τέχνης, εικόνες, αντικείμενα και επιστολές. Πώς αφογκράζεται, λοιπόν, σήμερα την ατμόσφαιρα της εποχής στο σπίτι-μουσείο των Κατακουζηνών μια σύγχρονη εικαστικός; Η Χριστίνα Μήτρεντσε μπαίνει στην οικία του ψυχιάτρου-νευρολόγου Άγγελου και της συζύγου του Λητώς, συνομιλεί με το αρχείο και τα έργα της συλλογής τους και μέσα από γλυπτά, σχέδια, μεταξοτυπίες, υφαντά και βίντεο εστιάζει με την έκθεση «Super-ego» σε ζητήματα σημαντικά τόσο για την ψυχανάλυση όσο και για την ίδια την τέχνη: μετάφραση, μεταμόρφωση, χρονικότητα, ασυνείδητο, μεταφορά, όνειρα και φαντασία.

Οικία Κατακουζηνού, εγκαίνια 20 Οκτωβρίου (18:00-21:00), έως 19 Νοεμβρίου

13 Σινεμά Made in Italy

Άρωμα Ιταλίας στη Λαϊδα! Δώδεκα νέες ταινίες από τη γείτονα, μυθοπλασίας αλλά και τεκμηρίωσης, από τα μεγαλύτερα διεθνή φεστιβάλ και με σημαντικά βραβεία στις αποσκευές τους, φέρνει το 2ο σχετικό αφιέρωμα από την Ταινιοθήκη, τη «Cinecittà», την πολιτιστική πρωτοβουλία της Πρεσβείας της Ιταλίας Tempio Forte και το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο Αθηνών. Πολλές από αυτές κάνουν εδώ την ελληνική ή την αθηναϊκή πρεμιέρα τους, οι μισές αποτελούν το ντεμπούτο των δημιουργών τους, ενώ το πρόγραμμα περιλαμβάνει ακόμα τη θρυλική «Περιπέτεια» του Μικελάντζελο Αντονιόνι, την «Ξηρασία» του Πάολο Βιρτζί με τη Μόνικα Μπελούτσι και τον Σίλβιο Ορλάντο και τα νέα φιλμ του 91χρονου Πάολο Ταβιάνι («Leonora adio») και του Μάρκο Μπελόκιο («Marx can't wait»).

Ταινιοθήκη της Ελλάδος, 21-27 Οκτωβρίου

14 Hume Assine και Resonoot στην Αβραμιώτου

Δύο ονόματα από την εγχώρια σκηνή σε μια βραδιά ηλεκτρική. Το project του Hume Assine ακούγεται σαν να παίζουν συνθεσάιζερ, samples και φωνητικά μαζί με ντραμς, πιάνο και έγχορδα. Αυτή τη φορά θα πειραματιστεί και με τους ήχους της ηλεκτρικής κιθάρας, με τον Απόστολο Μπουλέ (10 Code) στις χορδές. Μελωδικές ambient noise στιγμές και indie electronic κομμάτια με spoken word συνδυάζονται με post κιθάρες και vocoders. Οι live εμφανίσεις του Resonoot υποσχονται αυτοσχεδιασμούς και ενίοτε προσκλήσεις στο κοινό να συμμετέχει διαδραστικά μέσα στα κομμάτια στη σκηνή!

six d.o.g.s, 21 Οκτωβρίου στις 21:00

15 Η Ελένη Σκότη ανεβάζει τον «Γάμο» του Μάριο Ποντίκα

Από τους ανανεωτές της νεοελληνικής δραματουργίας, αποτύπωσε στα κείμενά του με ενάργεια τις παθογένειες μιας κοινωνίας, ρίχνοντας φως σε ένα δραματουργικό σύμπαν σκοτεινό και νατουραλιστικό. Ένα μήνα μετά τον θάνατο του Μάριο Ποντίκα, ο «Γάμος» του ανεβαίνει από την ομάδα Νάμα ξετυλίγοντας τη διαδρομή μιας νεαρής κοπέλας που βιάζεται, τους αλληπάλληλους «βιασμούς» της από την οικογένεια, την κοινωνία και τους εκπροσώπους της δικαιοσύνης αλλά και την άρνησή της να παντρευτεί τον βιαστή της.

Επί Κολωνών, πρεμιέρα 20 Οκτωβρίου

ΑΘΗΝΑ έχεις γλύκα

Όταν η λιγούρα χτυπάει την πόρτα, υπάρχουν δύο δρόμοι: είτε να κάνεις πως δεν ακούς είτε να ανοίξεις διάπλατα. Και μια που η πρώτη επιλογή είναι αδύνατη, όλοι ξέρουμε ότι θα καταφύγεις στη δεύτερη. Για κάτι τέτοιες στιγμές, αυτή η πόλη στέκεται δίπλα μας, αποκαλύπτοντας σε κάθε στενό της και από μία ζαχαρένια γωνιά. Ολοστρόγγυλοι λουκουμάδες, καραμελένιες πάστες, μιλφείγ που φτιάχνονται μπροστά στα μάτια σου και παγωτά που βάζουν κάτω όλα τα gelato της Ρώμης. Να κεράσω;

Φωτό: ΑΛΚΗΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ

Γλυκιές γεύσεις στο τραπέζι σου!

Αποκλειστικά στα LIDL

FAVORINA
Λέπκουχεν
γεμιστό σε σχήμα
καρδιάς ποικιλία

Κάθε συσκ. 300 g

1,99€

1 kg = 6,63€

[lidl-hellas.gr](https://www.lidl-hellas.gr)

ΛΟΥΚΟΥΜΑΝΙΑ

Οι λουκουμάδες αλλιώς!

Αν δεν μπορείς να αντισταθείς σε κανένα ολοστρόγγυλο, αφράτο λουκουμαδάκι, κι αν η καρδιά σου χτυπάει λίγο πιο δυνατά όταν βρίσκεις τον τέλειο λουκουμά, τότε το Loukoumania φτιάχτηκε για εσένα. Εδώ, η ζύμη των λουκουμάδων παρασκευάζεται κάθε μέρα ακολουθώντας κατά γράμμα μια παλιά, μυστική συνταγή, που την κάνει απόλυτα μοναδική. Το αποτέλεσμα είναι αφράτοι λουκουμάδες, τραγανοί απ' έξω αλλά ζουμεροί στο εσωτερικό τους, που περιχύνονται (ή γεμίζονται!) με ό,τι λικουδιά μπορείς να φανταστείς. Από τις γλυκές εκδοχές προτείνουμε τους κλασικούς λουκουμάδες με μέλι, κανέλα και καρύδι, τους λουκουμάδες προφιτερόλ (!) και Lila Pause, ενώ, αν είσαι του αλμυρού, τότε πρέπει οπωσδήποτε να δοκιμάσεις τους κολασμέ-

νους λουκουμάδες με cheddar και μπέικον (αναστεναγμός...). Υπάρχει ακόμη μία λουκουμαδοέκπληξη, το Louksilaki! Πρόκειται για ένα ξυλάκι με 7 λουκουμάδες που γεμίζονται με τη γέμιση της επιλογής σου για να σε ακολουθούν παντού στις βόλτες σου. Εκτός από λουκουμάδες θα βρεις ακόμα ζεστά και αφράτα βαφλάκια, όπως και θεϊκό παγωτό (το οποίο εννοείται ότι μπορείς να συνδυάσεις με τους λουκουμάδες σου και να γίνει χαμός!). Να πούμε επίσης πως η ζύμη για τους λουκουμάδες είναι vegan (συνεπώς και νηστίσιμη) και το Loukoumania έχει δημιουργήσει αρκετές 100% vegan και ωστόσο εξίσου κολασμένες προτάσεις, όπως vegan λουκουμάδες μπουγάτσα ή Banana! Όλοι αυτοί οι επικοί λουκουμάδες έρχονται και σίτί σου μέσω efood, Wolt και BOX.

📍 Καραϊσκάκη 63, Χαϊδάρη, 2105818918

www.loukoumania.gr [f loukoumaniahaidari](#) [@loukoumania_haidari](#)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ DOLCE VITA

ΑΛΧΗΜΙΣΤΗΣ

CAFÉ PATISSERIE
Ακαταμάχητα γλυκά στη σκιά της Ακρόπολης

Απέναντι από το Μουσείο της Ακρόπολης, η μυρωδιά από το φρεσκοψημένο γαλακτομπούρεκο θα σε εκπλήξει ευχάριστα και θα σε οδηγήσει στον Αλχημιστή, μια πατισερί όπου μπορείς να απολαύσεις κολασμένα γλυκά αλλά και τέλειες ποιότητας καφέ. Το γλυκοπωλείο είναι δημοφιλές για τη ζουμερή και γεμάτη αρώματα πορτοκαλόπιτά του, που οι επισκέπτες έρχονται και ξανάρχονται για να την απολαύσουν, για το απόλυτο εκμέκ κανταΐρι με αφράτη κρέμα,

αλλά και για το τσιζκέικ βύσσινο. Δικό μας αγαπημένο που το προτείνουμε ανεπιφύλακτα είναι η lemon pie με βελουδίνη κρέμα λεμονιού και τραγανό μπισκότο. Εκτός από αυτά, θα βρείτε μεγάλη ποικιλία σε τάρτες και κέικ, που μπορείτε να συνοδεύσετε με φρεσκοκομμένο καφέ και ζεστή σοκολάτα. Όλα αυτά με υψηλής ποιότητας πρώτες ύλες, που παρασκευάζονται καθημερινά στα εργαστήριά τους, με το προσωπικό να σας εξυπηρετεί με ευγένεια και χαμόγελο.

📍 Χατζηνρήστου 8, Αθήνα, 6937065490

www.alchemist.com.gr [f Αλχημιστής-alchemist cafe patisserie](#)

[@alchemist.cafe.patisserie](#)

ΕΣΚΙΜΩ

Εκπληκτικό παγωτό και πεντανόστιμα γλυκά από τα πιο έμπειρα χέρια

Στα δυτικά της Αθήνας, η ιστορία του παγωτού έχει τη δική του μεγάλη ιστορία η οποία καθορίστηκε από το αγαπημένο μας ζαχαροπλαστείο Εσκιμώ. Το κατάστημα Εσκιμώ άνοιξε για πρώτη φορά τις πόρτες του το 1977 και από τότε μας προσφέρει όχι μόνο εξαιρετικό παγωτό, αλλά και πολλά άλλα πεντανόστιμα γλυκά. Η εμπειρία του Εσκιμώ στο χώρο της ζαχαροπλαστικής είναι μεγάλη, αφού η ιστορία του μας ταξιδεύει πολύ πίσω στον χρόνο. Ο Αργύρης Δοξάκης το μακρινό 1934, παίρνοντας έμπνευση από την Κωνσταντινούπολη, τον τόπο καταγωγής του, αποφάσισε να δημιουργήσει το πρώτο του εργαστήριο στην Καβάλα. Είχε πάθος με τη ζαχαροπλαστική και ιδιαίτερα με την παρασκευή παγωτών.

Η εμπειρία του ιδρυτή του πέρασε από γενιά σε γενιά και σήμερα το αγαπημένο μας Εσκιμώ έχει τη θέση του ανάμεσα στα

καλύτερα ζαχαροπλαστεία της Αθήνας. Τα καταστήματα του Εσκιμώ βρίσκονται στο Αιγάλεω, στο Παγκράτι και στην Καλλιθέα, δηλαδή σε τρία από τα πιο πολυσύχναστα σημεία της πόλης, ενώ η έδρα της παραγωγής των παγωτών και των γλυκών βρίσκεται στον Σκαραμαγκά. Από εκεί μπορείτε να προμηθευτείτε θείο παγωτό και μαζί φοβερά γλυκά, τα οποία παρασκευάζονται με μεράκι αλλά και τις πιο σύγχρονες τεχνικές. Οι κλασικές ή οι special επιλογές παγωτών, τα sorbet και τα parfait ξεχωρίζουν για τη γεύση και την ποιότητά τους, ενώ η ποικιλία των γλυκών περιλαμβάνει ατομικά, οικογενειακά, μέχρι και συσκευασίες για επαγγελματίες (...ή για παθιασμένους γλυκατζήδες). Γι' αυτό να ξέρεις: αν περάσεις μπροστά από το ζαχαροπλαστείο Εσκιμώ και δεν σταματήσεις να πάρεις μια μπάλα από το μοναδικό παρφέ σοκολάτας, έχεις κάνει μεγάλο λάθος...

📍 **Αιγάλεω:** Θηβών 309, 2105615320 / **Παγκράτι:** Υμηττού 82, 2107567360 /

Καλλιθέα: Ελευθέριου Βενιζέλου 162, 2109512800

www.eskimoice.gr 📱 **Εσκιμώ Παγωτά-Γλυκά** 📷 [eskimo_icecream_sweets](https://www.instagram.com/eskimo_icecream_sweets)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **DOLCE VITA**

SOLO GELATO

Χειροποίητο παγωτό και γλυκό στη γειτονιά του Χαλανδρίου

Το κυπελλάκι, ξέχειλο με παγωτό, μοσχοβολάει σοκολάτα. Παίρνω μια κουταλιά, η βελούδινη gianduja πλημμυρίζει το στόμα, η γεύση της με αναγκάζει να κλείσω τα μάτια για να την απολαύσω όσο το δυνατόν περισσότερο, πριν τελειώσει. Σκέφτομαι πως έχω χρόνια να φάω τόσο καλό παγωτό, αν έχω ξαναφάει ποτέ. Το Solo Gelato, βλέπετε, έχει τα μυστικά του: είναι τα υλικά του. Το παγωτό εδώ είναι αυστηρά χειροποίητο και παρασκευάζεται μόνο με ολόφρεσκο γάλα και φρούτα, χωρίς έτοιμα μείγματα ή βελτιωτικά γεύσης. Καθημερινά θα

βρεις πολλές γεύσεις, που αξίζει να ανακαλύψεις μία προς μία. Δική μας αγαπημένη είναι η τριπλή σοκολάτα από μονοποικιλιακές κουβερτούρες, η (φοβερή!) gianduja, η αλμυρή καραμέλα, η κρέμα Solo Gelato αμύγδαλα και amaretto, και φυσικά το καϊμάκι – πιθανότατα είναι το καλύτερο της Αθήνας. Εκτός από παγωτό, υπάρχουν και εξίσου υπέροχα γλυκά: μπισκότα που ταιριάζουν υπέροχα με τον καφέ που επίσης προσφέρει το Solo Gelato, πάστες, γαλλικό προφιτερόλ, αλλά και ατομικά muffin ή κέικ που είναι ό,τι πρέπει για πρωινό.

📍 **Ανδρέα Παπανδρέου 44, Χαλάνδρι, 2106813622**

📱 **sologelato.gr** 📷 [@solo_gelato](https://www.instagram.com/solo_gelato)

ΑΡΓΥΡΩ GELATERIA

Το κρεποχωνάκι του Πειραιά είναι η απόλυτη φθινοπωρινή απόλαυση

«I licked it so it's mine» γράφει η κόκκινη νεοεισγραφία που αποτελεί το απόλυτο insta spot στο ανοιχτού τύπου εργαστήριο «Αργυρώ Gelateria». Cute διακόσμηση, μοντέρνος χώρος, «γευστικά» καδράκια και παντού αυθεντικό ιταλικό gelato φτιαγμένο από 100% φρέσκο γάλα με αγνά υλικά. Τόσο στο Πασαλιμάνι, όσο και στα σκαλάκια στο Μικρολίμανο θα απολαύσεις χειροποίητο παγωτό βουτηγμένο στο ξεροψημένο κρεποχωνάκι που αποτελεί την απόλυτη φθινοπωρινή απόλαυση. Παγωτό μωσαϊκό, White bueno, με κρέμα φράουλα και τραγανή σοκολάτα ή αν θέλετε kiss, Ferrero, κλασικές γεύσεις όπως φιστίκι, φουντούκι, βανίλια Μαδαγασκάρης, παρφέ, σορμπέ, αλλά και γεύσεις

που απευθύνονται σε βίγκαν μπορείς να τις δοκιμάσεις σε χωνάκι, κυπελλάκι και βάφλα (αλλά και σε pancakes, μπουκιτσες ή συνοδευτικό σε γλυκό). Εκτός από τα καταπληκτικά παγωτά στην Αργυρώ Gelateria θα βρεις αρκετές ακόμα νόστιμες προτάσεις. Χειροποίητα γλυκά όπως red velvet, lemon pie, pancake tower with chocolate, τραγανό χειροποίητο φύλλο millefeuille μαζί με βελούδινη κρέμα, banoffee με λαχταριστή καραμέλα, μιλφρέιγ, προφιτερόλ, carrot cake, σουφλέ σοκολάτας, καθώς και γλυκά που συνήθιζαν να τρώνε παλιά στα ζαχαροπλαστεία τις Κυριακές, όπως το μοναδικό παγωτό Σικάγο και το αξέχαστο μπανάνα σπλιτ. Όσα κι αν δοκιμάσεις το σίγουρο είναι ότι οι λιχουδιές αυτές θα σε ξετρελάνουν.

📍 Επιδάουρου 13, Μικρολίμανο (στα σκαλάκια), 2104136298

Αγγέλου Μεταξά 7-9, Πασαλιμάνι, 210 4111212

📱 & 📷 @Αργυρώ Gelateria

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **DOLCE VITA**

ΜΑΡΕΓΚΑ ΑΠΟ ΣΠΙΤΙ

Ονειρεμένη πάβλοβα και φαγητά για τις μικρές και μεγάλες στιγμές μας!

Στο αγαπημένο στέκι της οδού Σκουφά 56 απολαμβάνουμε την πιο αέρινη πάβλοβα της Αθήνας. Θέλει μεράκι και γνώση η μαρέγκα: να γίνει αφράτη, να παραμείνει ροδαλή, να τραγανίσει ελάχιστα. Στη Μαρέγκα από Σπίτι γνωρίζουν καλά την τέχνη της σωστής μαρέγκας: έτσι γίνονται πάβλοβες γεμάτες με φρέσκιες φράουλες, ρόδια, φρούτα του δάσους αλλά και κάστανο, σοκολάτα, μόκα και κρέμα λεμονιού να θυμίζουν την τουτού της περιφημης μπαλαρίνας Άννα Πάβλοβα. Δεν σταματούν ποτέ να δημιουργούν η Μπόνια και η Βίκυ: μαρέγκα με στέβια, μακαρόν, τιραμισού,

μπαβαρουάζ, κέικ ναπολεόνε, μπανόφι αλλά και σπιτικά φαγητά, μπισκότα, σοκολατάκια. Εκεί, στο φαρδύ πεζοδρόμιο μπορούμε να απολαύσουμε τις λιχουδιές τους μαζί με καφέ. Μπορούμε, βεβαίως, να παραγγείλουμε για το σπίτι, για το πάρτι, για τον γάμο και τη βάπτιση: από τα κεράσματα μέχρι τις λεμονάδες και γευστικό finger food. Ούτως ή άλλως, τα πάντα είναι φτιαγμένα με αγάπη στο εργαστήριο τους στο Χαλάνδρι. Έτσι εξασφαλίζεται η φρεσκάδα του πιο αέρινου γλυκού και η απόλαυση των σπιτικών φαγητών για τις μικρές και μεγάλες χαρές της ζωής μας!

📍 Κολωνάκι, Σκουφά 56, 2103388827 / Χαλάνδρι, Λεωφόρος Πεντέλης, 2114210764, www.marega.gr 📱 marengaapospiti 📷 @marengaapospiti

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ ΡΟΔΟΝ

Τέτοιο προφιτερόλ
δεν έχεις ξαναδοκιμάσει!

Μια υπέροχη γλυκιά ιστορία 50 χρόνων έκλεισε φέτος το Ζαχαροπλαστείο Ρόδον. Η οικογενειακή αυτή επιχείρηση ξεκίνησε από τον παππού τον Μάκη, συνεχίστηκε με τον μπαμπά Κώστα και τον συνεταιρό του τον Μάρκο και, πλέον, έχει περάσει στα χέρια της τρίτης γενιάς, της Χριστίνας και του Γιάννη Μαρούσα, οι οποίοι συνεχίζουν με την ίδια αγάπη και μεράκι την παράδοση. Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι άνθρωποι απ' όλη την Αθήνα συρρέουν στο Ρόδον για να απολαύσουν το διάσημο προφιτερόλ τους, που όμοιό του σίγουρα δεν έχετε δοκιμάσει ξανά. Δεν θα σας πούμε τα μυστικά της συνταγής, κρατήστε μόνο ότι η σοκολάτα με βάση το κακάο βράζει για δυόμισι ώρες, παίρνοντας μια απαλή, ανάλαφρη γεύση, πριν ταιριάξει τέλεια με

τα γαλλικά σουδάκια με σαντιγί!

Τι άλλο ετοιμάζουν οι άνθρωποι του Ρόδον καθημερινά στο εργαστήριό τους; Εκλεκτές καριόκες, οι οποίες είναι μιζ με σοκολάτα γάλακτος, υγείας και ξηρούς καρπούς, φοβερές πάστες, σαν το αξεπέραστο ποντικάκι, που είναι σοκολάτα σεράνο, βουτηγμένη σε γκανάζ σοκολάτας, πεντανόστιμες πάστες καραμέλα και αμυγδάλου, φημισμένα μιλφείγ, ενώ δεν λείπουν και τα γλυκά του κιλού, κοκάκια, εκλεράκια, χιονούλες, που φτιάχνονται με κρέμα και καρύδα.

Να θυμάστε ότι οι ευγενέστατοι άνθρωποι του Ρόδον μπορούν να ετοιμάσουν αξέχαστες τούρτες για τα γενέθλιά σας ή για τον γάμο σας – για βαφτίσια επιλέξτε τα μικρά προφιτερολάκια, οι καλεσμένοι σας θα σας ευγνωμονούν! Και delivery μέσω e-Food.

📍 Αυλώνος 42, Σεπόλια, 2105123495 📞 [zacharoplasteiorodon](https://www.zacharoplasteiorodon.gr)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **DOLCE VITA**

CREPALAND

Αυτή την κρέπα
θα τη λατρεύσεις!

Γλυκές, αλμυρές, κρέπες ολικής για τους fitness, κρέπες με παγωτό, όλες τους αγαπημένες και η καθεμία τους ξεχωριστή! Φτιαγμένες με το πιο γευστικό, φρέσκο και τραγανό φύλλο που έχετε δοκιμάσει ποτέ, τα καταστήματα Crepaland είναι ο αληθινός παράδεισος της κρέπας. Διαλέξτε από τις υπέροχες προτάσεις του καταλόγου ή κλείστε τα μάτια, φανταστείτε την κρέπα των ονείρων σας και σε λίγη ώρα θα βρίσκεστε λαχταριστή μπροστά σας!

Φυσικά, τίποτα δεν είναι τυχαίο, καθώς οι άνθρωποι των καταστημάτων Crepaland έχουν μια τεράστια εμπει-

ρία, την οποία παντρεύουν με τη δημιουργικότητά τους και τις άριστες πρώτες ύλες. Άλλωστε, η Crepaland άνοιξε το πρώτο της κατάστημα στην Κεφαλονιά το 1998 και σήμερα με 15 καταστήματα στην Ελλάδα, ένα να ετοιμάζεται στο Παγκράτι και 6 ακόμη στην Κύπρο, συμπεριλαμβάνεται στις μεγαλύτερες και πιο φημισμένες αλυσίδες πώλησης κρέπας στην Ευρώπη.

Extra tip: Εκτός από κρέπες, στα Crepaland θα απολαύσετε βάφλες και το αγαπημένο πλέον wafflino, pancakes, club sandwich, burgers και φυσικά εκλεκτούς καφέδες.

www.crepaland.gr 📞 [@crepalandgreece](https://www.crepalandgreece.com) 📷 [@crepalandgreece](https://www.crepalandgreece.com)

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ ΚΑΓΓΕΛΗΣ

Πιστό στις γλυκές μοναδικές
απολαύσεις από το 1982

Η γεύση συναντά την παράδοση στο εμβληματικό Ζαχαροπλαστείο Καγγέλης. Το κλασικό αυτό Ζαχαροπλαστείο άνοιξε το 1982 στην περιοχή του Ζωγράφου και για μεγάλο χρονικό διάστημα βρισκόταν στην ομώνυμη πλατεία, η οποία, μάλιστα, πήρε το όνομά της από το Ζαχαροπλαστείο και όχι το αντίστροφο. Πλέον, έχει μεταφερθεί λίγο πιο πάνω, όμως οι περισσότεροι γνωρίζουν την ιστορία του. Πρόκειται για έναν όμορφο χώρο που προσελκύει τον κόσμο για τα φρέσκα και γευστικά του προϊόντα, την ποιότητα των υλικών, όπως επίσης και την προσεγμένη καθαριότητα που έχει βραβευθεί πολλές φορές. Για πάνω από τέσσερις δεκαετίες, το Ζαχαροπλαστείο Καγγέλης μένει πιστό στις παραδοσιακές γεύσεις, ωστόσο τολμά και ακολουθεί τις νέες γευστικές τάσεις εκπληκώνοντας πάντα γλυκά τους πελάτες. Έτσι, ο επισκέπτης βρίσκει μπροστά σε μια μεγάλη ποικιλία: λαχταριστά σιροπιαστά, γλυκά του κιλού, βουτήματα, τούρ-

τες, μικρές λικουδιές: εκλέρ, κοκ, σουδάκια και πάστες με πιο αγαπημένη την cheesecake. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι εκεί θα βρούμε τα καλύτερα μακαρόν στην πόλη και σίγουρα θα απολαύσουμε τον καλοφτιαγμένο καφέ του. Να θυμάστε ότι αυτή την εποχή γίνεται παραγωγή μεγάλης ποικιλίας από χειροποίητα σοκολατάκια που πρέπει οπωσδήποτε να τα δοκιμάσετε, ενώ όσον αφορά τις επερχόμενες γιορτές των Χριστουγέννων, το Ζαχαροπλαστείο ετοιμάζεται ξανά για την ξεχωριστή βασιλόπιτα, τα αφράτα τσουρέκια από αγνά υλικά, τα μελομακάρονα και τους κουραμπιέδες που θα στολίσουν τα γιορτινά τραπέζια και θα γλυκάνουν τον ουρανίσκο μας. Τέλος, οι μοναδικές γεύσεις μπορεί να συνοδεύσουν και τις πιο όμορφες στιγμές της ζωής μας. Τα εκλεκτά προϊόντα του Ζαχαροπλαστείου Καγγέλης θα εκπλήξουν ευχάριστα τους καλεσμένους μας στις γιορτές, τα γενέθλια, τον γάμο, τη βάπτισμα και άλλες εκδηλώσεις.

Χλόης 37 & Λεωφόρος Κουσίδη Γρηγορίου 30, Ζωγράφου, 2107756729

www.kaggelis.com [Facebook](#) Ζαχαροπλαστείο Καγγέλης [Instagram](#) @zaxaroplasteioKaggelis

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **DOLCE VITA**

ΜΕΛΙΣΤΑΛΑΚΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

Ολόφρεσκα, χειροποίητα
γλυκά του ονείρου

Είναι τόσο κομψό που μοιάζει με γαλλική boutique. Μόνο που αντί για ρούχα ή παπούτσια στις απαστράπτουσες βιτρίνες του φυλάει του κόσμου τα γλυκά... Και τι γλυκά! Η Αγγελίνα Μαρτίνου αφού σπούδασε την τέχνη της Ζαχαροπλαστικής στη Le Monde, αποφάσισε να ανοίξει τη δική της Ζαχαρένια γωνιά το 2004. Εδώ, τα γλυκά δημιουργούνται καθημερινά από την αρχή, χωρίς τη βοήθεια έτοιμων μειγμάτων παρά μόνο με αγνά, φρέσκα υλικά. Μπορείς, μάλιστα, να χαζέψεις τη διαδικασία παραγωγής από το ανοικτό εργαστήριο, ενώ δεν είναι λίγα τα γλυκά που δημιουργούνται επί τόπου, μπροστά στα μάτια σου. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι το ζακουστό μιλφέιγ με κρέμα ή σοκολάτα (και στην παγωτένια εκδοχή

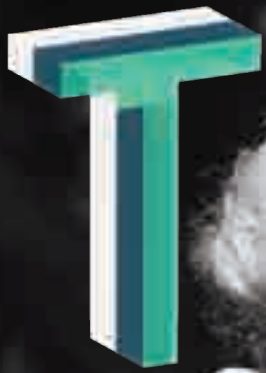
του με καραμελωμένο φουντούκι και τρίμμα καραμέλας) που φτιάχνεται τη στιγμή της παραγγελίας σου! Εκτός από το μιλφέιγ, πρέπει οπωσδήποτε να δοκιμάσεις το κολασμένο γαλακτομπούρεκο... Σχεδόν πάντα θα το βρεις καυτό, με μια πλούσια κρέμα από φρέσκο βούτυρο γάλακτος, χειροποίητο φύλλο και το τέλειο σιρόπι. Κι ακόμα θα ανακαλύψεις πολλά σοκολατάκια (must είναι τα τρουφάκια) και πάστες, γαλλικά μακαρόν, μπακλαβαδάκια που μοσχοβολούν βούτυρο, γλυκά χωρίς ζάχαρη και παγωτό επίσης δικής τους παραγωγής. Αν πάλι, ψάχνεις την τούρτα των ονείρων σου, αρκεί να την παραγγείλεις μία εβδομάδα πριν, και η Αγγελίνα θα τη φτιάξει για εσένα, πάντα μελιστάλακτα, όπως άλλωστε φτιάχνει το κάθε τι.

Πειραιώς 67, Πειραιάς, 210 4810091 - Ώρες λειτουργίας: καθημερινά 08.00-22.00

www.melistalakto.gr [Facebook](#) zaxaroplasteiomelistalakto [Instagram](#) @zaxaroplasteiomelistalakto

Και delivery μέσω efood, Wolt και BOX

ΤΕΧΝΗ

ΠΡΟΤΖΕΚΤΟΡΑΣ
Της VILLY CALLIGA

@ANTITONIKOYPAKOU

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΙΔΗΣ

«Μοίρα μου ήταν και παραμένει η αιώνια επιστροφή»

Μια συζήτηση για την τέχνη και την ποίηση

Με σπουδές στη Ζωγραφική, στη Νωπογραφία, στην Ιστορία Τέχνης, στη Ρυθμολογία και στην Παιδαγωγική-Ψυχολογία στην ΑΣΚΤ, δεκατέσσερις ατομικές εκθέσεις, συμμετοχές σε περισσότερες από εβδομήντα ομαδικές σε Ελλάδα και εξωτερικό, τρεις ποιητικές συλλογές και μία συλλογή δοκιμιακών πεζογραφημάτων, ο Χρήστος Μαρκίδης δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις. Βαθιά ποιητικός και απροκάλυπτα ειλικρινής, μέσα από το έργο του ακουμπά με γενναιότητα τις βαθύτερες πηγές της ανθρωπίνης ύπαρξης, ξεδιπλώνει χωρίς αναστολές την αδυναμία της απέναντι στο ανέφικτο αποκαλύπτοντας μας οδυνηρές μα διαχρονικές αλήθειες. Με τον Χρήστο Μαρκίδη συζητήσαμε με αφορμή την τελευταία του έκθεση με τίτλο «Η οντολογία της ρευστότητας», όπου παρουσιάστηκαν 32 επιλεγμένα έργα του, της τελευταίας δεκαετίας.

Παρόλο που δεν σταματήσατε ποτέ να ζωγραφίζετε, μετρήσαμε δεκαπέντε χρόνια απουσία σας από εκθέσεις. Μια προσωπική κρίση, στο γύρισμα του αιώνα, με οδήγησε να στραφώ στην προσωπική ενδοσκόπηση με διαφορετικούς όρους. Διέθετα σημειώσεις σε τετράδια από τα 25 μου, ήμουν πλέον 45 χρόνων και το γράψιμο μού προσφέρθηκε ως υπαρξιακό καταφύγιο - ένας νέος πόλος δημιουργικότητας είχε ήδη ανοίξει. Στη ζωγραφική δεν ήθελα επ' ουδενί να επαναλαμβάνομαι, η γραφή μου άνοιξε διαστάσεις άγνωστες έως τότε: δοκιμακό πεζογράφημα στην αρχή, μεταφορική αφήγηση (πεζο-ποιήματα) στη συνέχεια και αργότερα δοκιμές σε ελεύθερο στίχο. Δεν εγκατέλειψα όμως ποτέ απόλυτα τη ζωγραφική. Απαρνήθηκα το τεφρό χρώμα, σχεδιάζοντας κατά καιρούς με σκληρά υλικά. Το κάρβουνο, το μολύβι και το παστέλ στάθηκαν έκτοτε τα υλικά της ζωγραφικής μου. Και το μελάνι, κατά τον κινεζικό τρόπο. Το σχέδιο, δηλαδή, ως πρωτογενής και αυτόνομη εικαστική οντότητα.

«Μνήμοιρα». Μια λέξη που εσείς δημιουργήσατε. Τι θέλατε να εκφράσετε με αυτή τη λέξη που καμία από τις ήδη υπάρχουσες δεν κατάφερνε να το κάνει; Μνήμοιρα ή μνημοίρα είναι μια σύνθετη λέξη που καταργεί τον χρόνο. Δημιούργησα και δύο κύρια ονόματα, όπως το Ώρψη και το Ελάτιος. Κυρίως όμως προσπάθησα να συνδυάσω τη λόγια με τη δημοτική παράδοση, το βίωμα με το όνειρο, την καθ' ημάς μεταφυσική παράδοση με τον υπερρεαλισμό του ασυνειδήτου σε ολιστικό κύκλο. Και παρότι κινούμαι φιλοσοφικά άλλοτε στον κυκλικό, άλλοτε στον εσχατολογικό χρόνο, στην ποίηση υπερίσχυσε ο κυκλικός. Πιστεύω βαθιά ότι δίχως μνήμη δεν υπάρχει παρόν μήτε μέλλον, μοίρα μου ήταν και παραμένει η αιώνια επιστροφή. Οι δυο αντιθετικές έννοιες, λοιπόν, στην προσωπική μου μυθολογία ταυτίζονται.

Έχουν χαρακτηρίσει τη ζωγραφική σας «ανθρωποκεντρική». Προσωπικά, εισπράττω από τα έργα σας μια αίσθηση απουσίας, σαν να μην είναι αυτό που βλέπουμε ολόκληρη η ανθρωπινή μορφή. Σπαράγματα της ανθρωπίνης μορφής διέτρεχαν πάντοτε τα έργα μου. Η ολοκληρωμένη ανθρωπινή μορφή (η οποία έφτασε, κατά τη γνώμη μου, στο απόγειό της στην αρχαία ελληνική γλυπτική και την Παλαιολόγεια αναγέννηση), ανατράπηκε οριστικά και δίκαια από τον επαναστατικό μοντερνισμό, ο οποίος συνέτριψε τη δυτικοευρωπαϊκή ακαδημαϊκή αντίληψη αναβαπτίζοντας την τέχνη στις αρχαϊκές πηγές της Ανατολής και της Αφρικής. Καθάρισε στιγμιαία το βλέμμα, αλλά ταυτόχρονα ανοίχτηκε ο ασκός του Αιόλου στην αποδόμηση του μεταμοντερνισμού, ο οποίος άδειαζε σταδιακά την ύπαρξη από κάθε προηγούμενο υπαρξιακό νόημα. Στα έργα μου η μορφή είναι εντέχνως ανολοκλήρωτη πατώντας όμως γερά σε κλασικές βάσεις. Ποτέ δεν με ενδιέφερε η αφαίρεση πέρα από ένα όριο,

ούτε, βεβαίως, και η ρεαλιστική αναπαράσταση.

Θα επανέλθω στην ποίηση με έναν στίχο σας: «Η βούληση από το συμβάν έτη φωτός απέχει». Σε τι αναφέρεστε; Έρωτας και θάνατος θα μας ξεπερνούν εις το διηνεκές. Φαντασιώσεις, παραφρολογολογία και όνειρα θερινής νυχτός αποτελούν οι ψευδαισθήσεις της παντοδυναμίας. Υπάρχουν δραματικές εμπειρίες στο πέρασμα των αιώνων, που έπρεπε να μας είχαν κάνει σοφότερους. Στον συγκεκριμένο στίχο αναφέρομαι στις διαφορετικές δυνάμεις της Φύσης. Χρειάζεται να παρατεθεί ολόκληρο το ποίημα για να γίνει κατανοητό το απόσπασμα: «Ξύπνησα με βροχή/ κρατούσα λείε στα χέρια μου/ ένα μεγάλο αίνιγμα φαίο ακίνητο/ ωσάν τον ουρανό που αντίκρισα/ ανοίγοντας με βιάση τα παραθυρόφυλλα. Δύο εικοσιτετράωρα ο Θεός/ καταδέχτηκε να συνωμοτήσει στο νόημα/ εκείνο των σαράντα ημερών, το μέγα./ Μα τα φαινόμενα ως είθισται απατούν/μέχρι το ποίημα να τραφεί/ ήλιος ανέτειλε χλωμός, δεν συμφωνεί η φύσις./ Η βούληση από το συμβάν έτη φωτός απέχει». Εδώ η Φύση ξεπερνά τον Θεό. Σε όλη μου την εργασία, εικαστική και ποιητική, παλεύει η ύλη με το πνεύμα. Αυτό ακριβώς ορίζει και την έννοια του Τραγικού.

Θα έλεγα ότι η ζωγραφική σας έχει ποίηση και η γραφή σας τη διεισδυτικότητα της ματιάς ενός ζωγράφου. Μάλλον έτσι είναι όπως το λέτε. Παραμένω ο ίδιος άνθρωπος με διαφορετικά εργαλεία, η ποιητική δεν άλλαξε, μεταμορφώθηκε. Η ζωγραφική μου είχε ανέκαθεν δύο θέματα, την μοναχική ανθρωπινή φιγούρα και τη νεκρή φύση. Η γραφή, και εδώ βρίσκεται το παράδοξο, μου άνοιξε πεδία ελευθερίας απροσδόκητα. Συνομίλησα με νεκρούς και ζωντανούς, άνοιξαν προς στιγμήν οι πύλες του Άδη, διέτρεξα κορυφογραμμές, πλήρωσα το αντίτιμο με εκστάσεις αλλά και ολοκληρωτικό πένθος. Διήμεσο, εν τέλει, αισθάνομαι ότι υπήρξα, εγγόνι των μεγάλων ποιητών του μοντερνισμού και παιδί της καθ' ημάς γενιάς του Μεσοπολέμου, απόγονος των αρχαίων Τραγικών, των Μυστικών της Ορθοδοξίας, των Σούφι, της απω-ανατολίτικης σοφίας του Λάο Τσε. Και, βεβαίως, του Αντρέι Ταρκόφσκι.

Εκτός από τη ζωγραφική, τη συγγραφή και την ποίηση, έχετε ασχοληθεί με τη φωτογραφία και την εικονογράφηση. Αγαπώντας το βιβλίο, αγάπησα και την εικονογράφησή του. Φιλοτέχνησα αρκετά εξώφυλλα και προμετωπίδες σημαντικών συγγραφέων και ποιητών, από τον Θουκυδίδη, τον Ακάθιστο Ύμνο, τα Εγκώμια του Επιταφίου, την Κασσιανή ως τον Καβάφη, τον Γκάσο, τη Δημουλά, τον Δάλλα, τον Βαγενά, τον Μπράβο. Ασχολήθηκα πυρετικά με την μαυροάσπρη φωτογραφία για ένα διάστημα, προς χάριν της φόρμας, που με απασχολεί διαχρονικά, και κατ' ουσίαν αποτελεί ανάγκη για τη σύνθεση του φωτός και του σκότους, της ύπαρξης και της ανυπαρξίας. Συμπληρωματικές είναι όλες μου οι προσπάθειες είτε στον εικαστικό είτε στον γραπτό λόγο.

Πρόσφατα παρουσιάσατε το βιβλίο των στοχαστικών δοκιμών σας «Κατάματα», σε 3η συμπληρωμένη έκδοση. Τι θα ακολουθήσει; Το «Κατάματα» κυκλοφόρησε το 2005 από τις Εκδόσεις Γαβριηλίδης (η 2η έκδοση έγινε στον ίδιο οίκο το 2014). Η παρούσα, 3η έκδοση στον Αρμό περιέχει 54 συνολικά κείμενα για τον την τέχνη και τον πολιτισμό και ταυτόχρονα στέκεται κριτικά στο κυρίαρχο ρεύμα της εποχής. Όσον αφορά στο τελευταίο ερώτημά σας, κάθε φορά που κλείνει ένας κύκλος μετεωρίζομαι στο κενό, ποτέ δεν έβλεπα ψυχαναγκαστικά την δημιουργική εργασία, επομένως δεν γνωρίζω τι πρόκειται να ακολουθήσει. Αν υπάρξουν ευνοϊκές συγκυρίες, ίσως μια αναδρομική έκθεση με ταυτόχρονη συγκεντρωτική έκδοση των ποιημάτων μου. **Α**

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Απόφαση φυγής (DECISION TO LIVE) ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Παρκ Τσαν-γουκ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Παρκ Χάε-ιλ, Τανγκ Γουέι, ΓκοΚιούνγκ-Πιο

Ένας 60χρονος ανώτερος υπάλληλος στο νοτιοκορεατικό Υπουργείο Μετανάστευσης βρίσκεται νεκρός, και οι υποψίες στρέφονται προς τη νεαρή, κινεζικής καταγωγής, σύζυγό του. Ο αστυνομικός ντετέκτιβ που αναλαμβάνει την υπόθεση γοητεύεται από την αινιγματική νεαρή χήρα (την οποία παρακολουθεί κρυφά έξω από το σπίτι της) και κάνει ό,τι μπορεί για να κλείσει γρήγορα την υπόθεση.

JUST THE FACTS

Απόφαση φυγής (***½)
Το απαράμιλλο σινεμά του Παρκ Τσαν-γουκ

Black Adam (--)
Ο Ντουέιν Τζόνσον σκίζει τις αφίσες των ηρώων της DC

ΕΟ (---)
Καμιά τύχη για τον Πολωνό Μπαλταζάρ

Πα την Κίρα (---)
Ο κύκλος του οργανωμένου εγκλήματος

Tad: Η Σμαραγδένια

Πλάκα (--)
Κάντο όπως ο Ιντιάνα Τζόουνς

Η Μεγάλη Πόλη (-)
Η ασημένια Άρκτος του Σατιαζίτ Ρέι

Η ερωτική επιθυμία (με στιλ αλά Γουόνγκ Καρ Γουάι) για τη βασική ύποπτη και οι ενοχές που νιώθει ο παντρεμένος αστυνομικός είναι η κεντρική φόρμουλα για τον δημιουργό του «Old boy», ώστε να διηγηθεί μια πρωτότυπη και αντισυμβατική ερωτική ιστορία. Το φιλμ χωρίζεται σε δύο μέρη που έχουν αντίθετες αφετηρίες. Ίσως και να μπορούσαμε να μιλήσουμε για δύο διαφορετικές ιστορίες. Αφού στην πρώτη ιστορία που διαδραματίζεται στο πολύβουο Μπουσάν, ο ανήσυχος μπάτσος τρέχει με ενθουσιασμό μπαρουτοκαπνισμένου εφήβου όταν η ύποπτη τον προσκαλεί στο σπίτι της, ενώ στη δεύτερη, που ξεδιπλώνεται σε μια παραθαλάσσια μικρή πόλη η οποία σκεπάζεται μονίμως από ομίχλη, ένας εκκεντρικός έρωτας με ισχυρή ψυχολογική βάση φέρνει στον νου το σινεμά του Χίτοκοκ. Όλα ξεκινούν με τον περίεργο θάνατο που φέρνει κοντά μια γυναίκα κι έναν άντρα που φαινομενικά δεν τους ενώνει τίποτα. Εκείνη είναι μια ξένη που βρίσκεται χαμένη μέσα στη δίνη

μιας αλλόκοτης πραγματικότητας (ο παππούς της είχε πολεμήσει στον πόλεμο της Μαντζουρίας, γεγονός που θεωρητικά της εξασφαλίζει κάποια προνόμια) όπου η λύσσα για επιβίωση συναντά την ανάγκη εξομολόγησης. Εκείνος δεν ασφυκτιά ακριβώς αλλά νιώθει εγκλωβισμένος σε έναν γάμο που δεν του προσφέρει τίποτα πλέον. Η παιχνιδιάρικη διάθεση του Παρκ Τσαν-γουκ να καταγράψει τους χτύπους της καρδιάς τους με όχημα μια ίντριγκα αστυνομικού μυστηρίου όπου η παραπλάνηση είναι ο κινητήριο μοχλός, αποδεικνύεται απόλυτα εύστοχη. Η διάσταση μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας, η οδύνη της απώλειας του αντικείμενου του πόθου και οι απαντήσεις που δεν έρχονται ποτέ εύκολα ή αναίμακτα στα βασικά ερωτήματα (τελικά η Σέο-ρέι χρησιμοποιεί τον Χέι-τζουν για να κερδίσει την «αθωότητά» της;) κάνουν την «Απόφαση φυγής» μια πραγματικά σπουδαία και απολαυστική ταινία που απέσπασε δικαίως το Βραβείο Σκηνοθεσίας στο τελευταίο Φεστιβάλ των Καννών.

ΑΚΟΜΗ

To animation «**Tad: Η Σμαραγδένια Πλάκα**» (*Tad the Lost Explorer and the Emerald Tablet*) (") του Ενρίκε Γκάτο έχει ως θέμα τις περιπέτειες του αρχαιολόγου Ταντ που τον οδηγούν από την Αίγυπτο στο Λούβρο και απευθύνονται κυρίως σε παιδιά μικρής ηλικίας (πάραιτα κάποια αστεία θα διασκεδάσουν και τους ενήλικες συνοδούς τους). Η ταινία θα βγει στις αίθουσες μεταγλωττισμένη στα ελληνικά. »»» Η «**Μεγάλη Πόλη**» (*Mahanagar*) του Σατιαζίτ Ρέι αφορά την ιστορία μιας χειραφετημένης γυναίκας στην Καλκούτα της δεκαετίας του '60 και τιμήθηκε με την Ασημένια Άρκτο στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου το 1964.

ΑΔΙΑΦΟΡΗ *
ΜΕΤΡΙΑ **
ΚΑΛΗ ***
ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ ****
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ *****

New old boy

«Για την Κιάρα»

«Black Adam»

«ΕΟ»

Για την Κιάρα (A CHIARA) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χονάς Καρπινιάνο **ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:** Σουάμι Ροτόλο, Κλαούντιο Ροτόλο, Γκρέτσια Ροτόλο, Καρμέλα Φούμο

Η 15χρονη Κιάρα γιορτάζει με την οικογένειά της τα 18α γενέθλια της μεγαλύτερης αδελφής της. Το ίδιο βράδυ βλέπει για τελευταία φορά τον πατέρα της και την επόμενη μέρα μαθαίνει ότι ο εκείνος είναι καταζητούμενος από την αστυνομία ως μέλος της Ντραγκέντα.

Μια καθηλωτική ματιά για τη δράση της ιταλικής μαφιόζικης οργάνωσης, μακριά από κάθε ίχνος εξιδανίκευσης, δοσμένη μέσα από την αγωνιώδη προσπάθεια της Κιάρα να πάρει τις κατάλληλες απαντήσεις γύρω από το ποιος πραγματικά ήταν ο πατέρας της. Με την κάμερα σχεδόν κολλημένη στην αποφασισμένη έφηβη, ο ταλαντούχος Ιταλός σκηνοθέτης των «Mediterranea» και «A Ciambra» κλιμακώνει υποδειγματικά και άκρως ρεαλιστικά το δράμα της νεαρής –καταπληκτική η ερασιτέχνης ηθοποιός Σουάμι Ροτόλο στον βασικό ρόλο, ενώ τον πατέρα και την αδελφή της υποδύονται τα πραγματικά μέλη της οικογένειάς της– μοιράζοντας τον προβληματισμό του μεταξύ δύο μοτίβων. Της σκιαγράφησης ενός δυνατού πορτρέτου ενηλικίωσης και γυναικείας χειραφέτησης, από τη μία πλευρά, και της διατύπωσης καθοριστικών ηθικών διλημάτων γύρω από τη δράση, τους μηχανισμούς λειτουργίας και, κυρίως, της κληρονομιάς της Μαφίας στις νεότερες γενιές, από την άλλη.

Black Adam **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ζομ Κολέτ-Σέρα **ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:** Ντουέιν Τζόνσον, Πιρς Μπρόσαν, Άλντις Χοτζ, Νόα Σεντινέο, Βαϊόλα Ντέιβις

Πριν από 5.000 χρόνια, στο αρχαίο Κάντακ, ένας σκλάβος αποκτά θεϊκές δυνάμεις τις οποίες όμως χρησιμοποιεί για εκδίκηση, με συνέπεια να οδηγηθεί σε αιώνια φυλάκιση από τους πρώην ευεργέτες του. Η απελευθέρωσή του στο σήμερα θα τον φέρει αντιμέτωπο με νέες δοκιμασίες που σχετίζονται με τη σύγχρονη σκλαβιά της γενετικής του.

Η προσπάθεια της DC να περάσει σε πεδία δράσης νέων υπερηρώων απεικονίζεται όχι μόνο στο ανέβασμα κατηγορίας ενός αντιήρωα χωρίς σημαντικές περγαμνές, όπως είναι ο «Άνταμ με τα μαύρα ρούχα», αλλά και στην προφανή προετοιμασία μιας σειράς spin off από χαρακτήρες της ομάδας της Κοινωνίας της Δικαιοσύνης (βλέπε την ιστορία της Σάικλον η οποία απήχθη στα 15 της από σαλεμένο επιστήμονα) που λογικά θα έχουν ακόμη μεγαλύτερο ενδιαφέρον από τον πρώην σκλάβο με την υπεράνθρωπη δύναμη. Αρκετά πειστική η μορφή του βλοσυρού Ντουέιν Τζόνσον ως «Black Adam», κάπως κουραστική η καταιγιστική δράση (που θα αγγίξει μάλλον τους έφηβους φαν του κόμικ), περιορισμένες οι κωμικές πινελιές του σεναρίου που προσδοτούν ένα ανάλαφρο υφάκι στην αφήγηση και πιασάρικη η ανατροπή λίγο πριν από το φινάλε που προσδίδει έναν πιο δραματικό τόνο πάνω στην ιστορία.

ΕΟ ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γέρτζι Σκολιμόφσκι **ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:** Σάντρα Ντζριμάσκα, Λορέντζο Ζούρζολο, Ματέους Κοζιούκεβιτς, Ιζαμπέλ Ιπέρ

Η ζωή μέσα από το καθηλωτικό βλέμμα ενός ανήμπορου γαϊδαράκου που είτε έχει την τύχη να βρεθεί στον δρόμο ευαίσθητων, φιλόζωνων ανθρώπων, είτε την ατυχία να πέσει θύμα της θηριωδίας κάποιων ανθρωπίνων τεράτων.

Ο Σκολιμόφσκι τοποθετεί στο κέντρο του κάδρου του έναν αφοπλιστικό και αμίλητο (συνήθως) τετράποδο πρωταγωνιστή και αποτίνει φόρο τιμής σε μια μεγάλη στιγμή της έβδομης τέχνης, το «Στην τύχη ο Μπαλταζάρ» του Ρομπέρ Μπρεσόν. Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ Καννών του 2022 για το συγκινητικό φιλμ του Πολωνού σκηνοθέτη ο οποίος συνδέει το φιξιόν ντοκιμαντέρ και την ποιητική καταγραφή της καθημερινότητας, προκειμένου να αφηγηθεί μια συγκλονιστική οδύσσεια. Η διεισδυτική και αποφασιστική κάμερα του Πολωνού στρέφεται κατά της ανθρωπίνης θηριωδίας με τρόπο που δεν επιδέχεται ενστάσεις και ταυτόχρονα λειτουργεί ως αντικειμενικός παρατηρητής μιας σύγχρονης Ευρώπης που βρίσκεται σε απόλυτη παρακμή σε όλα τα επίπεδα, όπως διαφαίνεται κι από τις διαφορετικές εμπειρίες που βιώνει το στωικό τετράποδο.

«Νάρκωση»

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης Έξι φιλμ για τα μάτια σας μόνο

Αποκλειστικό: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΜΑΚΗΣ

Η αντίστροφη μέτρηση για την έναρξη του 63ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στις 3 Νοεμβρίου έχει αρχίσει και εμείς σας προσφέρουμε μια πρώτη γεύση από 6 φιλμ της φετινής διοργάνωσης που αναμένεται να συζητηθούν.

Σε δύο βδομάδες η Θεσσαλονίκη φοράει τα καλά της και μας καλεί σε ένα κινηματογραφικό φεστιβάλ βγαλμένο από παλιές και αγαπημένες εποχές. Κι αν οι ταινίες έναρξης (ο νέος Σπίλμπεργκ με το οσκαρικό «*The Fabelmans*») και λήξης (το «*Κορσές*» της Μαρί Κρόιτσερ με τη Βίκι Κρίης της «Αόρατης κλωστής» στον ρόλο της αυτοκράτειρας Σίσσυ) είναι ήδη γνωστές, έξι ταινίες που προβάλλονται στο Διεθνές Διαγωνιστικό και στους Ανοιχτούς Ορίζοντες αναμένεται να κλέψουν την προτίμηση του κοινού και σας τις παρουσιάζουμε σε... πρώτη δημοσίευση.

Η «**Νάρκωση**» (*Narcosis*) του Ολλανδού Μαρτίν ντε Πονγκ περιγράφει την ιστορία μιας δεμένης οικογένειας που κλονίζεται όταν ο πατέρας χάνεται αναπάντεχα. Καταβεβλημένη η μητέρα αποφεύγει να αντιμετωπίσει το γεγονός πως ο σύζυγός της είναι νεκρός, ενώ τα νεαρά παιδιά της παγιδεύονται στο πλαίσιο της αναζήτησης απαντήσεων. Η ηρωίδα δεν έχει άλλη επιλογή, πέρα από το να αντιμετωπίσει την απώλεια με τον δικό της τρόπο, ώστε να μπορέσει να κάνει ένα νέο ξεκίνημα στη ζωή της.

Το φιλμ «**Τρίτος Παγκόσμιος**» (*World War III*) του Χουμάν Σεγιεντίαπό το Ιράν (από τους πιο πολυμήχανους δημιουργούς του νέου ιρανικού κινηματογράφου) αφηγείται την ιστορία του Σακίμ, ενός άστεγου μεροκαματιάρη που βλέπει το εργοτάξιο όπου

εργάζεται να μετατρέπεται από τη μια μέρα στην άλλη στο σκηνικό μιας ταινίας για τις φρικαλεότητες που διέπραξε ο Χίτλερ κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Κόντρα σε όλες τις πιθανότητες του δίνεται ένας μικρός ρόλος, ένα σπίτι και μια ευκαιρία να γίνει κάποιος. Αλλά παρόλο που η ταινία υποτίθεται πως αποτελεί δριμεία κριτική των δικτατορικών καθεστώτων, οι ίδιοι οι σκηνοθέτες μετατρέπονται σε δυνάστες που θα έκαναν τα πάντα για να πετύχουν τους στόχους τους. Ένα πολυεπίπεδο, αναστοχαστικό σχόλιο για τα όρια της κυριότητας, της κυριαρχίας αλλά και της τέχνης.

Η αυστριακή ταινία «**Βέρα**» των Tizza Covi και Rainer Frimmel απεικονίζει την ιστορία μιας γυναίκας που ζει στη σκιά του πατέρα της. Η Βέρα, κουρασμένη από την επιφανειακή ζωή της προνομιούχου τάξης της, δημιουργεί μια στενή σχέση με ένα 8χρονο παιδί (και τον πατέρα του) των προαστίων, το οποίο τραυματίζεται σε ένα τροχαίο. Γρήγορα συνειδητοποιεί όμως ότι και σε αυτόν τον ξένο κόσμο συνεχίζει να αποτελεί ένα όργανο για τους άλλους.

Η νοτιοκορεάτικη ταινία «**Το όνομά της ήταν Σοχί**» (*Next Sohee*) της Τζούλι Πουνγκ έχει ηρωίδα την Που-τζιν, μια ευφυή και διακριτική ντετέκτιβ, που αναλαμβάνει την έρευνα για τον θάνατο μιας μαθήτριας λυκείου, την οποία γνώριζε από τα μαθήματα

χορού που παρακολουθούσαν κι οι δύο. Ένα εφιαλτικό ταξίδι ξεκινά για την ντετέκτιβ σε μια συναρπαστική ταινία για την οικονομικοπολιτική κρίση, την αστική μοναξιά και τον αφιλόξενο σύγχρονο κόσμο, που απέσπασε θετικότερες εντυπώσεις στο πρόσφατο φεστιβάλ του Μόντρεαλ.

Οι «**Χειρότεροι**» των Γάλλων Λιζ Ακοκά και Ρομάν Γκερ μάς μεταφέρουν στη συνοικία Cité Picasso, στα προάστια της Βουλώνης στη βόρεια Γαλλία, που αναστατώνεται από τα προγραμματισμένα γυρίσματα μιας ταινίας. Μετά από οντισιόν, τέσσερις έφηβοι επιλέγονται για να πρωταγωνιστήσουν στην ταινία. Όμως όλη η γειτονιά αναρωτιέται: γιατί άραγε διάλεξαν τους χειρότερους; Μεταμφιεσμένο στη φόρμα της ταινίας-μέσα-στην ταινία, αυτό το λεπταίσθητο, πανέξυπνο δράμα σχολιάζει υπόγεια τον όλο και πιο έντονο «κινηματογραφικό τουρισμό στις παραγκουπόλεις», κρατώντας απέναντί μας έναν καθρέφτη που αποκαλύπτει το διπλό και αληθινό πρόσωπο της κοινωνίας μας.

Τέλος, το επίσης γαλλικό «**The Mountain**» του Τομά Σαλβαντόρ France αφηγείται την περιπέτεια του Πιέρ, ενός παριζιάνου μηχανικού ο οποίος πηγαίνει στις Άλπεις για δουλειά και εκεί γνωρίζει μια γοητευτική σεφ, τη Λεά, που θα τον οδηγήσει σε ζόρικες καταστάσεις και κρίσιμα για το μέλλον της ζωής του διλήμματα.

«Το όνομά της ήταν Σοχί»

«Βέρα»

«Τρίτος Παγκόσμιος»

Bruce Springsteen: Στη Soul Αδελφές μου, στη Soul!

Ακούω μέσα στο κεφάλι μου πολλές και αντικρουόμενες φωνές: μία λέει ότι ο **Springsteen** είναι αυτή τη στιγμή ο μεγαλύτερος εν ζωή καλλιτέχνης στον κόσμο της μουσικής, μία άλλη ότι έχει καβαλήσει μια μανιέρα τόσο στη μουσική όσο και στην εικόνα του και πορεύεται εκ του ασφαλούς, μια τρίτη υποστηρίζει ότι κάθε δίσκος του είναι σπουδαίο γεγονός και μια τέταρτη ότι και soul να τραγουδήσει, πάλι rock θα του βγει. Έχοντας ακούσει για την ώρα μόνο το *“Do I Love You (Indeed I Do)”*, προφανώς θα ήταν πολύ πρόωρο να μιλήσω για ολόκληρο το *“Only The Strong Survive”*, που πρόκειται να κυκλοφορήσει στις 11 Νοεμβρίου. Φαίνεται πάντως ότι πρόκειται για το πρώτο από μια σειρά από albums με διασκευές που ετοιμάζει το Αφεντικό, διασκευές που πιθανότατα θα πιάσουν όψεις του αμερικάνικου songbook. Ο ίδιος λέει: «*Ηθελα να κάνω έναν δίσκο, όπου μόνο θα τραγουδάω. Και τι καλύτερο υπάρχει για να δουλέψει κανείς από το αμερικάνικο songbook της δεκαετίας του '60 και του '70; Μου έδωσαν έμπνευση, μουσικοί όπως οι Levi Stubbs, David Ruffin, Jimmy Ruffin, the Iceman Jerry Butler, Diana Ross, Dobie Gray, και Scott Walker. Προσπάθησα να τους φερθώ τίμια, τόσο σ' εκείνους, όσο και στους σπουδαίους τραγουδοποιούς που δημιούργησαν αυτά τα θεϊκά τραγούδια. Ο στόχος μου είναι να μεταδώσω στο σύγχρονο ακροατήριο την ομορφιά και τη χαρά που ένιωσα, όταν τα πρωτάκουσα κι εγώ*». Κι ενώ λοιπόν στην αρχή η πικαρισμένη φωνακλάδικη παραγωγή του *“Do I Love You (Indeed I Do)”* με ενοχλεί απίστευτα, κατανοώ αυτό που κάνει ο Boss:

Αν δεν φέρει όλα τα όργανα μπροστά, αν δεν τερματίσει τη φωνή κι αν δεν ξύνουν μερικές συχνότητες, το «σύγχρονο ακροατήριο» το πολύ-πολύ να νομίζει ότι απλά ζουζουνίζει τριγύρω του μισή διμοιρία κουνουπιών. Κοινώς, μια τρύπα στο νερό το εγχείρημα! Τώρα, αν επισκεπτόμενο κάποιες από τις αυθεντικές εκτελέσεις, το «σύγχρονο ακροατήριο» απογοητεύει, κακό του κεφαλιού του. Δεν είμαι σίγουρος ότι με πείθει η οπτική του Bruce αλλά ας μη βγάλουμε ακόμη τελικό συμπέρασμα, ας περιμένουμε το album κι ας τα πούμε ξανά, όταν θα κυκλοφορήσει...

► Ναι, υπάρχουν μερικοί δίσκοι με τους οποίους από εμάς μεγαλώσαμε και δεν ήταν –ας πούμε– το *“Made In Japan”* ή το *“Dark Side Of The Moon”* ή το *“IV”* των Zeppelin. Ο **Jim Croce** έπαιζε μια απαλή made in Los Angeles folk, που αγαπήσαμε επειδή απαρτιζόταν από μεγάλα τραγούδια. Ο Croce έφυγε μόλις στα 30 του όταν έπεσε το αεροπλάνο που τον μετέφερε από σταθμό σε σταθμό της περιοδείας του, κάπου στη Louisiana. Είχε κυκλοφορήσει πέντε δίσκους μέχρι τότε, με καλύτερο το *“You Don't Mess Around With Jim”* του 1972. Ο δίσκος επανακυκλοφορεί στα τέλη του Νοέμβρη με την ευκαιρία της συμπλήρωσε πενήντα χρόνων από την ημέρα της πρώτης κυκλοφορίας του.

► Αν και το καλοκαίρι πέρασε, για κάποιον ακατανόητο λόγο έχω φάει κόλλημα με τη reggae. Ανάμεσα στα πολλά ενδιαφέροντα που σκάνε ως κλείσιμο τρύπας στη δισκοθήκη ή ως ευφάνταστες συλλογές, υπάρχουν και τα 12^η 45άρια της Soul Jazz / Studio One. Επανακυκλοφορεί αυτές τις μέρες ο χορευτικός ύμνος *“Mun Dun Go”* του **Cedric Im Brooks**, ενώ στη ίδια σειρά υπάρχουν ήδη 12ιντσα από **Brentford All Stars**, **Dawn Penn** και **Marcia Griffiths**.

► Δεν περιμένω τόσο πολλά πράγματα πλέον από τον **Neil Young**, ακόμη κι αν στάθηκε ο ένας και μοναδικός αγαπημένος μου μουσικός για περισσότερο από μια δεκαετία. Δεν γίνεται να βγάξεις κάθε 6 μήνες δίσκο και αυτός ο δίσκος να έχει περισσότερα από 3 καλά τραγούδια, ακόμη κι αν είσαι στο απόλυτο ζενίθ της δημιουργικότητάς σου. Και ο Young –προφανώς– δεν είναι πλέον. Εκείνο που ακούγεται όμως πολύ ενδιαφέρον στο *“World Record”*, που κυκλοφορεί στις 18 Νοεμβρίου, 6 μόλις μέρες μετά τα εβδομηκοστά έβδομα γενέθλιά του, είναι ότι την παραγωγή έχει αναλάβει ο Rick Rubin. Είναι ο ίδιος άνθρωπος που επανέφερε στο προσκήνιο τον Johnny Cash, ας μην το ξεχνάμε αυτό...

P.S.: Αξίζει και με το παραπάνω μια προσεκτική αυτιά στη δουλειά της **Χριστίνας Ψύχα**. Η *“Violetera”* είναι ένας λεπτομερειακά κεντημένος ρομαντικός δίσκος με jazz διάθεση, ιδανικός για φθινοπωρινά απογεύματα...

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CXLIX

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

και, αν δεν θέλω, να χωρίσουμε.

Καλά, ας ηρεμήσει λίγο κι ο δικός σου. Πολύ εύκολο δεν τον έχει τον χωρισμό; Πρέπει να υπάρχει αλληλοσεβασμός στη σχέση και από τις δυο πλευρές. Και εσύ να σε-βαστείς τα θέλω του συντρόφου σου πάνω στο σώμα του και εκείνος να γίνει πιο συγκαταβατικός στα θέλω τα δικά σου. Μήπως να τριμάρει τη μισή περιοχή!

Εκπέμω SOS! Τους τελευταίους 2 μήνες, βγαίνω με ένα παιδί και μου αρέσει πολύ. Περνάμε καλά γενικά, αλλά έχω ένα θέμα. Βασικά αυτός έχει. Μυρίζει κάπως περίεργα, έως άσχημα. Και είναι μια χαρά καθαρός, δηλαδή περιποιείται τον εαυτό του. Το τελευταίο βράδυ που βγήκαμε, πήγα σπίτι του μετά και έκανε κίνηση να με φιλήσει, αλλά το στόμα του μύριζε άσχημα και δεν είναι από κάπνισμα ή αλκο-όλ. Εκείνη τη στιγμή, μετά το δεύτερο φιλή, τραβήχτηκα. Με ρώτησε «τι έχεις;» Και του είπα ότι πονάει το στομάχι μου και ευτυχώς δεν προχωρήσαμε και απλά κοιμηθήκαμε.

Το διάβαζα, το έκανα εικόνα, μη σου πω το μύρισα κιόλας. Έτοιμη ήμουν να κλείσω τον υπολογιστή. Αρχικά, να σου δώσω τα θερμά μου συγχαρητήρια, που μπόρεσες και έδωσες έστω αυτό το φιλή. Είναι σοβαρό θέμα, να μην μπορείς να φιλήσεις το έτερον ήμισυ. Οδοντίατρος δεν είμαι, αλλά μήπως έχει καμιά κουφάλα στο δόντι; Κανένα χαλασμένο σφράγισμα ο έρμος; Κλείσε ένα ραντεβού στον οδοντίατρο σου για καθαρισμό και πες του ότι σου κάνουν άλλον έναν δώρο. Θα πάτε μαζί, θα τον δει ο γιατρός και κάπου εκεί θα λυθεί το θέμα. Θέλω να ελπίζω. Για το καλό το δικό σου και για το καλό της στοματικής κοιλότητάς του γλυκύτατου φίλου σου.

ΜΙΑ ΜΟΥ
ΒΡΟΜΙΚΑ
–Reloaded–
ΤΗΣ ΤΖΕΝΗΣ
ΜΕΛΙΤΑ

Γεια σου, φίλη μου! Σε κόβω λίγο πουριτανή και δεν θέλω τέτοια. Θα ήθελα να σου πω και να σου υπενθυμίσω ότι και οι γονείς άνθρωποι είναι και έχουν και αυτοί ανάγκες. Το ξέρω είναι κάπως weird να κάνεις εικόνα τους γονείς σου επί το έργον, αλλά νομίζω, αν το καλοσκεφτείς, ξεφύγεις από την εικόνα και περάσεις στην ουσία τους πράγματος, θα χαρείς που οι γονείς σου κρατάνε ακόμα ζωντανό το ενδιαφέρον για σε.

Καλησπέρα, Τζένι! Παιρνω το θάρρος να σου στείλω. Έχω σχέση εδώ και 1 χρόνο περίπου, και τους τελευταίους πέντε μήνες το αγόρι μου δεν ξυρίζεται, βασικά δεν περιποιείται καθόλου την ευαίσθητη περιοχή. Εννοείται ότι με ενοχλεί, γιατί πλέον το θέμα έχει ξεφύγει. Του είπα ότι με πειράζει αυτό, και μου λέει συνεχώς ότι θα ξυριστεί και δεν το κάνει. Μια μέρα είχαμε ένα μικρό καβγαδάκι για το θέμα και μου απάντησε πως βαριέται να το κάνει

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παιδιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: @melitajenny

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω... Πατρός πνευμονολόγος 34χρονη, ψηλή, γοητευτική, με αξιόλογη καριέρα, έντιμη, σταθερή, αξιόπιστη, εργατική, αγαπάει το διάβασμα, το θέατρο και τη μαγειρική, €2.500 μηνιαίως, διαμέρισμα και πατρική περιουσία, επιθυμεί σύντροφο για δημιουργία οικογένειας, μορφωμένο, σοβαρό, συγκροτημένο. «ΠΑΠΑΨ», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, 6944137189, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ

(20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Στο ξεκίνημα τη εβδομάδας κυριαρχεί η αίσθηση ότι μπορείς ευκολότερα να προσεγγίσεις άτομα από το φιλικό, το προσωπικό και το επαγγελματικό σου περιβάλλον, με τα οποία μπορεί να είχατε ψυχρανθεί, παρεξηγηθεί ή και συγκρουστεί, γεφυρώνοντας τώρα διαφορές, στη βάση της ειλικρινούς συνεννόησης και ανάγκης για εξεύρεση λύσεων, με τα τρίγωνα Ήλιου-Άρη και Αφροδίτης-Άρη. Είναι καλές μέρες για να προχωρήσεις σε νέα ξεκινήματα, να συνάψεις συμφωνίες, να κάνεις εμπορικές συναλλαγές, να υπογράψεις συμβόλαια, ενώ ενδιαφέρον θα υπάρχει και στον ερωτικό τομέα, αφού η αυτοπεποίθησή σου θα είναι «στα κόκκινα» και η γοητεία σου δεν θα περνά απαρατήρητη, βοηθώντας σε φλερτ και νέες γνωριμίες. Πέμπτη και Παρασκευή θέλουν ωστόσο προσοχή, καθώς «ξυπνάνε» πάθη και ίντριγκες κυρίως στον χώρο της δουλειάς και πραγματικά θα πρέπει να αποφύγεις όσο μπορείς την ένταση, γιατί τα πράγματα μπορεί να ξεφύγουν. Την Κυριακή η Αφροδίτη εγκαταλείπει τον Ζυγό και τον άξονά σου και περνά στον Σκορπιό, ακολουθούμενη από τον Ήλιο, φέρνοντας τα οικονομικά και τα σεξουαλικά σου σε πρώτο πλάνο για τον επόμενο μήνα. Η επιστροφή του Κρόνου σε ορθή πορεία την ίδια μέρα σε βοηθά να ξεκαθαρίσεις στόχους και σχέδια που αφορούν το μέλλον των επαγγελματικών σου.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Στις αρχές της εβδομάδας η αποφασιστικότητα σου ενισχύεται στον τομέα των επαγγελματικών και των οικονομικών σου και μπορείς να «τρέξεις» ευκολότερα συζητήσεις με τράπεζες, συνεντεύξεις για δουλειά κ.λπ. Ακόμη είναι καλές μέρες για να προχωρήσεις σε έναν έλεγχο υγείας ή να βρεις κάποιον ειδικό/μία θεραπεία για ένα πρόβλημα που σε ταλαιπωρεί. Πέμπτη και Παρασκευή διαμορφώνεται μια διαφορετική ενέργεια με τα τετράγωνα Ήλιου-Πλούτωνα και Αφροδίτης-Πλούτωνα, που βγάζουν στρες και πίεση στην καθημερινότητα, οδηγώντας σε power struggles, ακόμα και σε ρήξεις με άτομα που δεν σέβονται τα όριά σου και λειτουργούν υπονομευτικά για την ψυχολογία σου. Ίσως ήρθε η ώρα να πάρεις κάποιες αποστάσεις. Το Σάββατο είναι μια καλή μέρα για μια «επανένωση» με αγαπημένα πρόσωπα, ενώ την Κυριακή οι σχέσεις και οι συνεργασίες σου μπαίνουν στο «μικροσκόπιο», προμηνύοντας ξεκαθαρίσματα αλλά και νέες γνωριμίες. Η επιστροφή του Κρόνου σε ορθή πορεία την ίδια μέρα επιταχύνει τις εξελίξεις στα επαγγελματικά σου.

ΔΙΑΥΜΟΙ

(20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Στην αρχή της εβδομάδας παίρνεις ένα boost αυτοπεποίθησης και ενέργειας με τα τρίγωνα που σχηματίζει ο Άρης από το ζώδιό σου με τον Ήλιο (18/10) και την Αφροδίτη (19/10), ευνοώντας σε τόσο σε επαγγελματικό πλαίσιο όσο και σε προσωπικό πλαίσιο, αφού σχέσεις που είχαν «ψυχρανθεί» μπορούν τώρα να βιώσουν μια «άνοιξη», ενώ αν είσαι ελεύθερος πραγματικά αξίζει να κυκλοφορήσεις ή να κάνεις κίνηση προς το άτομο που σε ενδιαφέρει. Πέμπτη και Παρασκευή πάλι «φυσά άλλος θεός» με τα τετράγωνα του Ήλιου και της Αφροδίτης με τον Πλούτωνα που εγείρουν ανασφάλειες και φοβίες στα ερωτικά, τα ψυχολογικά και τα οικονομικά σου. Το ένστικτό σου μπορεί να σε προειδοποιεί για καταστάσεις στον χώρο της δουλειάς ή στα προσωπικά, που δεν είναι όπως φαίνονται, ενώ ίσως υπάρχουν και αντικειμενικές οικονομικές δυσκολίες που να βγάζουν μια δυσθυμία. Το Σάββατο αντίθετα είναι μια ευχάριστη μέρα, ενώ από την Κυριακή που Αφροδίτη και Ήλιος περνάνε στον Σκορπιό, η υγεία, η φυσική σου κατάσταση και η βελτίωση της εμφάνισής σου θα σε απασχολήσουν περισσότερο. Η επιστροφή του Κρόνου σε ορθή πορεία (23/10) «ξεκολλάει» τα πράγματα σχετικά με σπουδές και νομικά ζητήματα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Η ανάγκη σου για σωματική χαλάρωση και ψυχολογικό «άφημα» υπερτονίζεται στο ξεκίνημα της εβδομάδας, ενώ φαίνεται πως το να λειτουργήσεις με βάση τη λογική και τα πρακτικά της καθημερινότητας δεν σε «τρελάνει» ιδιαίτερα. Παρ' όλ' αυτά οι μέρες είναι καλές για να ασχοληθείς με ζητήματα ακινήτων και οικογενειακών, π.χ. να βάλεις μπρος μια ανακαίνιση, να συζητήσεις το ενδεχόμενο της συγκατοίκησης με τον σύντροφό σου, να προχωρήσεις σε μια μετακόμιση, ενώ θα ωφεληθείς πολλαπλά αν δείξεις λίγο παραπάνω αγάπη προς τον εαυτό σου, φροντίζοντάς τον με μια κούρα ομορφιάς, κανονίζοντας ένα μασάζ κ.λπ. Τα πράγματα αλλάζουν Πέμπτη και Παρασκευή, καθώς ο Πλούτωνας απέναντί σου τετραγωνίζει τον Ήλιο και την Αφροδίτη, αναμοχλεύοντας τα συναισθήματά σου big time. Θα πρέπει να αποφύγεις να εμπλακείς σε χειριστικά παιχνίδια στα επαγγελματικά και τα προσωπικά σου, θέτοντας όρια για το τι μπορείς και τι δεν μπορείς να διαχειριστείς, χωρίς να «τσιμπήσεις» στη γνωστή σου τάση να αναλάβεις ευθύνες και προβλήματα άλλων. Την Κυριακή Αφροδίτη και Ήλιος προχωράνε στον Σκορπιό και στο πιο ερωτικό κομμάτι του ωροσκοπίου σου βοηθώντας σε να βρεις τη «φόρμα» σου και να κάνεις νέες γνωριμίες αν είσαι single.

ΛΕΩΝ

(22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Με πιο άνετη διάθεση ξεκινάς την εβδομάδα και με μεγαλύτερη ευχέρεια ν' ανοίξεις «πάρε-δώσε» στα προσωπικά και τα επαγγελματικά σου με το τρίγωνο Ήλιου-Άρη (18/10) και Αφροδίτης-Άρη (19/10). Φαίνεται πως είσαι πιο σίγουρος για τον εαυτό σου και τις ικανότητές σου ή τουλάχιστον αυτό εκπέμπεις προς τα έξω, με αποτέλεσμα οι άλλοι να ανταποκρίνονται θετικά ευνοώντας σε σε συζητήσεις, διαπραγματεύσεις, νέα πρότζεκτς, ενώ και στο ερωτικό κομμάτι μπορείς να ξαναβρεις πάλι τα «παθήματά» σου μέσα στη σχέση σου, αλλά και να τολμήσεις περισσότερο στο φλερτ γνωρίζοντας κόσμο και μέσω του διαδικτύου. Προσοχή χρειάζεται την Πέμπτη και την Παρασκευή με τα τετράγωνα Ήλιου-Πλούτωνα και Αφροδίτης Πλούτωνα που μπορούν να δυναμιτίσουν καταστάσεις μέσα στον χώρο εργασίας σου αλλά και στις καθημερινές επαφές σου, αφού το κλίμα θα είναι τεταμένο και πειστικό. Το Σάββατο αντίθετα δίνει «αβάντες» στην κοινωνικότητα, τη διασκέδαση και τις εκδρομές, ενώ η Κυριακή ο Κρόνος γυρίζει ορθόδρομος, βοηθώντας σε να βάλεις όρια στην προσωπική σου ζωή.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Έτοιμος για δράση και αξιοποίηση ευκαιριών θα πρέπει να είσαι στις αρχές της βδομάδας, καθώς με τα τρίγωνα Ήλιου-Άρη (18/10) και Αφροδίτης-Άρη (19/10), αν κινηθείς έξυπνα, μπορείς να «τακτοποιήσεις» αρκετά σχετικά με την καριέρα και τα οικονομικά σου. Αυτές είναι μέρες ιδανικές για να τρέξεις συζητήσεις και διακανονισμούς με τράπεζες, π.χ. να διαπραγματευτείς τους όρους ενός δανείου για την επιχείρησή σου, αλλά και να προβάλεις τις ιδέες σου στα επαγγελματικά παίρνοντας και feedback από τους συνεργάτες σου, να πάρεις τις αποφάσεις σου για μια πρόταση συνεργασίας που μπορεί να σε ενδιαφέρει κ.λπ. Το κλίμα αλλάζει άρδην Πέμπτη και Παρασκευή και καλά θα κάνεις να αποφύγεις τη «θεματική» Πλούτωναν σου μέσα σε προσωπικές σχέσεις (με σύντροφο, παιδιά, φίλους) αλλά και συνεργασίες, αφού τα τετράγωνα του Πλούτωνα με τον Ήλιο και την Αφροδίτη παράγουν ένταση και διάθεση εναντίωσης, που ίσως «πηγάζει» σε πιο βαθιές προσωπικές ανασφάλειες. Το Σάββατο πάλι ίσως βγάλει κάτι θετικό σ' αυτό τον τομέα, ενώ την Κυριακή Αφροδίτη και Ήλιος εισέρχονται στον Σκορπιό, κάνοντας παιχνιδιάρικη την ατμόσφαιρα στην καθημερινότητά σου, βοηθώντας σε να «ψυχολογείς» τους άλλους και εξωλεκτικά.

ΖΥΓΟΣ

(22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Είσαι ο πρωταγωνιστής της εβδομάδας, αφού η Αφροδίτη και ο Ήλιος λίγο πριν εγκαταλείψουν το ζώδιό σου είναι αρκετά «ενεργοί» από πλευράς όψεων, άλλοτε δίνοντάς σου βοήθειες και άλλοτε πιέζοντάς σε κάπως περισσότερο. Με τα τρίγωνα που σχηματίζουν με τον Άρη Τρίτη και Τετάρτη, η επικοινωνία με κοντινά σου άτομα, φίλους, συντρόφους, συνεργάτες μπορεί να αποδώσει καρπούς, χαρίζοντάς σου στιγμές χαλάρωσης, διάθεση για φλερτ αλλά και δυνατότητες να τρέξεις θέματα που αφορούν τις σπουδές ή τα επαγγελματικά σου. Τα πράγματα αλλάζουν Πέμπτη και Παρασκευή αφού εγκλωβίζονται στις «δαγκάνες» του Πλούτωνα προκαλώντας συναισθηματική αναστάτωση, κυκλοθυμία και μια ανάγκη για απομόνωση απ' όλους και απ' όλα. Αυτό βέβαια δεν θα είναι και πολύ εφικτό, αφού η τάση των γύρω σου, που επίσης πιέζονται, θα είναι να «ξυθούν πληγές» ανασύροντας ακόμα και θέματα που θεωρείς ότι έχεις αφήσει πίσω σου, π.χ. στα οικογενειακά, τα προσωπικά ή τα επαγγελματικά σου. Το Σάββατο πάντως είναι πιο ανάλαφρο, ενώ την Κυριακή Αφροδίτη και Άρης εισέρχονται στον Σκορπιό, ολοκληρώνοντας τα γενέθλιά σου για φέτος. Η επιστροφή του Κρόνου σε ορθή πορεία την ίδια μέρα βάζει τέλος στην αισθηματική «στασιμότητα» των τελευταίων μηνών.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Χρόνια Πολλά! Το ξεκίνημα της εβδομάδας είναι αρκετά αισιόδοχο με τα τρίγωνα που σχηματίζουν Ήλιος και Αφροδίτη από τον Ζυγό με τον Άρη, προσφέροντας βοήθειες σε θέματα οικονομικών και εργασιακών. Δεν αποκλείεται να προκύψει και μια ενδιαφέρουσα πρόταση συνεργασίας για μερικούς, όμως όπως και να 'χει αξίζει να βάλεις Τρίτη και Τετάρτη ό,τι συζητήσεις, επαφές και διαπραγματεύσεις έχεις στο «περίμενε», π.χ. για κάποια χρηματοδότηση, για ένα πρότζεκτ που επεξεργάζσαι κ.λπ. και να μην τ' αφήσεις για Πέμπτη και Παρασκευή, που είναι οι πιο απαιτητικές μέρες της εβδομάδας. Και αυτό διότι ο κυβερνήτης σου Πλούτωνας τετραγωνίζει Ήλιο και Αφροδίτη προκαλώντας εμμονικές αντιδράσεις με συνεργάτες, συναδέλφους, προϊσταμένους, συντρόφους, αδέρφια, χωρίς ίσως προφανή λόγο. Αυτές τις μέρες θα πρέπει να κάνεις τη σωματική και ψυχική σου υγεία προτεραιότητα, καθώς είσαι πιο ευάλωτος στο στρες και μπορεί ο οργανισμός σου να «ξεσπάσει» με διάφορα ψυχοσωματικά, αν δεν δείξεις την ανάλογη «σοβαρότητα». Την Κυριακή η Αφροδίτη εισέρχεται στο ζώδιό σου, ακολουθούμενη από τον Ήλιο λίγες ώρες αργότερα και τα γενέθλιά σου ξεκινούν για φέτος. Και δεν πρόκειται για κάποια οποιαδήποτε γενέθλια, αφού προμηνύουν σημαντικές αλλαγές, απόρροια της επερχόμενης Ηλιακής Έκλειψης στο ζώδιό σου (25/10).

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Το πρώτο μισό της εβδομάδας είναι πιο «βατό» σε ό,τι αφορά τις καθημερινές σου συναλλαγές προσωπικά και επαγγελματικά και αξίζει να το εκμεταλλευτείς. Έτσι, λοιπόν, με το τρίγωνο Ήλιου-Άρη (18/10) και το τρίγωνο Αφροδίτης-Άρη (19/10) θα μπορέσεις να επικοινωνήσεις πιο άμεσα με συνεργάτες, να αναζητήσεις ίσως άτομα που θα μπορέσουν να ηλαισιώσουν ένα όραμά σου στη δουλειά, να προωθήσεις την επιχείρησή σου μέσω της τεχνολογίας, αλλά και να δικτυωθείς κοινωνικά, κλονοντας επιτυχημένες δημόσιες σχέσεις. Παράλληλα είσαι πιο εξωστρεφής και ερωτικά, ενώ μπορεί να προκύψουν και νέες γνωριμίες μέσω φίλων, αν είσαι single. Σε αντίθετη κατεύθυνση κινούνται Πέμπτη και Παρασκευή με τα τετράγωνα Ήλιου-Πλούτωνα και Αφροδίτης-Πλούτωνα που μπορεί να προξενήσουν εντάσεις σε προσωπικές σχέσεις και συνεργασίες ίσως και λόγω των οικονομικών, οπότε καλύτερα μην «ανοίξεις» τέτοιες συζητήσεις, αποφεύγοντας επίσης να δεσμευτείς με συμφωνίες. Το Σάββατο έχει ευχάριστο vibe, ό,τι πρέπει για εξόδους, βόλτες και καλέσματα, από την Κυριακή όμως που Αφροδίτη και Ήλιος περνούν στον Σκορπιό και τον 12 οίκο σου κάτι αλλάζει στην ψυχολογία σου, αφού επιθυμείς πιο ήσυχες στιγμές για να χαλαρώσεις σωματικά και συναισθηματικά.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Τα τρίγωνα που σχηματίζουν Ήλιος (18/10) και Αφροδίτη (19/10) με τον Άρη στις αρχές της εβδομάδας σε κάνουν να αισθάνεσαι πιο «άνετα» σε ό,τι αφορά τα επαγγελματικά σου, έχοντας διάθεση να ενώσεις τις δυνάμεις σου με τους άλλους για να πετύχεις τα objectives που έχετε θέσει. Αν ήθελες να κάνεις μια συζήτηση με το αφεντικό σου, τον team manager, έναν συνάδελφο προκειμένου να αμβλύνεις τυχόν διαφορές που είχαν δημιουργηθεί τελευταία, αν ήθελες να συζητήσεις για μια προαγωγή, μια αύξηση, να προτείνεις ένα καινούργιο πρότζεκτ, αλλά και να στείλεις βιογραφικά ή να περάσεις από συνέντευξη για δουλειά, Τρίτη και Τετάρτη είναι υποστηρικτικές για τα σχέδιά σου. Στον αντίποδα βρίσκονται η Πέμπτη και η Παρασκευή, αφού ο κυβερνήτης σου Κρόνος σχηματίζει τετράγωνο με τον Ήλιο και την Αφροδίτη αντίστοιχα, «παίζοντας» με τις αντοχές σου ενεργειακά και ψυχολογικά. Μπορεί ξαφνικά να έρθεις αντιμέτωπος με ένα πολεμικό κλίμα στα επαγγελματικά ή στο σπίτι, όπου η άλλη πλευρά ηθλημένα σου πατά τα «κουμπιά», ενώ δεν αποκλείεται να πρέπει να ανταποκριθείς και σ' ένα έκτακτο γεγονός. Η είσοδος την Κυριακή της Αφροδίτης και του Ήλιου στον Σκορπιό θα δώσει περισσότερες ευκαιρίες για χαμόγελα και κοινωνικότητες για τον επόμενο μήνα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Με θετικό πρόσημο ξεκινά η εβδομάδα και στον ερωτικό τομέα, καθώς τα τρίγωνα Ήλιου-Άρη (18/10) και Αφροδίτης-Άρη (19/10) φέρνουν μια «ανάταση» στη διάθεση, χαρίζοντας γοητεία ικανή να «συγκινήσει» τον σύντροφό σου, αλλά και να σε ωθήσει να γίνεις πιο διεκδικητικός με το πρόσωπο που σε ενδιαφέρει αν είσαι single. Καλές μέρες για να βγεις πρώτο ραντεβού ή να κανονίσεις ένα «special event» με το ταίρι σου ανανεώνοντας τον έρωτά σας. Και στα επαγγελματικά όμως έχεις βοήθειες και εύνοια σε συζητήσεις, διαπραγματεύσεις, εμπορικές συναλλαγές, παρουσιάσεις στη δουλειά, σε σχέδια για τις σπουδές σου. Πέμπτη και Παρασκευή αντίθετα τα πράγματα είναι λίγο πιο «ζόρικα» με τα τετράγωνα Ήλιου-Πλούτωνα και Αφροδίτης-Πλούτωνα, κυρίως στο επικοινωνιακό κομμάτι, αλλά και σε θέματα σχέσεων και καθημερινότητας. Επειδή και οι υπόλοιποι θα είναι «κάπως», έτοιμοι ν' αρπαχτούν αλλά και να ρίξουν το «ανάθεμα», παίζ' το όσο πιο αποστασιοποιημένα μπορείς, αποφεύγοντας να πάρεις οτιδήποτε προσωπικά. Το Σάββατο προβλέπεται ευχάριστο και δημιουργικό, ενώ η είσοδος την Κυριακή της Αφροδίτης και του Ήλιου στον Σκορπιό ρίχνει από εδώ και κάτω το βάρος στα επαγγελματικά σου. Η επιστροφή του Κρόνου που βρίσκεται στο ζώδιό σου σε ορθή πορεία (23/10) αποκαθιστά την αίσθηση ανικανοποίητου των τελευταίων μηνών.

ΙΧΘΥΕΣ

(18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Με καλούς «οιωνούς» για τα οικονομικά σου ξεκινά η βδομάδα, με τα τρίγωνα Ήλιου-Άρη (18/10) και Αφροδίτης-Άρη (19/10) να δίνουν αποφασιστικότητα και εύνοια στο να διαχειριστείς διάφορα ζητήματα. Παράλληλα είναι καλές μέρες και για να ασχοληθείς με θέματα που αφορούν την οικογένεια ή το σπίτι ως ακίνητο, από το να φροντίσεις πιο πολύ τον χώρο σου, το «μυρό» σου και τα αγαπημένα σου πρόσωπα γενικότερα, μέχρι να «τρέξεις» το θέμα μιας μετακόμισης ή της αξιοποίησης ενός περιουσιακού σου στοιχείου. Πέμπτη και Παρασκευή είναι οι πιο απαιτητικές μέρες της εβδομάδας for everybody με τα τετράγωνα Ήλιου-Πλούτωνα και Αφροδίτης-Πλούτωνα που δυσκολεύουν τη διατήρηση ισορροπιών μέσα σε προσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις, ιδιαίτερα αν υπήρχαν «προηγούμενα». Καλύτερα να αποφύγεις να μπεις στο παιχνίδι της ζήλιας, της επίθεσης και της χειριστικότητας, προστατεύοντας τον εαυτό σου και κυρίως την ψυχολογία σου. Την Κυριακή Αφροδίτη και Ήλιος εισέρχονται στον Σκορπιό και έτσι ξεκινά μια πιο allegra, ευχάριστη και flirtatious περίοδος ενός μήνα, «αναπληρώνοντας» την πίεση και το συναισθηματικό ζόρι του προηγούμενου, ενώ και η ορθόδρομη πορεία του Κρόνου από την ίδια μέρα σε βοηθά αισθανθείς πιο δυνατός μέσα σου. **A**

Εδώ, το δέμα σου σε περιμένει!

Με την υπηρεσία Smart Point της ACS και τις νέες «έξυπνες θυρίδες», σε ακόμα περισσότερα συνεργαζόμενα σημεία (πρωτόρια Shell, supermarket και parking), μπορείς να παραλάβεις το δέμα σου εύκολα, γρήγορα και αξιόπιστα, απολαμβάνοντας:

- Ευελιξία στην εξυπηρέτηση, την ώρα που θες, χωρίς κατ' οίκον αναμονή για τον courier.
- Εύκολη πρόσβαση, και διευρυμένο ωράριο 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, 7 μέρες την εβδομάδα.
- Ασφαλή πληρωμή της αντικαταβολής στο τερματικό POS της θυρίδας, με κάρτες Visa και Mastercard.
- Δωρεάν ενημέρωση σχετικά με την πορεία και την παράδοση της αποστολής, με sms και e-mail.

Μην περιμένεις, λοιπόν!

Διάλεξε στις επιλογές παραλαβής της online παραγγελίας σου, να πάρεις το δέμα σου από το ACS Smart Point της περιοχής σου!

Γέσο: ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΛΛΗ 36-38, 122 41 ΑΙΓΑΛΕΩ,
τηλ.: 210 8190000, fax: 210 8190311, www.acscourier.gr

Οδηγητής Άδελος και μαζί του ο Πάπρος Πούτος, Υπικός διευθυντής του JukeBooks

JukeBooks

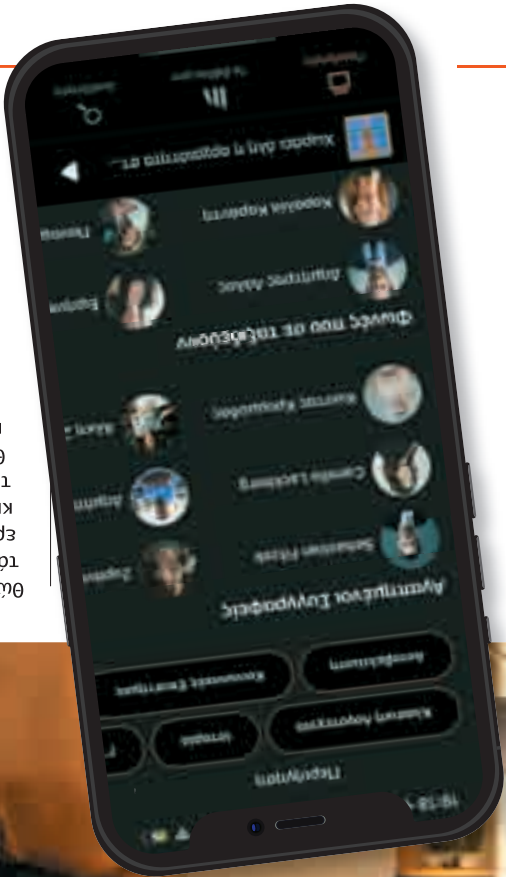

Ειρήνη Μινάτα

αλιότερα ήμουν ένας κα-
νονικός... βιβλιοφάγος,
βιβλίο την εβδομάδα, α-
στυνομικά, θρίλερ, ιστορι-
κά, λογοτεχνία, τα πάντα.
Μέχρι που οι υποχρεώσεις έγιναν πολλές και δεν
έμεινε χρόνος για διάβασμα. Πολύ προσφάτα,
πχάτφορμα που μας συστήνει τον μαγικό κόσμο
του βιβλίου με έναν πολύ διαφορετικό τρόπο, με-
σω των audiobooks, μία τράση που κερδίζει όλο
και περισσότερο το βιβλίοφιλιο κοινό σε Ευρώπη
και Αμερική.

Στον κόσμο του JukeBooks με έβαλε ένας συνά-
δελφος, συνειδητοποιώντας πόσες φορές μεσα
στην ημέρα μου μπορού να ακούσω ένα βιβλίο.
«Μπορούν να σου κάνουν την καλύτερη παρέα κα-

ώς κάποιες τις δουλειές του σπντιου, ενώ περνα-
τάς ή βρισκόσασαι σπν διαδρομή προς τον χώρο
εργασίας σου, ενόσω βρισκόσασαι στα μέσα μαζι-
κής μεταφοράς, ή το βράδυ, σπν τον καλύτερο
τρόπο για να χαλαρώσεις, σπντου αποκοιμή-
σεις, που είναι, όρπαία όλα αυτά, αλλά είναι μία
καλύτερη ιδέα. Στο τρέξιμο, μία από τις μεγά-
λες αγάπες της ζωής μου, σπου νέτες φορές
την εβδομάδα θα ξακλήσω από μία ώρα για
ένα χαλαρό τζόκινγκ στο πάρκο της γειτο-
νιάς.

Ηδη, άκουσα τον «Σαομό» του Σπντου Πέ-
τρούδκη με τη φωνή του Δημήτρη Αδόου
και για τα επόμενα χρόνια έχω βάλει
στο μάτι το «Είσαι γι@μάτορ, είσαι γαμ@
τν» της Jen Sincero. Αλλά ας πάρουμε τα
πράγματα από την αρχή.

370 ΤΙΤΛΟΙ ΑΠΟ 10 ΕΚΔΟΤΙΚΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ Η ΑΡΧΗ

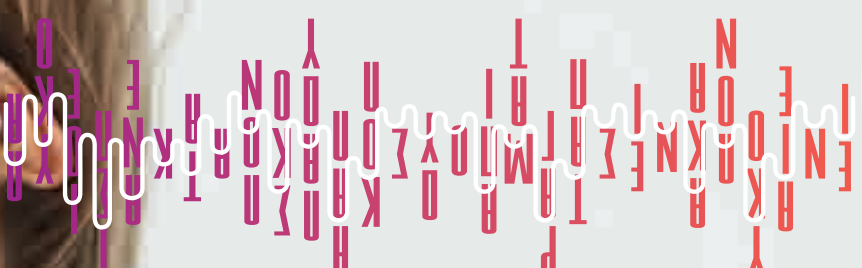
κάθε ακραστής έχει ανεπίσημη πρόσβαση σε
όλον τον κατάλογο του JukeBooks, ένα μόντελο
τύπου Netflix, κάθε σρήση με την εγγράση του
έχει 15 ημέρες δωρεάν ανεπίσημης ακρόασης,
ενώ η μηνιαία σπνδρομή κοστίζει 9,99 ευρώ. και
αν σπνφοσώσαι κανείς να προσχωρήσει σε τμήση
σπνδρομή, η τιμή πέφτει στα μέσα, στα 59,90 ευ-
ρώ για όλο τον χρόνο, καθώς αυτό το δίδσπημα
βρίσκειται σε προσφορά γωωπήιας.

TO JUKEBOOKS ΜΕ ΔΥΟ ΑΝΤΙΑ

Στις σφαμολές του JukeBooks για Android, iOS και

JukeBooks

ATHENS
voice

Ηρόε το JukeBooks!
Τώρα
«διαβάζεις»
και με
κλείστα μάτια!

